

BURMESE
CLASSIC
.com

ဝင်းမြင်အောင်
(ဗုဒ္ဓိမာဏ) ၏
အင်္ဂုပ္ပန်လူသတ်သမား

Brian Garfield
DEATH
SENTENCE

ပန်းချီကျိုက်လတ်ကလေး

ဒွိတာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး

တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး

အချုပ်အခြာ အာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒွိအရေး

ဒွိအရေး

ဒွိအရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ တေးကင်းကွာ။

စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်။

စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ တေးကင်းသည်။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဝန်ကျသော
တာဝန် ဖြစ်သည်။

အခန်း(၁)

သေနတ်ပြောင်းဝများက ဘက်အသီးသီးဆီသို့ ချိန်ရှယ်
နေကြသည့်နှယ် ထင်မှတ်ရ၏။ ရှိုးကေ့စ် မှန်ချပ်ကြီးအောက်
ဘက်တွင် သေနတ်များကို ဖြန့်ကြဲလျက် ပြသထားသည်။
ပေါလ်ဘင်ဂျမင်က သေနတ်များကို လေ့လာကြည့်ရှုနေ
၏။ ကောင်တစ်ဦး ငစ်ဘက်ထိပ်မှ အခြားငစ်ဘက်ထိပ် အ
ထိ လျှောက်သွားသည်။

‘အသေးစား သေနတ်တွေကို စိတ်ဝင်စားလို့လား’

ဆိုရှင်က စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် မေးသည်။ ပုစွန်

ရောင်းချင်၍ စိတ်စောနေခြင်းမဟုတ်၊ စကားပြောချင်၍

၂၀ ဝင်းဖြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

ဖြစ်သည်။ သူ့မေးခွန်းကို ပေါက်ကလည်း အလိုက်သင့်ပြန်
ဖြေသည်။

‘သေနတ်တွေက တယ်လုပ်ပါလား။ အနုပညာလက်ရာ
တွေပဲ’

သူ့ကားကြောင့် ဆိုင်ရှင်အားတက်သွားသည်။ နောက်
တက်အခန်းကဲ့သို့ ချက်ချင်း လှည့်ထွက်လာသည်။ ခြေတစ်
ဘက် ထောင့်ကျိုးသောကျိုးနှင့် နှစ်ရှင် လမ်းလျှောက်လာ
သည်။ အသားညို၍ ရှမ်းလှသော မျက်လုံးကလေးများ
နှင့် ကြည်သာသော အပြုံးမိုက်ရှင် ဖြစ်သည်။ ထရူးအက်ဆို
သော နားမည်ပိုင်ရှင် ဖြစ်နိုင်၏။ ဖိုင်ခရူ ပြတင်းပေါက်
အထက်နားတွင် ထိုအမည်ပါရှိသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရ
သည်။

‘ဟိုဟာ ကြော်ငြာပါရစေ’
ပေါက်က လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောလိုက်သည်။
‘ဝက်တယ်လား’ ဟုဆို၍ ထရူးအက်က ပျိုးကေ့စစ်၏
နောက်ဘက်မှ အဖုံးကို သေချာဖွင့်သည်။
‘မဟုတ်ဘူး ဒါဒါ့ရှ် ဟိုဘက်က သုံးဆယ်ရှစ်ကို ပြပါ’
‘ဟောဒါလား။ ဒါကမစ္စတီယို’
‘ဟုတ်ပါဘယ်’
‘မမစ်ဆင်ဘက်ဆင်’

ထရူးအက်က ပြောပြောဆိုဆို သေနတ်ကို မှန်ချပ်ပေါ်သို့
တင်လိုက်သည်။

‘ဒီသေနတ်အကြောင်း လေ့လာထားပြီးပြီလား’
‘မလေ့လာ သေးရပါဘူး’

ထရူးအက်က မှန်ချပ်ပေါ်သို့ မင်္ဂလာပွဲ စက္ကူချပ်တစ်ခုတစ်
သိုက်သည်။ ထိုနောက်ပစ္စည်း၏ ဒင်္ဂါးအထဲမှ ကျည်ကတ်ကို
ထုတ်၍ ၎င်းအပေါ်မှာ တင်လိုက်၏။

‘ကျည်ကတ်သံမှာကိုး မီလီမီတာ ကျဉ်းဆန့်သော စက်
အယ်’

ထရူးအက်က သေနတ်ကို လှမ်းပေးသဖြင့် ပေါက်က ယူ
ကြည့်သည်။

‘အလုံးပြုမယ်၊ နိဂ္ဂိုကို အကြောင်းပြုပြီး သေနတ်ကို ချွေး
ချယ်သင့်တယ်ဗျ။ ခင်ဗျားဘာကိစ္စပာဖျက် ဆုံးမသလို၊
ကျွန်တော်မေးရင် ဖိတ်မျှားဆိုးမလား’

ထရူးအက်က ကျည်ကတ်ကို ကိုင်ကြည့်ရင်းမေးသည်။
ပေါက်က လိမ်ပြာရမည့် စကားကို စဉ်းစားလားသည်။

‘ကျွန်တော် နယူးဂျာဆီက ပြောင်းလာပါလား။ ကျွန်
တော်တို့ညီအစ်ကို ချိုကားပိုမိုမှာ ရေဒီယိုနဲ့ ဒီလက်ကန့်နှစ်
ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင် စွင့်ကြမယ်။ အာမယ်၊ သိဘင်း
ပတ်မှာ ပွင့်ကြမယ်’

‘ဒါဖြင့် လူယက်မှု ကာကွယ်နိုင်အောင် ကော့ဘီဇာထဲ
မှာ သေနတ်တစ်လက်ထားချင်တယ်ပေါ့’

၄၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

‘ကျွန်တော်တို့ သေနတ်နှစ်လက်ဝယ်ဖို့ စဉ်းစားထားကြ ပါတယ်၊ တော်တော်သေးသေးတစ်လက်ကို ငွေစာရင်း စာ အုပ်ထားတဲ့ အံ့ဆွဲထဲမှာ ထည့်ထားမယ် ကြီးကြီးတစ်လက် ကိုတော့ ကောင်တာထဲမှာ ထားမယ်’

‘ကောင်းပါတယ် ခုခေတ်မှာ ရာဇဝတ်မှုတွေကလဲများ တယ်’

ထရူးအက်က ပစ္စည်းကို ပြန်ယူပြီး ကျည်ဆန်ကတ်ကိုပြန် ထည့်လိုက်သည်။

‘မိတ်ဆွေဒါကို မကြိုက်ဘူးဆိုပါတော့။’

‘ဗျာ’

‘မိတ်ဆွေမှာ ကလေးတွေရှိပြီး ဆိုင်ထဲမှာ ပြေးလွှားနေ တတ်ကြတယ် ဆိုပါတော့၊ ဒီတော့မိတ်ဆွေက ကျည်ကတ် ထဲမှာ ကျည်ဆန်တွေ မထည့်ပဲ ထားမယ်၊ မောင်းထိန်းခလုတ် ကိုလဲ ပိတ်ထားမယ်ဆိုပါတော့၊ အချိန်ကျလို့ ကျည်ဆန် ထည့်ပြီး မောင်းတင်လိုက်ကဲ အချိန်မှာ လူဆိုးကမိတ်ဆွေ ကို အချက်ပေါင်းများစွာ ပစ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ ကဲ ဒီမှာကြည့်’

ပေါလ်က ထရူးအက် လုပ်ကိုင်ပုံကို သေချာစွာကြည့် နေ၏။

‘ကျည်ဆန်အပြည့်ပါတဲ့ ကျည်ကတ်ကို ကျွန်တော် ထည့် လိုက်တယ်ဆိုပါတော့၊ ခင်ဗျားဒီသေနတ်ကိုမပစ်ခင် ဟော

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား

ဒါကိုအလျင်လျင်ရဦးမယ်၊ လက်နှစ်ဘက်လုံး အသုံးပြုရ ပြီး အသံမကျယ်အောင်လည်း လုပ်လို့မရဘူး’

ထရူးအက်က မောင်းကိုဆွဲတင်ပြီး နေရာကျအောင်လုပ် လိုက်သောအခါ အသံမြည်သွားသည်။

‘မောင်းလဲဘင်ပြီးပြီ ကျည်ဆန်တစ်တောင့်ကိုလဲ ပြောင်း ဝ အရောက်ပို့ပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် မောင်းထိန်း ခလုတ်ကို လက်မခံ့ ‘တွန်းအင်ပေးဖို့လိုသေးကယ်၊ ဒီမှာကြည့်’

ထရူးအက်က နံရံကိုပစ္စည်းပျံ့ချိန်လိုက်သည်။

‘ကဲ အခုပစ်ဖို့အသင့်ဖြစ်နေပြီ’ ထို့နောက် ၎င်းသေနတ်ကို ရှိုးကေ့စ်ထဲသို့ ပြန်သွင်း ထားလိုက်သည်။

‘ဒီပစ္စည်းပျံ့က အကာအကွယ်ယူတဲ့ကိစ္စမှာ သိပ်ခိတ်မ ချချဘူး၊ ဒီဆက်ခေတ်မိတ်ဆွေတို့ဖြစ်ဖြစ် ခြောက်လုံးပြူးဖြစ် ဖြစ် ဆောင်ထားမှကောင်းမယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဟောဒါမျိုးကတော့ တစ်ချက်ဘည်းနဲ့ ကိစ္စချောနိုင် တဲ့ လက်နက်မျိုးပဲ’

ထရူးအက်က ရှိုးကေ့စ်ထဲမှ နောက်တစ်လက် ထုတ်ယူ လိုက်ပြန်၏။ ၎င်းသေနတ်ကို သူ့လက်ဝါးပေါ်မှာ အမြတ် တနီး တင်၍ပြသည်။ အလွန်အရှုပ်ဆိုးသော သေနတ်မျိုး ဖြစ်သည်။

၆၀ ငင်းပြင့်အောင်(ပြန်မာပြန်)

'တစ်ခြားပစ္စည်းလေး လိုပဲမိသေ့နတ်ကလဲသိပ်နေရာမကျပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခုဒ္ဒိပစ္စည်းမျိုးကရှားတယ်၊ ဒီလိုလျှူဂါးသေ့နတ်မျိုး ခင်ဗျား မမြင်ဘူးမှူးဆိုတာ ကျွန်တော် ငလောင်းရဲတယ်'

ပေါက်က သူ၏စိတ်ဝင်စားမှုကို စိုးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားရင်း လူစွဲရဲကြည့်နေ၏။

လျှူဂါးသေ့နတ်မှာ အရုပ်ဆိုးလှသော အစင်းကြောင်းများပါရှိပြီး ဟုထည်ကြိုးမားသဖြင့် လူမသိဒေအောင် အိတ်ထဲထည့်ခွဲ လွယ်လှမည်မဟုတ်။

သူ့အံ့ကြွေကြွေ ကြည့်နေမိသည်။

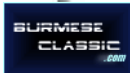
ဒီ သေ့နတ်မျိုးနဲ့သာ လူ့ဆိုးတစ်ယောက်ကို ခင်ဗျား ချီနိုလိုလရပ် အိမ်နေကြောင်းအေးပေးပါသွားမယ်။ ခင်ဗျား သူ့ကိုပေပ်ရသော အနံ့ သူ့သတိလက်သွားနိုင်တယ်' တရားအက်ကပြောပြီး ဟန်ပါပါဖြင့်ပြုံးနေ၏။

သူ့ သေ့နတ်ချီနိုဟာပုကို ပေါ့လဲက စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ကြောက်မိတ်ဝင်လာသလိုလို ခံစားရသည်။

'လော့ဆန်ဂျလီ မြို့နယ်တစ်ပိုက်မှာ ဒီသေ့နတ်မျိုးဒီဟင်တစ်လက်ပဲနဲ့တယ်ဗျ'

'လျှူဂါ ၄၅ ဆိုတာ တကယ်ရှာမှရှားတယ်ဗျ'

ထရူးအက်က သူ့ သေ့နတ်ကို တယုတယကိုင်ဖွယ်ကြည့်နေသည်။

'ဒါပေမယ် နှေးဆိုင်ကာကွယ်ရေးကိစ္စအတွက် ဒီသေ့နတ်မျိုး မလိုအပ်ပါဘူး'

ဤသို့ပြောပြီး ၎င်းသေ့နတ်ကို ရှိုးကေ့စ်အတွင်းသို့ သူပြန်ထည့်ထားသည်။ ထို့နောက် တစ်နေရာသို့ သူ့သျှောက်သွားသည်။

'ခင်ဗျား အတွက် လိုအပ်မယ် သေ့နတ်မျိုး ကျွန်တော် မှာ ရှိနေတယ်ထင်တယ်၊ ဟောဒီ နားကတစ်နေရာမှာ'

ပေါ့လဲသည် နုယူးယောက်မြို့မှာ သူ့ထားရစ်ခဲ့သော သေ့နတ်မျိုးကိုသာ လိုချင်နေ၏။ တကယ်တမ်း လူသတ်ရာတွင် အသုံးဝင်မည့်သေ့နတ်မျိုး ၊ သူ့စဉ်းစားရမ်း ဝေးကြည့်နေသည်။

သူ့ စနိုးနှင့် သမီးပျိုကို လူ့ဆိုးတစ်စုံက မုဒိန်းကျင့်၍ ပစ်သတ်သွားခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့်သူ အရူးတစ်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အမျိုးအမည် မသိရသော ကွေ့သမျှလူဆိုး အတော်များများကို သူပစ်သတ်ခဲ့ပြီ ယနေ့ သူ့သေ့နတ်များတပ်၍ ဝယ်မည်။ ယနေ့ညမှ အပြေည့် မြို့တံမှလူဆိုးများကို သူ့အမဲလိုက်မည်။

တစ်နေရာနှင့် စက္ကူဘူးကလေးတစ်လုံးကို ထရူးအက်က ရှာခဲ့ရသည်။ ၎င်း ဘူးက လေး ထဲတွင် အနက်အညိုပြောင် တိုခြောက်လုံးပြူးကပ်လက်ကို တွေ့ရ၏။ အသစ်ဖြစ်၍ အရောင်တစ်လက်လက်တောက်နေသည်။

‘စမစ်အင်ဝက်ဆင် အမျိုးအစား ငါးလုံးပြူး မောင်းကလဲတို့တို့ပဲ၊ လက်ထဲဆွဲထားရင် လွတ်ကျဖို့ခဲယဉ်းတယ်၊ ပေါ့ပါးတယ် သုံးဆယ်ရှစ် စပယ်ရှယ်ယမ်းတောင့် သုံးခုမယ်၊ ပြောင်းအရှည်ကနစ်လက်မ၊ ဒင်ကလဲ သေးသေးဆိုတော့ အိတ်ထဲထည့်ထားရင်မသိသာဘူး၊ အံ့ဆွဲထဲထည့်ထားလဲ နေရာကျယ်ကျယ်မလိုအပ်ဘူး။ ငါးလုံးပြူး ဆိုတော့ ဝန်ကျဉ်းပြီး အရှည်အစား သေးသွားတယ်၊ ယမ်းတောင့်ထိုးထားပြီး အမှတ်တမဲ့ပစ်ထားမိပေမယ့် ကလေးတွေဆော့လို့ ကျည်ဆန်မထွက်နိုင်ဘူးဘူး ဒင်ကို ညှစ်မထားရင်ပစ်လို့ မရဘူး၊ ခလုတ်ကိုနှိပ်ပြီး ဒင်ကို ညှစ်ထားတော့မှ ပစ်လို့ ရတယ်၊ လက်ထဲကလွတ်ကျသွားလို့ လဲကျည်ဆန်ထွက်မှာ မစိုးရိမ်ရဘူး ဒီသေနတ်မျိုး ဆောင်ထားသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆတယ်’

ပေါလ်က သေနတ်ကို လက်ဖြင့် ကိုင်ကြည့်သည်။ ကလေးကစားစရာသေနတ်ကလေးလောက်သာ အလေးချိန်ရှိသည်။

သူ့ အတွေ့အကြုံအရ မေးခွန်း တစ်ခုကို သူသတိရလာသည်။

‘ကျည်ဆန်ရှိ ထိခိုက်နိုင်စွမ်း အင်အား ဘယ်လောက် ရှိမလဲ’

‘ရဲ့အဖွဲ့သုံး စံချိန်မီ ယမ်းတောင့်ပုံသေ၊ ဒီသေနတ်မျိုးနဲ့ အဝေးကိုတော့ လှမ်းပစ်လို့ မရနိုင်ဘူး၊ ပြောင်းက တိုတယ်’

ဒါပေမယ့် လက်မြောင့်တဲ့ လူသိုရင် ပေသုံးဆယ်အတွင်းထိ အောင် ပစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဆိုင်တိုင်းမှာဆိုတော့ ဝေးဝေး ပစ်ဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး၊ ခြောက်လုံးပြူး မဟုတ်ဘဲ ငါးလုံးပြူး ဆိုတော့ အရှည်သေးပြီး သုံးတဲ့ကျည်ကလဲ ယမ်းအားကောင်းပါတယ်၊ အဘက်ဘက်က မိတ်ချရအောင် ဖိခံထား နဲ့ပစ္စည်းမျိုးပေါ့’

ထူးအက်က ကောင်တာ၏ တစ်ဘက် ခိုင် ဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး စက္ကူတူး တစ်ဘူးကိုရှာသည်။ ဘူးထဲမှ ပစ္စုတိုသေးသေး ပေါပြားပြားတစ်လက်ကို ထုတ်ပြသည်။ ထက်ခါက စားဖွဲ့တစ်လုံးပေါ်တွင် ၎င်း ပစ္စည်းမျိုး ချထားသည်ကို ပေါလ် တွေ့ခဲ့ပူးသည်။

သို့သော် ထိုအရာမှာ ဓါတ်မီးခြစ်ခြစ်နေကြောင်း တွေ့ခဲ့ရသည်။

‘ဒီသေနတ်မျိုးကျတော့ စာရင်း ဝာအုပ် ထည့်တဲ့ အံ့ဆွဲထဲမှာ တားသင့်တယ်၊ ဒဿမ နှစ်ငါးပစ္စုတိုပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ထိပ်ဖူးမှာ အချိုင့်ပါတဲ့ ကျည်ဆန်တွေသုံးသင့်တယ်၊ ပစ်တဲ့အခါမှာလဲ အနီးကပ်ပစ်ရမယ်၊ အမြန်ဆုံးသေလောက်တဲ့နေရာတွေရွေးပစ်ပေါ့၊ ထိလိုက်ရင်တော့ တစ်ခါတည်းကိစ္စချောသွားမယ်၊ မသေရင်လဲ ဒဏ်ရာပြင်းထန်မယ်’

ထူးအက်က ပြောနေကျ ဟန်မျိုးဖြင့် ပြောနေ၏။ ဒဏ်ရာ ပြင်း ထန် နိုင်သော ခန္ဓာ ကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများ အ

ကြောင်း သူ့ကျွမ်းကျင်စွာပြောနိုင်သည်။ သို့သော် သေနတ်နှင့်စစ်လျဉ်းသည့် စာတော်များထဲမှ ဆောင်းပါးများကိုသာ ဖတ်ပြီးပြောခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။

မည်သည့် လူ့ဘဝ ကံခြေသမ်းသပ်ယောက်ကိုမျှ သူပစ်သတ်ဖူးဟန် မ ကျ သူ့ဘဝသည်။

‘အားကောင်းတဲ့ သေနတ်မျိုးနဲ့ လူကိုတည့်တည့် ပစ်လိုက်ရင် ကိုယ်မှာ ဆုတံဆိပ်ခတ်ပေးပေါ့ကံ ဖြစ်သွားနိုင်သလို ထိပ်ဖူးမှာ သေချာပဲ ကျည်ဆန်လေးတွေကသာ အစိုးရတွေကို မဖောက်ခိုင်းစား၊ လူ့ကိုယ်ထဲမှာ ဒီ ကျည်ဆန်ရောက်သွားပြီး ဝပ်ဝန်လိမ့်မယ်၊ ဆရာဝန် ကောင်းကောင်းနဲ့ ပဲ့မထုတ်ရင် ခက်စာထဲက ပုပ်လာပြီး သေသွားနိုင်တယ်။ ဒီ သေနတ်မျိုးအကြောင်း နာလည်ဟဲ့ လူဆိုရင် သူ့ကို ဒီ သေနတ်နဲ့ ချိန်ထုတ်ဟာနဲ့ ကွန့်သွားလိမ့်မယ်’

ထိုစဉ်အခါက စကားပြောရင်း ဒီထမနတ်ငါးကို ငါးထိုးပြုန်း နဲ့စားမှား လားသလား။ ထို့နောက် ကျည်ဆန်သေတ္တာများကို သူ့ ကြည့်သည်။

‘ဒီ သေနတ် ကျည်ဆန်လေးတွေကို ‘ခမ်ခမ်’လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ငါ့လာကောသီလားအိမ်ထဲပြန်ထဲက ခမ်ခမ် လို့

ခေါ်တဲ့မြို့တစ်မြို့မှာ ဒီ ကျည်ဆန်မျိုး စထွင် ခဲ့ပို့ပေးပို့ပေး ထဲရောက်ရင် ဒီ ကျည်ဆန်တွေ ပေါက်ကွဲကုန်ကြတယ်လို့ ပြောစမှတ် ပြုကြတယ်ဗျ’

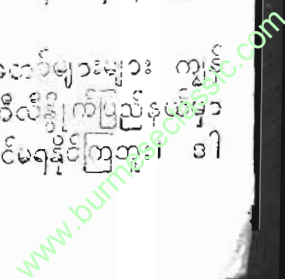
‘လေ ကျင့်ဖို့ ကျည်ဆန်ဘူးများများ လိုချင်သေးတယ်၊ ကျွန်တော် ညီနဲ့ ကျွန်တော် ဒီ သေနတ်တွေကို စာပစ်လေ့ ကျင့်ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုဖို့ ကြိုလာရင် ကျွမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်နေဖို့ လိုတာပေါ့’

‘ဆဲဒီ အဘွေးအဖေပါ မှန်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဆိုင်ကတယ် နားမှာပဲ’

သူ့အဆောတဖျေခံ ငြိမ်းစားရတော့မည်၊ ချီကော့ဖို့ အကြောင်း မသိသေး ယခုမှ ရောက်ဖူးသည်။ ကားအတောင်းတစ်စီးကို သူဝယ်ခဲ့သည့်နေ့ကတည်းက မှတ်မိသည်။ ကုန်တိုက်များနှင့်ကားပွဲစားများရှိကြသော လမ်းကို သူသတိရမိသည်။

‘အနောက်ရိပ်သာလမ်းပေါ်က အိပ်ခန်းနံနက်ခြား ဖျဉ်းပဲ့ တောင်ဘက်နားမှာ’

‘ခင်ဗျားလို့ ခေါ်ကံသည် တော်တော်များများ ကျွန်တော် မှာ ရှိပါတယ်၊ တချို့ ဆိုရင် အီလီနိုက်ပြည်နယ်မှာ ကြာကြာမနေဘူးတော့ သေနတ်လိုင်စင်မရနိုင်ကြဘူး၊ ဒါ

၁၂၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၀၁၃

ကြောင့် သူတို့နယ်ခြားများကို ဖြတ်ပြီး ဝစ္စကုန်ဆင်ဖြည့်နယ်
ဘက် ကူးလာကြတယ်။

‘မိတ်ဆွေကို ကျွန်တော်နောက်ထပ် ကူညီဖို့လိုအပ်ရင်
ပြောပါ’
‘မလို့တော့ပါဘူး၊ ကျေးဇူးပဲ၊ အဲဒါတွေကို ထုပ်ပေး
ပါလား’

တရားအက်က ဂျိုးကေ့စ် အတွင်းအိမ်များထဲမှ ယမ်း
တောင့်ဘူး အတော်များများကို လုတ်ယူနေသည်။

‘ခင်ဗျား ဟိုရောက်တော့ မြောက်ပိုင်းက ကုန်သည်တစ်
ယောက်နဲ့ တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ လင်ကုန်း ဥယျာဉ် သေနတ်
အသင်းမှာ ညွှန်သည်အသင်းဝင် ဖြစ်လာအောင် ဘယ်လို
လုပ်ရမလဲလို့ မေးပေါ့၊ ခေတ်တိုကြီးကမ်းခြေက လမ်းကျယ်
ပေါ်မှာရှိပါတယ်၊ ခင်ဗျားဆိုင်နဲ့လဲ သိပ်မဝေးဘူး’

‘ကျေးဇူးပဲ ကျွန်တော် စုံစမ်းပါဦးမယ်’

ဒေသ သုံးရွာစင်တင်နီယယ်မှာ အလွန် ကောင်းသော
အိတ်ဆောင်သေနတ်ဖြစ်သည်ဟု သူယူဆသည်။ ဝစ္စတို ပါး
ပါးကလေးကလည်း မည်သည့်နေရာ၌မဆို ဝှက်ထားလျှင်
ရသည်။

အရေးပေါ်လာလျှင် လွယ်ကူစွာ အစား လိုနိုင်သည်။
သေနတ်ဝင်လက် လက်လွတ်ဘူးလျှင် နောက်ဘက်လက်
ဖြင့် အစားထိုးနိုင်သည်။ များမကြာမီကမူ ထိုအကြံကို သူ
စဉ်းစားမိခဲ့သည်။

၎င်းအထုပ်၏ နံဘေးတွင် သေနတ်တိုက်သည့် ကိရိယာဘူးရှိ
သည်။ ထိုကိရိယာဘူးကို နယူးယောက်မြို့မှ ယူခဲ့သည်။ ကား
ကော်နန်းပြီး နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ချိန်တွင် မိုးရွာစပြုလာပြီ။

ဆယ်ငါးမိနစ် အတွင်း နယ်ခြားများကို သူပြတ်ကျော်
ပိုပြီး နေထိုင်ပြည်နယ်သို့ ထောက်သွားသည်။ မိုးပေါက်
များကျသဖြင့် ဇွန်ငါးငါးဖြစ်နေသော လေကာမှန်ကို ဝိုက်
ပါများက သုတ်ပေးနေကြသည်။

မိုးဆင်းချိန် ငြိမ်သောကြောင့် ဆန်ကျင်တက်မှ ပြေးဝင်
လာကြသည့် ကားများ၏ ရှေ့မီးလှောင်များကို မျင် ဆိုင်နေ
ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် သင်္ကန်းဝှက်နှင့် ချီကာကို မြို့စပ်ကြားရှိဆင်
ခြေတံ ဝယ်ဆွဲ လှေကုတ်လာသည်။

လမ်းထဲ တံလာ၊ ကျွေးကြီးဖု မီးရောင်များကို သူပြတ်
ကျော် မောင်းနှင်သွားပြန်၏။ မြို့၏ ဝဘတ်ပိုင်းကို သူပထမ
ဆုံး ကြည့်ရှုမည့် အချိန်သို့ ရောက် လာပြီ။ သူ့ ကားကို
မြေးမြေးမောင်းနှင်ကာ နေရာတော်တော် ဆင်တော်တော် လမ်းလျှောက်
ကားများက ကျေပွဲတက် ကုန်ကြသည်။ မီးပွင့်၍ တစ်ခုသို့
ရောက်သည့် သူရုပ်၍ ဖောင့်သည်။ သွားခွင့်ရသောအခါ လက်
ယာဘက်သို့ ချိုးဝင်သွားသည်။

အခန်း (၂)

သေနတ်ခွက်လက်အထက် ပြည်နယ် လိုင်စင်ရရှိရန် ပုံစံနှစ်
ရွက်ကို သူပြည်ကားခွဲရသည်။ ထိုအချက်ကို သူ့အဖျော်ခွင့်
ထားပြီးသားဖြစ်သည့် အလျောက် ပြည်တွင် ပြင်ဆင်ထား
သည်။ ထိုအခါအား သူ့ထုတ်ပြန်သည့် ယာဉ်မောင်း လိုင်
စင်မှာ သူ့ကိုယ်ပိုင်လိုင်စင်အစစ်မဟုတ်။ သူ့ ယောက်ဖ ဖြစ်
ခဲ့ဖူးသူ၏ နယူးယောက်ပြည်နယ် လိုင်စင်ဖြစ်သည်။

လက်နက်နှင့် ကျည်ဆန်များ ထုပ်ထားသော အထုပ်ကို
သူ့အပြင်ယူလာခဲ့သည်။ သုံးနှစ် သက်တမ်းရှိသော သူ၏
ပွန်းရှက်ကားအတွင်းမှ လိုင်စင်ပေါ်သို့ တင်ထားလိုက်သည်။

ဘောလ်ဘို လမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာပြီး နောက် လမ်း ဆုံတံတားကျွန်းကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုနေရာမှ နေ၍ လမ်းမကြီးပေါ်မှ သူ့ဖဲ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် လက်ဝဲဘက်သို့ မှတ်တရက် ချိုးကျွန်း လိုက်သည်။ ရထားတံ များ အရွှေ့အပြောင်း လုပ်သည့် ဝင်းကြီးနှင့် ထိပ် တိုက် တိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာကို သူ့သဘောသွားကျားသဖြင့် လမ်းကလေး တစ်လမ်းဘေးနားမှာ ကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။ နေ့ပိုင်း တွင် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လေ့ ရှိသော ရပ်ကွက်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ကုန်တိုက်အားလုံး ပိတ်ထား သည်ကို တွေ့ရ၏။ မီးရောင် လင်းနေသော အဆောက်အဦဟူ၍ အနည်း ငယ်မျှသာ ရှိသည်။ ပထက်ပေါင်းများပေါ်တွင် လမ်းလျှောက် သူ လုံးဝမရှိ။

သူ့ အထပ်ကိုဖြေ၍ သေနတ်များကို ယမ်းတောင်များထိုး သည်။ ဝင်တံနီယယ် ငါးလုံးပြုန်းကို ကုတ်အင်္ကျီ အတွင်းအိတ် ထဲမှာ ထည့်လိုက်သည်။ ဒဿမ နှစ်ငါးပစ္စတိုပြားပြားကလေး ကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားသည်။ ပိုက်ဆံအိတ် လောက်သာ အလေးချိန် ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ သေနတ်တိုက်ကိရိ ယာဘူးနှင့် ယမ်းတောင်ဘူးများကို ရှေ့ဘက်ထိုင်ခုံ အောက် သို့ သွင်းထားသည်။ ပြီးလျှင် ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ ကားကို သေဒုတ်ထားလိုက်သည်။

လမ်းထောင့်များသို့ ရောက်တိုင်း သူ့ရုပ်၍ လမ်းအမည် များကို လေ့လာသည်။ သမ်းရုံများကို မှတ်မိအောင် လုပ် နေရသည်။

မြို့၏ အစိတ်အပိုင်းများကို သူ့မှတ်မိအောင် ကြိုးစားလို သည်။ ဖော်လံဒင်၊ ပလိုင်မောက်၊ ဖက်ဒရယ်၊ လာဆား၊ စ သော မြို့နယ်များကို သူ့လေ့လာရမည်။ မီချီဂန်နှင့် ရှုဘဲ လမ်းဆုံ အနီးတွင် ရထားလမ်းများ အပေါ်မှ ဖြတ်ကျော် သွားရမည့် တံတားတစ်ခုကို သူ့တွေ့သည်။ ဝင်း တံတားမှာ အတော်အတန်မြင့်ပြီး နံဘေးမှ မှန်ချပ်များဖြင့် ကာရံထား သည်။

တံတား၏ ဟိုဘက်ထိပ် သည် တက်ထိပ်တို့၌ အကာအရံ များပါရှိသော လှေကားများကို တွေ့ရသည်။ အထပ်ချောက် ဆင်၍ ကောင်းပညာနေရာ ရှိ သူ့ယူဆသည်။

ရှစ်နာရီ သို့မဟုတ် အဝါ ကားပေါ်သို့ သူ့ပြန်ရောက်လာ ပြီး ဘောင်ဘက်သို့ မောင်းသွားသည်။ မြို့၏ အဆင်အပြင်မှာ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ ဝန်ထုပ်ဆုံးတွင် နီဂရိုး ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက် တစ်ခုသို့ သူ့ရောက်သွားသည်။ လမ်း ကျယ်ကြီးပေါ်မှ သူ့ဖဲ ထွက်လာပြီး သူ့နေထူထပ်သော လမ်း ကျဉ်းဝင်ခွဲအတိုင်း မောင်းဝင်လာသည်။

ရှေ့တစ်နေရာတွင် သူ့ ကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။ အ နည်းငယ် ဆာလောင်သဖြင့် ကော်ဖီဆိုင် တစ်ဆိုင်ထဲသို့ သူ

ဝင်ခဲ့သည်။ ကောင်တာ၌ ထိုင်၍ ဖြစ်သလို ညစာစားလိုက်သည်။

စားသောက်ပြီးသောအခါ စားပွဲထိုး အမျိုးသမီးဝဝကို သူပိုက်ဆံပေးခဲ့ပြီးအပြင်သို့ ထွက်လာသည်။ ညကိုးနာရီထိုးခါနီးဖြစ်၍ အအေးခါတ်ပိုလာသည်။ ခရစ္စမတ် အခါသော် ချက်နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် စတိုးဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်ခရစ္စတင် နှုတ်ခန်းဆက်သည့် စာတန်းများပါရှိသောအဝတ်စကြီးချိတ်ဆွဲထားသည်ကို သွားထွေရသည်။

စိတ်ပျက် ပြီးသွားသည့် အမှုအရာဖြင့် ကားတဲသို့ သူပြန်ဝင်လာသည်။ ဤအကြောင်း သူကောင်းစွာ မသိသေး။ ဦးညည်ချက်မရှိဘဲ ကားကိုသာ ဆက်မောင်းနေမိသည်။

မြောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ် ဆက်မောင်းသွားမိသည်။ အလမ်းရောင်နည်းသော လမ်းတစ်လမ်းပေါ်တွင်အရက်သိုင်တင်ဆိုင်ကို တွေ့သည်။

ဆိုင်ထဲရှိလူများ ဆူဆူညံညံ မူးမူးဂွမ်းဂွမ်း ဖြစ်နေကြသည်ဟု ယူဆရသည်။ ၎င်းဆိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်း လမ်းအတွင်း တစ်နေရာရှိ ဆင်ဝင် မာပိုင်အောက်တွင် လူငယ်နှစ်ယောက်ကိုတွေ့သည်။ အဝတ် နှစ်နှစ်နွမ်းနွမ်း ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

ထိုလူငယ် နှစ်ယောက် လေ့ကားကပ်များ ပေါ်မှာ ထိုင်ရင်းအရက်ဆိုင်ဘက်သို့ အကဲခတ်နေကြသည်။ သူတို့လို လူစား

တွေကို ပေါ့လိက် ဝေ့ရဖန်များသဖြင့် ငွေတို၏မိတ်ကူးများကိုလည်းရိပ်မိသည်။

ပေါ့လိက်သည် လမ်းထောင့်သို့ ရောက်လျှင် ကပ်ကားသို့ ချိုးကွေ့ပြီးလူငယ်များ၏ မြင်ကွင်းမှ ရှောင်ခဲ့သည်။ ကားရပ်ရပ်ညှိနေရာကို လှည့်ကြည့်ရာ မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာကို တွေ့သဖြင့် ကားကို ရင်ဆာားခဲ့သည်။ ကားတံခါးပေါ်ထဲများကိုသေ့ဘုတ်၍ ပိတ်ထားခဲ့သည်။

ဘလောက်တစ်ခုလုံးကို အခြားတစ်ဘက်မှ သူ့တွေ့၍ လျှောက်လာခဲ့သည်။ အရက်ဆိုင်ရှိသည့် လမ်းထောင့်ချိုးသို့ ရောက်လျှင် ကားအဘေးအလာ ရှိမလွှေးနေသောကြောင့် သူ့ခေတ္တ နှပ်စောင့်ရသည်။

လမ်းထောင့်ချိုးမှ သူ့အနည်းငယ် ဝခါင်းပြု၍ ခြေလိုက်သည်။ အရက်ဆိုင်၏ ခရူ့မျက်နှာစာကို သွားငှူရသည်။ ငရူ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းမျှ သူတိုးသွားသည်။ လေ့ကားထစ်များ တိပ်ပျာ ထိုင်နေကြသော လူငယ်နှစ်ယောက်ကို သူ့တွေ့ရမှာ သေချာသည်။

သူ့ရှေ့သို့ တစ်ကြိမ်ထွက်၍ ကြည့်ပြီးမှ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်နေလိုက်၏။ ၎င်းလူငယ်များကို သတိပေးသလို ဖြစ်သွားမှာစိုးရိမ်ရသည်။

၎င်းလူငယ်များသည် ကပ်ကားနှစ်ယောက်ပုလင်းတစ်လုံးကို အပြန်အလှန် ပေးချည်ယူချည် လုပ်နေကြသည်။ အရက်ပုလင်း ဖြစ်နိုင်၏။

သူတို့ ဆိုးရွမ်းလှသောများပြစ်ကြသည်မှာ သေချာသည်။ သူတို့ထို ပုံစံမျိုးကို ဝေါဟာရ အလွယ်တကူ အကဲဖြတ်နိုင်သည်။ နယူးယောက်မြို့မှာ ရှိကြသော လူပေလူတေများနှင့် ချီကာဂိုမြို့မှ လူပေလူတေများ ကဲ့ပြားခြားနားမှု မရှိနိုင်။ သူ့စိတ်ထဲမှ အပီအစဉ်ချပြီး ရှေ့သို့ ထွက်လိုက်၏။ အနည်းငယ်မှူးနေသယောင် သူ့သရုပ်ပင်ဆောင်လိုက်သည်။ အလွန်အကျွံ မှူးနေသည့် အသွင်မျိုး မပြစ်စေရအောင် သူ့သတိထားရှင်းအရက်ပျင်ရှိရာသို့ ဆက်၍ သွားသွားသည်။

အရက်ဆိုင်ရှိရာ လမ်း၏အခြားတစ်ဘက်သို့ ကူးပြီးပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ တက်၍ လျှောက် ခြားပြန်၏။ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လျှင် သူ့ကိုယ်သူ ဣဒြေဆည်သည့်ပုံစံပြုလုပ်ပြီးမှ ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။

အရက်ဆိုင်ခန်း၏ အနောက်ဘက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် အနှစ်ငါးဆယ်လောက် သက်တမ်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆရ၏။ အိုင်ယာလန် မျိုးဆွပ်ကော်လျှင် ရေးသမားများ၏ ရုပ်ပုံ များကို နှိပ်ဖျားပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။

အခန်းထဲ၌ လူငယ်များစုဖွဲ့ လေသံမှာလည်း ဆိုင်းရစ်လေသံများ ပြန့်ကြဲသည်။ အရက်ဆိုင်ခန်း၏ အဝန်းဆုံးဘက်ဆီမှ ကြေးကြော်သံလိုလို သိချင်းသံလိုလို ကျယ်လောင်သော အသံများလည် ထွက်ပေါ်လာလာသည်။

အနီရောင် ဆံပင်ဟုလင်ထားသော အဖေ့လို အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဘီယာပန်းကန်များ ပါရှိသော လင်ပန်းကို

သယ်ယူလာသည်။ ခေါက်ကို သူမက တိုးငွေပြီး ရှေ့သို့ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ပြတင်းပေါက်ဘစ်ပေါက်အနီး စားပွဲမှာ သူ့နေရာယူသည်။ သို့မှသာ အပြင်တက်မှ လူနှစ်ယောက်က သူ့နောက်ကျောကို မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။

လျှင်းဖျစ်ရည်း သုံးဖန့်နှုတ်ကို သူ့ဘယ်ပြိုင်ဘည်းများပြီး တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဆက်သုံးနေသောကံသည်။ သူ့စားပွဲမှ လူနှစ်ယောက်က သူ့အား ဝတ်စကားပြောလာကြသည်။ ဘော်စ် ဘောကစားပွဲများအကြောင်း အနည်းငယ် သူဝင်ပြောရသည်။

အချိန်ကျလောက်ပြီဟု သူ့သူ့ဆည်း ထိုခိုင်းမှ တလိုက်၏။ သူနှင့် စကားပြောဖတ်နှစ်ယောက်ကို လက်ခွေရမ်းနှုတ်ဆက်ခွဲပြီးနောက် အပြင်သို့ ထွက်လာသည်။

သူသည် လမ်းတစ်ဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်ပြီးမှ အခြားတစ်ဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေပြန်၏။ အရက် အလွန်အကျွံ မှူးနေသူတစ်ယောက်က မိမိ၏ဘေး တယ်မှာ ထားခဲ့သည်ကို မမှတ်မိသည့် ဟန်မျိုး သူ့သရုပ်ဆောင်နေခြင်း ပြစ်သည်။ ထို့နောက် အသိမ်းအယိုစ်ဖြင့် သူ့လာခဲ့သော လမ်းထောင့်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။

မထိမသာ သူ့အောင်းခွဲကြ ခွဲရာ လှေကားထပ်ထိပ်တွင် ထိုင်နေကြသူများ မတ်တက်ရပ်နေကြပြီး။ ထိုသူများ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေကြပုံကို သူ့သတိယားမိသည်။

၂၂၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ပေါလ်က သူ့ကိုယ်သူ တည့်ခြိမ်မှုခုအောင် အသက်ကို ပြင်းပြင်းမုန်မုန်ရှူသွင်းသည်။ ယခုအချိန်တွင် ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ သူ့ရောက်သွားပြီ။ ငမ္ဘာင်ရိပ်ထဲမှာ ရှိနေသောကြောင့် သူ့ကားကို ရှာမတွေ့သဖြင့် ဒေါသထွက်နေသည့် အမှုအယာဖြင့် သရုပ်သော်နေ၏။ လူငယ်များကို သူ့ကျောခိုင်းထားသော်လည်း သူ့တို့လိုက်လာနေကြောင်း သတောပေါက်သည်။ သူ့တို့၏ အရိပ်များကို ခပ်ရေးရေး မြင်နေရသောကြောင့် လမ်းဝလာင့်သို့ သူ့တို့ရောက်နေကြောင်း သူ့သိရသည်။

သူ့အနီးသို့ သူ့တို့ရောက်လာချိန်တွင် လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားကြသည်။ တစ်ယောက်သောသူက အရက်ပုလင်းကို မြှောက်ပြီး ပေါလ်၏နှောက်စေ့ကို ရိုက်ရန် ဟန်ပြင်သည်။ နှောက်တစ်ယောက်က ပွင့်ထားသော မောင်းချ မောင်းဖြင့် သူ့ကို ထိုးရန် အသင့်လုပ်ထားသည်။

ယင်းအဖြစ်မျိုးနှင့် သူ့ကြုံခဲ့ဖူးပေါင်းများလှပြီ။ သို့သော် သူ့ကိုယ်မှာ ကြောက်အားပိုသောသောကြောင့် မလှုပ်ရှားနိုင်သလိုလို ခံစားရသည်။

သူ့အနေနှင့် လျှင်မြန်သင့်သလောက် မလျှင်မြန်ဘဲမင်သက်မိနေ၏။ သေနတ်ကိုပင် သူ့သတိမရသလို ဖြစ်နေသည်။

သူ့ လေးဘက်ထောက်ချလိုက်ပြီးမှ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားရင်း ပက်လက်လှန်ချလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် လူဆိုးများ သူ့ကိုယ်ပေါ် ခုန်အုပ်ကြတော့မည့်ဆဲဆဲ

ဖြစ်သွား၏။ သူ့ လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်းလှိုက်ချိန်တွင် လူဆိုးများ ကြက်သေသေသွားကြသည်။

အရက်မမူးဘဲ အရောင်တေ့ က်နေသော သူ့မျက်လုံးများကို သူ့တို့ကောင်စွာ တွေ့ကြုံရသည်။ အနက်ရောင် သေနတ်ကို သူ့တို့တွေ့ကြသောအချိန်တွင် သူ့ကိုကိုယ်ကို ထိမုန်သည့် အရာဝတ္ထုအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိသွားကြသည်။ နားကဲ့လူမသတ် မြည်ဟိန်းသောအသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုအချိန်တွင် သေနတ်ဒင်က သူ့လက်ဝါးကို ဆောင်၍ ဆောင့်၍ တိုးသွားသည်။

အရက်ပုလင်းကိုထားသောလူဆိုး အောက်သို့ ဝိုင်ကျသွားသည်။ ပေါလ်က ဓားပြောင်ကိုင်ထားသော အခြားလူဆိုးကိုလည်း ရင်ဝကို ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ပုလင်းကျကွဲသွားသော အသံကို သူ့သတိမစားမီ လူဆိုးများ လဲကျနေချိန် အခိုက်အတန့်၌ ပင် သူ့တို့၏ ဦးခေါင်းများကို ဝါလက်က ထပ်ဆင့်ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ သူ့တို့ သေ ဘေးမှ ကောင်းမည်။ သို့မှသာ ပေါလ်၏ ရုပ်သွင်ကို သူ့တို့သတင်းမပေးနိုင်ကြသော့ဘဲ လက်စသတ် သွားကြပေလိမ့်မည်။

ချောင်းကမ်းတစ်ဖျားမှာ သူ့နေ့ကတည်းက နေထိုင်နေကြပြီး နေထိုင်နေသည့် ကိစ္စများမှာ သူ့တံခါးပြန် ပိတ်ပြီးနောက် သေ့ခတ်ထားလိုက်သည်။ မြီးမှ မီးဖိုချောင်းကို ဖွင့်၍ သူ ယူလာသော အစားအသောက်ကို စားပွဲပေါ် တင်ထားသည်။

အခန်း (၃)

မြေအောက် ကားဂိုဒေါင်အတွင်းရှိ နေရာလွတ်တွင် ပေါလ်က သူ့ကားကို ရပ်ထားခဲ့သည်။ ဂိုဒေါင်အစောင့်မှာ ယူနိုဖောင်းဝတ်တားပြီး ခါးတွင် ခြောက်လုံးပြူး ချိတ် ထားသည်။ ပေါလ်က သူ့အား နှုတ်ဆက်ပြီး အထပ်အဟပ် ခုနစ်သိင်္ဂါ ခေတ်လေ့ကားဖြင့် တက်လာသည်။ ၎င်းအထပ်မှာ သူ့အိပ်ခန်း ရှိသည်။

တံခါးတွင် ရိုးရိုးသေ့အိမ်ပါရှိသည်။ သေ့အိမ်အထက် နားတွင်လည်း သေ့ခေလောက်ဖြင့် ခတ်နိုင်သော ကသန်ပါရှိ သေးသည်။ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ သူ့အနေနှင့် သေ့နှစ်

စနေနေ့နံနက်တန်းက လေအိပ်မှာ သူ့အား စပေါလ် တာက လာရောက်ကြိုဆိုသည်။ အစီအစဉ်မရှိဘဲ သူ့ကို လူ အချို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် စပေါလ်တာက သူ့အား ကုန်ဘိနပ်တယ် ပလာသာ ဟိုတယ်သို့ ဝိုင်းပေးခဲ့သည်။ မြီးလျှင် စနေနေ့ပင် ဖြစ်သော်လည်း လမ်းဆုံတံတားကျွန်းရှိရာသို့ သူ့ကိုအငှား ယာဉ်ဖြင့် ခေါ် ခဲ့သည်။ မြို့လယ်ရပ်ကွက်များနှင့် ပေါလ် အထပ်လုပ်ရမည့်ရုံးထို့က် စပေါလ်တာက လိုက်ပြခြင်း ဖြစ် သည်။

စပေါလ်တာမှာ အောက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်ရှိပြီး ပါး နှစ်ကျမ်းကျင်သော ဒီမိုကရေစီသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးထွားတုတ်ခိုင်သော်လည်း ထူကြွယ်ကြွယ်ရှိပြီး ဘာသာရေး

ကိုင်းရှိုင်းလှဖြစ်၏။ သဘောကောင်းပုံရသော သူ၏ ဥပမာ ရုပ်က လက်တွေ့မျှော်စော့ ဝါဒနှင့် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို ခွဲတတ်သော စရိုက်တို့ကို စိုးကွယ်ထားသော ဟု ယူဆရသည်။ ထိုအရည်အချင်းကြောင့်လည်း ချိုင်းလိရက်စိအဆိုရှိတ် အရင်းလုပ်လုပ်ငန်းနှင့် သူ့ ခုနစ်သက္ကဋ္ဌဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

နေနေနံနက်က ပေါလ်အား စပေါလ်ကာက တော်တော်လမ်းအတိုင်း ခေါ်လာခဲ့သည်။ စကား သိုက်မြိုက်လှသော ဈေးရိုင်များနှင့်ကုန်တိုက်ကြီးများရှေ့မှ သူတို့ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့ကြရာ ခရစ္စမတ် ပွဲခဏ် အသွယ် ဈေးဝယ်သူများကို တိုးစေခဲ့ကြရသည်။

အဆောက်အအုံတိုင်းလိုလိုမှာ တည်ဝါခန့်ညား လှသဖြင့် ဘက်တိုက်များဟု ခေါ်တွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပေါလ်က နယူးယောက်မှ ဝေါလမ်းကို သွားသတိရသည်။ တံတားကြီးပေါ်၌ လျှပ်စစ်ရထားလမ်းများအောက်မှ မော်တော်ယာဉ်များ ဥဒဟိုသွားလာလှုပ်ရှားနေကြသည်။

တံတားကျွန်းကြီး၏ အလယ်ပတ်ဝန်းကျင် ဝက်ကားအဆောက်အအုံအနီး မွန်ရိုးလမ်းပေါ်ရှိ အမှတ်(၃၁၃)အဆောက်အုံတွင် ရုံးရှိသည်။

၁၉၂၀ ဇန်နဝါရီလ အတွင်းက တစ်ဆောင်လားသော အဆောင်အုံကြီးသည်။ ရုံးပိတ်ချက်ပြစ်သောကြောင့် ကိုးထပ်ရှိ ရုံးခန်းများပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ စပေါလ်တ

က သူ့ အားလုံးအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ရုံးခန်းနှင့် ဥက္ကဋ္ဌ၏ရုံးခန်းတည်ဆောက်ရာ တောင့်ကျကျ အခန်းကြီးဟိုဘက် ပြုသည်။ ကုန်ယူတာခန်းနှင့် စားပေးစာယူခန်းတို့မှ သူတို့ ဖြတ်လာခဲ့ကြသည်။

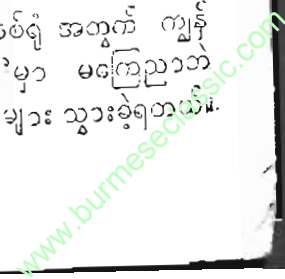
ထိုနောက် ပေါလ်တစ်ပါး ရုံးခန်းသို့ ရောက်လာ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ပေါလ်အတွက် ပြင်ထားသော သင်ရပ်သည့် ရုံးခန်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ အခန်း တံခါးရှက်ပေါ်တွင် ပေါလ်၏အမည်ကို ရွှေစာလုံးများဖြင့် ဖတ်ပြထားသည်။

‘ပေါလ်ကတော့ သဘောကျမှာပါ။ ဒါ့ပြင်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ထပ်ဆုံးပဲ။ နယူးယောက်မြို့က ဟော့ရှော့ဝတု ပြိုင်နေကြရတယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ ရှေ့က ပြေးဝန်နိုင်အောင် ကြိုးစားရတယ်လေ။ အမြဲ တက်ကြွနေအောင် ပြင်ထားဖို့လဲ ခင်ဗျားကို သတိပေးရဦးမယ်’

စပေါလ်တက ခန်းမထဲမှဖြတ်၍ သူ့အား အပြင်သို့ခေါ်သွားရာ တယ်လီဗွီးရှင်းကင်ဇောက်က သူတို့ကို ခေါ်ကြည့်နေသည်။ သူတို့သည် မွန်ရိုးလမ်းအတိုင်း ခြေလျင်လျှောက်၍ ယူနိုဗာစတီကလပ်သို့ သွားကြသည်။ နယူးယောက်မြို့မှ ဟားမတ်ကလပ်ကို ပေါလ်က သတိရလာ၏။

စပေါလ်တက လက်ဘင် ကုလားထိုင် နှစ်လုံးကို ရွေးချယ်၍ ဆက်များ မှာလိုက်သည်။

တောင်တက်ပိုင်းက ပလပ်စတစ် ရုံအစ်ရုံ အတွက် ကျွန်တော်တို့ခရုင်းစစ်ပေးခဲ့ကြတယ်ဗျာ။ အဲဒါမှာ မကြည့်ဘဲ ထိုင်သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြလို့ မန်နေဂျာဗျာများ သွားခဲ့ရတယ်။

၂၀ ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

အရေးတကြီး ဘုန်းပေးသွင်း၍ ကန်ထရိုက်ဘစ်ခုလဲ ခုအား တဲ့အလိုပေါ့။

ဟောစီ ဘလပ်မှာ မန်နေဂျာ ချိုင်းလ်ရက်စ်တို့နေလယ် စာ ဘေးကြဲတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မန်နေဂျာက ဘလပ် အကြောင်း ပြောပြပြီး ညည်းခုံတယ်တဲ့၊ ပေးစားထိုက်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဥက္ကဋ္ဌက အဲဒီနေ့က ဘယ်လိုသြောပေးလိုက်တယ် ဆင်သလဲ

‘လို့စမ်းပါဦး’

‘မန်နေဂျာလုပ်ရမယ် ကိစ္စကို ချိုင်းလ်ရက်စ်က အကြံ ပေးလိုက်တယ်။ မန်နေဂျာက စက်ရုံထဲကို ဝင်သွားလယ် လေ။ သူတို့လိုထိုင်သပိတ်ခွာကနေကြည့်တုန်း သက်ပစာင့် သက်သာဖြစ်အောင် နေ့ခိုခိုဘယ်လို ပြောတာပေါ့။ ပီစကိန်း ဟီယာပုလင်းတွေကို တပါးတည်း သူယူသွားတယ်။

သပိတ်သပားတွေ မူးရူးနေကြတဲ့ အချိန်ကျတော့ ပျော် ခတ်ဆက်သမီးသမီးတွေ ဘတ်စ်ကားဟစ်စင်းစာလောက် သူလွတ်ပေးလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက သပိတ်သပားကို အပျော်ကြီးခံစား ကြပါလေရာ ပြီးတော့မှ တလုပ်သမားတွေ နှိုးသည် တွေကို မန်နေဂျာက သွားခေါ်ပြီး ခက်ရုံထဲ ဝင်ကြည့်ခိုင်း တော့တယ်။ အဲဒီမှာဖြစ်ပျက်နေကြပုံကို နှိုးသည်တွေ ကျွန်ကြတော့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ အဲဒီအချိန်က သပိတ်လှန် ပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်လေ

စပေါ်လီတာ ငယ်လိက်သဖြင့် ပေါလ်ကလည်း ဟော့ ရယ်လိုက်မိသည်။ စပေါ်လီတာက နောက်သို့မှီ၍ ထိုင်ရင်း သူ့ခွေးရက်ပုခွေးကို ကြည့်နေသည်။

‘နီလုပ်ငန်းမှာ ကျွန်တော်ဝင်လုပ်တာ ပျော်စရာတစ် ချိုးဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ပဲ ကျွန်တော်ပျော်သင့်မိတယ်’ ပေါလ်က ပြောလိုက်သည်။

‘မရယ်ရမှာတော့ မပူနဲ့၊ အချိန်ပြည့် ပျော်စရာတွေနဲ့ ကြုံရမယ်။ ချိုင်းလ်ရက်စ်ကိုယ်တိုင်က နောက်တတ် ပြောင် တတ်တဲ့လူပျို၊ ခင်ဗျားသူနဲ့ နေ့ရင် ခိတ်ချမ်းသာသွားမယ်။ ခင်ဗျားကို သူ့ ဘယ်တော့မှ မိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ်ဘူး။ သူ့ရန်သူစာရင်းထဲက လူတွေအတွက်ပဲ မိတ်ဆင်းရဲ ဝရာတွေ သူလုပ်တတ်တယ်’

ချိုင်းလ်ရက်စ် နယူးယောက်မြို့သို့ ရောက်လာ တုန်းက ပေါလ်ကနေနှင့် တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ နယူးယောက် မြို့စိမ့်ဆေးအမည်ရှိ ရာရင်းကိုင်ကုင်ငန်းတွင် ပေါလ် အလုပ် လုပ်ခဲ့သည်။

ထိုကုမ္ပဏီမှ အကြီးအမှူး တစ်ယောက်ဖြစ်သူ အိုက်ဗဲကပေါလ် အပေါ်တွင် စာနာမှုရှိခဲ့သည်။ ပေါလ်၏ပြောင်းရွှေ့လိုစင်္ကာ ဆန္ဒကို သူသဘောပေါက်သည်။ ပေါလ်နှင့်ကျွန်ချိုင်းလ်ရက်စ် တို့ကို အိုက်ဗဲက မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ ပေါလ်အတွက်ချီကာ ဂိုဏ်းမှ အလုပ်ရရှိအောင် သူ့သူတို့ကို အသုံးပြုခဲ့သည်။

၆၀ ဝမ်းပြင်အောင်(မြန်မာပြန်)

သူတွေ့ခဲ့ပူးသမျှတွင် အိုက်ဗ်မှာ သဘောအကောင်းဆုံး ဟု အသိအမှတ်ပြုမိသည်။

ပေါက်မှာ နယူးဝယောက်အလုပ်ငွာနုတွင် အသုံးဝင်သည်။ အိုက်ဗ်ကလည်း သူ့ကိုလက်လွှတ်မခံချင်။

သို့သော် ပေါလီက မဖြစ်မနေပြောင်းရွှေ့ဖို့သာ ပြောခဲ့သည်။

ချင်ငန်း အက်စ်တာ သေပြီးကတည်းက သူ့စိတ်မှာ မတည်မငြိမ်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

နယူးသောက်မြို့ကို သူ့အလွန်မှန်းတီးလာပြီ ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်မှာသာ သူ့အခြေချလိုသည်။

ချစ်အမ်းကရီးပ် သေဆုံးသွားသောအခါတွင် ပြောင်းရွှေ့ရန်သူ့အပြား အပိုင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

စပေါ်လ်တာက ဝကားဆက်မပြောမီ စကော့ဝီစကိုကို သစ်ကျိုက် စုပ်လိုက်သည်။

‘ချိုင်းပီရက်စ်အတွက် အလုပ်ဆွမ်းပေးရတာ အခါတိုင်းလိုတော့ သက်သာလှမယ် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြင်းပြင်းလန်လန် ကြိုးစားကြရလိမ့်မယ်’

‘ကျွန်တော်ကလဲ ဒါမျိုးမှသဘောကျတယ်’

‘ခင်ဗျား ဒီလိုပိတ်ခတ်မျိုး ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းမှာ အဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်သင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့လဲ ခင်ဗျားနဲ့ဆက်သ်ရာမှာ အပင် ဂွင်ကျ ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားကြရလိမ့်မယ် တင်တယ်။ အဲဒီအချက်က ခင်ဗျားအတွက် ပိုအရေးကြီးတယ်’

စပေါ်တာမှာ မြောက်ထိုးပင့်ကော် ပြောတတ်သူဟု ယူဆရ၏။ သို့သော်ပေါလ်ကတော့လူ့ကိုးကော်တော်သားသာကျသည်။

‘ခရုစွမက်ကလဲ မကြာခင်ပြီးသွားတော့မယ်။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ နှစ်သစ်ကူးနေ့မတိုင်မီ လုပ်ငန်းခွင် ပြန်ဝင်ကြမှာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပထမ သီတင်းနှစ်ပတ် ဝလာဟ် အနားယူနေလိုက်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ ချိုင်းပီရက်စ် ကျွန်တော်တို့အဖို့ယောက်လုံးက သဘောတူကြတယ် ခင်ဗျား ရုံးလုပ်ငန်းတွေထဲဝင်မလာမီ နီကရိုမြို့အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါး သိသားအောင် လေ့လာသင့်တာပေါ့’

‘အနားယူပြီးသွားပင်တော့ ဝင်ငွေခွန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေစုပုံနေတာ တွေကြာမှာပဲ။ အဲဒီနောက်ပိုင်း ခင်ဗျား ဝလာလျာချိုနို သိပ်မကုန်ခင်တော့ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လေ အားလပ်ခွင့်တွေကို အသုံးပြုပြီးခင်ဗျားနေရာမယ့် အိမ်ကို ရွာပေတော့၊ နေရေးထိုင်ရေး ဖိမ့်ပြီးမြို့ကိုလှည့်ပြီးလေ့လာပေတော့ ခရုစွမတ်ပုံစကားနဲ့ နှစ်သစ်ကူးမို့တော်အတွက် ပါတီတွေကျင်းပကြလိမ့်ဦးမယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်လာ

ခေါ်မှာပေါ့၊ ဒါ့ကြောက်ရက်နေကျမှ ခင်ဗျား လုပ်ငန်းခွင်ထဲ
ပြင်ပေတော့ အဲဒါ အဆင်ပြေပါ့မလား

ပေလိုလိဘာပြောပြချက်ဆိုလျှင် သူ့အတွက် သိတမ်း
နှစ်ပတ်ထက် ကျော်လွန်သော အားလပ်ရက်များ ရရှိနိုင်မိ
ပေါ့လိက ကျေးဇူးတင်စကားဆိုရင်း သဘောတူလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ဝမ်းတာ လွန်သွားရင်လဲ သတိပေးပါ။ ခင်
ဗျားဒီကို ဘာကြောင့် ငြောင်းလဲတဲ့တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်
လို့ ကျွန်တော်တို့ ကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းတစ်ခုရှိတယ်။ ခင်
ဗျား မိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဘူး ဆိုရင် ပြော ပြပါ
လား’

‘ထပ်ပြောမနေချင်တော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကိစ္စ ပြန်
ဖော်ချင်ရတာလဲ’

‘ဒီမှာ ကောလာဟာလတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ခင်ဗျားလဲ
သဘောပေါက်ကလေးနဲ့မယ် ဒီကောလာဟာလတွေကို ကျွန်
တော်တို့တက်က ပြန် ချေ ပနိုင် ရင်ကောင်းမယ်။ ခင်ဗျားနဲ့
ဦးနှောက်မကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်အပြစ်၊ လူတွေက
မယူဆနိုင်တော့ဘဲလို့ ပေါ့ဗျာ’

‘ဘယ်လိုကောလာဟာလတွေလဲဗျာ’
‘ဥပမာပြောရရင် ခင်ဗျားဟာ ဘဝကိုနာကြည်းနေတဲ့
လူလို့ ပြောနေကြတယ်ဗျာ’
ပေါ့လိကမချီပြုံးပြုံးပြသည်။

‘ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တွေနေရမှ ကတော့ ပါးစာလဲ
ချောက်ချားနေတဲ့ ပုံ မပေါ်ပါဘူး’

‘ခွဲခွဲဆင်းမဲ့စရာ စက်ကမ်းတပေ့ပဲပါ။ ဖြစ်ရုံဖြစ်စဉ်
တစ်ခုပါပဲလေ’

‘ခင်ဗျားဇနီး လူဆိုးတွေရဲ့ အနှိပ်အခက် ခံခဲ့ရတယ်လို့
ကျွန်တော်ကြားရတယ်’

‘ဇနီးရောသမီးရောပေါ့ဗျား ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဝန်းထဲ
မှပဲ တိုက်ခိုက်ခံခဲ့ကြရတယ်လေ။ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးကစားရုံ
မှာ ဆေးသွားတယ်။ နှစ်လကြာပြီးမှ သမီးကစားရုံ
မှာ ဆေးသွားတယ်’

‘နှိပ်လေခံခဲ့ရတဲ့ အက်ချက်ကြောင့်လား’

‘သွယ်ပိုက်တဲ့ အကျိုးဆက်လို့ ခေါ်ရမှာပေါ့။ သမီး
ကားရိုးကို မသန်မစွမ်းသူများ စောင့်ရှောက်ရေးအနေ ဝို
ထားခဲ့ရတယ်။ တပြည်းပြည်း ကြောင်စောက်စောက် ဖြစ်
လာပြီးနောက်ဆုံးမှာ သတိလစ်လွှားတော့တာပါ။ ဝကား
မပြောနိုင်၊ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ အစာမစားနိုင် ဖြစ်လာ
ပြီး နောက်ဆုံး ဆေးရုံမှာပဲသေဆုံးသွားတယ်’

‘လူဆိုးတွေကိုရော မိကျွန်ကြပြီလား’

‘မပေါ်ဘူး’

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ’

ပေါ့လိက သူ့ဖခင်နတ်ထဲမှ အရည်ကို မော့ချလိုက်သည်။

‘အက်ပတာနဲ့ ကားရိုးလဲဆိုမှာ ပိုက်ဆံမရှိကြပါဘူး။ အလွန်
ဆုံး ဆုံးရေးခေါ်လာသောက်ပဲ ရှိခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဆီက
3 ပိုက်ဆံမရခဲ့ကြလို့ လူဆိုးတွေ ခေါ်သတ်ခံခဲ့ကြတာပါ’

‘ဘုရား...ဘုရား’

‘လူငယ်တွေက သူတို့ကို ရုတ်ရုတ်စက်စက် ရိုက်ကြတော့တာပဲ’

ပေါလ်က ပြောပြီး စပေါ်လ်တာကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။ စပေါ်လ်တာက မျက်နှာလွှဲဘူးလားလို့။

‘ကျွန်တော်...’
‘နေဦးလေ’

‘ကျွန်တော်က ဟောင်းပန်ရမှာပါ။ ဒီကိစ္စ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ပြောပြရတာ အကြောင်းရှိလို့ဗျ’
‘ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျား ရင်ဆိုင်နိုင်ကြောင်း ပြလာဟုတ်ရဲ့လား၊ ခင်ဗျား ဝိတ်လိခိက်ပြီး အားတစ်ပိုင်း ပြန်မသွားဆိုတာ ပြချင်လို့ ခင်ဗျားလား’

‘မန့်ပါဘယ်၊ မဟိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေလဲ ရှိတတ်ပါလယ်၊ ကျွန်တော့် အနေမှ သူတို့နှစ်ယောက် လျင်လျင်လို့ ငမာရတာပေါ့၊ မသေချာလို့ဘဲ ကပ်ဆာရောဂါနဲ့ သေရတာမျိုးလို့လဲ သဘောထားပါလား၊ ဓာတ်ကိကို ဇာတိတ်မှာပဲ ထားခဲ့ပြီ၊ ကျွန်တော်လဲ ပုဒ်လေးစားက ရောက်ခဲ့ရတာပေါ့၊ အသက်ရှင်နေရမယ့် ဘဝကြိုမဟုတ်ဘဝကြိုမိ သောကဖြစ်ကြရာခြေပဲ၊ ဇာရားမှ မပြန်နိုင်ချင် မှုကူရောက်ကြားနာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် လိုချင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းမကြံပါဘူး၊ ကပ်ဆာ လိုက်နာရမှာပေါ့ဗျာ’

‘ခင်ဗျားရော ဒီအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့နေလို့လား’

‘ဘုရား ရွေးချယ်ရာ လမ်းမှ မရှိပါ’
ပေါလ်က မုသားစကားဆိုလိုက်သည်။

စပေါ်လ်တာက အရက်ကုန်သွားသော သူ့ဖန်ခွက်ဟဲဟဲ ငုံ့ကြည့်နေ၏။ စားပွဲထိုးက နောက်ထပ်အရက်များ ဟူလာသည်။

‘ကျွန်တော် သမီးနဲ့ ယောကျ်ားလေး သူငယ်ချင်း ယောက်ျားဝပ်လမ်းမှာနေတယ်ဗျ၊ အဲဒီရုပ်ကွက်ကို ခင်ဗျား မသိသေးဘူးထင်ပါရဲ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က အဲဒီလမ်းပေါ်မှာ ကားမရပ်ရဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တွေကို မြို့ကော်ကောင်စီက စိုက်ထားတယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် မကြာသေးမီကပဲ အဲဒီလမ်းပေါ်က ကားမရပ်ရဆိုင်းဘုတ်တွေကို ပြန်ဖျက်ခိမ်းခွင့် မြို့တော်ကောင်စီက အမိန့်ထုတ်ပြန်တယ်၊ ရာဇဝတ်မှုနည်းအောင် အခြေရှာကြရတာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်မြို့မှာ ရာဇဝတ်မှု ပြဿနာကပ်တာ လျော့နည်းသွားတယ်လို့ မမ့်ဘူး၊ လူသတ်မှုတွေကလဲ သောင်နဲ့ဆိုရုံနေတယ်၊ အမှုအမျိုးမျိုးကို တစ်စော့မှ ဖုံးပိမ်းလို့ မရခဲ့ဘူး၊ ဝိတ်လိချခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားပဲ’

နေ့လယ်ဘဝားပြီး ယဉ်နောက် ကလပ်မှ သူတို့ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။ လို့နောက် ပေါလ်တည်းခိုသော ဟိုဘယ်ဘယ်

၃၆ ○ ဝင်းပြိုင်အောင် (ဖြန်မာပြန်)

ပေါင်လင်က ကားဖြင့် လိုက်ပါခဲ့သည်။ ပေါင်လင်က
ညီမာ စားရန် ရိတ်ခေါ်သည်ကိုပင် ပေါင်က ငြင်းပယ်ခဲ့
သည်။ လေယာဉ်ပျံအီးခွဲရအဖြစ် ပင်ပန်းသည်ဟု အကြောင်း
ပြခဲ့သည်။

ပေါင်လင်က ထွက်သွားသောအခါ သူသည် လမ်းကို
ဖြတ်ကူးပြီး ဝှန်ဟန်းကော အာဇာနည်အိမ်သို့ သွားသည်။
ဝင်းအဆောက်အအုံ ဝှန်ဟန်း၏ ဝါဒကို ဆိုင်တင်ဆိုင်မှ ချီကာ
ရီမြို့ ခြေပုံများနှင့် လမ်းညွှန်စာအုပ်တို့ကို သူ ပယ်လှူသည်။
ဝင်းပြိုင်က ဝှန်ဟန်းမှ ထုတ်ပေးသည့် သတင်းစာသုံးစောင်နှင့်
မှူးပေးသောက ဟိုင်းသတင်းစာကြီး တစ်စောင်တို့ကိုလည်း
ပယ်လိုက်သည်။

သူ တစ်ညလုံး ဝှန်ဟန်းထံတွင် ဆောက်ဖက်ပြုပါ
အကြောင်းအရာများ ဖော်ပြပါရှိနေသော ကတ်ပြားတစ်ခု
ကို ခြေရစ်၏။ ဟိုင်းသတင်းစာကြီးအဖွဲ့မှ ပို့ထားခြင်း ဖြစ်
နိုင်သည်။

ဝှန်ဟန်းထံရှိ ရုံးပန်းထဲတွင် ပစ္စည်းထားနိုင်သည့်
အာမခံသေတ္တာများ ရှိပါသည်။ အမကြေးငွေပေး
ရတဲ့ စာချုပ်အိတ်များ အသုံးပြုနိုင်ကြပါသည်။ မိတ်
ဆွေ၏ အရေးထဲမှာ သားမွေးတည်များ၊ လက်ဝတ်
ရတနာများ၊ ကပ်ပစ္စည်းများ၊ ရိတ်ခေါ်များနှင့် အခြား
အရေးတန်ပစ္စည်းများ မဟာအဖွဲ့ပါနှင့် အာမခံသေတ္တာ

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၉၃၇

ထဲတွင် စနစ်သကျ သိမ်းဆည်းထားသော ပစ္စည်း
များကိုသာ ကျွန်တော်တို့ ဘာဝန်ယူပါသည်။ အခြား
နည်းဖြင့် ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်းများအား
ဤနည်းတို့က ကာကွယ်ပေးပြီး ပု ကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသ
ကုန် အိတ်နှုတ်ပြန်ပေးပြီး ဥပဒေက ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။
မိတ်ဆွေ၏ ဖြောင့်မတ်စွာကို ဆော့နှင့်ဆိုင်ခတ်အား
ခေလိုပါသည်။ ဤ နည်းတို့က မိတ်ဆွေသည် နေ
ပတ် မိတ်ဆွေမီးသားအဖွဲ့ထံသို့ ကျွန်တော်တို့
ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့ညက ပေါင်လင်သည် နေ့စဉ် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဝေါင်းရုံး
ခွပ်ထဲမှာ ထည့်၍ အိပ်ပက်ခဲ့သည်။

သေဆုံးသူ နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ ဝေါ်တင်နာရပ် ကွက်၊ အမှတ်(၁၉၀၁)မှ အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ အက်ဒီဝပ်၊ ဆိုသူဖြစ်သည်။ အသက် နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိ သူနီမဆင် ဆိုသူ၏ လိပ်စာကို မသိရလေးပေ။ ရဲတပ်ဖွဲ့၏ သတင်းစာမှ အရ သေဆုံးသူ နှစ်ဦးစလုံးသည် အကြမ်းဖက်မှုနှင့် လူယက်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးသည့်လူဆိုးစာရင်းဝင်များ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

သွန်မဆင်မှာ သေဆုံးချိန်၌ပင် ထောင်နှင့်နှစ်ကျခံနေရဆဲ ဖြစ်သည့် ထောင်ပြေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကွဲနေသော အရက်ပုလင်းလွတ် တစ်လုံး၏ အစအနပွားကို အလောင်းများ အစားမှာ တွေ့ရ၏။ အထမသုံး ရှစ်ခြောက်လုံးပြုးတစ်လက်တည်းဖြင့် အဆိုပါ ကျည်ဆန်လေးတောင် စလုံးကို ပစ်ခံခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရဲတပ်ဖွဲ့ ခေါင်းခွဲခန်း အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က အထိမ်းအကျတော့ ပြေးလို့ မရဘူး’ ဟု ရဲတပ်ဖွဲ့ ပြောခွင့်ရ သူက ခြွင်းချက်အားဖြင့် ရှင်းပြသည်။ ‘အထောင်းဖေးဆီက ရရှိတဲ့ ကျည်ဆန်တွေက ဘော်တော် ပုံပျက် ပန်းပျက် ဖြစ်နေကြပြီ။ ထိပ်ချိုင့်ကျည်ဆန်တွေချည် ဝဲလို့ ပြောရမလိမ့်ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ ဓာတ်ခွဲခန်းမှာ ဆက်လက် သုစေသနပြုဖို့ လိုလိမ့်ဦးမယ် နောက်ပိုင်းကျမှ ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးတွေ သေနတ် တစ်လက်ထဲက ထွက်လာတာ ဟုတ်မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ အတွက် ပြောလို့ ရလိမ့်မယ်’

အခန်း(၄)

နီကာဒါ၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်၊ သေနတ်ဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးနေသော လူနှစ်ယောက်၏ အလောင်းများကို ယနေ့ နံနက်ခင်းစောစော၌ တွေ့ရှိရသည်။

မိုလဟာ့ ပြင်ဆင်ပိုင်း ရှိ အလောင်းအမှတ် (၂၀၀၀) ၏ ပလက်စတစ်ပေါ်တွင် တွေ့ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် သေဆုံးခဲ့ ကြရသူများ၏ အလောင်းများကို တွေ့ရှိကြောင်း ကင်းလှည့်နေသော ရဲသား တစ်ဦး၏ သတင်းပို့ ခံခြင်းဖြစ်သည်။

ရင်းရဲသားမှာ အသက် ၄၃ နှစ်ရှိ ဖိလစ် ဖရန့်ဆိုသူဖြစ်သည်။

လူသတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့် သဲလွန်စမျှ မရသေး
ပေ။ ခင်္ဂါအတွင်း၌ စုံထောက်များ ဆက်သက် စုံခမ်းနေကြ
သည်။

ဦးကာရံ၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း ယပ်နှစ်အတွင်း ဖြစ်ပွား
ခဲ့သော လူသတ်မှုအားလုံးမှာ ယခုလူသတ်မှုနှစ်မှအညီပေါင်း
လိုက်လျှင် ရှစ်ရာဝက်အထိ ခြောက်မှု ဖြစ်သွားသည်။

တီယာအိုင်အတွင်း၌ လူများ မိမိတို့၏ တီယာခွက်များ
ကို အာရုံပြုနေကြသည်။ လူလစ်ဟစ်ဦး ဝင်လာတိုင်း သူတို့
ခေါင်းထောင် ကြည့်တတ် ကြသော်လည်း ရတ်တရက်ပင်
ခေါင်းကိုပြန်၍ လေ ငိုကြသည်။ သိုင်ခန်း၏ နောက်ပိုင်းရှိ
လူအချို့မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အော်ဟစ်၍ စကား
ပြောနေကြသည်။

ဘားကောင်ဟာ၏ တစ်နေရာမှာ လစ် လပ် ခန သော
ကြောင့် ပေါလီက လျှောက်သွားသည်။

‘ကျွန်ုပ်တစ် တီယာသောက်လို့’

အရက်ရောင်းသူက တီယာ အမျိုးအမည် ဒါဇင်သက်ခန့်ကို
ပြောပြသည်။ ပေါလီက အမည်တစ်ခုကို ရွေးချယ်လိုက်၏။
တီယာကို ယူဆောင်ခိုင်းနေမည့် နေ့ပေါက်တစ်ခု လူများကို
စုလှမ်းကြည့်သည်။ ယူဆောင်ပေးသော လူအချို့ ပေါက်တစ်ခုကို
သတ်တားမိသည်။

အရက်ဆိုင်နှင့် လမ်းများပျော်သော အခါအခါတစ်ခု
သာ ကြားသည်။ ဝေလီနယူးစ်နဲ့ ဘန်းဂေါ့ ဂျို ဗိုလ်တိုက်
များနှင့်လည်း အလားတူပင် ကြားရသည်။

ဤဆိုက်သည် ဤမြို့တွင်းရှိ ယဟင်းကောက်များ၏ ဥာန
ချုပ်သမား ဖြစ်နေဟန်တူ၏။ ဤကြော့ပုပ် ဤဆိုက်ကို
ပေါလီက ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မကျွမ်းကျင်သေးသည့်
ဦးတော်အကြောင်းဆုံး အကောင်း သဟင်းရရှိနိုင်ရာ နေရာ
ဖြစ်နိုင်သည်။ ယူဆခဲ့သည်။

လူသည် တီယာမန်ခွက်ကိုဆိုင်၍ ဝန်ကတ်တက်နားဆီသို့
ယူသွင်းသွားသည်။ ကျွမ်းကျင်သူ ငြင်းခုံနေကြသူများ
အနီးမှာ မှတ်သိရပ် လုပ်နေ၏။

ယောက်ျားမိန်းမ ဆယ်ဦးတော်ခန့် ရှိကြ၏။ အရက်
နှင့် ဝီကရက်များကြောင့် သူတို့ သွေးကြောနုကြသည်။ အတွေ့
အကြုံများယူဖြင့်ပြီး အပြင်းလည်း ယန်ကြသည်။

လူချစ်၏ အခွန်နားတင် အခြားသူများနှင့် မာထုတ် သီး
ခြားဝန်ထူ နှစ်ယောက်ကို ပေါလီကလှိုက်သည်။ သူတို့
ယန်းသို့ ပေါလီချဉ်းကပ် သွားသည်။ တစ်ယောက်သော သူ

၄၂၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

က ဘားကောင်တာကို မှီ၍ ရပ်နေပြီး ဆူညံနေသူများ
ဘက်သို့ စေ့ကြည့်နေ၏။ မျက်နှာမိုင်းဝိုင်းနှင့် ထိပ်ပြောင်နေ
သူကလည်း လက်ထဲမှာ ဘိယာဖန်ခွက်ကိုင်ရင်း ရပ်နေ
သည်။

‘မိုက် ခင်ဗျား မမှူးသေးပါဘူးဗျ’

‘နေစမ်းပါဗျာ ဟိုင်နဲ့ရောက်လာရင် ကျွန်တော်နောက်
ထပ် ထည့်ခိုင်းမလို့’

မိုက်က စိတ်တိုသည့်ဟန်ဖြင့် အရက် ရောင်း သူ ဘက်သို့
လက်ဟန်ပြု၍ ပြန်ပြောသည်။

‘သူရောက်လာရင် နှစ်ခွက်ဆင့်ပြီး ထည့်ခိုင်းဗျာ။ ဒီဆိုင်
က ခွက်ချင်သိပ်လျော့တယ်’

ထိပ်ပြောင်က ပြန်ပြောသည်။

မိုက်နှင့် အရက်ရောင်းသူ ကြားမှာ ပေါလ်ရောက်နေ၏။
သူတစ်ဘက်သို့လှည့်ပြီး အရက်ရောင်းသူကို လှမ်းကြည့်သည်။
ထိုလူလမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာသည်။

‘ပြောပါခင်ဗျာ’

ပေါလ်က သူ့နောက်မှ လူကို ဆွန်ပြုပြီး ပြန်ပြောသည်။

‘ဟောဒီလူကြီးမင်းက နောက်ထပ် လိုချင်လို့တဲ့’

မိုက်က လှည့်ကြည့်ပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ကို ပေါလ်၏။
ပခုံးအနီးမှ ဖြတ်၍ ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ကောင်တာကို
ပုတ်၍ အော်ပြောသည်။

‘ဂျူးဝေါ နှစ်ခွက် မြန်မြန်ထည့်ပေး’

‘ကျွန်တော်လဲ ထပ်သောက်ရရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်’

ထိပ်ပြောင်ပြောင် လူကပြောပြန်သည်။

‘ခဏခဏ အလုပ်ထုတ်ခံရအောင်လဲ လုပ်မနေနဲ့ဦး’

မိုက်က ပြန်ပြောပြီး ပေါလ်ကို ပြုံးပြသည်။ အကြည့်ရ
ဆိုးသော သွားများပေါ်လာသည်။

‘မိတ်ဆွေက အသက်တစ်ချောင်းကို အချိန်မီ ကယ်လိုက်
လို့ပေါ့၊ ကျွန်တော် နာမည် မိုက်ပါ သူငယ်ချင်းနာမည်က
ရော....’

‘ဖရက်မီးလဲလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်
ဗျာ....’

ပေါလ်က လိမ်ပြောလိုက်သည်။

‘လူသစ်ပါလား၊ မစွတာမီးလဲ၊ ဒီခြံထဲမှာပြီး ဝင်ခဲ့ဟန်
တူပါရဲ့၊ ကျွန်တော် နာမည်က ဒန်အိုဟာရာပါ၊ ဒီလူပြောတဲ့
ကောင်းတွေကို တစ်လုံးမှ မယုံလေနဲ့ ဒီလူက မယုံကြည်ရတဲ့
ယစ်ထုတ်ဗျ’

အရက်ရောင်းသူက အရက်ဖန်ခွက် လာချပေးသောအခါ
မိုက်က လှမ်းယူသည် ပြီးလျှင် သူ့နှုတ်ခမ်းဝနားအထိ ခွက်
ကို နှောက်လိုက်သည်။

‘ယစ်ထုတ်မဟုတ်ပါဘူး အိုဟာရာရယ်၊ အရက်သမား
ပါ။ ခင်ဗျားလို လူနဲ့ လူအ တစ်ယောက်က လေးနက်တဲ့
အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ပါဘူး၊ ခြားနားချက်တွေကို ခင်
ဗျား သဘောမပေါက်ပါဘူး’

‘သူက ယစ်ထုတ်ပါဗျာ သူ့စတားကို အရေးစိုက်မနေ
ပါနဲ့...’

အိုဟာရာက ထပ်ဆင့်အတည်ပြုလိုက်ပြန်သည်။
မိုက်က အရက်ခပ်များများကို တစ်ကျိုက်တည်း မော့
ချလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူ့ မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားသည်။
‘ဒီလူတွေ တော်တော် စကားပြောနိုင်ကြတာပဲ၊ တစ်ည
လုံး ဘိယာတွေ ကုန်သွားတဲ့အထိ ဆက်ပြောနေကြမှာပဲ ထပ်
ပါ။ သူတို့ပြောတာတွေကိုလဲ ဘယ်သူကမှ နားထောင်နေ
တာမဟုတ်ဘူး’ ...

သူပြောသည့်အသံကို နားလည်နိုင်အောင် ပေါလ်က ရှေ့
သို့တိုးလိုက်သည်။ လူအုပ်ကြီးထဲမှ စကားပြောသံများ ဆူညံ
လွန်းလှသည်။

မိုက်၏ရှေ့နားရှိ ကောင်တာပေါ်သို့ အရက်ရောင်း သူက
ငွေတောင်းလွှာ တစ်ရွက်ချပေးသည်။ ပေါလ်က ၎င်း စာ
ရွက်ကို အသွက်လေး ကောက်ယူလိုက်၏။

သို့သော် အိုဟာရာက မြင်သွားသည်။ ပေါလ်က စာရွက်
ကိုမှောက်၍ ပြန်ချထားပြီး ငါးဒေါ်လာတန် ငွေစက္ကူတစ်
ချပ်ကို စာရွက်ပေါ်မှာတင်ထားသည်။ ပြန်အမ်းမည့် အကြေ
များကို သူစောင့်နေသည်။

အိုဟာရာက စကားပြောချန် တာရှုသည်။
‘ဟုတ်ပြီ၊ မစ္စတာ မီးလ်။ မိတ်ဆွေကို ကျွန်တော်တို့ဘာ
အကူအညီပေးရမလဲ’
သူက အကင်းပါးသူ ပီပီ ဖေါ်ရွေ့သော အမူအရာဖြင့် စ
ကားဆိုလာသည်။

‘ကျွန်တော်က နယူးယောက်ကပါ၊ ကျွန်တော် ကုမ္ပဏီက
ကျွန်တော် ကို ဒီမြို့ ပြောင်းပေးလိုက်တယ်၊ ချီကာဂိုမြို့ အ
ကြောင်း ကျွန်တော်ဘာမှမသိရသေးဘူး’

‘ဒီလိုဆိုတော့ ခင်ဗျားက လျှင်တုံ့လုပ်၊ ခင်ဗျား တကယ်
နေရာရောက်လာတာပဲ’

မိုက်က လက်ကျန်ကို မော့ပြီး ဖန်ခွက်ကို ချထားလိုက်
သည်။

‘နောက်တစ်လှည့်မှာ ကျွန်တော် ဝယ်ပါမယ်၊ ကျေးဇူး
ပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီက ဘာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်သလဲ’
လုံခြုံရေး စနစ် တွေပါပဲ၊ အိမ်တွေမှာ တပ်ဆင်ရမယ်၊
ဖောက်ထွင်းမှု အချက်ပေး စနစ်တွေပေါ့၊ အီလက်ထရွန်းနစ်
ဆိုင်ရာ လုံခြုံရေးစနစ်တွေနဲ့ တန်ဆာပလာတော့ ပါဝင်တယ်
ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက အသစ်ဆိုတော့ အနောက် အလယ်
ပိုင်းဈေးကွက်ထဲ ခုမှ စဝင်ရတယ်’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျားပြိုင်ရမယ် ကွင်းသစ်အကြောင်း၊ ခင်
ဗျား သိချင်နေတာပေါ့’

အိုဟာရာက ပြောရင်း သူ့ ဖန်ခွက်ကို မိုက်၏ဖန်ခွက်ဘေး
မှာ ချထားလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ မိုက်ကို ကျွမ်းပြောဦးမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ စကား
ကောင်းကောင်း ပြောလို့ ရမယ် လမ်းထောင့် ဟိုဘက်နား
မစ္စတာ မီးလ်ကို ခေါ်သွားကြရအောင်၊ ဒီလို အရူးထောင်ထဲ
မှာ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကို ဘာ အကြံမှ ပေးလို့ ရမှာမ
ဟုတ်ဘူး’

ပေါလ်က အကြွေကို ကောက်ယူ၍ ကောင်တာပေါ်မှာ
ဘောက်ဆုအနည်းငယ် ချထားခဲ့၏။ မိုက်က သူ့ပခုံးကိုအသာ
ကိုင်၍ အိုဟာရာ သွားရာ တံခါးပေါက်ဆီသို့ ခေါ်သွား
သည်။

ရပ်ရှ် လမ်းပေါ်မှာ နှင်းပင့်အနည်းငယ် ကျစပြုနေ၏။
သို့သော် ဆက်လက်၍ ထူထပ်စွာကျမည် အခြေအနေ မရှိ
သေးပါ။ ပသက်ဖောင်းများပင် စိုစွတ်ခြင်း မရှိသေးပါ။
အိုဟာရာက သူ၏ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီရှည်မှ သိုးရေကော်လာ
ကို ဖြန့်၍ထောင်လိုက်သည်။

‘ဒီခရစ္စမတ်ကတော့ မိုးရွာဦးမှာမလွဲဘူး၊ ကျွန်တော်
ပြောခဲ့တယ်’

‘မိုးကိုပဲ အပြဲမျှော်နေတယ်၊ ငနဲကြီးက နှစ်ဆယ်
လေးနာရီပတ်လုံး မိုးရွာနေတတ်တဲ့တိုင်းပြည်မှာ မွေးခဲ့တာ
ဗျ’

မိုက်ကဟန်ပါပါရယ်ရင်းပြောလိုက်သည်။
လမ်းထောင့်ချိုးတစ်ခုကို သူတို့ကွေ့လာကြပြီး လျှပ်စစ်
ရထားလမ်းတံတားအောက်သို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကရုန်းနှင့် ဖော်မိကာတို့ဖြင့် မှမ်းမိထားသော အခန်း
ငယ်များရှိရာ ဘေးသောက်ဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်ထဲသို့ သူတို့
ဝင်လာကြသည်။ မီးရောင်ထိန်နေသော်လည်း လူကတော့
ရှင်းသလောက်ဖြစ်နေ၏။ နံရံတစ်ခုအနားမှာ အရက်ကော
တာရှိသည်။

ပေါလ်က ခွေးခြေတစ်လုံးပေါ်ထိုင်လိုက်၏။ အိုဟာရာ
နှင့်မိုက်တို့ကြားမှာ သူ့ရောက်နေသည်။

အိုဟာရာ၏လက်သည်းများတွင် မင်များစွန်းနေ၏။
သူ့လက်တစ်ဘက်ကိုထောင်၍ အရက်ရောင်းသူ အမျိုး
သမီးကို အချက်ပြသည်။

‘ငါ့အတွက် ဂျူးဝေါပေးဟေ့၊ အရေးမပါတဲ့ ငါ
သူငယ်ချင်းအတွက် မီးလားယူခဲ့၊ မစွတာမီးလ်က ဘာသုံး
ဆောင်မလဲ’

‘ဘီယာဆိုရင်တော်ပါပြီ’
မိုက်က ဘားကောင်တာပေါ်သို့ ပိုက်ဆံချထားသည်။

‘ကဲ အခုကျွန်တော်တို့ ဟယ်ကစပြောကြမလဲ’
အိုဟာရာက ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ဘာကိုသိချင်တယ် ဆိုတာ
အလျင်ငုံစမ်းကြစို့လား’

သူဘာသိချင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်
ပါတယ်၊ ချီကားဂိုဟာ ဘယ်လိုဒေသလဲဆိုတာ သူသိချင်
မှာပေါ့’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ဝါကျတစ်ခုတည်းနဲ့ဖြေလိုက်မယ်၊
ခြေသလုံးအိမ်တိုင်တွေ ခိုလှုံရန်အတွက် နေရာရှာကြပြီဆိုရင်
ချီကားဂိုမြို့ကို ရောက်လာကြတော့တာပဲ’

‘အိုဟာရာဟာ သူပြောနေတဲ့ အကြောင်းအရာကို သူ
မပိုင်ဘူး၊ သူက အတူးအခေါ်တွေကိုသာ ရေးနေတာ၊
သူက နိုင်ငံရေးသတင်းထောက်ဗျ၊ ခြောက်လတစ်ကြိမ် သူ

၄၇ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

အလုပ်ပြုတ်လေ ရှိတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား၊ မြို့တော် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ အယ်ဒီတာကို အကျပ်ကိုင်လေ့ ရှိလို့ပေါ့၊ ကျွန်တော်ကတော့ သတင်းရေးတဲ့ လူသက်သက်ပဲ၊ ဒီမြို့မှာ ကျွန်တော်မူခင်း သတင်းရေးလာခဲ့တာ ရှစ်နှစ်တောင်ရှိသွားပြီ၊ ခင်ဗျား သိချင်တာ ဖြေနိုင်မယ်လို့က ကျွန်တော်ပဲ ဟောဒီလူကိုခေါက် ထားလိုက်စမ်းပါ'

မိုက်ကကြားပြတ်ပြောသည်။

'မိုက်သတိထားပြောခန့်'

'ခင်ဗျားကိုကျွန်တော် အချက်အလက်တချို့ ပြောပြမယ် ဒီမှာအိုတာရာ ဒီမြို့မှာ နှစ်ဆယ် လေးနာရီပတ်လုံး သုံးမိနစ်တစ်ကြိမ်ကြ လူယက်မှုတစ်ခုဖြစ်နေတယ်။ နောက်တစ်ချက် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အတွင်းက လူသတ်မှု ရှစ်ရာအထိ ရှိခဲ့တယ် ပြီးတော့ ဂိုနစ်ဆိုရင် အဲဒါထက်များဖို့ အကြောင်းရှိသေးတယ်။ မူခင်းအားလုံးဆိုရင် ဆယ် ငါး ရာခိုင်နှုန်း လောက် ပိုများလာနိုင်တယ်၊ နောက်တစ်ချက် ချီကာဂိုမြို့က မူခင်းအားလုံးအနက် ဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့ မူခင်းတွေဟာ တစ် ရာခိုင်နှုန်းတောင်မပြည့်ဘူး၊ တော်တော် တံခေတ် ငန့်တွေလောက်သာ ဆွဲချက်တင် အပြစ်ပေးပြီး ထောင်ကို အပို့ ခံရတဲ့ သဘောပဲ'

'စာရင်းအင်းအတိကျနဲ့ ပြော'

အိုဟာရာက ဘီယာကိုသောက်ပြီး လေကိုမုတ်ထုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ မစ္စတာမီးယ့်ကို [စာရင်းအင်းနဲ့ ပြောပြရဦးမှာပေါ့၊ ချီကာဂိုမြို့မှာ ဒီနေ့ဇွေးတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက စစ်မြေပြင်မှာ ရောက်နေတဲ့ အမေရိကန် စစ်သားတစ်ယောက်ထက် အသက်ခံရမယ် အခြေအနေပိုပြီးရှိနေတယ်၊ ခုအတိုင်းသာ မူခင်းတိုးတက်မှုနှုန်း ပိုများနေရင် ဆယ် ငါးမိနစ်တိုင်းမှာ ချီကာဂိုမြို့သားတစ်ယောက်ကျ အသက်ခံရဖို့ အကြောင်းရှိနေတယ် သေပြီးရင်း သေရင်းဖြစ်နေလိမ့်မယ်'

'မူခင်းဖြစ်ပွားမှုနှုန်းတဲလား၊ အင်း ဒီအဂ္ဂူးပြောတာနားထောင်ပေါ့'

အိုဟာရာက ကြားဝင်ပြောပြီး မေါလ်၏ လက်မောင်းကို ပုတ်လိုက်သည်။

'တကယ် အချက်အလက်တွေကို ကျွန်တော် ပြောပြဦးမယ်၊ တကယ်စစ်ဖြစ်နေတဲ့ ဒေသကို ကျွန်တော်တို့ရောက်နေကြတာပျ၊ ဒီမြို့ဟာတဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပျက်စီးယိုယွင်းစ ပြုလာပြီ၊ အပြုအမူတွေဖောက်ပြန်ကျန်ပြီ လူဦးရေက မတန်တဆများလာတော့ အစုံလိုက်အပြုံလိုက် အသတ်ခံရဖို့ အကြောင်းရှိနေတယ်၊ အသတ်ခံရမယ် ဘေးနဲ့ မလွဲမသွေ ကြုံကြရလိမ့်မယ်'

အိုဟာရာက စကားလုံးများကို လေးနက်စွာပြောလိုက်သည်။

'မှန်တာပေါ့... မှန်တာပေါ့... မှန်တာပေါ့' ဟု မိုက်က လေသံတိုးတိုးဖြင့် ထောက်ခံသည်။

‘ချီကာဂိုမြို့ဟာ ရေအိုင်ကြီးကမ်းခြေကို မျှော်ကြည့်နေရင်း ရေထဲက ဘွားကနဲပေါ်လာပြီး မြို့ပေါ်ကို ခုန်တက်လာမယ်... သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်ကို စောင့်မျှော် နေသလို ဖြစ်နေပြီ။’

အဲဒီသတ္တဝါကြီးက အဆောက်အအုံတွေကို နင်းချေပစ်လိုက်ရင် လူတွေ့ရော လူမျှော့ကိုကိုက်နေကြတဲ့ ကြွက်တွေထော့ကိစ္စတုံးကုန်ကြလိမ့်မယ်။ အခုကြည့်လေ ရအဖွဲ့ဝင်တွေကပြည့်တန်ဆာတွေကို လိုက်နေကြတဲ့အပြင် ဈေးဆိုင်ရှင်တွေကိုလဲ ငွေညှစ်နေကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဂျန်အက်ဖိကနေဒီလမ်းမကြီးပေါ်မှာ ယာဉ်မောင်းသမား လေးယောက်ကို လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား တစ်ယောက်က သူတို့သင်ပစ်လိုက်ပြီ။ အိုဟာရာက ဟာသနောသည့် လေယူလေသိမ်းဖြင့် ပြောသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ သိသင်းပတ်ရုံးပိတ်ရက်အတွင်း လူသတ်မှု နှစ်ဆယ်ခြောက်မှု ဖြစ်သွားတယ်။ နာရီခြောက်ဆယ်အတွင်းမှာ လူသတ်မှု နှစ်ဆယ်ခြောက်မှု’

မိုက်က စိတ်လှုပ်ရှားမှုကင်းသော လေသံဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ ဟု ပေါ်လီကဝင်မေးသည်။
‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာက ဘာကိုဆိုလိုတာသဲ’
‘ဒီအတိုင်း ဖြစ်နေတာ နည်းလမ်း မကျဘူးပေါ့၊ လူထုကကြောက်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’

‘လူတွေဟာ သိုးတွေလိုပဲဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့တုန်းက ဆိုင်တွေမှာ ခရစ္စမတ်အတွက် ဈေးဝယ်နေကြတဲ့ လူတွေကို လူဆိုးတစ်ယောက်က လုခဲတယ်ဆိုပဲ၊ မိန်းမ အဝတ်အစားဝတ်ထားတဲ့ အဲဒီလူဆိုးက အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်ဆီက လက်ကိုင်အိတ်တောင်းတယ်တဲ့။ အပျိုးသမီးကြီးက သူ့အိတ်ဘယ်ပေးမလဲ၊ ဒါနဲ့လူဆိုးက သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်တော့တာပဲ’

‘ဘုရား ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်ရလေ’
ပေါ်လီ၏လက်တွင်းမှ ဖန်ခွက်လွတ်မကျအောင် ကြိုးစားနေရသည်။ ဖန်ခွက်မှာ အေးစက်နေသယောင် သူခံစားရသည်။

‘ချီကာဂို ချီကာဂို ကျွန်တော် မြို့ပဲမို့’ ဟူ၍ မိုက်က သီချင်းစာသားအချို့ကို စီကာစဉ်ကာညည်းလိုက်သည်။

‘အဲဒီလိုမိန်းမလို ဝတ်ထားတဲ့လူဆိုး ဘာဖြစ်သွားလဲ အဖမ်းခံရသေးသား’

ပေါ်လီကမေးသည်။

‘အဲဒီနေ့ကိုတော့ ဖမ်းလိုက်ကြတယ်၊ တခြားအူက တရားခံတိုင်းကို သူတို့ရှာနေကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်မှ မမိသလောက်ဖြစ်နေတယ်’

‘ဒီမြို့မှာ စိတ်ဝင်စားလောက်တဲ့ လုပ်ငန်းကို ခင်ဗျား လုပ်ရပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီစနစ် အောင်မြင်မှုတော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး’

မိုက်က ပေါလ်ကိုပြောသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အချက်ပေးကိရိယာတွေ အချက်ပေးကြမည့် ရဲအဖွဲ့က ဂရုစိုက်မှာမဟုတ်ဘူးဗျ’

‘ဥပေက္ခာပေါ့၊ မနေ့ညတုန်းက မိုဟောက်လမ်းပေါ်မှာ ငန့်နစ်ယောက် ပစ်သတ်ခံခဲ့ကြရတယ် သုံးဆယ် ရှစ် ခြောက် လုံးပြူးနဲ့ ပစ်သွားတယ်။ လူနေရပ်ကွက်ထဲမှာ လေးချက် ဆင့်ပစ်သွားတာမျှ ဘယ်သူကမှ ဘယ်လိုဖုန်းနဲ့ သတင်းမပို့ဘူး အဲဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူတိုင်းလိုလို ကြားခဲ့ကြ မှာသေချာတယ်။ ဒါပေမယ့် ကားနဲ့ ဖြတ်မောင်းသွားတဲ့ လူတစ်ယောက်က အလောင်းကိုတွေ့တော့မှ ရဲအဖွဲ့ကို သတင်းရောက်လာတော့တယ်။ ဒါတောင်မှ အဲဒီနေရာကိုအချိန် ဟော်တော်ကြာပြီးမှ ရဲတွေရောက်လာကြတယ်’

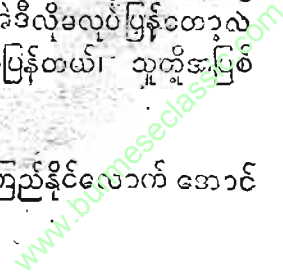
‘မြို့ထဲမှာ လမ်းလျှောက်သွားဖို့ ခင်ဗျားကြိုးစားရင် ခင်ဗျားနောက်က ခြေသံတွေကိုကြားရမယ်။ ချီကာဂိုမြို့ထဲ မှာ ညဘက်အချိန်မတော် လမ်းလျှောက်သွားရတာ စစ်မြေ ပြင်ထွက်ရတာနဲ့ ဘာမှမထူးဘူး’

‘အဲဒါနိုင်ငံရေးပေါ့၊ အသုံးမကျတဲ့နိုင်ငံရေး’
‘သူပြောတာကြားလား၊ ဒီလူအတွက် အရာရာတိုင်းဟာ နိုင်ငံရေးချည်းပဲ’

‘မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အနေနဲ့ ကောင်းကျိုးပြုတဲ့ အချိန်တစ်ချိန်တော့ ရှိခဲ့ပါသေးတယ်။ လူတစ်ယောက် လူ ယက်ခံရတယ်ဆိုရင်၊ အဲဒီလူကိုကျွေးမွေးထားတယ်။ အလှပ တောင်ပေးထားဦးမယ်။ ပြီးတော့ လူယက်မှု ကျူးလွန်တဲ့ လူအတွက်လဲ ရှေ့နေ့ငှားပေးတယ်။ အဲဒီ အချိန်တွေတုန်း က လူသားချင်းစာနာမှုထားခဲ့ကြတယ်။ ခုတော့ဒီအုပ်ချုပ် ရေးအဖွဲ့ဟာ နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲဆင်တဲ့ စစ်မြေပြင် ဖြစ်နေပြီ။ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့လူတွေ နောက်ဆုတ်ကုန်ကြပြီလေ။ ပြီးတော့ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့ လူမှုအဖွဲ့အစည်းတွေလဲ အဆက်ပြတ် ကုန်ပြီ’

‘ရဲတွေဟာ တာဝန်ကျေချင်လို့ ကျေမယ် တာဝန်ကျေ ချင်မလဲကျေမယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်နည်းနဲ့ မဆို ရှေးတုန်း ကလိုတော့ သူတို့လုပ်ငန်းအပေါ် သူတို့ စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိတော့ဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ ဒီအလုပ်ကို အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းသတေခန့် လုပ်ကြတာပဲ အရင်းနည်းနည်း စိုက် ပြီး အမြတ်များများထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ လူတွေချည်းပဲ။ သူတို့ အနေနဲ့ တရားခံတွေကို ရိုက်လားနှက်လားလုပ်ရင် ရဲတွေ ရမ်းကားကုန်ပြီလို့ ပြောကြမယ် အဲဒီလိုမလုပ်ပြန်တော့လဲ တာဝန်မကျေဘူးလို့ အပြောခံကြရပြန်တယ်။ သူတို့အပြစ် ချည်းလဲပြောလို့ မဖြစ်ဘူး’

‘တရားစီရင်ရေးစနစ်ကလဲ မယုံကြည်နိုင်လောက် အောင်

၅၄၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

ပျက်စီးနေပြီ၊ မာဇဝတ်မှုကို ဘယ်လို ဖြေရှင်းရမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်တဲ့လူ မရှိသလောက် ဖြစ်နေပြီ၊ လမ်းပေါ် မှာပဲ ခင်ဗျားလူတစ်ယောက်ကို ပြောသတ်ပစ်လိုက်၊ ပြီး တော့ အယူခံဝင် တရားသူကြီးက ခင်ဗျားကိုမကြာခင် ပြန် လွှတ်အောင် စီရင်ချက်ချလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ချုပ်ရက်တွေ နဲ့ ပါ နောက်ထပ်တစ်နှစ်လောက် ပေါင်းထည့်ပြီး ထောင် ဒဏ် အပြစ်ပေးလိုက်မှာပေါ့၊ ရာဇဝတ်မှု လျော့ချနိုင်ရေး အတွက် ကျွန်ကျစရိတ်တွေ လျော့သထက် လျော့လာတဲ့ အချိန်မှာရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တဲ့ ကျွန်ကျတဲ့စရိတ်တွေဟာ တိုး သထက်တိုးလာနေတယ်

‘ခင်ဗျား ပြစ်မှုကျူးလွန်ထားပေမယ် အဖမ်းခံရဖို့ အကြောင်းရှိတယ်။ တကယ်လို့ အဖမ်းခံရမယ်ဆိုရင်တောင် ခင်ဗျား စွဲချက်အတင်မခံရဖို့များတယ်၊ တကယ်လို့ စွဲချက် အတင်ခံရမယ်ဆိုရင်လဲ စီရင်ချက်အချမခံရဖို့ အကြောင်းရှိ တယ်။ တကယ်လို့ စီရင်ချက် အချခံရတယ်ထားဦး ခင် ဗျား အကျဉ်းထောင် မရောက်ဖို့ အကြောင်းရှိပြန်တယ်။ လူဆိုးလူမိုက်တွေဘက်မှာ အခွင့်သာမူတွေ သိပ်များလွန်း တယ်ကျွန်တော်တို့တတွေခံရတာတောင်နည်း သေး တယ် လို့ အပြောခံရတာမျိုးလဲရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်သင့် တယ်ဆိုတာ မသိလောက်အောင် ဖြစ်နေကြရပြီ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်နဲ့ ဒီအတိုင်း ခေါင်း ငဲ့ ခံနေရတာပဲလေ’

‘ရာဇဝတ်မှုဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို လူတွေ ထိုက်သင့် သလောက် သိလာကြပါပြီ’
‘ကျွန်တော် တို့ ထပ်သောက်ကြဦးစို့။ မစ္စတာ မီးလံက ပယ်ပါလိမ့်မယ်’

ချက်အလက်များနှင့် ပဟုသုတများကို သူ့ရရှိခဲ့သည်။ ရဲတပ်
ဖွဲ့၏ အင်အားနှင့် လှုပ်ရှားမှုများ အကြောင်း သူ့သိခဲ့ရ၏။
ရဲတပ်ဖွဲ့၏ နယ်မြေခွဲခြားမှုများနှင့် ပတ္တရောင် လှည့်ပုံ လှည့်
နည်းများ အကြောင်း သူတို့၏ လုံးလဝီရိယနှင့် ပျင်းထူမှုများ
အကြောင်း သူ့ကောင်းစွာ သိလာခဲ့ရသည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့၏ လူသတ်မှုဆိုင်ရာ စုံထောက် များနှင့် အကြီးအ
ကဲများ ဖွဲ့စည်းမှုအကြောင်း အခြေခံကျကျ သူ့ သိခဲ့ရ၏။ န
ယူးယောက်မြို့တော်မှ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ကွဲပြားခြားနားကြောင်း
တွေ့ရ၏။

ထို့ပြင် ချီကာဂိုရာဇဝတ်မှု ကော်မရှင် အကြောင်းလည်း
ထိုက်သင့် သလောက် သူ့သိခဲ့ရသည်။ သူ၏ လမ်းညွှန်မြေပုံ
များပေါ်တွင် မတွေ့နိုင်သည့် လူဦးရေဆိုင်ရာနှင့် ရောင်းဝယ်
မှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကိုလည်း သူ့သိခဲ့ရသည်။

မြို့ဟောင်း၊ မြို့သစ်၊ လစ်တေး၊ နီးယန်း၊ ပိုးလစ်၊ အီတာ
လျှံနှင့် တရုတ်စသော လူမျိုးများ၏ ရပ်ကွက်များကိုလည်း
သူ့သိခဲ့ရ၏။

ချီကာဂိုမြို့လယ်ခေါင်ရှိ ခရိုင်အဆင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ခလားဖွဲ့၏ပိုင်
နက်များအကြောင်းလည်း သူ့သိခဲ့ရသည်။ ချီကာဂိုတစ်မြို့လုံး
၏ မှုခင်းအားလုံး အနက် ထက်ဝက်လောက်မှာ ထိုနယ်မြေ
များတွင် ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။

ပေါ့လ်သည် သူ့ ကားကို ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တစ် ခု အ
တွင်းသို့ မောင်းဝင်လာ၏။ ကားရပ်ရန် နေရာကို သူ့တွေ့၍၊

အခန်း(၅)

သတင်းထောက် နှစ်ယောက်ကို ထားခဲ့ပြီး၊ ပေါ့လ်ထွက်
ခွာလာခဲ့သည်။ သူထွက်ခွာမလာမီ ထိုလူနှစ်ယောက် ဘီယာ
ကို အဆက်ပြတ် သောက်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အချင်းချင်း နောက်ပြောင်ပြောဆိုနေ
ကြရာမှရန်ပုံအဆင့်သို့တစ်စတစ်စ ကူးပြောင်း လာ ခဲ့သည်။
အရက်ရောင်းသူက ဝင်ရောက် ဖျန်ဖြေသောကြောင့် အရက်
ဆိုင်တွင်းမှ သူတို့ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

ပေါ့လ်အနေနှင့် ဘီယာနှစ်ပုလင်းကို နာရီပေါင်းအတန်
ကြာအောင်အချိန်ဆွဲ၍ သောက်ခဲ့၏။ တန်ဖိုးရှိသောသတင်းအ

၅၀၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ကားကိုရပ်ပြီး ကားတံခါးများကို သော့မခတ်မီ ပြတင်းပေါက် မှန်ချပ်များကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။

ထို့နောက် လမ်းဆုံရှိ မီးရောင်အောက်သို့ သူ့လျှောက်သွားသည်။ လမ်းတွင် သားရေဦးထုပ် ဆောင်းထားသော လူတစ်ယောက်ကို သူတွေ့ရ၏။

ထိုလူမှာ အရှင်ရှည်၍ အနက်ရောင် မှတ်ဆိတ်ပါရှိသည်။ ထိုလူသည် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ လျှောက်သွားစဉ် ပေါလ်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့သို့သာ တန်းသွားသည်။ ထိုလူမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ရောက်သွားတော့မှ ပေါလ်က လမ်းကွေ့တစ်ဖက်သို့ ဆက်လျှောက်သွားသည်။

အချိန်နောက်ကျမှ ပိတ်လေ့ရှိသော ကုန်ပဒေသာ တိုက်ကြီးဆီမှ လူအချို့ လျှောက်လာကြသည်။ ထိုကုန်တိုက်ကို သူကျော်၍ ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ကုန်တိုက်ကြီး၏ အထက်ဘက် နံရံများပေါ်တွင် လျှံခွဲရေးကိစ္စအတွက် စောင့်ကြည့်နေကြသော ကင်မရာများရှိကြသည်။ တံခါးပေါက်များ အနီးမှာလည်း လက်နက်ကိုင် အစောင့်များ ရှိနေကြသေးသည်။

ကုန်တိုက်ကြီးကို လွန်သော် အပေါင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကိုတွေ့ရသည်။

ပေါလ်သည် အပေါင်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး ငါးမိနစ်ခန့် အချိန်ဖြုန်းလိုက်၏။ ဆိုင်ရှင်နှင့် စကားအနည်းငယ်ပြောဆိုပြီးနောက် အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ သူပြန်ရောက်လာသောအခါ သူ့လက်ထဲမှာ အသင့်ကိုင်လာသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်သည်။

ပြီးလျှင် အတွင်းမှ ငွေများကို ရေတွက်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို အပေါ်အကျီအပေါ်အိတ်ထဲသို့ သူထည့်လိုက်သည်။

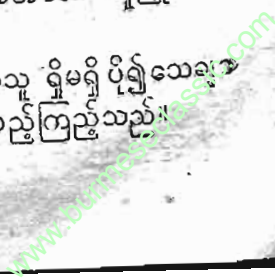
ဤကဲ့သို့ ဟန်ပါပါ သရုပ်ဆောင်ပြီးနောက် ကုန်တိုက်ကြီးရှေ့မှ ဖြတ်၍ သူလာရာ လမ်းထောင့်ဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ နှိုက်ထားဆဲဖြစ်သော သူ့လက်က ပိုက်ဆံအိတ်ကို မကိုင်တော့ဘဲ ဒဿမ သုံးရှစ် ငါးလုံးပြုးကို ကိုင်ထားသည်။

လမ်းထောင့်ချိုးကို သူ့ကွေ့လာစဉ် သူ့နောက်မှ တစ်ယောက်ယောက် လိုက်လာလေမလားဟု မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာထားသည်။

သို့သော် မည်သူမျှ လိုက်မလာ၊ အပေါင်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီး ဖောင်းနေသော ပိုက်ဆံအိတ် ပါရှိလာသော်လည်း သူ့အားမည်သူကမျှ ဂရုမစိုက်။

မှောင်ရိပ်ဆီသို့ သူဆက်လျှောက်သွားသည်။ မှောင်ရိပ်ထဲသို့ ကြည့်နေစဉ် ကောင်းစွာ မြင်ရအောင် သူ့ကြိုးစားရသည်။

ထို့နောက် သူ့နောက်မှ လိုက်လာသူ ရှိမရှိ ပို၍ သေချာအောင် နောက်ဘက်သို့ တစ်ကြိမ် ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။

၆၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ မည်သူမျှ မရှိ၊ သူသည် စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် စောင့်စားရန် ကြိုးစားရင်း လမ်းကျယ်ကြီးကို ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

သေနတ်ကိုင်ထားသော သူ့လက်ကို နှုတ်ထားပြီးပလက်ဖောင်းပေါ် မှာင် ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားသည်။ ခပ်ရေးရေးမျှ မြင်နေရသော တိုက်ကြီးများကို သူ့မော့ကြည့်မိသည်။ အချို့သော အခန်းများတွင် မီးရောင်မှိန်မှိန်များကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် တိုက်များ၏ အဝင်ပေါက်များတွင် မီးဖွင့်ထားခြင်း မတွေ့ရပေ။

ဆိမ်အပြင်သို့ ထွက်နေအည့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရ။ ဆင်ဝင်ပေါ် သို့ထွက်၍ အသက်ရှူ လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်နေမည့် အချိန်လည်းမဟုတ်၊ နှမ်းပွင့်များ အထွေးလိုက် အထွေးလိုက် ကျနေသည်။ အလွန်အေးသော ညဉ့်ဦးယံလည်းဖြစ်သည်။

သူ့မြင်ကွင်း၏ တစ်ဖက်စွန်းနားတွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို သူ့တွေ့ရသည်။ ထိုအချက်ကြောင့် သူ့လက်ဝါးမှ ချွေးစေးများ ထွက်စပြုလာ၏။ သူ့ဘုံ ကန် ရပ်လိုက်မိသည်။

သူ့ကားအနီးမှာ ဖြစ်သည်။
ဘာမျှမဟုတ်ဟု သူထင်သည်။

သို့ရာတွင် ကာ အထက်ပိုင်းဆီသို့ သူ လှမ်းကြည့်ပြန်၏။ ကား၏ အစိတ်အပိုင်း မဟုတ်နိုင်သော အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို သူတွေ့ရသည်။ ဝတ္ထုစာအုပ် အရွယ်အစားမျှသာဖြစ်သည်။

သူ့ရှေ့သို့ တိုးသွားသည်။ ပေနစ်ဆယ်မန့် သွားမိသော အခါ ထိုအရာကို သူ့သေချာစွာ မြင်ရသည်။ ကားနောက်ပိုင်းအထက်သို့ ကျော်ထွက်နေသော ဦးထုပ်ကပ်လုံး၏ ဟိပ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက် ကားနောက်ပိုင်းကို ကွယ်၍ ထိုင်နေခြင်း ဖြစ် နိုင်၏။ ဦးထုပ်ထိပ်ပိုင်းက ကားအထက်သို့ ကျော်ထွက်နေကြောင်း သူ မသိ၍ ဖြစ်မည်။

ပေါက်က ကားနံဘေးမှဖြတ်၍ လမ်းလျှောက် နေဟန်အောင်ဖို့အတွက် ဆက်၍ လျှောက်သွားသည်။ သူ့မျက်လုံးကို စေ့၍ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်းဦးထုပ်ရှေ့လျှားနေပုံကို တွေ့ရ၏။ ထိုလူသည် ကားနောက်ပိုင်းကို တွေ့၍ ပေါ့လ်၏ မြင်ကွင်းမှ ရှောင်ရှားဖို့ ကြိုးစားနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကား၏ ရှေ့ဘက် ဘန်ပါအနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ပေါ့လ်က လက်ယာဘက်ခြေထောက်ဖြင့် အားယူ၍ ခုန်လိုက်ရာ လက်ဝဲဘက်ခြေထောက်ဖြင့် ကားနှစ်စင်း ကြားသို့ ကျသွားသည်။

တစ်ချိန်တည်း၌ပင် သူ၏စင်တင်နီယယ် ငါးလုံးပြူးကို ထုတ်လိုက်သည်။ သူ့ရှေ့သို့ဆက်၍ ပြေးသွားရာ ထိုသူနှင့် ဝင်ဆိုင်တိုးတော့သည်။ ထိုလူက ကြောက်အား ပိုနေသော မျက်နှာထားဖြင့် အံ့အားသင့်စွာ မော့ကြည့်သည်။ ထိုလူနောက်သို့ ကြောက်အား လန့်အားဖြင့် ပြန်ဆုတ်သွားစဉ် ခြေချော်သွားသည်။ သူ့လက်တစ်ဘက်ကို နောက်သို့ပစ်ပြီး ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ထောက်မိစေရန်ကြိုးစားရှာသည်။

သူ၏ အခြားလက်တစ်ဘက်ကို မြောက်လိုက်ရာ တစ်ဖက်
တစ်ခုကိုတွေ့ရသည်။ ထိုသို့က ထိုအရာကို လက်နက် သဖွယ်
အသုံးပြုရန် မြောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။

ပေါလ်က ထိုသူ၏ မျက်နှာတည့်တည့်သို့ သေနတ်ဖြင့်ပစ်
ထည့်လိုက်သည်။ ထိုလူ၏ မြောက်ထားသော လက် ရမ်း
ထွက်သွားပြီး ထိုလူ ပက်လက်လန် လဲကျသွားသည်။ သူ၏
သားရေ ဦးထုပ်လည်း လမ်းလယ်ခေါင် ဆီသို့ သိမ့်သွား
သည်။

သူ့လက်ထဲတွင် ကျန်ရှိနေသော အရာမှာ ကားမှန်တံခါး
များကို ဖောက်ရာ၌ အသုံးပြုရသည့် သံထည်ကိရိယာ တစ်
မျိုးဖြစ်သည်။

ပေါလ်သည် ကားတံခါးမှသော့ပေါက်ထဲသို့ သော့သွင်း
၍ ဖွင့်လိုက်၏။ ကားထဲသို့ အမြန်ဝင်၍ ကားကို အဆော
တလျင် ဖော်နှိုးသည်။

သူသည် ကားရှေ့ဘီးများကို လက်ဝဲ ဘက်သို့ ကျော်
ထားလိုက်ပြီးမှ ကားကို မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ကားနောက်
ဘီးတစ်ဘက်က သေသူ၏ လက်မောင်းပေါ်မှ ဖြတ်ကြိုက်
သွားသည်။

ထိုလမ်းအတိုင်း ကားရှေ့မီးများကို မဖွင့်ဘဲ သူမောင်း
သွားသည်။ သက်သေဖြစ်နိုင်မည့် လူတစ်ဦးဦးရှိနေလျှင်လည်း
သူ့ကားနံပါတ်ကို မမြင်နိုင်အောင်ကာကွယ်ရခြင်းဖြစ်သည်။
လမ်းထောင့်ခွဲချိုးနှစ်ခုကို သူ့ဆက်ကာဆက်ကာ ကျော်မောင်း

ပြီးနောက်မှ ရှေ့မီးများကို သူဖွင့်သည်။ ထို့နောက် လမ်း
ကျယ်ကြီးပေါ်သို့ သူတက်၍ မောင်းပြေးသည်။

သူသည် မြို့မြောက်ပိုင်းသို့ ဆက်...ကားသည်။ ဆိတ်ငြိမ်
သော ရပ်ကွက်တစ်ခုတွေ့ရသည်အထိ လှည့်၍ မောင်းနေရ
သည်။ တစ်နေရာမှာ သူ့ကားကို ရပ်လိုက်၏။ သေသူကို
နှင်းခဲမိသော နောက်ဘီးမှ တာယာကို သူဖြုတ်သည်။ ကား
ပေါ်တွင် အသင့်ပါလာသော စပယ်ယာဘီးဖြင့်လဲ၍ တပ်
ဆင်သည်။

ကားဘီးအသစ်လဲ၍ တပ်ဆင်ပြီးသော အခါ ကားကို
သူဆက်မောင်းသွားသည်။ သစ်နေရာ၌ ပေါင်းပင်များ ထူ
ထပ်စွာပေါက်နေသော အမှိုက်ပုံတစ်ခုကို သူတွေ့သည်။ သူ
သည် ကားကိုရပ်ပြီး ဖြုတ်ထားသော တာယာမှာလက်ဖေ့
ပုံစံများ မထင်နိုင်အောင် သုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ၎င်းတာယာကို အမှိုက်ပုံ အတွင်းပိုင်းဆီသို့
လှမ်းပစ်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူအိမ်သို့မောင်းပြန်လာ
ခဲ့သည်။

သူ၏ စင်တင်နီယယ်ငါးလုံးပြူးကို တိုက်ချွတ်ပြီး ကျည်
ဆန်ထပ်ဖြည့်သည်။ ၎င်းကိစ္စပြီးသွားချိန်မှာ သန်းခေါင်ကျော်
ဖြစ်သွားပြီ။ ရေဒီယိုကိုသူဖွင့်၍ သတင်း ကြေညာချက်များ
ကိုနားထောင်သည်။ ဟောင်ပိုင်းခရိုင်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်ခဲ့
ကြောင်း ဆတင်းကြေညာချက် ထွက်မလာသေးပါ။

ညတစ်နာရီမှာ ရေဒီယိုကို သူပိတ်လိုက်သည်။ ရေချိုးပြီး
နောက်အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အမြဲလိုလိုကိန်းဝပ်နေ

သော လူဆိုးသုံးဦးအကြောင်း သူစဉ်းစားမိသည်။ ထိုသူများ သူ့အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ အမေ့ဝင်ရောက်ပြီး အကပ်ထာနှင့် ကာချီးလ်တို့ကို နှိပ်စက်ခဲ့ပုံ များအကြောင်း သူစဉ်းစားကြည့်မိသည်။

ထိုလူဆိုးများကို မည်သည့်အခါကမျှ သူ့ရှာမတွေ့ခဲ့။ ရှာတွေ့လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မည်သည့်အခါကမျှ မျှော်လင့်ချက်မထားခဲ့ပေ။

ချမ်းအေးလှသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်၍ မီးခိုးများလည်း အုံ့ဆိမ်းနေသည်။ ရေအိုင်ကြီးဆီမှ စင်ရော်များ ကုန်းပေါ်သို့ပျံ့သန်းလာကြပြီး မြို့ပေါ်မှာ ပျံ့ဝဲနေကြသည်။ လေးနာရီထိုးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် မကြာမီ နေဝင်တော့မည်။

ပေါ့လ် ကုန်တိုက်အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ချက်လက်မှတ်များကို ငွေစက္ကန့်များဖြင့် လဲပေးသည့် ကောင်တာသို့ သူတန်းသွားသည်။ ငွေကိုင်စာရေးနှင့် သူ့စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှ စကားပြောသည်။

ပြီးလျှင် အနီးဆုံး လျှပ်စစ်ရထားဘူတာရုံ ရှိရာကို မေးသည်။ ဘူတာရုံရှိရာကို သူသိပြီးသာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တမင်စကားရှာ၍ မေးခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာခြင်းမပြုမီ သူ၏ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်၍ ဖွင့်ချိတ်ချိလုပ်နေသေးသည်။ သူသည် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကိုင်ရင်း အပြင်သို့ထွက်လာ၏။ လမ်းပေါ်သို့ ရောက်ကာမှ အိတ်တွင်းရှိပိုက်ဆံများကို ရေကြည့်နေသည်။

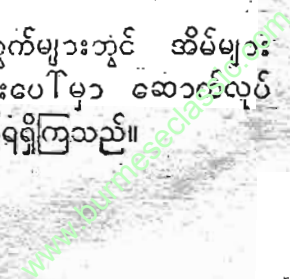
သူ့လုပ်ရပ်ကို စိတ်ဝင် စားမည့်သူ ပေါ်လာအောင် တမင်အချိန်ဆုံ၍ ရေတွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ပေါ့လ်သည် ပိုက်ဆံများကို ရေတွက်ကြည့်ပြီး နောက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို အပေါ်အကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လမ်းထောင့်ချိုးကို ကေ့လာပြီး အိမ်အိမ်များဖြင့် စိတန်းနေသော လမ်းထဲသို့ လျှောက်လာသည်။

လမ်းထောင့်တွင် မတည်မငြိမ်အမှုအရာဖြင့် ရပ်နေသော လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုလူငယ်မှာ ပိန်ခြောက်ခြောက်ဖြစ်ပြီး ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်များကို ဝတ်ထားသည်။ ထို့နောက် ဒုတိယမြောက် လူငယ်တစ်ယောက်ပေါ်လာပြီး ထိုလူငယ်အနီးတွင် ရပ်နေပြန်သည်။

ပေါ့လ်က ခုံ၍ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်ယူဟန်ပြုလိုက်၏။ ၎င်းပစ္စည်းကို အကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်ဟန်ပြုပြီးနောက် စောစောက ပြန်လှည့်လာရာဘက်သို့ ဆက်လျှောက်သွားပြန်သည်။

ထိုလမ်းပေါ်ရှိအိမ်များမှာ ဆိတ်ငြိမ်၍ လူသူကင်းမဲ့သည့်အသွင်မျိုးဆောင်နေကြသည်။

ချီကာဂိုမြို့၏ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များတွင် အိမ်များကို ကျယ်ပြန့်သည့် မြေကွက်များပေါ်မှာ ဆောက်လုပ်ထားကြသဖြင့် လေကောင်းလေသန်ရရှိကြသည်။

၆၆ ၊ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

နယူးယောက်မြို့ရှိ မြင့်မားသောတိုက်ကြီးများနှင့် နှိုင်း
ယှဉ်ကြည့်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေကြသည်။

လမ်းများကျယ်ပြန့်၍ အဆောက်အဦများက နိမ့်ကြ
သည်။

သို့သော် လမ်းများပေါ်၌ လူသူကင်းမဲ့နေသည့် အ
နေအထားမျိုးကတော့တူညီကြသည်။

သူလျှောက်နေသော ဘလောက်ဆုံးသွားပြီး တစ်လမ်း
ကို ဖြတ်ကျော်၍ အခြားဘလောက်သို့ကူးသွားသည်။ ထိုသို့
ဖြတ်ကျော်နေစဉ် လမ်း၏တစ်ဘက်တစ်ချက်ဆီသို့ လူသူညွှ
ကြည့်သည်။

မော်တော်ယာဉ် အသွားအလာတို့ကို သူဂရုစိုက်ရသည်။
ထိုအချိန်တွင် နောက်မှလိုက်လာသူလူငယ်များကို သူတစေ
တစောင်းမြင်ရသည်။

သူတို့သူ့ နောက်မှ ခပ်ခွာခွာလိုက်လာကြသည်။
သူ့ခြေလှမ်းများလည်း အလိုလိုနုနုသွားသည်။ သူ၏
ကားမှာ ဤဘလောက် နောက်ဆုံးနားသွင် ရှိနေ၏။ ရွှေ
တူရုမှာ တော့နေရသော အခြားဘလောက်အဆုံးတွင် မီး
ပူ ဖြင့်ရှိသည်။

အချက်ပြမီးနီက မှိတ်လိုက်ခွင့်လိုက်ဖြစ်နေသည်။

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၀၆၇

ယခုအချိန်၌ လူငယ်နှစ်ယောက် သူ့နောက်သို့ အပြေး
လိုက်လာကြသည်။ သူတို့၏ ခြေသံများကိုလ် သူ့ကြားရ
သည်။

ချီကာဂို၊ ဒီဇင်ဘာ (၁၉)ရက် ယမန်နေ့ ညနေပိုင်းက
တောင်ပိုင်းနယ်မြေတွင် ဆယ်ကျော်သက် ယောက်ျားက
လေးနှစ်ယောက် ပစ်သတ်ခံခဲ့ကြရသည်။

လွန်ခဲ့သော ခုနှစ်ဆယ်နှစ်နာရီအတွင်းက ချီကာဂိုမြို့၏
လမ်းများပေါ်၌ အခြားလူသုံးဦးလည်း အသတ်ခံခဲ့ကြရ
သည်။

ထိုသူများအား ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

သေဆုံးခဲ့ကြသူလူငယ်များမှာ (၂၁)ရပ်ကွက်၊ အမှတ်
(၄၄၁၅)ဗလျူတွင် နေထိုင်ကြသည့် ဒယ်ဂါဒို (ဆယ်
ခြောက်နှစ်)နှင့် ညီဖြစ်သူ ဂျူလီယို (ဆယ်ငါးနှစ်) တို့
ဖြစ်ကြ၏။

ယမန်နေ့ ညနေငါးနာရီဆယ်မိနစ်အချိန်သည် ဝေါလ်
ကော့ ရိပ်သာလမ်းရိပ်လက်ဖောင်းတစ်ခုပေါ်၌၎င်းတို့ သေ
ဆုံးနေကြသည်ကို ကင်းလျည့်နေသောချီကာဂို ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ရဲ
ကားတစ်စင်းက တော့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ခတ်ခွဲခန်းမှ အကြမ်းဖျင်း လေ့လာ စစ်ဆေး

၆၈ ○ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ချက်အရ ဒယ်ဂါဒို ညီအစ်ကိုတို့အား သေဆုံးစေခဲ့သည့် ကျည်ဆန်များသည် ဒဿမသုံးရစ် ခြောက်လုံးပြူးမှဖြစ်နိုင်သည်။

တမြန်နေညကလည်း လမ်းပေါ်တွင် ဂျိမ်း ဝါရှင်တန် (၂၆)နှစ်အား အဆိုပါခြောက်လုံးပြူးဖြင့်ပင် ပစ်သတ်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲထားသည်။

ထိုနေ့မတိုင်မီညတန်းကလည်း မိုဟော့က မြောက်ပိုင်း လူမှာ သတ်မှုများ ဖြစ်သွားခဲ့သေးသည်။

သေဆုံးသူများမှာ အက်ဒဝပ် (၂၃နှစ်)နှင့် သွန်မဆင် (၂၂)နှစ်တို့ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ သုတ်သင်ရေးသမား ရောက်နေတာ ဖြစ်နိုင်တယ် ဟူ၍ ရဲတပ်ဖွဲ့ ကပ္ပတိန် ဗစ်တာမော့က ယနေ့နံနက်တွင်ပြောကြားသည်။

နယူးယောက်မြို့တော်တွင် မကြာသေးမီက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော သုတ်သင်ရေးသမား၏ သတ်ဖြတ်မှု အရေးအခင်းများအကြောင်း ဗစ်တာမော့က ရည်ညွှန်းပြောကြားသည်။ တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိထုတ်လွှင့်မည့် သတင်းစာများ နှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဌာနတို့က ယင်းလူသတ်မှုများ အကြောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် တင်ပြခဲ့ကြသည်။

အသတ်ခံရသည့် လူကြီးဆိုးယောက်မှာ ရာဇဝတ်မှုမှတ်တမ်းများရှိကြောင်း ဗစ်တာမော့ကပြောသည်။

လူငယ်ကလေးများ၏ မှတ်တမ်းကို ထုတ်ပြန် ကြေညာနိုင်ခြင်းမရှိသေးပေ။

အချိန်မဲ့လူသတ်သမား ○ ၆၉

ဒယ်ဂါဒိုညီနောင်များသည် ဘိန်းဖြူစွဲနေသူများ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ထင်မြင်ချက်ပေးကြသည်ဟု ရဲတပ်ဖွဲ့ ပြောခွင့်ရသူက ပြောသေးသည်။

ယနေ့နံနက်တွင် အိမ်နီးချင်းဘစ်ဦးအား တွေ့ဆုံ မေးမြန်းကြည့်ရာ အဆိုပါ လူငယ်နှစ်ယောက်မှာ 'ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း လုပ်တတ်ကြသည့် ဆိုးသွမ်း လူငယ်များ' ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

မူခင်းငါးခုလုံးမှ ရရှိထားသော ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးများ၏ ဓါတ်ပုံများကို နယူးယောက်မြို့သို့ပို့ထားပြီဖြစ်ကြောင်း ကပ္ပတိန်ဗစ်တာမော့ကပြောပြသည်။

ထိုမြို့တွင် သုတ်သင်ရေးသမားဟု ယူဆရသော လူသတ်သမား၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်ဟု ယူဆထားသော အလောင်းများမှ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရန်ဖြစ်သည်။

ချီကာဂိုရဲတပ်ဖွဲ့အကြီးအကဲ ဂျွန်ကိုလ်ဘန်အား အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြပါရန် တောင်းပန်ရာ သူက အောက်ပါအတိုင်းရှင်းပြသည်။

'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ နောက်ထပ် လေ့လာ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြရမယ် အချက်အလက်တွေမရရှိသေးမီ လော့လာဆယ် အခြေအနေမှာတော့ ကျွန်တော် ထင်မြင်ချက် မပေးချင်သေးဘူးဗျာ၊ ခုလော့လာဆယ် ဒီလူသတ်မှုတွေကိုမဆူဖြစ်နိုင်ရင် လူသတ်မှုတစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ဆက်စပ်မှု ရှိမရှိဆိုတာ ရော စုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့ စုံထောက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ တာ

ဝန်ပေးထားပါတယ် အဆုံးအဖြတ်ပေးဖို့တော့ တော်တော်လေး စောလွန်းပါသေးတယ်'

ချီကာဂိုမြို့မှာ သုတ်သင်ရေးသမား ရောက်နေပြီလော။

သတင်းဆောင်းပါး (မှိုက်ကယ်လပ်ဒလိုတင်ပြသည်)

ချီကာဂိုမြို့၏ လမ်းများပေါ်မှာ သုတ်သင်ရေးသမား ပုစုံ လူသတ်သမားတစ်ဦး သွားလာနေသည်ဟု ယူဆရကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့သတင်း ထုတ်ပြန်ချက်များတွင် ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

နယူးယောက်မြို့တော်မှ အမျိုးအမည် မသိရသေးသော သုတ်သင်ရေးသမား၏ လက်ချက်ဟူ၍ ယူဆရသည့် လူသတ်မှုများကို အားကျပြီး ဤသို့ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

သုတ်သင်ရေးသမားများ တကယ်ရှိသည်ဖြစ်စေမရှိသည်ဖြစ်စေ ဤသို့သော ထင်မြင်ချက်နှင့် ကောလာဟလကြောင့် 'ရာဇဝတ်မှုပြဿနာ' နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ပို၍ အလေးအနက်ထားလာခဲ့ကြသည်။

ရာဇဝတ်မှုဖြစ်ပွားမှုနှင့် တစ်ဟုန်ထိုး မြင့်တက်လာခြင်းနှင့်အတူ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး ကြေးကြော်မှုများဖြစ်ပေါ်နေသော ယခုခေတ်တွင် ဤသို့အလေး အနက် ထားမှုသည် မကြုံဘူးလောက်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ယူဆရသည်။

နိုင်ငံနှင့်အဝှမ်း အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်မှုများ၊ စီးပွားရေးကျဆင်းမှုများ၊ ငွေကြေး ဖောင်းပွမှု၊ နိုင်ငံရေး လောကတွင် မသမာမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သီးနှံထွက် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းများ၊ ရေနံနှင့် လောင်စာစွမ်းအင် အကျပ်အတည်း ဖြစ်မှုများနှင့် အခြားသောဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများက ကျွန်ုပ်တို့၏ လူ့ဘောင်အပေါ် ဖိစီးလျက်ရှိကြသည်။

အဆိုပါဘေးဒုက္ခများနှင့် ကြုံတွေ့နေကြရစေကာမူ ရာဇဝတ်မှုဆိုင်ရာ အကျပ်အတည်း မှာ အမေရိကန် လူမျိုးတို့သောက ရောက်ကြရသည့် အမှတ်တစ် ပြဿနာ ဖြစ်လာကြောင်း လွန်ခဲ့သော သီတင်းပတ်အတွင်း တောက်ယူခဲ့ကြသော ဆန္ဒတောင်းခံမှုက လေးနက်စွာ ဖော်ပြလျက် ရှိပေသည်။

နယူးယောက်နှင့် ချီကာဂို မြို့ကြီးများမှ သုတ်သင်ရေးသမားပြဿနာကလည်း ယင်းအချက်မှန်ကန်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ ထောက်ခံချက်ပေးလျက်ရှိသည်။

၎င်းသည် တစ်မျိုးသားလုံး နီးပါးလောက် သောကရောက်ကြရသော ပြဿနာဖြစ်လာ၏။ ဤသို့ သောကရောက်ကြရသော လူဦးရေထဲတွင် စီးပွားရေးအဆင့်အတန်းအသီးသီး၊ လူမျိုးအသီးသီး၊ အသက်အရွယ်လိုက် အုပ်စုအသီးသီးနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အုပ်စုအသီးသီးတို့မှ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်လျက်ရှိပေသည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှာ ရှောင်တခင်စိုးရိမ်သောကဖြစ်ရမှုမျိုးမဟုတ်

၇၂ ဝင်းမြင့်အောင်(ပြန်မာပြန်)

ပေ။ သုတ်သင်ရေးသမားပြဿနာကို နယူးယောက်ရဲတပ်ဖွဲ့က သော်လည်းကောင်း၊ သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနများက သော်လည်းကောင်း ဖန်တီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ စွပ်စွဲနေကြသည်။

ယင်းအချက်မှာ အမှန်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့သော် အမေရိကန်ပြည်တွင် ရာဇဝတ်မှု များကြောင့် တကယ်ပင် အကျပ်အတည်းကြုံလာရပြီဆိုသော အချက်ကလည်း အထင်အရှားဖြစ်နေသည်။

ဤပြဿနာ တကယ်မရှိဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ မဖြစ်နိုင်ကြသည့် အပြင် ယင်းပြဿနာ ပပျောက်သွားလိမ့်မည် ဟူ၍လည်း မျှော်လင့်ချက်မထားနိုင်ကြပေ။

အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ မကြာမီက ထုတ်ပြန်ခဲ့သော မှုခင်း သတင်းစာ ဇယားများ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ပြောဆိုနေကြသည်။ သာမန်ပြည်သူများသည် လမ်းများပေါ်တွင်သာမက မိမိတို့၏ နေအိမ်များ၌ပင်လျှင် လုံခြုံမှုမရှိကြောင်း ပြောဆိုနေသည့် အချက်ကို ပြောင်းလဲ သွားအောင် လုပ်ပေး နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံသားတစ်ယောက်သည် မိမိ၏နေအိမ်အတွင်းမှ ထွက်ခွာဖို့ ငြင်းဆိုနေရလောက်အောင် အကြောက်လွန်နေမည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည် မိမိ၏လွတ်လပ်ခွင့်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရပြီဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည်။

သူ့ကိုယ်ပိုင် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ခွင့်များ ရုပ်သိမ်းခံလိုက်ရသည်မှာ သေချာသွားသည်။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် သုတ်သင်

ရေးသမားက သုတ်သင်ရန် လျာထားသတ်မှတ်ခြင်းခံရသည့် လူများ၏ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ခွင့်များလည်း ရုပ်သိမ်းခံလိုက်ရပြီဟူ၍ မှတ်ယူရပေမည်။

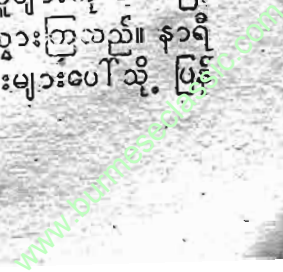
သုတ်သင်ရေးနည်းလမ်းသည် အဖြေမဟုတ်။ လူသတ်မှုများတိုးပွားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ရာဇဝတ်မှု ပြဿနာကို ကျွန်ုပ်တို့ဖြေရှင်း၍ မရနိုင်ပါ။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်စုံတစ်ခုဆောင်ရွက်ကြမှဖြစ်မည်။ ထိုကဲ့သို့သော တာဝန်များကို သေချာစွာ နိုင်စေရန် အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားများကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤယန္တရားများကလည်း မိမိတို့၏တာဝန်များကို ကျပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ ရဲတပ်ဖွဲ့များ၏ အသုံးစရိတ်များ မလုံမလောက်ဖြစ်နေကြသည်။

ရာဇဝတ်တရားရုံးများတွင် ထိတ်လန့်စရာကောင်းလောက်အောင် တရားခံများ ပြုနက်နေကြသည့် အလျောက် ရက်ချိန်းပေးထားသည့် အမှုများကလည်း ပြက္ခဒိန်များပေါ်တွင် ရေးမှတ်၍ မဆန့်လောက်အောင် များပြားလွန်းလှ၏။ ရာဇဝတ်မှုကြီးများအတွက် အယူခံဝင်မှုများ အထွန်ခေတ်စားနေကြသည်။

ရာဇဝတ်မှုကြီးများ ကျူးထွန်ခဲ့ကြသူများကို ဖမ်းမိပြီးနောက်များမကြာမီပင် အာမခံများ ရသွားကြသည်။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် ၎င်းလူဆိုးများ လမ်းများပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာလေ့ရှိကြသည်။

ဖော်ပြပါအကြောင်းအရာအားလုံးအပြင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဆိုင်ရာ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာနှင့် အပြစ်ပေးရေးဆိုင်ရာ စနစ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခြား လက္ခဏာများတွင် သည်း မခံနိုင်လောက်အောင် အားနည်းချက်များ ရှိနေကြောင်း အထောက်အမှတ်ပြုခြင်းခံနေကြရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗွတ်လပ်မှုနှင့် တရားဥပဒေဆိုင်ရာ တည်တံ့ခိုင်မြဲမှုကိုပါ အဆိုပါအားနည်းချက်များက ခြိမ်းခြောက်နေကြသည်။

ရာဇဝတ်မှုခင်းများ တားဆီးရေးအတွက် ဥပဒေအား အပြစ်ပေးရေးကို အလျင်အမြန်နှင့် တရားမျှတမှုရှိအောင် ဆောင်ရွက်ကြရပေမည်။ ရာဇဝတ်မှုခင်းများကို ဖော်ထုတ်ကြရမည်ဖြစ်သည့်အပြင် တရားစွဲဆိုမှု၊ ပြစ်ဒဏ်စီရင်မှုနှင့် အပြစ်ပေးမှုတို့ကို တစ်ဆက်တည်း ဆောင်ရွက်ကြရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ဆောင်ရွက်ချက်များကို ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ သေချာမှုရှိအောင် လုပ်ဆောင်ကြရမည်။ သို့မှသာလျှင် ရာဇဝတ်မှုခင်း တားဆီးရေးအတွက် တစ်ခုတည်းသော လုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုအပ်ပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကြောင်းကျိုးဆီလျော်စွာ သေချာမှုရှိအောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းမပြုခဲ့လျှင် သုတ်သင်ရေးသမား ပုံစံမျိုးဖြင့် ပရမ်းပတ) မင်းပုံစံရိုက် ဖြစ်ပေါ်လာမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ အား ပေးအားမြှောက်ပြုရာ ကျလိမ့်မည်။ နိုင်ငံသားအချို့က

အထူးအခေါ် ကင်းမဲ့စွာဖြင့် တစ်ဦးချင်းအလိုက် တရားဥပဒေကို မိမိ ကြိုက်သလို အသုံးပြုသွားလိမ့်မည်။ အချိန်မနှောင်းမီ ကျွန်ုပ်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားများက ဆောလျင်စွာ ဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း သုတ်သင်ရေးသမား၏ လုပ်ရပ်က အထင်အရှား သက်သေထူလျက် ရှိပေသည်။

သည် အနက်ရောင်ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင် ခွေး
ထုပ်ဆောင်းထားသည်။

မြို့ဟောင်း၏ ညကာလရှုခင်းမှာ အရက်သမားများ၊
နယ်လှည့်ခရီးသည်များ၊ ညဥ့်ငှက်မလေးများ ထိုမှတစ်ဆင့်
သလားနေကြသည်။ ပေါလ်၏ ကားအနီးတွင် အရက်ဆိုင်
ကလေးတစ်ဆိုင်ရှိသည်။ ၎င်းအရက်ဆိုင်နှင့် ယှဉ်လျက် ရှိနေ
သော အခန်းမှာ လက္ခဏာဆရာ၏ အခန်း ဖြစ်သည်။ မုတ်
ဆိတ်ခဲများနှင့် ဂျူးအမျိုးသားက သတင်းစာကို နောက်ထပ်
တစ်မျက်နှာ လှန်၍ ကြည့်နေသည်။ သူ့မုတ်ဆိတ်ပေါ်သို့ကျ
နေသော မိုးပေါက်များ အရောင်တလက်လက် တောက်နေ
သည်။

မလှမ်းမကမ်းရှိ လမ်းထောင့်တစ်ခုတွင် လမ်းဘေးစား
သောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိသည်။ ထိုဆိုင်မှ လှည့်လာသော ညွှတ်
နံ့များကိုပင် ပေါလ် အနံ့ရှနေသည်။ ထိုဆိုင်မှာ လူဝင်
လူထွက်များသည်။ ထိုဆိုင်အနီးသို့ ပေါလ် ရောက်သွားသည်။
များမကြာမီ လူငယ်တစ်စု ရောက်လာပြီး နေရာယူလိုက်ကြ
၏။ ညဘက်တွင် ကျက်စားလေ့ရှိသော လူပေလူတေများဟု
ယူဆရသည်။

ခဏကြာသောအခါ ထိုအုပ်စုထဲမှ လူတစ်ယောက် ခွဲထွက်
လာသည်။ သူသည် တံခါးပေါက်တွင် ရပ်ပြီး လမ်း၏ တစ်
ဘက်တစ်ချက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်
တွင် အနာများ သို့မဟုတ် ကျောက်ပေါက်မာများ ရှိသန်
စွာသည်။

အခန်း (၆)

မိုးရွာစပြုလာသော ညနေခင်း ရေစိုနေသော လမ်းတစ်
လျှောက်တွင် နီယွန်မီးရောင်များ ရောင်ပြန့်ဟပ်မှုကြောင့်
တဝင်းဝင်း တလက်လက် တောက်ပနေ၏။ ပေါလ်သည် ရပ်
ထားသောသူ၏ ကားအတွင်းမှာထိုင်လျက် ရေဒီယိုကို ဖွင့်၍
အဖော်ပြုနေသည်။

ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့မှ နေရောင်ကာအမိုးအောက်တွင် မည်း
နက်သော မုတ်ဆိတ်မိုး၊ ပါးမြိုင်းမိုးများ ပါရှိသော လူ
တစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်လျက် သတင်းစာဖတ်နေ၏။ ထိုသူ

ရော့ခဲတေးဂီတကို ကျယ်လောင်စွာ ဖွင့်နေသော ကလပ် တစ်ခုအတွင်းမှ စုံဘွဲ့တစ်တွဲ ထွက်လာသည်။ မျက်နှာကျောက် ပေါက်မာနှင့်လူက သူတို့ကို ခစာင့်ကြည့်နေ၏။ ထိုစုံတွဲသည် ထီးများကို ဖွင့်၍ သုတ်သီးသုတ်ပျံ့ ထွက်သွားကြသည်။ ပေါလ်ကလည်း ထွက်သွားသူတိုင်းကို စောင့်ကြည့်သည်။ ရံဖန်ရံခါ တံခါးပေါက်ဝနားမှာ ရပ်နေသူကို သူ ပြန်ကြည့် မိသည်။ ကြံ့ခိုင်သော ကိုယ်ကာယရှိသူဖြစ်သည့် ထိုကျောက် ပေါက်မာနှင့် လူက တံခါးပေါက်ဝမှာပင် ဆက်၍ ရပ်နေ ၏။ အရပ်မြင့်မြင့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူမည်း တစ်ဦးနဲ့ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။ ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်နိုင်အောင် ၎င်းလူမည်းက ကျောက်ပေါက်မာနှင့်လူနဲ့ဘေးမှ ထိုးဝေ့ဝင် သွားရသည်။

ဂျူးအဖိုးကြီးက သတင်းစာ နောက်တစ်မျက်နှာကို လှန် ကြည့်နေသည်။ သူ မည်သူ့ကို စောင့်နေပါလိမ့်။ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်အား စောင့်နေခြင်းလားဟု ယေလ်က စဉ်းစား ကြည့်သည်။

အချိန်အတန်ကြာပြီးမှ ကျောက်ပေါက်မာမျက်နှာနှင့် လူတံခါးပေါက်ဝမှ ထွက်လာသည်။ ကလပ်တစ်ခု၏ ရှေ့မှ ရွက်ဖျင်မိုးကြီး၏အောက်သို့ သူ လျှောက်သွားပြီး ရပ်နေ သည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို သူ မီးညှိ၍ ဖွာနေ၏။ စီးကရက် မီးရောင် နီရဲလာလိုက် မှိန်သွားလိုက် ဖြစ်နေပုံကို ပေါလ် တွေ့ ရသည်။

မိမိ၏ ကိုယ်တွင်းမှ သွေးမျှား ဆူစပြုလာပုံကို ပေါလ် တွေ့ သည်။ လူဆိုးများ၏ အရိပ်အခြည်ကို သူ အကဲခတ်နိုင်စွမ်း လာသည်။ ပေါလ်အနေနှင့် ကျောက်ပေါက်မာနှင့်လူကို ချစ်လျှူရှုမထားနိုင်လောက်အောင် စိတ်ဝင်စားနေ၏။ ယနေ့ ဘုရားထိုလူ၏ ဆာလောင်မှုတ်သိပ်မှု သို့မဟုတ် စိတ်စောနေ ပုံကို ပေါလ်က ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိသည်။

ယမန် နေ့ညတုန်းကလည်း အိုင်းရစ်အရက်ဆိုင်အနီးမှ လူငယ်နှစ်ယောက်ကို ထိုနည်းနှင့်နှင့် သူ အကဲခတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုလူငယ်များ သူ့ နောက်သို့ လိုက်လာကြလိမ့်မည်ဟု သူ အတတ်သိနေခဲ့သည်။

ယခုလည်း ဤလူ၏ အရိပ်အခြည်ကို သူ ကောင်းစွာ သိနေ ပြီ။ ထို့ကြောင့် အရက်ဆိုင်အတွင်းသို့ သူ ဝင် ခွားရန် ဆုံး ချိတ်ပြီး လှည့်ထွက်လာသည်။ ထိုနေ့ညတုန်းက ပုစံအတိုင်း ထို အရက်မူးချင်ဟန်ဆောင်မည်။ ကျောက်ပေါက်မာနှင့်လူ သူ့ နောက်သို့ လိုက်စေရန် သူ သရုပ်ဆောင်တော့မည်။

အနီးဆုံး အရက်ဆိုင်ထဲသို့ သူ ဝင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ သူသည် ကမ်းပေါ်မှ ဆင်း၍ ကားတံခါးကို သော့ခတ်ထားခဲ့ သည်။ သူ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ တက်ပြီး နေရောင်ကာအမိုး အောက်မှာ ခေတ္တရပ်နေလိုက်သည်။ လမ်း၏ အခြားတစ်ဖက် သို့ သူ လှမ်းကြည့်သည်။ ကျောက်ပေါက်မာမျက်နှာနှင့်လူက သူ့ကို ဂရုမစိုက်။

ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သည့် အမှုအရာဖြင့် ထီးဆောင်း၍ လျှောက်လွှဲသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် သူ့နံ့သေး

၀၀၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

မို့ ဖြတ်သွားသည်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီးကို သူ အာရုံစိုက်နေသည်။ အမျိုးသမီးကြီး၏ ကွေးထားသော လက်တွင် လက်ပွေ့အိတ်ဘစ်လုံး တန်းလန်းဆွဲလျက် ပါလာသည်။ သူမ၏ အဝတ်များမှာလည်း အဖိုးတန်များ ဖြစ်ကြသဖြင့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည်။

သူမသည် အရက်မူးနေသူ မဟုတ်သော်လည်း ပင်ပန်းနေသောကြောင့် နှေးကွေးစွာ လမ်းလျှောက်လာခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ လမ်းထောင့်တစ်ခုသို့ ရောက်လျှင် ကြားလမ်းတစ်ခုအတွင်းသို့ သူမကွေ့ဝင်သွားသည်။

သူမမြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားချိန်တွင် ကျောက်ပေါက်မာမျက်နှာနှင့်လူ လှုပ်ရှားလာသည်။ သူ့ ပါးစပ်မှ စီးကချက်ကို ရေအိုင်ကလေးတစ်ခုထဲသို့ ပစ်ပြိုလမ်းထောင့်ဆီသို့ ထိုလူ သုတ်ခြေတင်သွားသည်။

ကျောက်ပေါက်မာနှင့်လူ လမ်းကလေးထဲသို့ ကွေ့ဝင်ပြီး အမျိုးသမီးကြီး နောက်သို့ လိုက်သွားကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ပေါလ်သည် သူ့ လက်နှစ်ဘက်ကို အပေါ်အင်္ကျီအိတ်များ အတွင်းသို့ နှိုက်ထားရင်း လမ်းတောင့်ဆီသို့ အမြန်လျှောက်သွားသည်။ ထို လမ်းကလေးထဲသို့ သူ တန်မပျက် ချိုးဝင်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးမှာ သူ့ ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်နေ၏။ အသက် ငါးဆယ်ကျော် ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်အမျိုးသမီးကြီးအနီးသို့ ရောက်လာသည်။ ပေါလ်က ရုတ်တရက်

တို့ကနဲရပ်လိုက်ပြီးမှ ခြေလှမ်းစိတ်စိတ် လှမ်းပြီး ဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာသည်။ ကျောက်ပေါက်မာမျက်နှာနှင့်လူကို မတွေ့ရတော့ပေ။

ထိုအမျိုးသားကြီးက ဖေါ်ရှေ့သော အမူအရာဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးကို နှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးကြီးအား အရက်သောက်ဦးမလားဟု၍ ဖိတ်ခေါ်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးက ခေါင်းခါပြုပြီး ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်သွားသည်။ အမျိုးသားကြီးသည် သဘောမကျသည့် အမူအရာဖြင့် ပြုံး၍ ပေါလ်ရုံရာသို့ ဆက်လျှောက်လာသည်။

အမျိုးသမီးကြီးကို သူ့ကျော်တက်သွားသည်။ ထိုပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ အခြားမည်သူ့ ကိုမျှသူမတွေ့ရ။ အရက်မူးနေသောလူကြီးကြောင့် လူဆိုး လွက်စပြေးသွားပြီလော။

အမျိုးသမီးကြီး၏ ရှေ့နားသို့ တစ်ဘလောက်ခန့် သူ့ရောက်သွားသည်။ ထိုနေရာမှာ လုံးဝ အမှောင်ကျနေ၏။ ထိုလမ်းကလေးမှာ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းပြီး မှောင်နေသောကြောင့် စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသည်။

အိမ်တစ်အိမ်၏ အဝင်ဝဆီသို့ တက်ရမည့်လှေကားထစ်ကို ပေါလ်တက်သွားသည်။

ထိုနေရာမှာ လုံးဝ မှောင်နေသဖြင့် ပေါလ်ကရပ်နေပြီး နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီး ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေသည့်တန်ဖြင့် တစ်ထွမ်းချင်းလျှောက်လာသည်။ ထီးရိုးကို ပခုံးပေါ်ပမာတင်ပြီး ထီးဆောင်းလာသည်။

၈၂၀ ဝင်းပြိုင်အောင် (မြန်မာပြန်)

ကွေးထားသော သူမ၏ လက်မောင်းမှ လက်ပွေ့အိတ်
မှာ လှုပ်ကာရမ်းကာ ဖြစ်နေသည်။

သူမ၏ နောက်နားဆီရှိ အိမ်အဝင်ပေါက် တစ်ပေါက်မှ
လူရိပ်သဏ္ဍန်တစ်ခု ဘွားကနဲ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကျောက်
ပေါက်မှာ မျက်နှာနှင့်လူဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်းမှတ်မိသည်။

အမျိုးသမီးကြီး၏ နောက်နားသို့ ထိုလူ ရောက်လာသော်
လည်း သူမက လုံးဝမသိရွာ။ ထိုလူသည် သူ့ အင်္ကျီအိတ် အ
တွင်းမှမောင်းချခါးတစ်ချောင်းကို ထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင်
မောင်းချခါးကို အသံ မကြားရအောင် သူ့ ဖွင့် သည်။ ထို့
နောက် အမျိုးသမီး ကြီး၏ နောက်ဘက်သို့ တိုးကပ် လာ
သည်။

ပေါလ်က သေနတ်ဖြင့် ထိုလူကို ချိန်သည်။ မြင်ကွင်းကိုသူ
ပြတ်သားစွာ မတွေ့ရသေး။ အကွာအဝေးမှာ ပေသုံးဆယ်
ထက်ပိုမည်မဟုတ်။ သူ့ အနေနှင့် အမျိုးသမီးကြီးကို မထိမှန်
စေလိုသောကြောင့် မပစ်သေးပဲ ဆိုင်းငံ့ နေရသည်။ ပစ်မှတ်
ကိုပြတ်သားစွာ တွေ့ရအောင် စောင့်နေသည်။

ကျောက်ပေါက်မှာ မျက်နှာနှင့်လူက ရှေ့သို့ တိုးကပ်လာ
ပြီး လက်ပွေ့အိတ်ကို လက်တစ်အက်ဖြင့် လှမ်း ကိုင်သည်။
အခြားလက်ထဲမှ မောင်းချခါးဖြင့် လက်ပွေ့အိတ်မှ ကြိုး
ကို ဖြုတ်ချလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီး ထိတ်လန့်ပြီး မှင်တက်မိသွားသည်။ သူမ
သည် နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးမှ ကြောက်
အား လန့်အားဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားသည်။ ပေါလ်၏ မြင်

အ... နှင့် သူ့စိတ်မှာ ထိန်းမရ
ကင်း ပြတ်သားလာသောကြောင့် သူ့...
ကို ချိန်လိုက်တော့သည်။

ကျူးအတိုးအို မည်သည့်နေရာမှ ပေါ်လာသည့်အာမည်။
ရက် မဝေခွဲနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ လူဆိုး၏ နောက်ပေါ်
နားမှာ ကပ်လျက် သူ့ရုပ်နေသည်။

ပေါလ်အနေနှင့် မပစ်မိအောင် မနည်းသတိထား ချုပ်
တည်းလိုက်ရ၏။ သူ့အလွန် ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်သွား
သဖြင့် သူ့ ကိုယ်မှ ချွေးများစီးကျလာသည်။

ကျူးအမျိုးသား၏ လက်ထဲမှာလည်း သေနတ်နှင့်။
'ဟိုဘက်လှည့်ပြီး နံရံမှာ ကပ်နေစမ်း'

လက်ပွေ့အိတ် ကိုင်ထားသူက ကျူးအမျိုးသားကိုကြည့်
ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

'လုပ်လေ' ဟု ကျူးအမျိုးသားက ပြောပြောဆိုဆို သူ့ကို
ဆောင့်တွန်းလိုက်သည်။

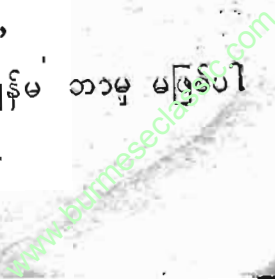
'ရဲအရာရှိက မင်းကို ဖမ်းနေတာ'

ကျူးအမျိုးသား လေသံမှာ မာကျောလှသည်။

ရဲအရာရှိက လူဆိုး၏ ခြေထောက်များကို ဆောင့်ကန်ပြီး
နံရံမှာ ကပ်နေစေရန် တွန်းလှတ်နေပုံကို ပေါလ် တွေ့နေရ
သည်။

အဒေါ်ကြီးဘာ ဖြစ်သွားသေးလဲ'

'ကျွန်မ အင်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ဘာမှ မဖြုတ်ပါ
ဘူး...'

၈၂၇ ဝင်းပြင်အောင်(ပြန်နံမာပြန်)

ကျွေးထားသော...က လူဆိုး၏ ကိုယ်ကို ပုတ်၍ လက်နက်
မှာ လှုပ်ကားရသည်။ ထို့နောက် လက်ထိပ်တစ်ခု ထုတ်ယူ
သူမ၏ ခုဗည်း ပေါ်လ် တွေ့ရသည်။

လူခိုင်း... ပေါ်လ်က သူ၏ပစ္စုတိုကို အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။
အမျိုးသမီးကြီးက ထိတ်လန့်မှုမပြေသေးသော အမူအရာ
ဖြင့် ရဲအရာရှိအား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားသည်။
ရဲအရာရှိက လူဆိုးကို ရှေ့မှနှုတ်စေရန် တွန်းလှန်သည်။
သူတို့သုံးဦး မီးရောင်ရှိရာ လမ်းဆုံကပ်ဆီသို့ လျှောက် သွားကြ
သည်။ အမျိုးသမီးကြီး၏လက်တွင်သူမ၏ လက်ပွေ့အိတ်
ကိုိုင်ထားသည်။

သူတို့ ပျောက်ကွယ်သွားသည့် တိုင်အောင် ပေါ်လ် လှေ
စားထင်များ ပေါ်တွင် မတ်တတ် ရပ်နေဆဲရှိသည်။ သူယခု
အချိန်အထိ တုန်လှုပ်နေသေးသည်။

ဂျူးအမျိုးသား ပေါ်လာသော အချိန်က သူ့အလွန်
အံ့အားသင့်သွားရ၏။ အထိတ်တလန့်လည်း ဖြစ်သွားသဖြင့်
သူ့ ကိုယ်သို့ အနိုင်နိုင် ထိန်းထားရသည်။

မဖျော်လင့်သော အခြေအနေကြောင့် သူ့ အစီအစဉ်
ပျက်ပြယ်ခဲ့ရပုံကိုလည်း သူ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ ထိုစဉ်က
သူ့လက်ထဲမှာ သေနတ်ရှိနေသော်လည်း သူ့ ကိုယ်မှာ တိုက်ပွဲ
ရှုံးနိမ့်သူပမာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ပေါ်လ်လှေကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ သူ့ လုပ်ရပ်တိုင်း
ကိုသူ့ထိန်းကွပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ သို့သော် သူမဖျော်လင့်သည့်

ဖြစ်ရပ် အသစ်နှင့် ကြုံကြိုက်လာလျှင် သူ့စိတ်မှာ ထိန်းမရ
လောက်အောင် ချောက်ချားတတ်သည်။

သူ့အနေနှင့် တုန်လှုပ် ချောက်ချား တတ်သော ဖြစ်စဉ်
ကို ထိန်းကွပ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ရပ် ရှာကြံရဦးမည်။
ဤသို့မဖြစ်နိုင်လျှင်လည်း နောက်ထပ် မဖျော်လင့်သော ဖြစ်
ရပ်တစ်ခုခုနှင့် မတိုးမိအောင် သတိထားရလိမ့်မည်။

ချီကာဂို၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၁ရက်၊ ယမန်နေ့ညက အိုးလ်ဒမ်း
ရပ်ကွက်တွင် ဂျူးဇက်ခရစ် ဆိုသူက အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏
လက်ပွေ့ အိတ်ကို လုယူရန်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မြို့
ဟောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ၎င်းအား ဖမ်းဆီးနိုင်
ခဲ့သည်။

လူဆိုးဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းကို ပိတ်ဆို့ဖမ်းဆီးနိုင်စေရန် လွန်
ခဲ့သော လေးရက်မှ စတင်၍ ရဲတပ်ဖွဲ့မှ စစ်ဆင် ရေး လုပ်ခဲ့
သည်ဆို၏။ ယခု ဖမ်းဆီးမှုမှာ ပထမဆုံး အောင်မြင်မှုဖြစ်
သည်ဆို၏။

၈၆ (၁) စင်းမြိုင်အောင် (မြန်မာပြန်)

အရိပ်ပွဲလူ့သတ်သမား ၀၈၉

မြို့ဟောင်း နယ်မြေ တစ်စိုက်တွင် အဆိုပါ လူဆိုးဂိုဏ်း ကျက်စားနေသည်ဟု ရဲတပ်ဖွဲ့မှ သတင်း ရထားသည်။

‘ဤလူဆိုးဂိုဏ်းမှ အဖွဲ့ဝင် လူဆိုး အားလုံးကို ဖမ်းမိသည့် အချိန် အထိ ဤ စစ်ဆင်ရေးကို ဆက်လက် ဆင်နွှဲမည်’ ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းနယ်မြေအတွက် တာဝန်ယူထားသော ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ပြောခွင့်ရသူက ပြောကြားသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ အဖမ်းခံရသူ ခရပ်သည်အမှတ် ၂၄ ဒဗလှူ ၉၆ လမ်းတွင် နေထိုင်သည်ဆို၏။ တနင်းလာနေ့နံနက်တွင် ၎င်းအား ရာဇဝတ် တရားရုံး၌ တရားစွဲဆိုမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မြို့နယ်ရာဇဝတ်တရားရုံး အဆောက်အအုံမှာ ကျယ်ပြန့်သော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုကို မျက်နှာမူ၍ မားမားစွင့်စွင့် တည်ရှိနေ၏။ တရားရုံးအဆောက်အအုံ၏ နောက်ဘက်တွင် မြင့်မားသော ကျောက်နံရံကြီး ရှိသည်။

၎င်းကျောက်နံရံကြီး၏ ထိပ်ပိုင်းအစွန်းတစ်ဖက်တစ်ချက်စီနှင့် အလယ်ဗဟိုတွင် မျှော်စင်များ တည်ရှိကြသည်။ ၎င်းမျှော်စင်များတွင် စက်သေနတ်များ တပ်ဆင်ထားသည်။

မထင်ရှားသော ခံ့ရှည်တစ်လုံးတွင် ပေါလ် ဝင်ထိုင်သည်။ လိမ္မော်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် ပိန်ပိန်ပါးပါး အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ နောက်ဘက်တည့်တည့်တွင် ဖြစ်သည်။

သူမ၏ မျက်ခုံးများကို ခဲတံဖြင့် ဆွဲထားကြောင်း တွေ့ရ၏။ သူမ၏ အမူအရာမှာ တင်းမာနေသည်ဟု ထင်ရ၏။ လှိုသော် အတတ်နိုင်ဆုံး သိမ်မွေ့သည့်သားက သက်ရောက်အောင် သူ့ မကြိုးစား၍ သရုပ်ဆောင်နေဟန်တူသည်။ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူငယ်တစ်ယောက်ကို သူမ စကားပြောနေသည်။

‘ဖရန့်၊ ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးကွာ၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်’
‘မင်း ငါ့ကို ကတိဖျက်တာပဲ၊ အပေးအယူ လုပ်ပြီးပြီလို့ သူ့ကို ငါပြောထားတယ်’
‘မင်းက သူ့ကို ဘယ်လို ပြောလိုက်လို့လဲ’
‘ကောင်လေး အသက်က ဆယ်ကျိုးနှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဆိုင်ရင်းခွဲ’

‘သူ့ကို ဓားကိုင်လျက်သားနဲ့မိတာ ဒါ ပထမအကြိမ် မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ အသက်ခုနစ်ဆယ့်လေးနှစ်အရွယ် အဘွားအိုခွဲ သွေးတွေ သူ့ ဓားမှာ ပေးနေသလိုလေ’
‘အဘွားကြီး ဓားထိုးခံရလို့ သေတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သွေးအန်လို့ သေတာ’

‘သွေးအန်သေအောင် သူ တိုက်ခိုက်ခဲ့လို့ပေါ့ ဖရန်၊
ရာဇဝတ်မှုကြီး ဥပဒေကို မင်းပြန်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်၊
ကြိုတင်စီစဉ်သားတဲ့ လူသတ်မှုပဲ’

‘မင်း အရင်ပြောခဲ့တုန်းက...’

‘ကိုယ်ပြောခဲ့တာ ရှင်းသားပဲ၊ မင်းက ရေလည်အောင်မှ
နားမထောင်ပဲ၊ မင်းက လိုချင်တဲ့အဓိပ္ပာယ် တမင် ဆွဲယူခဲ့တာ
မဟုတ်လား’

‘ဒီအမှုအကြောင်း ပီယာ ဘာပြောသေးလဲ’

‘သူ့ကို သွားမေးပေါ့’

‘ကိုယ် မေးရဦးမယ်’

‘သူက လက်ထောက်တွေ့ဆုံးဖြတ်တာကို အမြဲတမ်း
အတည်ပြုလေ့ရှိတယ်၊ ဒီအမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ မင်း သူ့ကို
သွားဈေးဆစ်ရင် သူ မင်းကို ရုံးထဲက မောင်းထုတ်ပစ်လိမ့်
မယ်’

‘ဒီအမှုကို ထပ်စစ်ဖို့ ကိုယ်လျှောက်လဲချက်ပေးရလိမ့်မယ်၊
စီရင်ချက်အချမခံနိုင်သေးဘူး’

‘မင်းကြိုက်သလို အချိန်ဆွဲပေါ့၊ ဒီလူငယ်ကို ဘယ်သူကမှ
လျှော့ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒီကောင်လေးက ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့လို့လဲ’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်လေးလတုန်းက ဒီသူငယ် ဒီရုံးကို ရောက်
ခဲ့ဖူးသေးတယ်၊ သူ့ရှေ့နေက ကိုယ်ကိုတောင်းပန်ခဲ့တာနဲ့
သူ့ကို ပုဒ်မလျှော့ပြီး စွဲချက်တင်ပေးလိုက်တယ်၊ နောက်
တော့ ဒီလူငယ်လမ်းပေါ်ပြန်ပျောက်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး

မှာ မစ္စစ်ဂျက်ကွပ်ကဲသတ်မှုနဲ့ သူ့အဖမ်းခံခဲ့ရပြန်တယ်။
ဒါပေမယ့် သူဒီလိုအဖမ်းမခံချမီ ကာလတစ်လျှောက် မှာ
သူ့ခါးနဲ့ လူဘယ်နှစ်ယောက် ထိုးသတ်ခဲ့သေးလဲ မသိဘူး’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ တနှစ်ကျော်က မင်းအပေးအယူလုပ်ပြီးလျှော့
ပေးမိခဲ့လို့ မင်းမှာအပြစ်ရှိနေတယ်လို့ ပြောချင်တာလား။
ဒီမှာ...’

‘သူ့ကိုငါစွဲချက်တင်လိုက်လို့ သူ့အပြစ်ပေး ခံလိုက်ရရင်
သူ့အခုထောင်ထဲမှာပဲ ရှိနေဦးမယ်၊ မစ္စစ်ဂျက်ကွပ်ကဲအသတ်
ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ့ စဉ်းစားကြည့်စမ်း ဖရန်’

‘စွဲချက်တင်တဲ့လူတိုင်း မင်းလိုစဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ရုံးတွေ
မှာ တရားခံတွေတန်းစီ နေကြရလိမ့်မယ်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်နဲ့
တောင် ပြီးပြတ်မှာမဟုတ်ဘူး’

‘ဖရန် သူ့ကိုရဲတွေဖမ်းမိခဲ့တုန်းက အဖွားကြီး ကိုယ်ထဲ
က ခါးကိုသူ့ဆွဲနှုတ်နေတုန်းရှိသေးတယ်၊ ဒီကောင်လေးကို
တိုက်ခိုက်သိနေတဲ့ သက်သေနှစ်ယောက်လဲ အဲဒီတိုက်ခံစကြို
ထဲမှာ ရှိခဲ့ကြသေးတယ်၊ မမှန်သက်သေဖြစ်စရာလဲ လုံးဝ
အကြောင်းမရှိဘူး၊ မင်းအမှုသည်က ယုတ်မာတဲ့ တိရိစ္ဆာန်
ပဲ၊ သူ့ကို ရှင်းပစ်နိုင်မှကောင်းမယ်၊ နောက်ထပ်ပြောစရာ
မရှိတော့ဘူး’

‘ဒီလူငယ်အကြောင်းကို သိတန်သလောက် သိပါတယ်၊
သူ့အဖေ’

‘ဖရန် မင်းပြောတာ ကိုယ်မကြားချင်တော့ဘူး၊ ရာဇ
ဝတ်မှု ဖြစ်လာရင် တရားခံကို အပြစ်မတင်ဘဲ တမ်းခြား

ပြဿနာတွေအပေါ် အပြစ်တင်လေ့ရှိတဲ့ လူမျိုးတွေကို ကိုယ်မုန်းနေပြီ'

'မင်းကဘာဖြစ်နေတာလဲကွ။ အပြစ်မရရအောင် လုပ်နေတာလား'

အမျိုးသမီးက သူ့အားထွက်သွားစေရန် လက်ဖြင့်ရမ်းပြလိုက်သည်။ သူမ၏နောက်ဆုံးအဖြေဖြစ်သည်။

လူငယ်ရှေ့နေက သူ၏အမှုတို့ကို ဆောင့်ကြီးဆောင့်ကြီးဖြင့် ပိတ်လိုက်ပြီး ခန်းမ၏ အလယ်စင်ကြိုလမ်းအတိုင်း လှည့်ထွက်သွားသည်။ တောင့်ထားသော သူ့ကျောကုန်းက သူ့ဒေါသကို ဖော်ပြနေသည်။

ပေါ်လဲက ရှေ့သို့ကိုင်းညွတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ကိုခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ'

သူမ ပေါ်လဲကန်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် သူမ၏ အနက်ရောင်ဆံပင်များ လှုပ်ရှမ်းသွားသည်။

ဖျတ်လတ်သောသူမ၏ မျက်လုံးများတွင် သံသယ အရိပ် အယောင်များပေါ်လာသည်။

'ရှင်'

'ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ နားထောင်နေမိတယ် ခင်ဗျားက ခရိုင်ရှေ့နေရဲ့ လက်ထောက်တစ်ဦးလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ဒီ ရုံးမှာရောက်ခန့်တဲ့ အမှုအကြောင်း ပြောချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ'

'မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်ကလေ့လာသူ တစ်ယောက်ပါ'

သူမ၏မျက်နှာအမူအရာပြောင်းသွားသည်။

'ကျွန်တော် နာမည် ပေါလ်ဘင်ဂျမင်ပါ။ ကျွန်တော် ဇနီးနဲ့ သမီးကို လူဆိုးတွေကသတ်သွားပါတယ်။ ရာဇဝတ်မှုတရားစီရင်ရေးစနစ်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ အချက်တစ်ချက်ကို ခင်ဗျားလုပ်လိုက်တယ်ထင်လို့ပါ'

'ကျွန်မ တော်ဇော် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်'

'တရားဥပဒေရဲ့ ရာဇဝတ်မှုအကြောင်း ကျွန်တော် လုံးဝနားမလည်ပါဘူး။ တစ်ခြားလူတွေလိုပဲ ကျွန်တော် တစ်သက်တာကို ကျွန်တော် အချိန်ဖြုန်းလာခဲ့တယ် ထင်တာပဲ အဖြေတစ်ခုခုရအောင် ကျွန်တော်ရှာကြည့်နေတယ်လို့ ပြောရတော့မယ်။ ကျွန်တော်ပြောနေတာ သိပ်အခိပွဲငယ်မရှိဘူး ဆိုရင်တောင်းပန်ပါတယ်'

သူမသည် ကိုယ်ကိုနောက်သို့လှည့်ပြီး ထိုင်ခုံနောက်မှီကို ကျော်၍ လက်ကမ်းပေးသည်။

'ကျွန်မနာမည် အိုင်းရင်းအိဗန်လို့ ခေါ်တယ်'

'သူမ၏ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်မှုမှာ လျင်မြန်သော်လည်း တင်းကျပ်စွာဆုပ်သည်။

'ဘယ်တုန်းကဖြစ်သွားတာလဲ'

'သိပ်မကြာခင်ကဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့တာပါ။ နယူးယောက်မြို့မှာပေါ့'

'ဒါကြောင့်ရှင်အခု ချီကာဂိုကိုလာလည်တာလား'

'ဟင့်အင်း ကျွန်တော် ဒီကိုပြောင်းလာတာပါ။ ကျွန်တော် ဟိုမှာနေလို့ မရတော့ဘူး'

‘ရှင်ပြောင်းဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့တာ ထူးဆန်းတဲ့နေရာ ဖြစ်နေတယ်။ နယူးယောက်မြို့မှာထက် ကျွန်မတို့ဆီမှာ ထုဝေတံမှ ပြဿနာပိုဆိုးနေထယ်ရှင်’

‘အလုပ်ရှိတဲ့နေရာကို ပြောင်းလာရတာပဲလေ’
ထိုစဉ် တရားစီရင်ရေးစင်မြင့်ပေါ်သို့ တရားသူကြီးတစ်လားသည်။ လက်နှိပ်စက်စာရေးလဲ သူ့လက်နှိပ်စက် နောက်ဆက်မှာ ထိုင်နေပြီ။

ရှေ့နေများ မိမိတို့၏ နေရာအသီးသီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ ရုံးခန်းထဲသို့ တရားခံတစ်ဦးကို ခေါ်သွင်းလာသည်။
‘ကျွန်မ အလုပ်ခွင်ဝင်ရတော့မယ်။ ရှင် နေ့လယ်စာ စားချိန်မှာ အားပျက်လား’

‘ကျွန်တော့မှာ ချိန်းထားတာလေး ရှိနေတယ်။ နက်ဖြန်ဆိုရင် ဖြစ်မလား’

‘နက်ဖြန်ခါ ခရစ္စမတ်အကြိုနေ့လေ’
သူမက စကားပြောရင်း စာရွက်စာတမ်းများကို သိမ်းနေသည်။

ပြီးတော့ တရားရုံးမှာလဲ အမှုစစ်ဆေးကြ လိမ့်မယ်။ နက်ဖြန်မနက်ပိုင်းမှာ အမှုစစ်မှု စွဲချက်တင်ဖို့ ကျွန်မ ပြင်ရဦးမယ်။ နက်ဖြန်နေ့လယ် ဆယ် နှစ်နာရီခွဲ ကျွန်မကို ရှင်ဖို့မှာလာတွေ့နိုင်ပါ့မလား’

‘သိပ်ကြေးငွေတင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားမှာ တာဝန်လေးနေဦးမယ်’

‘မလေးပါဘူး။ အချိန်တော်တော်ကြာကတည်းကကျွန်မ အနေနဲ့ စဉ်းစားလို့ မရခဲ့တဲ့ ပြဿနာတစ်ချို့ကို ကျွန်မ စဉ်းစားလို့ ရနိုင်မယ့် အခွင့်အရေး ပေါ်လာနိုင်တာပေါ့။ ရှင် ကျွန်မကို အကူအညီပေးပြီးသား ဖြစ်သွားနိုင်တယ်လေ’
သူမကပြောပြီး မတ်တတ်ထလိုက်၏။ သူမ၏ အရပ်မှာ သူထင်သလောက် မမြင့်။

‘ဒါဖြင့် နက်ဖြန်ခါ နေ့လယ်စာ စားကြတာပေါ့။ ကျန်တော်မျှော်လင့်ထားမယ်’

သူမက ပြုံးပြုံးဖြိုးဖြိုး ရှေ့ပိုင်းသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူမလက်ချော့ခင်းတွင် လက်စွပ်မရှိသည်ကို သူ့တွေ့ရသည်။ တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယ ဖြစ်မည်ဟု ထင်ရသည်။

တရားခံနှင့် သူ၏ ရှေ့နေတို့ စားပွဲတစ်လုံး နောက်တွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။ အိုင်ရင်းအီဗန်က အမှုလိုက်အရာရှိ၏ နေရာတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ အခြားအမှုလိုက် လက်ထောက် အရာရှိတစ်ဦးက တရားခံရှိရာ အခြားတစ်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။

တီးတိုးစကား ပြောသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ တရားခံရှေ့နေက တရားသူကြီးအနီးသို့ လာရန် ခွင့်တောင်းသည်။ တရားသူကြီးက လက်ဝါးတစ်ဘက်ဖြင့် ကွယ်၍ သမ်းနေ၏။ ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ရှေ့နေနှစ်ဦး တရားသူကြီးရှေ့သို့ချဉ်းကပ်သွားကြသည်။ သူတို့က တိုးတိုး ပြောဆိုနေကြသဖြင့် တရားသူကြီးက ရှေ့သို့၍ နားထောင်သည်။

၉၆ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

ဤအမှုကို ရက်ချိန်းပေးလိုက်ဟန်တူ၏။ တရားခံရှေ့နေက တရားခံအား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။ ထို့နောက် နောက်တန်းဆီသို့ သူလျှောက်သွားပြီး တရားခံပြုသက်သေများကို ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ တရားခံနှင့် ရဲသားတို့ ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။ ထိုစဉ်အခြားရဲသား တစ်ဦးနှင့် တရားခံတို့ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။

ယနေ့ရုံးတော်သို့ ရောက်လာကြသော အမှုများကိုပေါ်လီစောင့်ကြည့် နေသည်။ သို့သော် ရံဖန်ရံခါ သူ့အာရုံက တနေရာသို့ ရောက်သွားတတ်သည်။ အိုင်ရင်းအိဗန်ဆီသို့ သူမကြာခဏ လှမ်းကြည့်လေ့ ရှိသည်။ သူမထံမှ တုံ့ပြန်မှု တစ်ကြိမ်ရရှိသည်။ သူမက ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး ခပ်ယုံယုံ ပြုံးပြသည်။

ပထမတစ်နာရီ အတွင်းမှာပင် အမှုပေါင်း ဒါဇင်ဝက်လောက်ကို ရက်ချိန်းပေးပြီးသွားသည်။ တရားခွင် နောက်ကွယ်မှာ တရားလိုသက်သေနှင့် တရားခံဘက်တို့ အပေးအယူလုပ်ခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ယခုလိုဟန်ပြုတရားစီရင်ပုံမျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူယူဆသည်။ တရားသူကြီး ပျင်းနေပုံကိုကြည့်၍ သိနိုင်၏။ အကျဉ်းရှမ်းလျှောက်လဲချက်များကို အလွယ်တကူပင် အသိအမှတ်ပြုလေ့ ရှိသည်။ စီရင်ချက်ချမှည့် ရက်စွဲများကို လည်း ဆတ်မှတ်ပေးသည်။

ပြစ်မှုနှစ်မှု၏ တရားခံ ရှေ့နေများက လျှောက်လဲချက်များပေးကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အပေးအယူလုပ်၍ မရခဲ့သော အမှုများဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

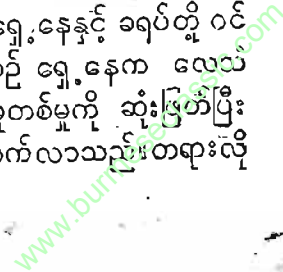
ဆယ် တစ်နာရီလေးဆယ့်ငါးမိနစ်တွင် ခရပ်ကို ခေါ်ယူလာသည်။ ပေါ်လီက နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ တရားလိုဖြစ်သည့်အမျိုးသမီးကြီးကို တွေ့ရ၏။

ပိုက်ဆံအိတ် အလှူခံရသူဖြစ်သည်။ ရဲသားတစ်ဦးနှင့် ယှဉ်၍ သူမထိုင်နေသည်။ ဂျူးအဘိုးကြီး မဟုတ်ဘဲ လူငယ် ရဲသားဖြစ်နေသည်။ မည်သည့်အချိန်က သူတို့ ရောက်နေကြသည်ကို ပေါ်လီသတိမထားလိုက်မိပေ။

အလွန်ဝသော ရှေ့နေတစ်ယောက်ရှေ့ပိုင်းရှိ တန်းလျားတစ်လုံးမှ ထ၍ ခရပ်ရှိရာ နောက်ပိုင်းသို့ လျှောက်လာသည်။ သူတို့ အခိုက်အတန့်မျှ ဘီးတိုးဆွေးနွေးနေကြသည်။ ခရပ်နှင့် ရှေ့နေတို့ ရှေ့ပိုင်းသို့ လျှောက်လာကြသည်။ ရှေ့နေက တစ်တွတ်တွတ်ပြောလာ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် ပေါ်လီ၏ နံဘေးနားမှ ဖြတ်လျှောက်သွားကြ၏။ သို့သော် ရှေ့နေ၏ စကားများကို သူသေ့ကဲ့စွာမကြားနိုင်ပါ။

ရှေ့ပိုင်းရှိ တန်းလျားတစ်လုံးတွင် ရှေ့နေနှင့် ခရပ်တို့ ဝင်ထိုင်ကြသည်။ သူတို့ စောင့်ဆိုင်းနေကြစဉ် ရှေ့နေက လေသံ နှိမ့်၍ အဆက်မပြတ် ပြောနေ၏။ အမှုတစ်မှုကို ဆုံးဖြတ်ပြီး သွားသောအခါ ခရပ်အလှည့်သို့ ရောက်လာသည်။ တရားလို

၉၈ ၎င်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

တရားခံများနှင့် ရှေ့နေများ ထိုင်ကြရမည့် ရှေ့ပိုင်း ဆီသို့ ခရပ်ဝင်သွားသည်။

လမ်းပေါက် အဝန်းမှာ သူရပ်ပြီး အနောက်ဘက် သို့ လှမ်းကြည့်နေ၏။ သူ၏ လူယက်ခြင်းခံခဲ့ရသော အမျိုးသမီး ကြီးကို သူ့စိုက်ကြည့်နေစဉ် သူ့မျက်နှာထား အသွန်သန်မှုနှင့် နေသည်။

ထို့နောက် ရှေ့နေခရပ်၏ လက်မောင်းကိုကိုင်၍ တရား ခံဘက်မှ လူများထိုင်ကြရမည့် စားပွဲရှိရာသို့ သွားသည်။ စောစောက စီရင်ချက်ချလိုက်သော အမှုမှ လူများက စာရွက်စာ တန်းများကို သိမ်းဆည်း နေကြစဉ် သူတို့ မတ်တတ်ရပ် နေ ကြရသည်။ ထို့နောက် ခရပ်က သူထိုင်ရမည့်ကုလားထိုင်ပေါ် သို့ စိတ်ပျက်သည့် အမှုအရာဖြင့် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက် သည်။

သူရှေ့နေက တရားလိုဘက်မှ လူတစ်ယောက်ကို ခေါင်း ညှိတ်ခေါ်လိုက်၏။ ထိုလူ လျှောက်လာသဖြင့် သူတို့ ခေတ္တ စ ကားပြောနေကြသည်။ ပြီးမှ တရားသူကြီးဆီသို့ ရှေ့နေက လှမ်းပြောသည်။

‘ရုံးတော်သို့ တရားခံ ရောက်လာပါပြီ ခင်ဗျာ၊ အာမခံ လျှောက်ထားလိုပါတယ်၊ ရှေ့ တိုးလာခွင့်ပူပါ ခင်ဗျား’
- တရားသူကြီးက ခေါင်းညှိတပြသည်။

ရှေ့နေနှစ်ယောက်နှင့် တရားသူကြီးတို့ ခေတ္တ ဆွေးနွေး ကြသည်။ ထို့နောက် တရား သူကြီးက အလွတ်ရနေသော ပြောနေကျ မိန့်ခွန်းကို ပြောသည်။

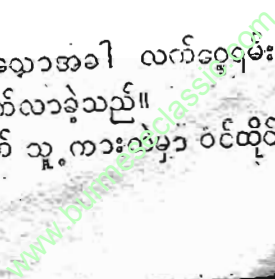
ပြေလဆယ် လေးရက်နေ့မှာ အမှုစတင် စစ်ဆေးမယ်။ ဒေါ်လာ သုံးရာတန် အာမခံနဲ့ တရားခံကို လွှတ်ထားမယ်၊ တရားခံ ရှေ့ တိုးလာပါဦး’

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ခရပ်တရားသူကြီးရှေ့သို့ ရောက်သွား သည်။ အာမခံပေးသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့် စည်းကမ်း ပေါက်ဖျက်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်များအကြောင်း တရားသူကြီး က ခရပ်အား ပြောပြပြီး သတိပေးသည်။

ထို့နောက် အားမခံလုပ်မည့် လစာစံယောက် ရှေ့သို့ တိုးလာသည်။ ထိုစဉ်ခရပ်ကမည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောဘဲ နောက်သို့ လှည့်ထွက်လာပြီး သူ့ နေရာမှာ ပြန်ထိုင်နေသည်။

ပေါက်သည့် သူ့နာရီကို ကြည့်ချင်ဟန် ဆောင်လိုက် သည်။ ထို့နောက် သူ့နေရာမှထ၍ တံခါးပေါက်သို့ လှည့် ထွက်လာသည်။

အိုင်ရင်း အိဗန်က လှည့်ကြည့်စောစော လက်ဝှေ့ရမ်း ပြုသည်။ ပြီးမှ ရုံးခန်းအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
သူ့အပြင်သို့ရောက်လာပြီးနောက် သူ့ကားထဲမှာ ဝင်ထိုင်

၁၀၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

သည်။ အာမခံဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းကို လက်မှတ်ထိုးသွား
လျှင် ခရပ်ထွက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း သူသိသည်။ ပေါလ်က
ထိုင်ခုံအောက်မှာ ဝှက်ထားသော သေနတ်များကို နှိုက်ယူ
လိုက်သည်။

အခန်း (၇)

အစိမ်းရောင်အမှတ် (၉၄) ဘတ်စ်ကားကြီး ကာလီဖိုး
နီးယား ရိပ်သာလမ်းအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ပြေးနေ၏။
ပေါလ်က သူ၏ကားဖြင့် နောက်မှတရားရှေ့ရှေ့လိုက်သွားသည်။
လေပြင်းတိုက်ခိုက်နေသည့် အလျှောက် မိုးရိပ်များ တနိပ်ရိပ်
ပြေးနေကြသည်။ တစ်နေ့လုံး အပူရှိန်ကျဆင်း နေသော
ကြောင့် နှင်းကျလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရေဒီယိုက ကြေငြာ
ထားသည်။

ချီကာဂိုရိပ်သာလမ်းတွင် ဘတ်စ်ကားပေါ်မှ ခရပ်ဆင်း
သွားသည်။ ထိုလမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ သူ့လျှောက်

၁၀၂၀ စင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

သွားသည်။ ကိုယ်ကို မက်မတ်ထား၍ ဘုတ်ဖိနပ်သံများ ကြားရအောင် ဆောင်ကြားကြားနှင့် သွားနေသည်။

ပေါလ်က သူ့ကားကို နှစ်ကြိမ်မျှ ရပ်နားပြီး စောင့်ဆိုင်းနေရ၏။ သူ့အား ရှေ့ဘလောက်ခန့် ခွာ၍ သွားခွင့်ပြုထားသည်။ ထို့နောက် ပေါလ်က ကားကို ဘီးလိမ့်ရုံသာ ဆက်မောင်းလိုက်သည်။

သူ၏ယာဉ်ကြော အပြင်ဘက်ရှိအမြန်မောင်း ယာဉ်ကြောများပေါ်မှ မော်တော်ယာဉ်များ ရိပ်ကနဲရိပ်ကနဲ ပြေးနေကြသည်။

ခရပ်က. ကော်ဖီဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ပေါလ်က ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်အနီးမှ စောင့်နေ၏။ မိနစ်အနည်း ယိကြာသော် အခြား အဖော်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ခရပ်ပြန်ထွက်လာသည်။

သူတို့ကို ပေါလ်က မြင်ဖူးသလိုလိုထင်ရ၏။ မြို့ဟောင်း မှာတုန်းက ခရပ်နှင့်အတူရှိခဲ့ကြသော လူစုထဲမှ ဖြစ်နိုင်သည်။

သူတို့သုံးယောက် ခပ်သွက်သွက် လှမ်းထွက်လာကြပြီး အနောက်ရိပ်သာ လမ်းဆီသို့သာ လျှောက်သွားကြသည်။ ထိုလမ်းပေါ်သို့ ရောက်လျှင် မြောက်ဘက်သို့သွားမည့်ဘက်စ်ကားကို သူ့လဲစောင့်နေကြသည်။ ဘတ်စ်ကား ရောက်လာသောအခါ သူတို့တက်လိုက်သွားကြသည်။

ပေါလ်က ၎င်းဘတ်စ်ကားနောက်မှ ဘလောက် တော်တော်များများ ခွာပြီးလိုက်သွားသည်။ ခရပ်တို့လူစု ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားကြသည်ကို သူ ကောင်းစွာမြင်ရသည်။

လမ်းထောင့် တစ်ခုသို့ သူရောက်လာချိန်တွင် ခရပ်တို့လူစုက ရှေ့တစ်ဘလောက်ခန့်သို့ ရောက်နေကြပြီ...

ကိုယ်ပိုင်အိမ်ကလေးများနှင့် ခပ်နိမ့်နိမ့် အိမ်ခန်းငှားသည့် တိုက်ကြီးများရှိရာ ရပ်ကွက်တစ်ခုအတွင်းသို့ သူတို့ဝင်သွားကြသည်။

ဂေါလ်က သူတို့ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး အနောက်ရိပ်သာလမ်းအတိုင်း ရှေ့သို့တစ်ဘလောက် ဆက်မောင်းသွားသည်။

ထို့နောက် လကျောဘက်သို့ သူ့ကားကို ချိုးကွေ့လိုက်ပြီး နှစ်ဘလောက်ခန့် ဆက်မောင်းသွားသည်။ ပြီးလျှင် နောက်ထပ်လကျောဘက်သို့ ထပ်၍ ကွေ့လင်သည်။ ဘလောက် အလယ်သို့ ရောက်လျှင် သူ့ကားကို ရပ်လိုက်၏။ ထိုစဉ် သူ့ရှေ့ တူရုမ့် လမ်းတစ်လမ်းကို ဖြတ်ကူးနေကြသော ထိုလူသုံးဦးကို တွေ့ရသည်။ သူ့ဘက်သို့ မည်သူကမျှ လှည့်မကြည့်။ သူတို့စိတ်ကူးကိုယ်စီဖြင့် ဆက်သွားကြသည်။ သွားရင်းနှင့် အိမ်များကို အက်ခတ်ကြသည်။

ပေါလ်က ကားကို သော့ခတ်ပိတ်ထားခဲ့ပြီး လမ်းထောင့်သို့လျှောက်သွားသည်။ လမ်းထောင့်သို့ ရောက်လျှင် သူတို့ကို နောက်ဘက်မှနေ၍ သူ့စောင့်ကြည့်သည်။

လမ်း၏ အခြားတစ်ဘက်ရှိ ထောင့်ကျသော အိမ်တစ်လုံးကို အကာအကွယ်ယူ၍ သူ့ရှေ့သို့အပြင်းဖြည်း တိုးသွားပြီး ကြည့်သည်။

တစ်ယောက်ယောက်က နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လျှင် သူ့ရုတ်တရက် နောက်ဆုတ်၍ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်သွားအောင် လုပ်ရန် ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ခရပ် စကားပြောနေစဉ် ကိုယ်အမှုအရာများဖြင့် တက်ကြွနေပုံကို တွေ့ရ၏။

တရားရုံးထဲမှာ တွေ့ရသည့်ပုံမျိုးမဟုတ်။ အပေါင်းအသင်းများနှင့် ရောနှောနေရသဖြင့် သူ့ အထူး ရှင်ယုနေဟန်တူ၏။ သူ့ အဖမ်းခံခဲ့ရပုံကို မကျေမနပ်ဖြင့် ပြန်လည်ပြောပြနေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အိမ်ခန်းများ ငှားသည့် တိုက်တစ်လုံး ရှေ့မှ သူတို့ ဖြတ်လျှောက်သွားကြသော်လည်း ၎င်းတိုက်ကို လုံးဝမကြည့်ကြပေ။ သီးခြားအိမ်များကိုသာ သူတို့ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်က ၎င်း၏အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်၍ ခရပ်ကို ပေးသည်။ ကိရိယာတစ်ခုခုလား၊ လက်နက်လား မပြောနိုင်။ ခရပ်က ၎င်းပစ္စည်းကို သူ့သားရေအင်္ကျီအတွင်းဘက်သို့ သွင်းထားပြီး လက်တစ်ဖလံဖြင့် အင်္ကျီစကို ဖိထားသည်။

ပေါလ်က သူ့ ရပ်နေသော နေရာ၌သာ ဆက်၍ ရပ်နေ၏။ သူတို့ ဘလောက်တစ်ခု နှစ်ခုအထိ ရောက်သွား သည့်တိုင် လှမ်းမြင်နိုင်သော နေရာဖြစ်သည်။

လမ်းပေါ်မှာ အခြားလမ်းသွားသူ ဟူ၍ လုံးဝမရှိ။ ကားတစ်စင်း မောင်းသွားပြီးနောက် မည်သည့်ယာဉ်မျှ

လည်း ပေါ်လာခြင်းမရှိ။ ခရပ်နှင့် သူ့လူများသာ လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ကားဂိုဒေါင်များကိုသာ သူတို့ ဂရုစိုက်ကြည့်နေကြပုံကို ပေါလ် တွေ့ရ၏။ ကားမရှိသော ဂိုဒေါင်ကို ရှာကြည့်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့နောက် အမှတ်မထင် လမ်းခက် တစ်ခုကို သူတို့ ချိုးကျွေးပြီး လျှောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ပေါလ်က နောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ် လိုက်သွားရသည်။

လူတစ်ယောက်က နောက်သို့ ရုတ်တရက် ပြန်ကြည့်သောကြောင့် ပေါလ်က ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ရ၏။ လမ်းထောင့်အိမ်၏ အစွန်းနှင့် ကွယ်သွားပြီး သူတို့ကို မမြင်ရတော့မှ သူ့ရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် နောက်ဘက်သို့ သူ ပြန်လျှောက်လာပြီး အိမ်၏ အစွန်းကို လှန်အောင် ရှေ့သို့ တိုး၍ ချောင်းကြည့်ရသည်။ လူနှစ်ယောက် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ရပ်စောင့်နေကြသည်။

ခရပ်က အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့မှ ကားလမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်သွားသည်။

ပိတ်ထားသော ကားဂိုဒေါင်တစ်လုံး၏ ပြတင်းပေါက်မှ အတွင်းသို့ သူ ချောင်းကြည့်သည်။

ထို့နောက် ခေါင်းခါ၍ သူ့လူများထံ ပြန်လှည့်လာသည်။ သူတို့ ဆက်၍ လျှောက်သွားကြသည်။

ယခုအခါတွင် ပေါလ် အထေအချော သိရပြီ။ ကားမရှိ
သော ကားဂိုဒေါင်ကို သူတို့ ရှာနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အိမ်
ထဲမှာ လှူမရှိ သိရအောင် ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့ ရှေ့ ဆက်၍ လျှောက်သွားကြပြန်၏။ ခရပ်က နောက်
သို့ ရုတ်တရက် ပြန်ကြည့်သည်။

ပေါလ်ကလည်း သူ့ကို မမြင်နိုင်အောင် ချက်ချင်း
နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်နေရသည်။

ကျွန်းအနည်းငယ် ကြာပြီးမှ သူ တစ်ဖန် ချောင်းကြည့်ရာ
ပြန်သည်။

ဘလောက်ဆုံးခါနီးသည်အထိ သူတို့လျှောက်သွားကြ
သည်။

ထိုစဉ် လမ်းဘေးမှ အိမ်တစ်လုံးကို ခရပ်က လက်ဖျိုး
ထိုးပြသည်။

ထိုအိမ်မှာ နောက်ဘက်သို့ ဆုတ်၍ ဆောက်ထားသော
ကြောင့် ပေါလ်အနေနှင့် မမြင်ရပေ။

ထို့နောက် သုံးယောက်သား လမ်းကို ဖြတ်ကူးသွားကြ
သည်။

ပေါလ်က သူ့လာခဲ့သော လမ်းဆုံ၏ အခြားတစ်ဖက်သို့
ပြန်ကူးခဲ့သည်။

ခရပ်တို့လူစုက အိမ်ကို အာရုံ စူးစိုက်နေကြသဖြင့် ပေါလ်
ဘက်သို့ ပြန်မကြည့်ကြပေ။

လမ်းဆုံ၏ တောင်ဘက်အခြမ်းဆီမှ ကြည့်လိုက်ရာ ထိုအိမ်
နှင့် ကားဂိုဒေါင်တို့ကို ပေါလ် တွေ့ရသည်။

ခရပ်က လက်ဟန်ပြလိုက်သောကြောင့် ကျွန်လူနှစ်ယောက်
အိမ်လုံးကြား မှောင်ရိပ်ထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။ လူတစ်
ယောက်က မှောင်ရိပ်ထဲသို့ မဝင်မီ လမ်း၏ ဟိုဘက်သည်
ဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ ပေါလ်ကလည်း မှောင်ရိပ်တစ်
ခုထဲသို့ ဝင်လိုက်ရသည်။

သူ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်ကြည့်ချိန်တွင် ထိုလူများကို မတွေ့
ရတော့ပေ။

အိမ်တွင်းသို့ သူတို့ ဖောက်ထွင်းမဝင်မီ အိမ်၏ အခြေ
အနေကို လေ့လာနေကြလိမ့်မည်။

ပေါလ်သည် လမ်းဆုံကို နောက်တစ်ကြိမ် ဖြတ်ကူးပြန်၏။
ထို့နောက် သူတို့ရှိရာသို့ သူ လိုက်သွားသည်။

ထိုအိမ်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သူ ပုန်းနေ၍ ရနိုင်
မည့် နေရာတစ်ခုကို ရှာကြည့်သည်။

သူတို့ ခိုးရာပုံ ပုံစံများနှင့် ထွက်လာကြလျှင် သူက
စိုက်ခိုက်မှု အသင့်ပြင်ထားသည်။

သေနတ်ကိုင်ထားသော သူ့ လက်ဝါးမှာ ချွေးစို့နေ၏။
သူ ထူးစံအတိုင်း ကြောက်စိတ်ဝင်လာသည်။

ချီကာဂို၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၄ ရက်၊ ယမန်နေ့က ချီကာဂိုမြို့
တွင်း၌ သီးခြားဖြစ်ရပ်နှစ်ခုတွင် လူငါးဦး ပစ်သတ်ခံခဲ့ကြရ
သည်။ မြို့တွင်းမှ လမ်းများပေါ်မှာ သုတ်သင်ရေး သမား
တစ်ဦးရှိနေကြောင်း အငြင်းပွားမှု လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်
နေ၏။ ယခုဖြစ်ရပ်များက ထိုအငြင်းပွားမှုကို ပို၍ပြင်းထန်
လာစေသည်။

ယမန်နေ့ မုန်းလွဲပိုင်း ခင်စောစောအချိန်က ဟမ်းဘူပတ်
လူနေရပ်ကွက်ရှိ အိမ်သုံးအိမ်မှ သေနတ်ပစ်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့
ကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့
သည်။ ပတ္တရောင်လှည့်နေသော ရဲကား တစ်စင်း အလျင်
အမြန်ဆိုက်ရောက်သွားသည်။ အနီးနစ်ဟမ္မလင်း၏ နေအိမ်
နံဘေး လမ်းကြားထဲမှာ လူသုံးဦး၏ အလောင်းများကို
ရဲအဖွဲ့ဝင်များ ရွှေ့ကြရသည်။

အလောင်းများ၏ ကိုယ်ပေါ်နှင့် အနီးအနားတွင် တိတ်
ရကော်ဒါတစ်လုံး၊ ငွေတည်အချို့၊ ကင်မရာနှစ်လုံး၊ ခုဆ
နတ်တစ်လက်၊ ဘက်ထရီအားသုံး ရုပ်မြင်သံကြား စက်တစ်
လုံးအပြင် မုတုတနှင့် မစ္စစ်ဟမ္မလင်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင် အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းအချို့ကို ရွှေ့ကြရသည်။ သေနတ်ပစ်မှု ဖြစ်
ပွားချိန်က သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အိမ်မှာမရှိခဲ့ကြပေ။

သေဆုံးသူ သုံးဦး၏ အမည်များနှင့် ပုသိမ်ကွန်မြားကို
ရဲအဖွဲ့က ထုတ်ဖော်ကြေညာခြင်း မပြုသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ထား
သည်။ ထို့ပြင် သေဆုံးသူများ၏ ဆွေမျိုးများအား စစ်

ဆေးမေးမြန်းခြင်းနှင့် အသိပေးခြင်း တို့ကိုလည်း မပြုလုပ်
သေးပဲ ဆိုင်းငံ့ထားသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အောက်ပါ အချက်များကိုမူ ရဲတပ်ဖွဲ့
ပြောခွင့်ရသူက ထုတ်ဖော်ပြောပြသည်။ ထို့နေ့ နံနက်ပိုင်း
ကပင် ကွတ်မြို့နယ် ရာဇဝတ်တရားရုံးက သေသူ သုံးဦးထဲမှ
တစ်ဦးကို အာမခံဖြင့် လွှတ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသူမှာ လူယက်မှု
နှင့် လူသတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့သည် ဟူသော စွဲချက်ဖြင့်
တရားစွဲဆိုခံခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း အမှုမစစ်ဆေးဘဲ ဆိုင်းငံ့
ထားသည်။

ထိုလူသုံးဦးကို သုံးဆယ့်ရှစ် ခြောက်လုံးပြုူး တစ်လက်
တည်းဖြင့် ဖမ်းသတ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆကြသည်။ မကြာသေးမီ
ရက်များအတွင်းက ရာဇဝတ်မှုရှိသူများ ဟူ၍ စွပ်စွဲခံခဲ့ကြရသော
လူငါးဦးသေဆုံးမှုတွင်လည်း အဆိုပါလက်နက်ဖြင့် ပစ်သတ်
ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆထားသည်။ ကျည်ဆန်များကို စစ်
ဆေးကြည့်ရှုရန်အတွက် ရဲတပ်ဖွဲ့ခတ်ခံခန်းတာဝန်ခံများက
ယူဆသွားခဲ့ကြသည်။

ယမန်နေ့ညက တောင်ပိုင်း နယ်မြေ အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့
သော သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုတွင်လည်း လူငယ်နှစ်ဦး ပစ်သတ်
ခံခဲ့ကြရသည်။ လင်ကုန်းဝါရှင်တန် ဆိုရှယ်ကလပ်ကို ထိုလူ
ငယ်များ ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆရသည်။
နန်းတို့ပြန်ထွက်လာကြစဉ် မီးဘေးရှောင်တိမ်းရာမှာ အသုံး
မပြုသည့် လှေကားပေါ်၌ပင် သူတို့ပစ်သတ်ခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်
သည်။

ရစ်ချပ်တစ်နှင့် ဂျွန်အာဒေးဗစ် ဟူသောအဆိုပါ လူငယ်နှစ်ဦးမှာ အသက် ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာ ရှိကြ သေး သည်။ ကလပ်မန်နေဂျာက သေနတ်သံကြား၍ ထွက်ကြည့်ရာ သူတို့ သေဆုံးနေကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

၎င်းလူငယ်များသည် ကလပ်နောက်ဖေးဘက်ရှိ ပြကစ်ပေါက်တစ်ပေါက်ကို ဖျက်ဆီးပြီး ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။ ကပွဲဘစ်ခုံမှ ရရှိသော ငွေများအပါအဝင် ဟလုပ်ငွေသေတ္တာထဲမှ ငွေများကို သူတို့ခိုးယူခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ဖေးဘက်ရှိ မီးဘေးရှောင်ရာမှာ အသုံးပြုသည့် ကားမှ သူတို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြရာ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျည်ဆန်တွေ ဝင်သွားပုံ ထောင့်အနေအထားကို ကျွန်တော်တို့ သရုပ်ခွဲကြည့်ပြီးကြပါပြီ။ အောက်ဘက်လမ်းကြားထဲကနေ သူတို့ကိုလှမ်းပစ်ခဲ့တာ ထင်ရှားပါတယ်။ 'ရဲတပ်' ပြောခွင့်ရှိသူက ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းကျည်ဆန်များသည် ဒဿမလေးငါး အောင်တို့မှ အစစ်အစုံတို့မှ ပစ်လိုက်သော ကျည်ဆန်များ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ရဲတပ်ဖွဲ့ ကက်ပတိန်ဗတာမော့အား ယနေ့နံနက် သူ၏ခန်း၌ သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

လူသတ်မှုဌာနခွဲရှိ သုတ်သင်ရေးသမား စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဌာနစိတ်ကို သူဦးဆောင်သည်။ အခြားလူရှစ်ဦးကိုလည်း သုတ်သင်ရေးသမားက ဖမ်းသတ်ခဲ့သည်ဟူသော သတင်းများ

ရစ်ပေါ်နေ၏။ ထိုသို့ပစ်သတ်ခဲ့စဉ်က ဤလက်နက်ကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကက်ပတိန်မော့က ထောက်ပြသည်။ ဒါပေမယ့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်က သိပ်ကုန်တယ်လို့ ပြောရမည်။ လူသတ်သမားဟာ သေနတ် တစ်လက်ထက် ပိုပြီး ခိုင်ထားတာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီအချက်ကို ကျွန်တော်တို့ ထည့်သွင်း စဉ်းစားလို့ မဖြစ်ဘူး' ဟူ၍ မစ္စတာ မော့က ပြောကြားသည်။

စိတ်ဆိုးနေသောကြောင့် သူမ၏မျက်လုံးများ အရောင်ထောက်နေသည်။

တံခါးပေါက်အနီးမှာ ဘူမစောင့်နေ၏။ တရားရုံးခန်းအတွင်းသို့ ပေါ်လဲသင်လိုက်စဉ် သူမ မတ်တတ်ရပ်သည်။

သူထင်ထားသည့်ထက်ပင် သူမမှာ ပို၍ သေးသူ ယုံနေသောကြောင့် သူ့အံ့ဩပြန်၏။ သူမ၏အရပ်က ပေါ်လဲ၏ပုံခန်းသို့ မိရုံလောက်သာရှိသည်။ ပေါ်လဲလည်း အရပ်သိပ်မြင့်လှသူ မဟုတ်။

၁၁၂၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

အရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့ဆွယ်တာကို သူ့မဝတ်ထားပြီး တစ်တောင်ဆစ် အထက်သို့ ရောက်အောင် လှက်ကိုလိပ်တင်ထားသည်။ အများအားဖြင့် လိမ္မော်ရောင်နှင့် အဝါရောင် ဖြစ်သော စကပ်ရှည်ရှည်ကို သူ့မဝတ်ထားသည်။ သူမ၏ ဆံပင်ပုံစံက မနေ့ကနှင့်မတူ၊ ပွယောင်းယောင်းဖြစ်နေပြီး ပို၍ဖျော့ပျောင်းသည်ဟု ထင်၏။ တစ်မျိုးတစ်မည် ပြုပြင်ထားဟန်တူသည်။

‘ကျွန်တော်နောက်မကျပါဘူးနော်’

‘ရှင်ကစောပါတယ်၊ ကျွန်မစိတ်တိုနေတာ ရှင်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကဲ သွားကြစို့လား၊ ကျွန်မတစ်ခုခုသောက်ချင်နေတယ်’

သူမ၏ကုတ်အင်္ကျီကို သူကကူညီဝတ်ပေးသည်။

သူတို့လှေကားတစ်များမှ ဆင်းလာကြစဉ် အရည်ပျော်ဆဲ နှင်းပွင့်များနှင့် ရေအိုင်ကလေးများကို ရှောင်ကွင်းကြရသည်။

ယမန်နေ့ညတုန်းက ဆီးနှင်းများကျခဲ့သည်။

‘ဒီနေ့မနက် အပြင်းအထန် နာကျင်စေမှုနဲ့ ကြွိတ်ကြွိတ်စည်ထားတဲ့ လူသတ်မှုကို ကျွန်မရုံးတင်ပေးဖို့ ရှိတယ်။ အဲဒီနေ့ပေါ့မလာဘူး’

‘အာမခံလုပ်ထားပြီး ရှောင်ပြေးတာလား’

‘ဟုတ်တယ်ဒေါ်လာရှစ်ရာတန်အာမခံ၊ လျှောက်လဲချက်ပေးခဲ့တုန်းက ကျွန်မတော်တော်ခံပြောခဲ့ရတယ်’

‘တရားခံတွေက ခဏခဏ ပြေးတတ်ကြသလား’

‘ကျွန်မတော့သိပ် မကြုံဘူးသလောက်ပါပဲ’

‘သူ့မအတွက် ပေါလ်က ကားတံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။ ပြီးမှသူ့ကိုယ်တိုင် ကားဆဲသို့ ဝင်နိုင်အောင် တစ်ဘက်သို့ လှည့်သွားသည်။

‘တယ်သွားမလဲ’

‘ဂျာမန်အစားအသောက်တွေ ရှင်ကြိုက်တတ်သလား သူ့ တကယ်မကြိုက်သော်လည်း ကြိုက်သည် ဟူ၍သာ ပြောလိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့်သူမက သွားရမည့်နေရာကို ပြောပြသည်။ တံတားကွေ့ကြီး အဝန်းအဝိုင်းထဲမှာ ရှိသော အထပ်များစွာ ပါရှိသည့်ကားဂိဒေါင်ထဲမှာ သူတို့ကားကိုထားခဲ့သည်။ ပြီးလျှင် ဘားဂေါ့ခားသောက်ဆိုင်သို့ လမ်းလျှောက်သွားကြသည်။

စားသောက်ဆိုင်မှ သူတို့ အရက်မှာကြသည်။ ပေါလ်က သူ့မအတွက် စီးကရက်မီးညှိပေးသည်။ အရက်များ ရောက်လာသောအခါ သူတို့၏ ဖန်ခွက်များကို ထလိုက်ကြသည်။

‘ပျော်ရတဲ့ ခရစ္စမတ်’ ဟုပေါလ်က ပြောသည်။

‘ပျော်ရတဲ့ နှစ်သစ်’ ဟု သူမက ပြန်ပြောပြီး အရက်ကို သောက်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ဟန်ပါပါဖြင့် တုန်၍ပြသည်။

‘တော်တော်ပြင်းသလား’

စားသောက်ဆိုင်အတွင်းမှ မီးရောင်အောက်တွင် သူမ၏ အလှမှာ ပို၍ သိပ်မွေ့နေ၏။ ယမန်နေ့ကထက် ပို၍ ကြည့်ကောင်းသည်ဟု သူယူဆသည်။ သူမ၏ ပါးပြင်မှာ အစက်

၃၁၄ ၀ဝင်အောင်(မြန်မာပြန်)

အပြောက်အနည်းငယ်ရှိသည်။ နှာခေါင်းအနည်းငယ် တို၍ မွဲဖြာရောင် မျက်လုံးများက ပြူးကျယ်သယောင် ရှိသည်။ အရိုးအဆစ်အနည်းငယ်ကြီးသည်ဟု ထင်ရ၏။ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ ကြည့်လိုက်လျှင် အရပ်မြင့်ဆည်ဟုထင်ရသည်။

‘ကျွန်မ အနေရခက်သလိုလိုပဲ၊ ကျွန်မ သူစိမ်းဘော့ခွဲချိန်းပြီး စကားမြောတဲ့အကျင့်မရှိပါဘူး၊ ရှင်နဲ့ စကားပြောရင် ကောင်းမယ်ထင်လို့ ချိန်းလိုက်တာပါ’

သူမ နှာခေါင်းပေါက်များမှ မီးခိုးများကိုမှုတ်ထုတ်ရင်း ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်လဲ ဒီလိုပါပဲ’
‘ရှင် စိတ်ထေ့ဂါပါရဂူနဲ့ သွားတွေဖူးသေးလား’
ပေါလ် အလွန်အံ့အားသင့်သွားသည်။
‘ဟင့်အင်း’

‘ကျွန်မလဲ မတွေ့ဖူးပါဘူး၊ တွေ့ရရင် ကျွန်မ စိတ်ဇော် သဘောထားကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မယ်မသိဘူး၊ ကျွန်မ ချစ်ရာမှာ အသတ်ခံရတာမျိုးနဲ့ မကြုံဘူးသေးဘူး၊ သူ့ခိုး ခိုးတောင်မခံရဖူးဘူး၊ ကျွန်မ ရွှေ့နေ ဘာမေးပွဲ အောင်ပြီးတဲ့နောက် ဒီရိုးကို ရောက်လာတာတည်း၊ အဲဒီ အချိန်ကစပြီး ခုထိအောင်တစ်ဆက်တည်း ဒီအလုပ်မှာပဲ ရှိနေတယ်၊ ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ အမူလိုက်အရာရှိဖြစ်အောင်ပဲ ကြိုးစားနေတယ်။ ဓာတ်ခြားဘာမှ အကောင်အထည်ဖော်လို့ မရနိုင်ခဲ့ပါဘူး။’

‘အနိပ်မဲ့တွေကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ အခွင့်အရေးနည်းတွေကို အထောက်အပံ့ပေးဖို့ ကျွန်မမှာဆန္ဒ နည်းနည်းမှ မရှိဘူး။’

ကျွန်မဟာ နိုင်ငံရေးဘက်မှာ လက်ယာဆန်တာလဲမဟုတ်ပါဘူး၊ နေ့စဉ် ကျွန်မနဲ့ ဆက်ဆံနေရတဲ့လူတွေကို ကျွန်မ ပြန်လည်အကဲဖြတ်နေရတဲ့ အခြေအနေနဲ့ ကြုံနေရတယ်။ အစဉ်အလာက လက်ခံထားကြတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတန်ဖိုးတွေလို ကျွန်မတို့ယူဆထားကြတဲ့ အချက်အလက်တွေ မရှိတဲ့ လူ့ဘောင်တစ်ရပ် ရှင်ဆန်နေနိုင်ပါ့မလား ဆိုတာကို ကျွန်မ ကာသာ မေးခွန်းထုတ်ကြည့်မိတယ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် ဂုဏ်သိက္ခာတရားဥပဒေကို လေးစားမှုတွေပေါ့’
သူမက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်စေလိုသောကြောင့် ပေါလ်က ကြားဖြတ်မမြှောက် နေလိုက်ရသည်။

‘ဗုဒ္ဓဝတ်မှုဟာ ကုသလီရနိုင်တဲ့ ရောဂါလို ကျွန်မအဖေ တုန်းကမှ မယုံကြည်ဘူးရှင်၊ တစ်နေ့ကျရင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လာမှာပေါ့လေ၊ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ဗုဒ္ဓဝတ်မှုတွေကို ခွဲစိပ်ကုသသလို လုပ်နိုင်စရာရှိကောင်းရှိလာမှာပေါ့။’

လူသစ်တွေကို မွေးထုတ်ပြီး နိုင်ငံသား အသစ်ကျပ်ချိတ်တွေကို လူ့လောကထဲ လွှတ်ပေးနိုင်စရာလဲ ရှိလာနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ အသက်ရှင်နေဆဲမှာတော့ တွေ့ရမယ် မထင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် လောလောဆယ်အချိန်မှာ ပြန်လည်နေရာ
ထားရေးတို့ ပြန်လည်ပြုပြင်ရေးတို့ဆိုတာတွေကို ကျွန်မထု
တလဲလဲကြားနေရတယ်။ ကျွန်မလုံးဝအယုံအကြည် မရှိဘူး
လူတွေကို ပြန်လည်နေရာချထားပေးဖို့နဲ့ ပြန်လည်ပြုပြင်ပေး
ဖို့ တရားဥပဒေမှာ ရည်ညွှန်းချက်မရှိပါဘူး။

‘မိမိတို့ဘာသာ စာရိတ္တပြောင်းလဲလာအောင် လူတွေကို
အကျပ်ကိုင်လို့ မရဘူး၊ သူတို့အနေနဲ့ စာရိတ္တမပျက်အောင်
သာ အကျပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။’

အဲဒီကိစ္စအတွက် တရားဥပဒေတွေရှိနေရတာပဲ။ အဲဒီပြု
လည်ပြုပြင်ရေးတွေ၊ ပြန်လည်နေရာချထားရေးတွေနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့ ယူတ္တိမတန်တဲ့ အယူအဆတွေကို ကျွန်မတို့ လက်ခံ
လာအောင် လူသားချင်း စာနာသူတွေက တိုက်တွန်းနေကြ
တယ်လေ။ သူတို့ရဲ့အောင်မြင်မှုကတော့ မယုံကြည်နိုင်လောက်
အောင် လူမှုဒုက္ခတွေ တိုးတက်များပြားလာတဲ့ အခြေအနေ
ကို သူတို့ဖန်တီးမိလျက်သား ဖြစ်နေတာပါပဲ’

‘ရာဇဝတ်မှုဆိုတာ ကုသပေးရမယ် ရောဂါမှ မဟုတ်ပဲ
အပြစ်ပေးရမယ် မကောင်းမှုဒုစရိုက်ပဲ’

ပေါလ်က ထောက်ခံချက်ပေးလိုက်သည်။

‘ဒီထက်တောင် ပိုနေသေတယ်ရှင်၊ အပြစ်ပေးရမယ်
မကောင်းမှု သက်သက် မဟုတ်သေးဘူး၊ တားဆီးရမယ်
မကောင်းမှုဒုစရိုက်လဲ ဖြစ်နေတယ်’

‘ဘယ်လိုတားဆီးမလဲ’

‘ဒုစရိုက်ကောင်တွေကို လမ်းပေါ်ကရှင်းထုတ်ပစ်ရမယ်။’

‘လမ်းပေါ်မရောက်နိုင်အောင် တားဆီးထားရမယ်’

သူမသည် နောက်ထပ်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြန်၏

‘ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ချောင်းဆိုးသည်။’

တည်ငြိမ်မှုရလာမှ စကားဆက်ပြောပြန်သည်။

‘တရားခံတွေ့ရဲ့ ရပိုင်မှုတွေအတွက် အကာအကွယ်ပေး

တွေ များသထက်များလာတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့

ရာဇဝတ်ကောင်တွေရဲ့ အနှောင့်အယှက်တွေက ကင်းဝေး

စိမ့်မယ် ရပိုင်ခွင့်တွေအကြောင်းတော့ မပြောကြဘူးလေ’

သူမကခေတ္တရပ်ပြီးမှဆက်ပြောသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး အပြစ်ရှိကြတယ်’ ဆိုတဲ့အပြောမျိုး

ကို ကျွန်မသဘောမကျဘူး။

‘တစ်နေရာရာက တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ မလွတ်လပ်နိုင်

ဘူးဆိုရင်ကျွန်ုပ်လဲမလွတ်လပ်နိုင်ဘူး’ ဆိုတာလဲရှိသေးတယ်’

အကျဉ်းထောင်တွေ ဖျက်သိမ်းရေးအတွက် မဟာယူတ္တိ

ပါ။

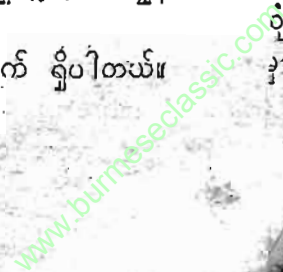
ဟိုတရားရုံးထဲမှာ ကျွန်မအနေနဲ့ စွဲချက်တင်ပေးရမယ့်

ရာဇဝတ်မှုတွေအတွက် ကျွန်မမှာအပြစ်ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။ ကျွန်

တယ်သူ့ကိုမှ မတိုက်ခိုက်ဖူးဘူး။

ဟိုလူတွေနဲ့ ကျွန်မကြားမှနှုတ်ခြားနားချက် ရှိပါတယ်။

ရာဇဝတ်အားလုံး ကပြေးညီမဟုတ်ကြပါဘူး။

၁၁၈ (၀) ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ပြီးတော့ ဒီလိုစာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ အဆုံးအဖြတ်တွေေ
ဖို့ ကျွန်မတို့မှာ ယုံကြည်ချက်နဲ့ သတ္တိရှိဖို့လိုပါတယ် စိတ်
မရှိကြရင် ဖြစ်မေါ်လာသမျှ ဆိုးကျိုးတွေကို ကျွန်မတို့
ဆိုင်ကြရတော့မှာပဲ။

ဥပဒေရေးရာ အကူအညီပေးရေးအဖွဲ့ကလူတွေ ကျွန်
တို့ရုံးကို ရောက်လာတတ်ကြတယ်။ သဘောတရားရေး
စကားကြီး စကားကျယ်တွေ ပြောလေ့ ရှိတတ်ကြတယ်
ရာဇဝတ်မှုတွေနဲ့ ဖော်ပြတော့ပေါ့လေ’

‘ဒါတွေကို အကြိမ်တစ်ထောင်လောက် ကျွန်မကြား
ပါတယ်။ ပြိုကွဲသွားကြတဲ့မိသားစုတွေ အလုပ်လက်မဲ
မှုတွေ၊ ဘာသာရေးမကောင်းခြင်းမှုတွေ၊ ရုပ်မြင်သံကြား
အစီအစဉ်တွေပေါ်က အကြမ်းဖက် ဇာတ်လမ်းတွေ၊ ဝတ်
မှုလုံခြုံရေးချို့တဲ့မှုတွေ၊ အထက်တန်းလွှာတွေထဲမှာ စာရိ
ပျက်မှုတွေ၊ လူမျိုးခွဲခြားရေး၊ ဆင်းရဲမွဲတေမှု၊ မျိုးချိုး
ချွတ်ယွင်းမှု၊ မိသားစုနဲ့ ကင်းကွာမှု၊ ပြီးတော့ မိဘတွေ
အလိုလိုက်မှု ဆိုတာမျိုးတွေပေါ့’

‘တရားဥပဒေတွေလျော့ရဲရဲနိုင်တယ်ပဲဆိုချင်ဆို၊ ပြင်းထန်
လွန်းတယ်လို့ ဆိုချင်ဆို၊ ကြိုက်သလိုယူဆလို့ ရပါတယ်။ ကမ္ဘာ
ကချေဖြစ်မှု၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း စိတ်ဓါတ်ပျက်ပြားမှု၊ လူ
ရေးမတန်တဆ တိုးပွားမှု၊ စမ်းဆောင်မှု လျော့ကျခြင်း၊
ယစ်ဆေး၊ သိပ်ချမ်းသာခြင်း၊ သိပ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဓါတ်
ပျက်စီးမှု၊ ဂါရဝတရားကင်းခဲ့မှု၊ ညစ်ညမ်းတဲ့စာပေအ
ညာတွေလဲရှိသေးတယ်။ ရာဇဝတ်မှုရှိ အကြောင်းရင်းဆို

က ဘာလဲ။ ရာဇဝတ်မှုတိုင်းမှာ အကြောင်းအရင်း ကိုယ်စီ
ရှိကြစမြဲပေါ့။

‘ကျွန်မမဲ့ချက်တင်လိုက်တဲ့ တရားခံတိုင်းမှာ ထူးဆန်းတဲ့
အကြောင်းပြချက် တစ်မျိုးစီရှိတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် နာ
ဇီတွေ လက်နက်တပ်ဆင်ပြီး စစ်ပြင်ခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့
ရှင်တို့တိုင်းပြည်ကို ကျူးကျော်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပါတော့။ ဘယ်
လိုအကြောင်းကြောင့်လဲလို့ ရှင်တို့မေ နေကြမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ ကိုယ် ဘာသာ ကိုယ်ကာကွယ်ကြရတာပဲ မဟုတ်လား
အကြောင်း အရင်း တွေကို ဆန်းစစ်ဖို့ သမိုင်းဆရာတွေရဲ့
တာဝန်အဖြစ် ထားလိုက်ကြတာပဲမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်သားပဲ’ ဟူရုံသာ ပေါလ်က တိုးတိုး ထောက်ခံ
ချက် ပေးလိုက်၏။ ထိုထက်ပို၍ သူ မပြောရဲတော့ပေ။

‘နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာ ကျွန်မ ယုံကြည်လာခဲ့
တာ အဲဒါပဲ နောက်လဲကျွန်မယုံကြည်နေဦးမှာပဲ’
ခင်ဗျား စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေတာက ဘယ်အ
ချက်လဲ’

‘ဥပဒေရေးရာ အကူအညီပေးရေးအဖွဲ့မှာ ကျွန်မအလုပ်
လုပ်ခဲ့ရရင် အယူအဆတစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ ဥပဒေ
သင်တန်းမှာ အတူတက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်မရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး
သူငယ်ချင်းဟာ အခု ပြည်သူ့လွတ်လပ်ခွင့်များ သမဂ္ဂမှု
အလုပ်လုပ် နေတယ်’

‘ဒါကတော့ ကြုံကြိုက်မှုလို့ ဆိုရမှာပေါ့။ ခင်ဗျားအတွက် ဝေပေးလိုက်တဲ့ ဖဲချပ်တွေနဲ့ပဲ ခင်ဗျား ကစားရလိမ့်မယ်’

‘အဲဒီလိုပဲ ကျွန်မလဲမစဉ်းစားမိလို့ စိတ်ဓာတ်ကျမိသေးတယ်။ ဖဲကစားသလို မြင်းလောင်းသလို ကံစီမံရာ၊ လိုက်နာရတယ်လို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့’

သူမ သောက်လက်စဖန်ခွက်ကိုချထားလိုက်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ထည့်ထားသော အရက်များကို သူမအနည်းငယ်သာ သောက်ရသေးသည်။

‘အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုခု မေ့နေသလိုလို ကျွန်မထင်နေမိတယ်။ ကျွန်မတို့တစ်ခုခု မှာစားကြရအောင်လား’

‘ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောနေရတာကောင်းပါတယ်’

‘တကယ်ဆိုတော့ ဒီနေ့ကျွန်မ စိတ်ခတ်ထန်နေတယ်။ ရှင်ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ ကျွန်မအမြဲတမ်းတော့ ဒီလိုစိတ်တိုမနေတတ်ပါဘူး’

‘ခင်ဗျားမှာသားသမီးရှိသေးလား’

‘ဟင့်အင်း ကျွန်မ အိမ်ထောင်ပျက်သွားတာ ကြာပြီ။ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးပေမယ့် အဆင်မပြေခဲ့ဘူး။ ကျွန်မအပြစ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ ကျွန်မဟာ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းတတ်တဲ့ အမျိုးအစားမဟုတ်ဘူး’

‘ကျွန်တော်စပ်စုနေတာမဟုတ်ဘူးနော်’

‘ရှင်နဲ့ ကျွန်မ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တောင်းပန်နေဖို့ မလိုပါဘူးရှင်’

‘စိတ်ဆိုးသွားမှာဆိုးလို့ပါ ဒါနဲ့ ညနေပိုင်းကျတော့ ခင်ဗျားတာလုပ်ဖို့အစီအစဉ်ရှိသလဲ’
သူမ၏စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးသွားသဖြင့် မျက်လုံးများမှားများသည်။

‘ခရစ္စမတ်အကြံနေ့ရောက်ပြီလေ၊ ရှင်အနေနဲ့ မေးဖို့မလိုဘူးလို့တောင် ကျွန်မတင်ခဲ့မိတယ်’

အလှူခံနေခဲ့သည်။ နေ့လည် ဆယ့်နှစ်နာရီအချိန်တွင် ဘုရား
 ရှိခိုးကျောင်းအတွင်း၌ ခရီးမတ် ဝတ်ပြုပွဲ ပြီးဆုံးသွားသည်။
 ထိုအချိန်တွင် ဝတ်ပြုသူများ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ထွက်
 ခွာနေကြသည်။ ဓါးမြှောင် ကိုင်ထားသော လူငယ်တစ်
 ယောက်က မဗ္ဗတာ ကျူးနှစ်အား ခြိမ်းခြောက်၍ သူ့လက်
 တွင်းရှိ အလှူခံပုံး လုယူနေသည်ကို လူများ မြင်ခဲ့ကြသည်။
 လူများ ပြေးထွက်လာကြပြီး လုယက်သူအား လက်ရဖမ်းဆီး
 ရန် ကြိုးစား ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ် သေနတ်သံ ကြားသည်ဆို၏။ မည်သည့်နေရာမှ
 ပစ်လိုက်သည်ကို အတတ်မပြောနိုင်ကြပေ။ အနီးအနားမှ
 ဖြတ်မောင်းသွားသော ကားတစ်စင်းပေါ်မှ ပစ်လိုက်ခြင်း
 ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အများက ယူဆကြသည်။

လုယက်သူ၏ ရင်ဝတ်တံဆိပ်ကို ကျည်ဆန်ထိမှန်ခဲ့သည်။
 အသက် ဆယ် ခန့်နှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော ထိုသူ့ယေ၏ အမည်
 မှာ နယုတန်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ နယုတန်အား မြို့တော်
 ဆေးရုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားစဉ် လမ်းခရီး၌ပင် သေဆုံးသွား
 သည်။

လေးဆယ်ငါး အောက်တိုမက်တစ် ပစ္စတိုမှ ပစ်လိုက်
 သော ကျည်ဆန်ဖြစ်ကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့ ပြောခွင့်ရသူက ပြော
 ပြသည်။

ထိုနေ့မှတိုင်ခင်ကလည်း တောင်ပိုင်းနယ်မြေတွင် ပေါက်
 ထွင်းခိုးသူနှစ်ယောက် အဆိုပါ ကျည်ဆန်မျိုးဖြင့် ထိမှန်သေ
 ဆုံးခဲ့ရသည်။

အခန်း(၈)

ချီကာဂို ဒီဇင်ဘာလ (၂၆)ရက် ခရစ္စမတ်နေ့ ရေအိမ်
 ကမ်းခြေလမ်းမကြီးပေါ်၌ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်
 ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်း တစ်ကျောင်းအပြင်ဘက်တွင် လူယက်
 ရန် ကြိုးစားသူတစ်ယောက် သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခြင်း ခံ
 ရသည်။

အသက် ၅၄နှစ်ရှိ မဗ္ဗတာ ကျူးနှစ်သည် မက်သဒစ်မသ
 မစွမ်းကလေးများ ရန်ပုံငွေ အတွက် ပလက်ဖောင်းပေါ်

ထိုနေ့က ရရှိခဲ့သော ကျည်ဆန်များနှင့် ယခုရရှိသော ကျည်ဆန်များကို ကျွမ်းကျင်သူများက နှိုင်းယှဉ် စစ်ဆေးနေကြောင်း သိရသည်။

‘ကျည်ဆန်နှစ်မျိုး အတူတူဖြစ်နေရင် သုတ်သင်ရေးသမား ဆက်ပြီး သောင်းကြမ်းနေတုန်းပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ အခိုင်အမာ ယူဆကြရမှာပဲ’

အစိုးရနှင့်ပတ်သက်သော အသိုင်းအဝိုင်းအချို့တွင် သုတ်သင်ရေးသမားရှိမရှိဆိုသော ပြဿနာကို အငြင်းပွားနေကြဆဲ ရှိသေးသည်။

လွန်ခဲ့သော သီတင်းတစ်ပတ်အတွင်းမှာပင် ချီကာဂိုမြို့တွင် လူ့စွန့်ပေးမှုကို ထိုသုတ်သင်ရေးသမားက ပစ်သတ်ခဲ့သည် ဟု ယူဆနေကြသည်။

သေဆုံးသူအားလုံးမှာလည်း တရားစွဲဆိုခြင်း ခံနေရသော တရားခံများနှင့် ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်နေသူများချည်း ဖြစ်ကြသည်။ လေးနယ် ငါး ပန်းတိုဖြင့် ပစ်သတ်ခံရသူများကလည်း သုံးဦးရှိလာပြန်၏။

သုံးဆယ် ရှစ် ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ပစ်သတ်ခံရသူ ရှစ်ဦးနှင့် ထိုသုံးဦးကို ပေါင်းလိုက်လျှင် သုတ်သင်ရေး သမားကြောင့် သေဆုံးရသူအားလုံးပေါင်း ဆယ် တစ်ဦးရှိ သွားပြီ။

ယမန်နေ့ညက ကက်ပတိန် ပစ်တာမော့အား တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ခဲ့ရာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

‘သီတင်းတစ်ပတ်အတွင်းမှာ လူသတ်မှု ဆယ် တစ်ရာမျှ တော့ သိပ်ဆိုးသွားတာပေါ့ ချီကာဂိုမြို့အတွက် ဖြစ်ရိုးဖြဲ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ တစ်နေ့တစ်ဆယ် တစ်ရာလောက် ရှိဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလူသတ်မှုတွေ အားလုံးကို လူသတ်သမားတစ်ဦးတည်းက ကျူးလွန်ခဲ့ရိုး မှန်ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့လက်ထက်မှာ လူသတ်သမားတစ်ဦးရဲ့ လူသတ်မှုလှိုင်း ထန်လာတယ်လို့ ဆိုရမလို့ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဒီလိုပြောတာ တရားလွန်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး တစ်ဦးတည်းဖြစ်စေ၊ ဒါဇင်ဝက်လောက် ဖြစ်စေ၊ ဒီလူသတ်မှုတွေအတွက် ဇာဝန်ရှိတဲ့ ဘယ်လိုလူမျိုးကို မဆို ရှာတွေ့ဖို့နဲ့ ဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ အစွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်’

လူသတ်မှု ဌာနခွဲမှ ကက်ပတိန် မော့မှာ သုတ်သင်ရေးသမား၏ အမှုကို တာဝန်ယူရသူ ဖြစ်သည်။ သူ့နောက်ဆုံး ပြောကြားခဲ့သော မှတ်ချက်က ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြောဆိုခဲ့ကြသော ဝေဖန်ချက် အများအပြားကို ရည်ညွှန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ပြည်သူ့ရပိုင်ခွင့် အစည်း အရုံးများမှ အဖွဲ့ဝင်များ၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ၊ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများမှ

ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ချီးကျူးရာဇဝတ်မှု၊ ကော်ပရှင်မှအဖွဲ့ဝင် နှစ်
ယောက်တို့က ဝေပန်ချက်များ ပြုခဲ့ကြသည်။

အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဗင်းဆင့်ရှော့က မြို့နယ် ကောင်စီ
အစည်းအဝေး၌ ချီကာဂိုမြို့တွင်းရှိ လမ်းများပေါ် သုတ်
ဆေးသမား၏ အကြမ်းဖက်မှုများကို လက်စတူး ချေ
ဆွမ်းပစ်ဖို့ သူတောင်းဆိုခဲ့သည်။

ဘလက်စတုန်းစားသောက်ဆိုင်တွင် ကော့တေး သောက်
ကြရန် သူမကို သူချိန်းထားသည်။ စားပွဲတစ်လုံးမှာထိုင်၍
သတင်းစာဖတ်နေသော သူမကို သူ့အဖွဲ့ဝင်များ သူမတို့နေ
ကျအလုပ်ခွင် ဝတ်စုံ ဖြစ်သော လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်ဖြစ်
သည်။

ရှင် ဒီနေ့ ဘာတွေ့လေ့ လာခဲ့သလဲ
ပြတိုက်နှစ်တိုက်မှာ ကျွန်တော် အချိန်ဖြုန်းခဲ့တယ်လေ၊
ဒီလိုနှင့်မုန်တိုင်းမျိုးနဲ့ ကားလျှောက်မောင်းနေလို့ ဘယ်
ဖြစ်မလဲ

‘ရှင် သတင်းစာတွေဖတ်ပြီးပြီလား’
‘ဟုတ်ကဲ့’

သုတ်သင်ရေးသမားနှင့်ပတ်သက်သော ခေါင်းစဉ်ကိုသူမ
က ထောက်ပြသည်။

‘ဒီလိုရေးသမားတွေ အုပ်အော်သောင်းနင်း ဖြစ်ကုန်ကြ
တာပေါ့’

‘ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်လဲထင်သားပဲ’
‘ကျွန်မတို့ မလေးစားကြရတဲ့ မြို့တော်ဝန်က စတန့်ထွင်
လိုက်တာ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ကျွန်မဆန္ဒပြနေမိတယ်ရှင်’
‘ဘယ်ကိစ္စလဲဗျ’

‘သုတ်သင်ရေးသမားကိစ္စပေါ့၊ အဲဒါ ရဲသားတစ်ယောက်
ယောက်ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဒီလိုပဲ ထင်တယ်’

‘ဒီလိုမှမဟုတ်ရှင် သတင်းမှားလွှင့်နေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊
မှခင်းဇာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ သူတို့ဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံစံကိုဖော်နေတာ
မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ မှခင်းဇာတ်ခွဲခန်းရှိအဆိုကတော့ သေနတ်
နှစ်မျိုးသာ အသုံးပြုခဲ့တယ်လို့ ပြောထားတယ် ရာဇဝတ်မှု
ကျူးလွန်ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်သေတိုင်း သုတ်သင်ရေးသမား
သတ်လို့ သူတို့ပြောနေကြတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’
‘သူတို့ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောနေကြတာလဲ’

‘သုတ်သင်ရေးသမားရဲ့ မှုခင်းမှာ တာဝန်ယူရတဲ့ ဗစ်တာ မော့က ပြောသွားတယ်’

‘ဘယ်လိုပြောသွားလို့လဲ’

‘ဗစ်တာမော့ပြောသွားတာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသလိုပဲ၊ နယူးယောက်မြို့တော် ရဲတပ်ဖွဲ့မှာသူ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိတယ်တဲ့။ ဟိုမှာ လူသတ်မှုတွေ ဖြစ်လာရင် သုတ်သင်ရေး သမားကိုပဲ သူတို့စွပ်စွဲနေကြတုန်းပဲတဲ့’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လဲသိတယ်၊ သုတ်သင်ရေးသမား ကိုခုံထက်ထိ သူတို့ဖမ်းမမိကြသေးဘူး’

‘လူနဲ့ခဲတဲ့ သီတင်းနှစ်ပတ်က နယူးယောက်မြို့ ဟတ်တစ် နယ်မြေမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ လူသတ်မှုသုံးမှုလဲ သုတ်သင်ရေးသမား ကိုပဲ စွပ်စွဲခဲ့ကြတယ်၊ သူတို့လိမ်နေကြတယ်လို့ ဗစ်တာမော့ က ထင်နေတယ်’

‘သုတ်သင်ရေး သမား သေပြီလို့ ခင်ဗျား ယူ ဆ သ လား’

‘ဘယ်သူမှ အတတ်မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သုတ် သင်ရေးသမား ရှိနေတယ်လို့ လူတွေ ယုံကြည်နေသမျှ ရာဇ ဝတ်မှုဖြစ်နှုန်း ကျဆင်းသွားတယ်တဲ့ရှင်’

‘တကယ်ရော ကျဆင်းသွားလို့လား။ ကျွန်တော် နယူး ယောက်မြို့မှာ ရှိခဲ့တုန်းက ဒီကိစ္စအငြင်းအခန့် တော်တော် ဖြစ် ခဲ့ကြတယ်’

‘သူတို့တက်ကတော့ ငြင်းရမှာပဲ သူတို့မငြင်းကြဘူးဆိုရင် သူတို့ရဲတပ်ဖွဲ့က မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို သုတ်သင်ရေး သ မား စွမ်းဆောင်နေတယ်ဆိုပြီး ဝန်ခံသလို ဖြစ်သွားလိမ့် မယ်၊ လမ်းတွေပေါ်က ရာဇဝတ်မှု ရာခိုင်နှုန်း ငါးဆယ် လောက် ကျဆင်းသွားတာ အမှန်ပဲလေ၊ ခုတော့ တဖြည်း ပြည်း မြင့်တက်စ ပြုလာပြန်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် အလျင်စံချိန်ကို မိမိတော်တော် လိုနေသေးတယ်ဆိုပဲ၊ ဒီဒီ အကြောင်း ကြောင့် သုတ်သင်ရေးသမား ဒဏ္ဍာရီကို သူ့သို့ဆက်ထိန်း ထားကြတုန်းပဲလို့ ဗစ်တာမော့က ယူဆနေတယ်’

‘စားပွဲထိုး မိန်းကလေး ရောက်လာပြီး စကော့ဝီစကို ဖန်ခွက်ကို ချခပေးသဖြင့် ပေါ့လိက် လှမ်းယူသည်။’

‘ဟောဒီ ချီကာရိုမြို့မှာရော ရာဇဝတ်မှု ဖြစ်ပွားနှုန်း ဘယ် လိုနေသေးလဲ’

‘လူနဲ့ခဲတဲ့ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း လောက် ကျသွားတယ်’

‘အင်း အဲဒါ ရဲသားတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ထဲ က လျှို့ဝှက်အုပ်စု တစ်စုရှိ လက်ချက်သ ဖြစ်နိုင်သေးတယ်’

‘သူမအတွက် စီးကရက်တစ်လိပ် သူက မီးညှိပေးသည်။’

‘ဒီထက် စိတ်သက်သာခွင့် အကြောင်းအရာ တစ်ခုခု ဆွေးနွေးကြစို့လား’

‘ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ရုံးအလုပ် အိမ်ယူ လာတတ်တဲ့ အကျင့်ရှိနေလို့ပါ။ ခရစ်စမက် ပါတီက ဘယ် အချိန်စမလဲ’

‘ခနစ်နာရီ၊ ခင်ဗျား လိုက်ချင်စိတ်ရှိလို့လား’
‘ရိုးခန်းထဲမှာ ကျွန်မတွေ့နေကျ မျက်နှာတွေကို မတွေ့ရ
မယ့်နေရာဖြစ်နိုင်လို့ အပြောင်းအလဲ တစ်ခု ဖြစ်တာပေါ့’
‘ပျိုပြီး ငြိမ်းငွေ့ စရာကောင်းတဲ့ လူတွေနဲ့ ဝ တွေ့နိုင်သေး
တယ်...’
‘ကျွန်မ တို့စောစော ပြန်လာလို့လဲ ရသားပဲ’

အိပ်ခန်းထဲမှာ ပြန်ပြန်နားထိုင် ကလပ် ပန်းခြံအနီးတွင် မှတော
ချိုင်းလိရက်စိန်နေသည်။ ပန်းခြံမှာ ရေအိုင်ကြီးဘက်သို့ မျက်
နှာမူထားသည်။
ပန်းခြံ၏ အခြား မျက်နှာစာ သုံးဘက်ဆီသို့ ဖောင်း
နှမ်းသော အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း များစွာ မျက်နှာ မူထားကြ
သည်။ ပန်းခြံ၏ နံဘေး ပတ်လည်တွင် သစ်ပင်ကြီးများ ရှိကြ
သည်။
အိမ်ရှိရာသို့ သူတို့ ထီးဆောင်းသွားကြသည်။ ရေစီး
ကြောင်းကလေးများနှင့် ရွှေအိုင်များ သူတို့ရှောင်သွားကြ
ရသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ ကမ်းကလေးတစ်စင်း ဆိုက်ထားသည်။

‘အဲဒါချိုင်းလိရက်စိန် လားပေါ့၊ ဒီကားအကြောင်း
စပေါ့လိတာ ပြောဖူးတယ်’
‘ဒီလူက ဟာသဆန်တဲ့ လူမျိုးလား’
ဘန်ပါတွင်ကပ်ထားသော စာလုံးများမှာ ကြီးမား၍
အရောင်စောက်သည်။

‘အမေရိကန်ပီပီ အမေရိကန်လုပ် ပစ္စည်းကိုဝယ်ပါ’
ဟူသော စာလုံးများကြောင့် အံ့အားသင့်ရ၏။ မော်တော်
ကားကတော့ ဒတ်ဆန်း ကားဖြစ်သည်။
ပဲလက်ဖောင်းများပေါ်တွင် စက်ဆီး စီး နေကြ သော
ကလေးများကို ရံဖန်ရံခါ တွေ့ရတတ်သည်။ အနောက်
မြောက်တက္ကသိုလ်နှင့် အလွန်နီးသည်။ ပါမောက္ခအချို့ ဤ
ရပ်ကွက်တွင် နေကြသည်။

ချိုင်းလိရက်စိန်ကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဤရပ်ကွက်
မှာနေသောကြောင့် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေ၏။
သို့သော် သူ ဤရပ်ကွက် ဤအိမ်ကြီးမှာ မွေးဖွားကြီး
ပြင်းခဲ့ကြောင်း စပေါ့လိတာက ပြောပြဖူးသည်။ ပို၍ တန်
ဖိုးကြီးသည့် ခမ်းနားထည်ဝါသော အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လို
သောဆန္ဒ သူ့မှာ မပေါ့ခဲ့ဖူးကြောင်းလည်း စပေါ့လိတာ
က ရှင်းပြခဲ့သည်။ ချိုင်းလိရက်စိန်အိမ်မှာ ဗီထိုရီအလောက်
တည်ဆောက်ထားသော ခမ်းနားသပ်ရပ်သည့် အိမ်ကြီး ဖြစ်
သည်။

အိမ်၏ အလယ်တွင် ဧည့်ခန်းမဆောင်ရှိသည်။ လှေကား ဆောင်နှင့် ကော်ဇော်များကလည်း ခံ့ညားပြီး အဆင့် အတန်းမြင့်လှသည်။

အိမ်စေအမျိုးသမီးတစ်ဦးက သူတို့ကို ဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ခန်းမဆောင်ကြီးထဲမှ ရယ်မောသံများနှင့် စကားပြောသံများ ပေါ်ထွက်လာကြသည်။

ပြတင်းပေါက်များမှ မှန်တူကွက်များပေါ်တွင် အိလက် ထရွန်းနစ် အချက်ပေးတိတ်မြားများဖြင့် အစင်းကြောင်း များ ဖော်ထားပုံကို ပေါ်လ် ဆတိထားမိသည်။

အဝှန်းဆုံးကျသော တံခါးပေါက်တစ်ပေါက်မှ အမျိုး သမီးတစ်ယောက် ထွက်လာ၏။

သူမ၏နောက်တွင် ချိုင်းလ်ရက်စ်နှင့် စပေါ်လ်တာတို့ ရှိနေကြသည်။

သူတို့သုံးယောက်စလုံး ပြုံး၍ ထွက်လာကြသည်။ ထို့ နောက် သူတို့ လှည့်ပတ်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းနှင့် မိတ်ဆက်ခြင်း များ ပြုလုပ်ကြသည်။

အမျိုးသမီးမှာ ချိုင်းလ်ရက်စ်၏ ဇနီးဖြစ်ကြောင်း ထင် ရှားသည်။

သူမသည် အသက် ငါးဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်မျှ ရှိမည် ထင် ရ၏။

အကော်အဆင့် ဝဖိုးစပြုလာပြီ။

ချိုင်းလ်ရက်စ်၏ ဝိုင်းနေသော မျက်နှာမှာ နီစပ်စပ်ဖြစ် နေ၏။

မှတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ပြီးစဖြစ်သောကြောင့် သင်းဖွံ့ဖွံ့အနံ့ ထွက်နေသည်။ မစွအိမန်ကို တွေ့သောအခါ သူ အလွန် ဖော်ရွေသည်။

‘ကျွန်တော် လူတွေနဲ့ လာပြီး မိတ်ဆက်ပါဦး၊ စပေါ်လ် တာကိုတွေ့ သိမှာပေါ့၊ လမ်းကွေ့ဟိုဘက်နားဆီမှာ သူ နေတယ်၊ သူ့ အိမ်ဟိုဘက်မှာ အစိုးရရုံးတွေ ရှိတယ်လေ’ သူတို့ ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်လာကြစဉ် ချိုင်းလ်ရက်စ်ကို သူ့ ရောင်းရင်းတစ်ဦးက လှမ်းခေါ်သည်။

သူ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားစဉ် ပေါ်လ်တို့ လူစုကို ပြန် မကြည့်ဘဲ အရက်ကောင်တစ်ရုံရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြီး ငွေ ရမ်းပြသွားသည်။

‘ဘုရားရေ၊ ဒီလူက ခါတိုင်းလဲ ဒီလိုပဲလား’ အိုင်ရင်းက စပေါ်လ်တာကို မေးသည်။

‘နေ့လယ်စာ စားပွဲတွေမှာ ခင်ဗျား သူ့ကို တွေ့ရရင် အံ့ဩသွားမယ်၊ သူ့ကို သဘောထား အလွန်ပြည့်ဝပြီး ဆက် ဆံရေးကောင်းတဲ့လူမျိုး ခင်ဗျား တွေဖူးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ ဟာ လစ်ဟင်းမှုမရှိအောင် ဧည့်ဝတ်ကျော့တဲ့လူဆိုပြီး လူတိုင်း က အသိအမှတ်ပြုသွားအောင် အထူးဂရုစိုက်လေ့ရှိတယ်ဗျ’

‘ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ဘာသုံးဆောင်မလဲ’ စပေါ်လ်တာလဲ မေးသည်။

‘ကျွန်မ တော်တော်သောက်ထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာမှ
နဲ့ဆိုဒါလောက်တော့ အရဲစွန့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

အိုင်ရင်းက ပြန်ဖြေသည်။

‘ပေါလ်ကရော’

‘စကော့ ရေပေးရင်ကောင်းမယ်’

စပေါလ်တာ အရက်ကောင်တာဆီသို့ လှည့်ထွက်သွား
သည်။

အလွန်ဆူပြီးပြီး ကုတ်ပိုးတက်နေသော အဘိုးအိုတစ်
ယောက် ပြုံးစိမ့် မျက်နှာထားဖြင့် လူအုပ်ထဲမှ ထွက်လာ
သည်။

အစင်းများပါသည့် မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံကို သူ ဝတ်ထား
သည်။

ပူယောင်းယောင်း ဘောင်းဘီကြီးကို ပခုံးသိုင်းကြိုးတပ်
၍ ရင်ဝထိအောင် တင်ပြီး ဝတ်ထားသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ အိုင်ရင်း’

‘ဟယ်ရီ... သိပ်လေးစားရတဲ့ ဟယ်ရီ၊ မတွေ့ရတာ ကြာ
ပြီနော်၊ ပေါလ် သူက ဟယ်ရီဆစ်လေ၊ ဥပဒေပညာရှင်
ပါမောက္ခကြီးပေါ့’

‘အခုတာဝန်မရှိတော့ဘူးကဲ့၊ စက်တင်ဘာလက စပြီး
အငြိမ်းစားယူလိုက်ပြီ’

‘အို ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ဆရာရယ်၊ သူတို့ ဆရာ့ကို ဒီလိုပဲ
စွန့်ပစ်လိုက်ကြပြီလား’

‘အင်း... သူတို့သဘောပေါ့လေ’

‘ဟယ်ရီဟာ ကျွန်မကို ဥပဒေပညာ သင်ကြားပေးခဲ့တဲ့
ဆရာကြီးပေါ့၊ ဥပဒေပညာမှာ လမ်းညွှန်သူလဲဖြစ်တဲ့ ပြင်
ထိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဘက်လဲ ဖြစ်တယ်လေ’
သူမက ပေါလ်တို့ ရှင်းပြသည်။

ပါမောက္ခဆစ်ကို တွေ့ရတာ သူ အလွန်ဝမ်းသာကြောင်း
ပေါလ်က ပြောသည်။ ပါမောက္ခကြီးက သူ့ကို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ လက်ဆွန့်တံဆက်သည်။

‘ငါ့တပည့်မတစ်ယောက် ချိုင်းလီရက်စ်မဲ့ သောက်ပုံကို
ရောက်လာတာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ငါအိပ်အံ့ဩသွားတယ်
ကဲ့’

‘ဒါဖြင့် ဆရာကရော ဒီမှာ အာလာလုပ်တာလဲ’

‘ဟာ ငါ့ကိုတော့ မတုန့်၊ ငါက တဏှာရာဂအားကြီး
တဲ့ အဘိုးကြီးက၊ ပျက်စီးနေတဲ့ အံ့ပုန်းကြီးပေါ့’

ရုမ္မက်ကေရီများ၏ ပုများ ပါရှိသော အလွန်ကြီးမား
သည့် ဆီဆေးပန်းချီကားကြီး တစ်ချပ်ဆီသို့ သူ လှည့်ကြည့်
ပြီး ဆက်ဖြောပြန်သည်။

‘အိထလီ ပြန်လည်ဆန်းသစ်ရေးခေတ်တုန်းက ဒီကား
မျိုးတွေကို အိုင်ပေါ်တင်ရောင်းခဲ့ကြတာပေါ့၊ တကယ်ဆို
တော့ ဂျွန်ချိုင်းရက်စ်ဟာ ငါ့ရဲ့တပည့်ဦးတွေထဲမှာ ပါခဲ့
တယ်လေ၊ ခုချိန်ထိအောင် အတော်ဆိုး ဥပဒေပညာရှင်

၁၃၆ ဝမ်းမြင့်အောင်(မြန်မာမြန်)

ဖြစ်နေသေးတယ်ကွဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး စာရင်းကိုင် လုပ်ငန်းဘက်မှာ သူ့ထူးချွန်မှုတွေကို သူ့အသုံးမချခင်က ရှေ့နေတစ်ဦးပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မှတ်မိတဲ့လူတွေက မရှိသလောက်ဖြစ်နေပြီ၊ အကောင်းဆုံး ဒါမှမဟုတ် အဆိုးဆုံး လို့ ဆိုနိုင်တဲ့ စီးပွားရေးသမားတွေဟာ ဥပဒေပညာရှင်တွေပဲ

စပေါ်လီတာ အရက်ဖန်ခွက်များကို ယူလာသည်။ ဖန်ခွက်များချပေးပြီးနောက် ရပ်ရွာနားထောင်နေ၏။

‘ဆရာ့အခြေအနေ့ပြောင်းသွားတာ ကျွန်မအံ့ဩမိတယ် ဆရာ အခုဘာလုပ်နေသေးလဲဟင်’

‘ပညာတတ်တွေ အငြိမ်းစားယူရင် ဘာတွေလုပ်တတ်ကြသလဲ စာအုပ်တွေရေးပြီး စိတ်ချမ်းသာအောင် နေလေ့ရှိကြတာပေါ့’

‘ဘာအကြောင်းအရာလဲ မသိကြဘူးလား’

‘မင်းကိုတော့ အသိပေးရမှာပေါ့၊ ခုခေတ်မှာ လူတိုင်း လိုလိုရေးနေကြတဲ့ စာအုပ်မျိုးပါပဲ တစ်ခြားလူတွေ မတင်ပြနိုင်အောင် ငါကြိုးစားနေတယ်၊ ရာဇဝတ်မှု အကြောင်းပါပဲ’

‘ကျွန်မသိပ်ဖတ်ချင်တယ်ဆရာ’

‘ပြီးရင်ဖတ်ကြည့်လေ၊ ငါစာမူထဲမှာ အပြစ်အနာအဆာရှိ၊မရှိ မင်းရှာကြည့်စေချင်သေးတယ်ကွဲ့’

‘ကျွန်မကို ဂုဏ်ပြုသလိုဖြစ်သွားမှာပေါ့’
‘ဆရာ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အဖြေတချို့ ရသေးပြီထင်တယ်။ ဒီပြဿနာအကြောင်း ကျွမ်းကျင်သူတော်တော်များများ ဩဝါဒတွေ ပေးခဲ့ကြဖူးပါတယ်’

စပေါ်လီတာကဝင်ပြောသည်။

‘ငါ့စာအုပ်ကြီး ထွက်လာရင် သာတွေ ထူးခြားတယ်ဆိုတာ တွေ့ကြရမှာပေါ့၊ ပြဿနာတွေတင်ပြထားတဲ့ စာအုပ်မျိုးမဟုတ်ဘူး၊ အဖြေတွေထုတ်ထားတဲ့စာအုပ်ကွဲ့’

အိုင်ရင်းက နှစ်နှစ်ကာကာပြုံးလိုက်သည်။

‘ဆရာ့စာအုပ်ကို ကျွန်မ ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်ကြည့်ရဦးမယ်’

‘မင်းစာမူပြီးရင် ဖတ်ကြည့်ပေါ့ကွယ်’

ပါမောက္ခကြီးက ပေါလ်ကို လက်တို့၍ ဆက်ပြောပြန်၏။

ပြန်၏။

‘ကျုပ်စာအုပ် အရောင်းရသွက်မှာ သေချာနေပြီဗျ’

‘ဟတ်လားဆရာ’ အိုင်ရင်းကဝင်ပြောသည်။

‘ဒီလိုရှိတယ်ကလေးမရဲ့၊ ငါ့စာအုပ်က အကြံပြုချက်တွေ

လောက်သာ တင်ပြထားတယ်။ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့ လူတွေ လက်မခံနိုင်လောက်တဲ့ အကြံပြုချက်တွေ ဖြစ်မှာက

တော့ သေချာတယ်။

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေရှင် ဆရာပြောပုံက ဟစ်တလာရဲ့ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ကို ဆရာတင်ပြတော့မလိုဖြစ်နေပြီ’

‘ဖြစ်ချင်လဲဖြစ်သွားမှာပဲ နှစ်ခေတ်မှာ အကြမ်းဖက် နှိပ်ကပ်တဲ့နည်းကို အသုံးပြုရမယ်ဆိုရင် ဟစ်တလာနည်းအတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ’

‘ဆရာ ကျွန်တော်တို့ကို လှည့်စားမှုနေပါနဲ့ ဆရာဟာ သုတ်သင်ရေးသမားဆိုတာ၊ ကျွန်တော်တို့အားဆုံး သိနေကြပြီ’

‘စပေါ်လ်တာက အရမ်းဖောက်လိုက်သည်။
ပေါ်လ်က ဣန္ဒြေမပျက်အောင် မနည်းသတိထားရသည်။
‘ဆရာရှ် လျှို့ဝှက်အားတဲ့ ဖြေရှင်းနည်းက သုတ်သင်ရေးနည်းဗျ နောက်ဆုံးဖြေရှင်းနည်းပေါ့’

စပေါ်လ်တာက ပေါ်လ်ကိုကြည့်၍ ဆက်ပြောပြန်သည်။
‘သုတ်သင်ရေးနည်းကြောင့် ဘယ်ပြဿနာမှ ပြေလည်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး’ ပါမောက္ခဆစ်က ပြောလိုက်သည်။
‘ခဲလောလောဆယ်မှာတော့ ဒီလုပ်ရပ်ကြောင့် ဣဇဝတ်မူ ဖြစ်ပွားတဲ့နှုန်း တော်တော်လေးလျော့သွားတယ်၊ ဒါကို ဝန်ခံရလိမ့်မယ်’

စပေါ်လ်တာက ဆင်ခြေပေးသည်။
အိုင်ရင်းက ဂုဏ်လိုက်သည်။
‘ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်နေခင်၊ ဆရာ... ပါမောက္ခဆစ်က ဆေးနစ်နစ်လက်ချိတ်ပြီး ဆင်းရဲကားရပ်ကွက်က လမ်းကြားထဲ ဝင်သွားပုံကို ကျွန်မ မြင်ဖောင်နေတယ်၊ ကဲ... ဘယ်လိုလဲ’

ပေါ်လ်က မချီသွားဖြုဖြူးလိုက်သည်။
‘တကယ်ပဲလား၊ အတု လုပ်နေတာလား တော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ဒီသုတ်သင်ရေးသမားရဲ့ လုပ်ရပ်ကတော့ လူထုရှုံ့စိတ်... ခါတ်ကို တော်တော် စွဲဆောင်မှုရှိတာပဲ၊ လူတော်တော်များများရဲ့ ထောက်ခံမှုကို ရနေတယ်ဗျ၊ မှန်ချင်လဲ မှန်မယ်၊ မှားချင်လဲမှားမယ်၊ မှတ်မိတဲ့ အချိန်ကစပြီး ပထမဆုံးအနေနဲ့ လမ်းတွေပေါ်မှာ တရားမျှတမှုတစ်မျိုးပေါ် ပေါက်လာတယ်လို့ လူတွေက ယုံကြည်နေကြတယ်လေ၊ တရားမျှတမှု ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာတာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုအတိုင်းအရ’

စပေါ်လ်တာ၏ စကားကိုဥပဒေ ပါမောက္ခကြီးက ကြားဝင်၍ ဟန့်လိုက်၏။
‘တရားမျှတမှု မဟုတ်ဘူးလေ၊ သုတ်သင်ရေးသမားတွေဟာ ဘယ်လိုလူစားတွေပဲဖြစ်ဖြစ် တရားမျှတမှုဘောင်ကို သူတို့ ကျော်နေကြတာပဲ၊ တရားမျှတမှုကို သူတို့လိုချင်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့လိုချင်တာကသွေး’

‘သူတို့ ဆိုတာကတော့...’ ဟု အိုင်ရင်းက ဝင်ပြောသည်။
‘လူတစ်ယောက်တည်းက ကျူးလွန်နေတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ နယူးယောက်နဲ့ ချီကာဂိုမြို့တွေမှာ တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်ခဲ့ကြတယ် ဟု စပေါ်လ်တာက ပြောလိုက်သည်။’

‘သူ့ အဲ... သူတို့သွေးဆာနေကြတာလို့ ခင်ဗျားယူဆသလား။ အကြမ်းဖက် လူသတ်ချင်တာသက်သက်ပဲလား၊ ဒီလို’

လုပ်လို့တော့ အဖြေတွေမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်ခင်တင်ထင်တယ်

ပေါ့လိမ့်ကဝင်ပြောသည်။ သူ့ကားမပြောဘဲနေလျှင် ထူးဆန်းသလိုဖြစ်နေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား

ပေါ့ပြောတာ ယုတ္တိရှိတယ်လို့ ထင်တယ်။ လက်စားချေတယ်ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ်ရေးပြဿနာပဲ။ တဆူးချတမ္မဆိုတာက လူမှုရေးပြဿနာပဲ။ ဒါပေမယ့် သုတ်သင်ရေးသမားကတော့ လူ့အများရဲ့ ထောက်ခံမှုရနေပြီ။ ဒီလူသတ်မှုတွေဟာ လူမှုဆက်ဆံရေး တိုက်ပွဲတစ်မျိုးဖြစ်နေပြီ။ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူကပဲ လုပ်လုပ်၊ လုပ်တဲ့ လူဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ရန်ငြိုး သက်သက် ကြောင့် လုပ်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံသားအားလုံးကို တပ်လှုံ့ဖို့ သူကြိုးစားနေတာပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စကို သူက သွေးနွဲ့ရေးပြနေတာဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါဟာ သွေးဆာတဲ့ လုပ်ငန်းသက်သက်။ ဒါမှမဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး လက်စားချေမှု သက်သက် လို့ ကျွန်မ လုံးဝ မယူဆနိုင်ဘူး

အိုင်ခင်းက ထင်မြင်ချက်ပေးလာသည်။ ပါမောက္ခဟယ်ရီဆမ်းက ခေါင်းရမ်းသည်။ သူ့ မေးစေ့အောက်မှ တွဲကျနေသော အရေပြားကြီး လှုပ်ရှမ်း သွားသည်။

အဲဒီသုတ်သင်ရေးသမားဆိုတဲ့ လူကေ့ဟာ ရှေးကျတဲ့ ပုံပြင်တွေထဲက လူစွမ်းကောင်းတွေကို အတုယူပြီး စွန့်စားခန်းတွေ လုပ်နေကြတာပါ။ ရှေးတုန်းက အမေရိကန် သူရဲ

ကောင်းတွေ ဝင်စားတာလို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ထင်နေကြဟန် တူပါတယ်။

အနောက်ဘက်က တောရိုင်းတွေကို ယဉ်ပါးအောင်စွမ်းဆောင်ခဲ့ကြတယ်လို့ အဆိုရှိတဲ့ အမေရိကန် လူစွမ်းကောင်းတွေလို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ စိတ်ကူးယဉ်နေကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီပုရိပ်မျိုးဟာ ဟိုတုန်းကတည်းက မှားခဲ့ဖူးသလို အခုထက်တိုင်လဲ မှားနေဆဲပဲ။

သေနတ်ကိုင် လူစွမ်းကောင်းတွေက ဒီတိုင်းပြည်ကို ယဉ်ပါးအောင် လုပ်ပေးခဲ့ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခြေချ နေထိုင်သူတွေကသာ လုပ်ပေးခဲ့ကြတာ ထင်ရှားတယ်။ အဲဒီကောက်ချက်အတိုင်းပဲပေါ့။ ခုခေတ်မှာ သုတ်သင်ရေးသမားတွေက ဘယ်ပြဿနာကိုမှ ဖြေရှင်းနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ မီးလောင်ရာလေပင့် အဖြစ်မျိုးကိုသာ သူတို့ဖန်တီး နိုင်ကြလိမ့်မယ်

ပါမောက္ခကြီး၏စကားကို နားစွင့်ထောင်သူများ ပို၍ ပို၍များလာ၏။ သူစိတ်ထက်သန်လာသည်။ ပို၍ နှုတ်သွက်လာသည်။

သူတို့ဟာ လူ့ဘောင်အတွက် တစ်စုံတစ်ခု ဖန်တီးပေးနေကြတယ်လို့ သုတ်သင်ရေး သမားတွေက ထင်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကိုယ်တိုင် စိတ်ချမ်းသာမှု ရအောင် သူတို့ဖန်တီးနေကြတာ ထင်ရှားတယ်။

နှင်းမှန်တိုင်းကြီးတိုက်တဲ့အခါ အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခု ပြိုကျ သွားတယ်ဆိုပါတော့။ အဲဒါကြောင့် နှင်းမှန်တိုင်းကြီး

၁၄၂ ဝင်းမြင့်အောင်(ပြန်မာပြန်)

အပြစ်တင်နေလို့ ဘာထူးမှာတုန်း။ အဲဒီအဆောက်အအုံကို ပုစံထုတ်ဆွဲတဲ့ ဗိသုကာကို လိုက်ရှာရမှာပေါ့။ သူ့ရဲ့ ဗိသုကာပညာကို ပြန်လည် သုံးသပ်ဖို့ သူ့ကို ထိုက်တွန်းရမှာ မဟုတ်လား။

အဲဒါ ကျုပ်တို့ရဲ့ပြဿနာပေါ့။ ခေတ်နောက်ကျနေတဲ့ ဥပဒေတွေကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဗိသုကာတွေ လုပ်နည်း လုပ်ဟန် မှားကုန်ကြပြီ။ ပြီးတော့ ဥပဒေသမားတော်တော် များများ အဝတ်လိုက်စားနေကြတယ်။

အယူခံဝင်တုစနစ်၊ အာမခံပေးတဲ့ စနစ်တွေကိုကြည့်၊ ရဲအရာရှိတွေနဲ့ တရားသူကြီးတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ဆောင်း စားနေကြလို့ ပြည့်တန်ဆာတွေနဲ့ ဘာမှ မထူးခြား တော့ဘူး။ * * *

ပြီးတော့ လူထုဘက်ကိုလဲ ကြည့်ဦး အဆောက်အအုံ ခိုင်ခန့်တာမခိုင်မန့်တာ သူတို့စိတ်မဝင်စားကြဘူး။ အဆောက်အအုံကို ဖျက်မယ်နင်းမုန်တိုင်းမကျပါစေနဲ့လို့ သူတို့ ဆုတောင်းပြီး အရဲစွန့်နေကြတာပဲမဟုတ်လား။

‘လူထုအနေနဲ့ တာဝန်မကျေဘူးလို့ ခင်ဗျားပြောလို့ မရဘူးလေ။ ရာဇဝတ်မှုတွေအကြောင်း အခု တကြော်ကြော် အော်နေကြတယ်မဟုတ်လား’ စပေါ့လိင်တက ကန့်ကွက် သည့်။

လူထုက အဆောက်အအုံ ဖျက်မှာကိုသာ စိုးရိမ်နေကြတာ။ စိုးရိမ်မှုနဲ့ လိုက်လျောအောင် ဘာမှ မစွမ်းအောင်ကြ

ဘူး။ ဒီတိုင်းပြည်မှာ လူတိုင်းလိုလို အပြစ်မရှိသူလို ဖြစ်နေ တယ်။

အဲဒီလိုအပြစ်မရှိက လစ်လျူရှုမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ လစ်လျူရှုမှုကြောင့် ရာဇဝတ်မှုနဲ့ သုတ်သင်ရေးသမား ဖြစ် ရပ်မျိုးပေါ်ပေါက်လာတာပဲ။ လူထုဟာ စွမ်းရည်မဲ့လာ လေလေ။ အကြမ်းဖက်မှုတွေ ဘိုးလာလေလေ’

‘ရာဇဝတ်ကောင်တွေနဲ့ သုတ်သင်ရေး သမားတွေဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေလား’ ပေါလိကမေးသည်။

‘အနှစ်သာရအားဖြင့် ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ မျှော်မှန်းချက်ဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ မျှော်မှန်းချက်တွေနဲ့ အတူတူပဲ လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် စွမ်းရည်မဲ့မှုကြောင့် သူတို့စိတ်ဆင်းရဲနေကြတယ်။ အဲဒီအော့သူတို့ဟာ အကြမ်း ဖက်မှုရဲ့ သွေးဆောင်ခံရတော့တာပဲ။ သူတို့ရဲ့ စိတ်ပျက် အားငယ်မှုတွေကြောင့် သူတို့ရဲ့ ဒေါသကို ဒီနည်းတစ်နည်း တည်းနဲ့သာ သူတို့ဖော်ထုတ်နိုင်ကြတာကိုး’

ချိုင်းလ်ရက်စ် အနီးသို့ရောက်နေသည်ကို ပေါလ် တွေ့ရ သည်။ ချိုင်းလ်ရက်စ်က ပြုံးနေသည်။

‘ဆရာ့ကိုလေးစားပါတယ်။ ရှင်းနေတဲ့ ပြဿနာကို ပိုပြီး ပေါ်လွင်လာအောင်လုပ်ရင်းနဲ့ လူတွေ့စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဆရာလုပ်နေတာကိုး’

ပေါမောက္ခဆမ်းက အလွန်သဘောကျသည့် အမူအရာဖြင့် သူ့မိတ်ဆွေကိုကြည့်ပြီးမှ သရော်သည့်ဟန်ဖြင့်ပြန်ပြောသည်။

၁၆ ဝင်းခြင်-အောင်(မြန်မာပြန်)

အသိအခံ အင်အားစွန့်စွပ်ကြားမှာ တိုတစ်တွေ့
မလွတ်နိုင်လောက်အောင် ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်မိနေကြတဲ့ အခါ
ကို မင်းစဉ်းစားမိရင် ပြီးတော့ အဲဒီအင်အားစုတွေဟာ
ဝ တူညီမှုရှိတဲ့ နိုင်ငံရေး အကြောင်းတရားထဲက ပေါ်ထွက်
လာခဲ့ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို မင်းစဉ်းစားမိရင် ရှင်းနေ
ပြဿနာဟာသိပ်မရှင်းတော့ဘူးဆိုတာမင်းတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့

‘ပထမ အချက် လူမှုရေးအခြေအနေထဲက အပြစ်အနစ်
အဆာတိုင်းကို ကုစားပေးဖို့ အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ အစွဲအလွန်
ရှိနေတယ်။ အဲဒီ အချက်က အစိုးရကို ဆထက်ထမ်းပိုး အ
အားတိုးစေတယ်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံသားတွေကိုအင်အားနည်း
သည့်ထက် နည်းသွားစေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ဒုတိယ
အချက် အာဏာ အလွှဲသုံးစား ပြုမယ် အလား အလာ
ကြောက်နေတဲ့ရောဂါ၊ ထိန်းချုပ်မှုတွေနဲ့ အင်အားနှိုင်းချိ
တွေပေါ့’

‘ပထမ အချက်အနေနဲ့ အဆက် မပြတ် အင်အား ကြီး
ထွားနေတဲ့ အစိုးရကို သို့တူထောင်ထားကြတယ်ဆိုတာ မင်း
လဲသိသားပဲ အဲဒီ နောက်တော့ သို့တစ်တွေ့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး
အဲဒီအာဏာကို အသုံးမပြုနိုင်အောင် တားဆီးဖို့ နည်းလမ်း
တွေရှာကြရင်းနဲ့ အချိန်နဲ့အမျှ တို့ ကြီးစားကြရတယ်။ အဲဒါ
လုံးဝ မအောင်မြင်တဲ့အချက်ပဲ’

‘ထိပ်ပိုင်းမှာ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဆရာဆိုလိုတာပေါ့’
‘စပေါ်လီတာက ဝင်၍ထောက်သည်။’

‘ခလေးလောဆယ်မှာပဲ အောက်ခြေက စဖြစ်နေတယ်
မဟုတ်လား။ ရာဇဝင်ပညာကုန် သုတ်သင်ရေးသမား ပြဿနာ
လေ’

‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုအခြေထုတ်မလို့’
ပါမောက္ခက အရေးမစိုက်သည့် ပြဿနာအဖြစ် သဘော
ထားဟန်ဖြင့် သူ့ လက်များကို ရမ်းခါပြသည်။

‘အဖြေကတော့ ကျုပ်တို့တတွေ အော်တော် အသိဉာဏ်
ကြွယ်ဝကြမှသာ အဖြေသိတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဖြေကတော့
အဖြေဟောင်းပါပဲ။ နိယာမတရားအတိုင်းပေါ့ လူဦးရေ အ
များစုကြီးအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြေရှင်းနည်းဖြစ်တဲ့အပြင်
ဒီမိုကရေစီကျပြီး ရိုးသားမှုအခြေခံတဲ့ ဖြေရှင်းနည်းပေါ့’

‘ဟယ်ရီ ရှပ်ထွေးအောင်တော့ လုပ်မနေပါနဲ့ဗျာ။ ရှင်း
ရှင်း ပြောပါဦး’

ချိုင်းလ်ရက်စိကပြောသည်။

‘အဖြေထဲမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းဖြည့်ရေးတွေကို ထေးရော
ယှက်တင်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးထားတဲ့ အချက်တွေ ပါဝင်တယ်’

‘ဆိုလိုတာက’

‘ငါ့စာအုပ်ထဲမှာ ဒါတွေအားလုံးကို ဖော်ပြထားလိမ့်
မယ် မင်းကို ငါ့ဥပမာနည်းနည်းထုတ်ပြမယ်’

ပါမောက္ခကြီးက သူ့လက်တစ်ဘက်ကိုမြှောက်၍ လက်
ညှိုးတစ်ချောင်းကိုထောင်သည်။

၁၄၆ ၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

‘တစ် အရက်မူးသမားတွေ့ဖမ်းတာကိုရပ်လိုက်တော့၊ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ နှစ်နာအောင် လုပ်တာကလွဲလို့ တခြားဘယ် သူ့ကိုမှ နှစ်နာအောင်မလုပ်ကြဘူး’

‘နှစ် သောင်းကစားသမားတွေ၊ ပြည့်တန်ဆာတွေ နဲ့ တစ်ခြားထိခိုက်နှစ်နာသူမရှိတဲ့ ရာဇဝတ်မှု အသေးအဖွဲ့တွေ ကို ကျူးလွန်တက်ကြသူတွေကိုလည်း မဖမ်းနဲ့တော့။’

သုံး မူးယစ်ဆေးစွဲသူကို မဖမ်းနဲ့တော့။ အရက်တို့ဆေး ရွက်ကြီးတို့လိုပဲ မူးယစ်ဆေးတွေကို ဈေးပေါအောင်၊ လွယ် ကူစွာ ဝယ်လို့ရအောင် လုပ်ပေးရမယ်။ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ဒေါသထွက်နေသူတွေက မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာပြီး အော်ကြ ဖတ်ကြမှာ မလွဲဘူး...

ဒါပေမယ့်ဒါလရိုးရိုးနဲ့ရှင်းရှင်းလုပ်တဲ့နည်းပါ။ ဆေးစွဲသူ ဦးရေလျော့သွားမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်အချက်မှလျော့ ကျသွားမှာ မဟုတ်ဘူး ဒါပေမယ့် မူးယစ်ဆေးစွဲသူတွေ ကျူးလွန်လာ ရှိကြတဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေဟော့ လျော့နည်း သွားလိမ့်မယ်...

သူတို့သုံးစွဲဖို့ မူးယစ်ဆေးတွေဝယ်ရအောင် သူတို့ငွေရွာ တတ်ကြတယ်မဟုတ်လား...

သူတို့အနေနဲ့ မူးယစ်ဆေးတွေ ဈေးပေါပေါနဲ့ ဝယ်လို့ ရရင် ငါတို့ကို သူတို့ ဘိုက်ခိုက် လုယက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

မူးယစ်ဆေးစွဲအောင်လုပ်ပြီး ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် ဖျက်ဆီးတဲ့ ရာဇဝတ်မှု မျိုးထက် လုယက်တဲ့ရာဇဝတ်က ပိုဆိုးတယ်ဆို တာ ငါတင်ပြချင်တယ်’

ဒါပေမယ့် မူးယစ်ဆေးစယ်ဖို့ ငွေရအောင် ငါ့ကိုသူ လုယက်တယ်ဆိုရင် သူ့ပြဿနာကို ငါ့ပြဿနာ ဖြစ်အောင် လုပ်လာပြီလို့ ဆိုရမှာပဲ။

သူ့အတွက် မူးယစ်ဆေးတွေ ဈေးပေါပေါနဲ့ ဝယ်လို့ရ အောင် လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ငါ့ပြဿနာ လျော့ပါးသွား အောင် ငါ့ကြရမှာပဲလေ။ လွယ်သမုသိပ်လွယ်၊ သူ့ပြဿနာ ကို ငါ့ရှင်းပေးမှာ -မဟုတ်ဘူး။ သူ့မူးယစ်ဆေး ဆွဲတာက ဆေးဘက်ဆိုင်ရာပြဿနာပေါ့။

အဲဒီပြဿနာကို သူနဲ့ သူ့ဆရာဝန်တို့ ကြည့်ရှင်းကြလိမ့် မယ် ငါကတော့ ငါ့ပြဿနာပဲ ဖြေရှင်းရလိမ့်မယ်။ အဲက တစ်ဆင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ပြဿနာကို ဆက်ဖြေရှင်းလို့ ရနိုင်မယ်။

‘လေး အမေရိကန်နိုင်ငံသားတိုင်းကို ဒေါ်လာ နှစ်ဆယ် ကျစီ အခွန်တော် ထပ်ပြီးစည်းကြပ်ရမယ်။ ရလာတဲ့ငွေတွေ နဲ့ အကျဉ်းအောင်တော့သာကံ၊ ထရားရုံးတွေထည်ထောင် ဝန်ထမ်းတွေခန့်၊ အယူခံလွှာတို့ ငွေနဲ့ အာမခံပေးတာတို့ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးတာတို့ လျော့ပေါ့၊ သိပ်မပြင်းထန် ဖြစ် ပြစ်မှုတွေဖြစ်ကြတဲ့ ထူးခြားတဲ့ဖြစ်မှုမျိုးတွေ ကိုတော့ လျော့ ပေါ့စဉ်းစားကြရမှာပေါ့...’

ပြစ်မှုအကြီးအသေးအလိုက် အဆင့်အတန်း ခွဲခြားပြီး အသစ်တည်ထောင်တဲ့ အဲဒီအကျဉ်းထောင်တွေထဲမှာ သီးခြားထားရမယ်၊ အကြီးစား ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတွေက အသေးအဖွဲ့ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတွေကို သွေးဆောင်ပြီး ရာဇဝင် လူဆိုးဘဝ ရောက်အောင်မပို့နိုင်စေရအောင် တားဆီးတဲ့သဘောပေါ့၊ အသေးအဖွဲ့ပြစ်မှုတွေအတွက် အပြစ်လျော့ပေးပြီး ရာဇဝတ်မှုကြီးတွေအတွက် အပြစ်တိုးပေးရမယ်။

တရားသူကြီးတွေ လက်ထဲက စီရင်ချက်ချနိုင်တဲ့ အာဏာကို ရှုပ်ထွေးရမယ် ပြီးတော့ တရားသူကြီးရဲ့ ဆန္ဒအရ မဟုတ်ဘဲ အမှု အကြီးအသေးပေါ်မူတည်ပြီး စီရင်ချက်ချတဲ့ စနစ်ကိုကျင့်သုံးရမယ်။

ဥပမာပြောရရ ပထမအကြိမ်ကျူးလွန်တဲ့ လက်နက်ဆွဲကိုင် လူယက်မှုအင်တိုက် ငါးနှစ်စီရင်ချက်ချရမယ်၊ ဒုတိယအကြိမ်ကျူးလွန်ရင် ဆယ် ငါးနှစ်ချရမယ်၊ တတိယအကြိမ်ကျူးလွန်ရင်တော့ ထောင်ဒဏ်တစ်သက် အပြစ်ပေးမှဖြစ်မယ်...

အပြစ်ကျူးလွန်သူကို နောက်ထပ်ဒုက္ခပေးနိုင်အောင် သူ့ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ကင်းကွာအောင် လုပ်ပစ်တဲ့ သဘောပဲ။

‘သေဒဏ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ’ စပေါ်လံတာက ကြားဖြတ်မေးသည်။

‘သေဒဏ်အတွက် တစ်ခုတည်းသော အလှမ်းကွာလွန်းတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကတော့ ကုန်ကျစရိတ်ဆိုင်ရာ အကြောင်းပြချက်ပဲ လူတစ်ယောက်ကို ထောင်ထဲမှာ တစ်သက်လုံး ရှုပ်နှောင်ထားမယ်ဆိုရင် ကုန်ကျစရိတ် များမယ် သေဒဏ်ပေးလိုက်ရင် စရိတ်ကျဉ်းသားမှာပေါ့၊ ထောင်ဒဏ်တစ်သက် တကယ်တိတိကျကျ အပြစ်ပေးရိုးမှန်ရင် အဲဒီပြစ်ဒဏ်ကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းက ကုန်ကျမယ်၊ စရိတ်ဟာ ကုန်ရကျိုးနပ်ပါတယ်၊ ထောင်ဒဏ်ခုနစ်နှစ်လောက် အပြစ်ပေးပြီး ကောင်းမွန်စွာနေလို့ လျော့ရက်တော့ ပေးလိုက်ပြန်တယ် ဆိုတာမျိုးကျတော့ စရိတ်ကုန်ရကျိုး မနက်ပါဘူး။’

‘လူသတ်မှုအတော်များများအတွက် ပြစ်ရပ်တွေကိုလိုက်ပြီး ပြစ်ဒဏ်လျော့ပြီး စီရင်ဖို့ ခိုင်လုံတဲ့ ယုတ္တိလဲ ရှိပါသေးတယ်။ လူသတ်မှုအမျိုးစုံဟာ မိသားစုအတွင်းမှာ ပြစ်ပွားလေ့ ရှိတယ်။ ဥပမာ လင်ကမယားကို သတ်တာမျိုးပေါ့၊ ဒီလိုပြစ်မှုမျိုး ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကျူးလွန်တတ်တဲ့ လူတွေကတော့ ရှားပါတယ်၊ ဒီရာဇဝတ်မှုမျိုးတွေကို စိတ်ကူးပေါက်ပြီးထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ဖြစ်ရတဲ့ အခါမျိုးမှာသာ ကျူးလွန် တတ်ကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အလျင်တုန်းက မယားတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ယောက်ျားကို နောက်မိန်းမတစ်ယောက်က သိလျက်နဲ့ ပေါင်းသင်းတတ်တာမျိုးလဲ ရှိတတ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ ဒီမိန်းမအနေနဲ့ သူ့ဘယ်ဘယ် စွန့်စားနေတယ်ဆိုတာ သိရမှာပေါ့။ ဒီလိုအိမ်တွင်း လူသတ်မှုမျိုး အတွက်

၁၅၀ (၁) ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

ထောင်ဒဏ် ငါးနှစ်လောက် ဆိုရင် သင့်လျော်တဲ့ အပြစ်ပေးမှု ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တာပဲ’

‘ဒါနဲ့ ဆရာ့ပြစ်ဒဏ် စီရင်မှုစနစ်အရ သုတ်သင်ရေးသမားတွေကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲ’

အိုင်ရင်းက စောဒကတက်သည်။

‘မိသားစု အပြင်ဘက်မှာလဲဖြစ်၊ ကြိုတင်ကြံစည်ထားတဲ့ လူသတ်မှုလဲ ဖြစ်နေတော့ ဒီပြစ်မှုမျိုးကျူးထွန်ရင်ထောင်ဒဏ် တစ်သက် လွတ်ရက်မရှိပေ။ လူ့အများကလက်ခံမယ် ဆိုရင်လဲ သေဒဏ်အထိ ပေးသင့်တယ်’

‘ဒီအယူအဆကို လူတော်တော်များများက သဘောတူကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူတော်တော်များများက သုတ်သင်ရေးသမားကို မြို့တော်ဝန် အရွေးခံစေချင်ကြလိမ့်မယ်ဗျ’

စပေါ့လ်တာက ထင်မြင်ချက်ပေးလိုက်သည်။

တစ်ခန်းလုံး ရယ်မောသံများကြောင့် ဆူညံ သွားသည်။

ချိုင်းလ်ရက်စ်က ပါမောက္ခကြီး၏ပခုံးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သိုင်းဖက်ပြီး ပါမောက္ခကြီးကို ဘားကောင်တာ ဆီသို့ ကွဲခေါ်သွားသည်။

လူများလှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာကြပြီး စောစောက ပြောခဲ့ကြသော စကားများကို ပြန်ဖော်နေကြသည်။ လက်တွေ့မကျဘူး အိပ်မက်ဆန်တယ်။ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။ ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေ၊ လူဆိုးတွေ၊ တရားသူကြီးတွေ၊ ရှေ့

နေတော့၊ ရာဇဝတ်မှု အကျဉ်းထောင်၊ လုံခြုံမှု၊ ပြည်တွင်းစစ် စသော စကားလုံးများကို ပေါ့လ်ကြားနေရသည်။ ထို့ပြင် သုတ်သင်ရေးသမားဆိုသောစကားလုံးကိုပါ သူ့ကြားရသည်။

ထိုမှ သူတို့ထွက်ပြေးသွားကြသည်။ များမကြာမီပင် လူငယ်
နှစ်ယောက်စလုံး ဓားထိုးခံရသည့် ဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးသွား
ခဲ့ကြသည်။

အခင်းမဖြစ်ပွားမီ အချိန်က ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်သည်
ဗန်ဘူရင်လမ်းပေါ်တွင် လုယက်ရန်လှူစစ်ယောက်ယောက်
အား ရှာဖွေနေခဲ့ကြသည်ဆို၏။ သန်းခေါင်ကျွန်းပြီးနေခက်
များမကြာမီ ဂျော့တာရာဆိုသူအား တွေ့ခဲ့ကြသည်။ မစ္စတာ
ဂျော့တာရာသည် အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကွပ် အလုပ်သောက်နေ
ခဲ့သည်။ ထို့နောက်အိမ်သို့ သူပြန်လျှင်လျှောက်၍ ပြန်ခဲ့
သည်ဆို၏။

အခန်း (၉)

ချီကကို ဒီဇင်ဘာလ(၂၀)ရက်။ ခြောက်ဆယ်လေးနှစ်
ရှိ အဘိုးအို တစ်ယောက်က ဆယ်လေးနှစ်သား နှစ်ယောက်
ကိုဓားဖြင့် ထိုးသတ်ခဲ့သည်။ ယောက်ျားကလေးနှစ်ယောက်
က အဘိုးအိုအား လုယက်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ရစ်ချတ်ဝိုက်ဆိုသူနှင့် ဗိုက်ကယ်ဖွေးဆိုသူ လူငယ်
နှစ်ယောက်သည် နောက်ဖေးလမ်းကြားထဲတွင် မီးဖိုချောင်
သုံးဓားဖြင့် အထိုးခံကြရသည်။ ထို့နောက် ၎င်းလမ်းကြား

မစ္စတာဂျော့တာရာအား လူငယ်နှစ်ယောက်က လမ်း
ကြားထဲသို့ ဝင်ရန် အမေ့စေခိုင်းခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာသို့
ရောက်သော် ဝိုက်က ကင်းစောင့်ပေးသည်။

ဟေးက မစ္စတာဂျော့တာရာအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်၍
နာရီနှင့် ပိုက်ဆံတို့ကို လုယူဖို့ ကြိုးစားသည်ဟု ဆိုသည်။
မစ္စတာဂျော့တာရာက သေနတ်ကို လုယူလိုက်သည်။ ထို
အခါကျမှ ကစားစရာသေနတ် ဖြစ်နေမှန်း သိရ၏။ ထို့
ကြောင့် မစ္စတာဂျော့တာရာက သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီအတွင်း
အိတ်ထဲမှ ဓားကို ထုတ်လိုက်သည်။

ဟေး၏ ကုတ်ပိုးကို ဓားဖြင့် လှီးလိုက်ပြီးမှ ရုတ်တရက်
ပြန်လှည့်ပြီး ခုန်လိုက်သည်။

ပိုက်နက်လက်ကို စားဖြင့် ခုတ်လိုက်ပြီးမှ လည်ပင်းကို လှီးလိုက်သည်။

မစ္စတာဂျော့ကာရာက အနီးအနားရှိ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ကို အကြောင်းကြားပြီး သူ့နားပြားကားကို ဝေါ်သည်။ ဆေးရုံသို့ လူငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို လျှင်လျှင်ခေါ်ဆောင်သွားကြကြောင်း သိရှိရသည်။

မစ္စတာဂျော့ကာရာက ကိုယ်တိုင်ခံခံချက်ဖြင့် လူတ်ပေးလိုက်သည်။

အမှုနှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကို မိခင်နိုင်စေရန် တရားဝင်ဆေးမှုကို ရှေ့ဆိုင်းထားသည်။ အမှုကို စွဲချက်တင်သောအခါတွင် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ပိုင်ခွင့်အမှု ကျူးလွန်သော လူသတ်မှုဖြစ်၍ အပြစ်မရှိသော အမှုအဖြစ် စွဲချက်တင်မည် ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

လွန်ခဲ့သော သုံးခုနှစ်မှ စ၍ မစ္စတာဂျော့ကာရာက မီးဖိုချောင် သုံးစားကို ကိုင်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သတ်ဆင်ရေးသမားအကြောင်း သူ ကြားရသည့် နောက်ပိုင်းမှသာ ဤသို့ လက်နက်ကိုင်ဆောင်ရန် သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

မိန်းကလေးမှာ အရွယ်ရောက်လူရောက်အဲ ဖြစ်သည်။ ထင်ရ၏။

အနည်းဆုံး အသက်ဆယ်သုံးနှစ်ခန့် ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် သူမ၏ ဖခင်က သူမ၏ လက်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီးတုံ့သွားသည်။

ထိုလူမှာ ထွားကျိုင်းပြီး အသားညိုသည်။ အပေါ်ပတ်ပုံမှာလည်း ဝေတိုက်ခတ်မှုကြောင့် တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှားနေသည်။

မိန်းကလေးက သူမ၏ အခြားလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဦးထုပ်ကို ကိုင်ထားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရေခဲအိမ်တွေပေါ်မှာ ချွေးလဲမသွားစေရန် ထိန်း၍ လမ်းလျှောက်နေကြရသည်။ လမ်းထောင့်မှ စုံပုံထားသော ရေခဲပုံပေါ်မှ သူတို့ဖြတ်ကျော်ပြီး အခြားတစ်ဖက်သို့ ကူးသွားကြသည်။

တယ်ဒါ ဦးထုပ်အောင်းထားသူတစ်ယောက်က သူတို့ နောက်မှ လိုက်သွားသည်။

ပေါက်က ထိုလူ၏ နောက်မှ ဆက်ချပ် လိုက်ပါသွားသည်။ သားအဖနှစ်ယောက် အပေါင်ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အပေါင်ဆိုင်အနီးသို့ ရောက်လာချိန်တွင် ပေါက်မှာ သူ့ကားထဲ၌သာ ရှိခဲ့သေးသည်။

သူ့ကားကို မရပ်ရသေးမီပင် အပေါင်ဆိုင်ကို သူ လှမ်းကြည့်မိသည်။

၁၅၆ ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

ထိုသူတို့က သားအဖနှစ်ဦး အပေါင်ဆိုင်ထဲမှာသာ ရှိခဲ့ကြသည်။

သူတို့အာပေါင်ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြစဉ်က ပေါလ်ရောက်မလာသေး။

သူတို့ မည်းပင်ခုံကို လူ့လူဦး ပေါင်းခဲ့ကြခြင်း ှစ်နိုင်၏။

ထို့ဖြစ်ရင် အပေါ် ဘယ်ခိုဦးထုပ်ဆောင်းထားသူက စိတ်ဝင်သား ဖြစ် ဖြစ်ရမည်။

အပေါင်ဆိုင် အလွန်ရှိ အိပ်စက်ခါးပေါက်တစ်ပေါက်ရှေ့မှ ထိုသူ ထွက်လာသည်။

ထိုအချိန်မတိုင်မီက သူ့ကို ပေါလ် မတွေ့ခဲ့ရသေး သားအဖနှစ်ယောက် နောက်မှ သူ တကောလ်ကောက် လိုက်နေသည်ကို သံသယရှိစရာမလို။

ဖောင်ဖြင့်သူ၏ ခြေရာများပေါ်သို့ တိုလှ၏ ခြေထောက်များက ဖောင်ဖြင့် ခုခံပြီး လိုက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း လစ်ရှားသည်။

မကြာမီ ဘယ်ခိုဦးထုပ်နှင့် လူလမ်းမျိုးထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ထိုသူ ဝေးကွယ်သွားချိန်အထိ ပေါလ်က လမ်းဘေးမှ ဆိုင်းဟုတ်သေးချို့ကို ကြည့်ရှုနေဆောင်နေလိမ့်မည်။

ယုံလူရှိသူတစ်ယောက် နောက်ဆုံးပြီး ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ထိုလမ်းတလေး၏ တစ်ဖက်ထိပ်သို့ ပေါလ် ဖြတ်ကူးသွားသည်။

ထိုလို ဖြတ်ကူးနေစဉ် သူ၏ လက်ဝဲဘက်သို့ လှည့်ကြည့်စွားသည်။

သားအဖနှစ်ယောက် လက်မဲ့၍ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် အိမ်ပြန်သွားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘယ်ခိုဦးထုပ်နှင့်လူက ခွာပျော့ရွှေးဖိနပ်စီးထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ခြေထောက်များကို မကြားနိုင်။ ထိုလူက ခြေလှမ်းကျဲကျဲ လှမ်းစပြုနေပြီ။

ရှေ့ကပ်ဘလောက်နှင့်လို ရောက်လျှင် သိုသားအဖနှစ်ယောက် သူ ကျော်တက်သွားနိုင်သည်။

ဘယ်ခိုဦးထုပ်နှင့်လူသည် အရပ်မြင့်သူကားမဟုတ်။ သို့သော် ခြေတံရှည်သည်။

ထို့ကြောင့် ပေါလ်အနေနှင့် ဂျက်သရက် လိုက်၍ မမိနိုင်။ ဂျက်သရက်လမ်းဆုံသို့ သားအဖနှစ်ယောက် ရောက်လှူနေပြီ။ ခြေလှမ်း ဝါးလှမ်း ခြောက်သွမ်းစာလောက်သာ ကွာလိမ့်မည်။ ပေါလ်လျှောက်နေသောလမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လမ်းမှ သူတို့သုံးဦး လျှောက်သွားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်းမီးရောင်အောက်မှပင် ပေါလ်အနေနှင့် လမ်းကိုဖြတ်ကူးလိမ့်မည်။ သို့သော် ဘယ်ခိုဦးထုပ်ဆောင်းထားသူက နောက်သို့ပြန်လှည့်မကြည့်၍ တော်ပေသေးသည်။

ထိုအခါမှစ၍ ဝမ်းမြင့်အောင် သူ၏လက်ယာဘက်လက်မှလက်
ဆီထိရှိ မျက်လှိုက်၏။ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့လည် ကောင်း လက်
ကံ့သွင်းလိုက်ပြီး ငါးလုံးပြူး သေနတ်၏ ဒင်ကို ဆုပ်ကိုင်
လိုက်သည်။

ဓမ္မာဓိပတိထံသို့ ပေါ်လဲ ဝမ်းမြင့်အောင် သူ၏ လက်ယာဘက်သို့
ထွမ်းဝင်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ လမ်းဆုံဒေသမှ သူဖြတ်ကူးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့နောက်မှားမှ ပြတ်မောင်းသွားသော
ကားကားလူလူဖြတ် လမ်းကျယ်အတိုင်း ဆက်မောင်းသွား
ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကားမှာ ရဲကားဖြစ်နေကြောင်း သူတွေ
ရသည်။ ထိုကားက သူ့ နောက်ကျောကိုသာ တွေ့သွားနိုင်
သဖြင့် စောင့်ပေးထားသည်။

ထို့နောက် သူ့ရှေ့မှ ရွားခနဲကြဲသော သားအဝန်စီ
ယောက်နှင့် နောက်မှ လိုက်သွားသူတို့ကို သူရှာကြည့်သည်။
သူတို့အားလုံးကို မတွေ့ရဟော့ပေ။ လမ်းမှာ လူသူကင်းမဲ့
နေသည်။

လမ်း၏အုပ်စုတစ်ခုတွင် ရှိနေကြသော အိမ်တံခါး
အောက်များကို သူတွေ့လာကြည့်သည်။ လမ်းမီးအားလုံး
လိုလိုဖြစ်နေကြသည်။ ကလေးများပေးပေးခွဲများ၊ မဲလုံးများ
ဖြင့်အောက်၌ ကလေးငယ်ကြွယ်ယားကြောင့် မီးလုံးများ ကဲ့
ကုန်ကြခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။

အိမ်အချို့ပြတင်းပေါက်များမှ ပိုးရောင်အချို့ ခြာသွက်
နေသလိုကြသည်။ သို့သော် ထိုမီးရောင်လောက်နှင့် လမ်းကို
ကောင်းစွာမမြင်နိုင်။

သူ့ချော့လဲကျော့မှားသောကြောင့် အသံများ ထွက်ပေါ်
လာ၏။ ထိုအသံများကြောင့် လူတို့ကြောက်သန့်ပြီး ထွက်
ပြေးသွားနိုင်သည်ဟု သူဘင်၏။ လမ်းပေါ်မှ ချိုင့်ဝတ်ခွဲထဲ
ထဲ သူ့ခြေချော်၍ လဲကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ပါးပြင်နှင့်
ရောင်ပြင်တို့ ထိခိုက်မိသည်။

အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ နှိုက်သားသော သူ့ လက် တစ်ဘက်ကို
ပြန်ထုတ်ရသည်။ လဲကျရာမှ သူပြန်သလာနိုင်သော လမ်း
များဖြင့် အေးယူရသည်။ သူ့ခြေထောက် နှာကျင်နေသည့်
ကို ရုမခိုက်နိုင်။ သူ့ဘင်၍ လမ်းလျှောက်ကြည့်ရာ အခြေ
အာနုမဆိုးကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် သူ့ဆက်၍
လမ်းလျှောက်ရင်း လယ်ကပ်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြူးကို ဖြန်၍
စမ်းကြည့်သည်။

ရုမချော့ အော်သံပေါ်ထွက်လာသည်။ မိန်းကလေးငယ်
၏ သံသယဖြစ်နိုင်၏။ မောင်ရိပ်များရှိရာသို့ သူတွေ့လာကြည့်
သည်။ ရုန်းရင်းဆင်ပတ် ဖြစ်သံများလိုလို သူ့ကြားရသည်။
လမ်းဘေးလတ်ဘက်မှ သူပြေးသွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် မိန်းကလေး၏ အော်သံကို ထပ်မံကြားရ
ပြန်၏။ လက်ဝါးဖြင့် ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်လိုက်သောအသံကိုပါ
ကြားရပြန်သည်။ ရင်းရိုက်သံနှင့်အတူ အော်သံလည်း တစ်
ပုံတည်းပျောက်သွားသည်။

ထိုအသံများ သူ့အနီးအပါးမှ ဖြစ်ကြောင်းသိပြီ။ လမ်း
၏အခြားတစ်ဘက်တည့်တည့်သို့ ဖြစ်နိုင်၏။ ပေါ်လဲသည်
ခပ်တစ်နီယယ် ငါးလုံးပြူးကိုဆုတ်၍ ကိုင်ပြီး ထိုအသံကြား

ရာဇာဏ်ဘိ တစ်ယုန်ထိုးပြေးသွားသည်။ လဲကျခဲ့သော အထိ
ချက်ပြောရာ၌ သူ့မျက်နှာမှာ နာကျင်၍ စပ်ဖျင်းဖျင်း ဖြစ်
နေသည်။

တစ်ရံဦးထုပ် စောင်းထားသူက သူ့ကို ခုန်အုပ်သည်။
အိမ်ရှေ့ လှေကားဆောင်ခြေရပ် ဝင်ရောက်သည့် ထိုလူပြေး
ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အလွန်ကြီးသော ဓားမကြီး တစ်
လက် အထက်ရှိ မြောက်သွားပြီး သူ့အထက်မှ မိုးလာ
သည်။

လူဆိုး၏ မျက်လုံးများ မှောင်ထဲ၌ပင် အရောင်လက်နေ
ပုံကို တွေ့ရသည်။ ထိုပြင် ပေါ်သစ်ခြေချေပြီး ကျပြန်၏။
သူ၏လက်ဝဲဘက်လက်ဖြင့် မြေပြင်ကိုတောက်ပြီး ထိန်းထား
လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် နှစ်ပေရှည်သော ဓားမကြီးက သူ့အထက်
မှမိုးနေ၏။ လူဆိုးက လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဓားကိုကိုင်မြှောက်
ဟားဟားသောကြောင့်ထင်၏။ ပိုက်ဆံအိတ်တစ်ခု ပေါ်လ် ခြေ
ထောက်ပေါ်သို့ ကျလာ၏။ လူဆိုးက ချစ်တစ်ခုရက် အာမ
ခိုက်သို့မြဲလိုက်သေးသည်။

ပေါ်လ်သည် လမ်းပေါ်သို့ ပက်လက် လှန်ချလိုက်ရ၏။
တစ်ချိန်တည်း၌ပင် သေနတ်ပစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

ကျည်ဆန်က မာကျောသော အရာဝတ္ထုကို ထိမှန်ပြီး
စဉ်ထွက်သွားသည်။ လူဆိုး၏ဆဲရေးသံလည်း ပေါ်ထွက်လာ
သည်။

ပေါ်လ်က သေနတ်မောင်းကို ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ဆွဲနေမိ
သည်။ ငါးလုံးပြူး သေနတ်ထဲမှ ကျည်ဆန် ကုန်သွားသည့်
အထိသူက မောင်းကို ဆက်ဖြုတ်နေသေးသည်။ ဓားမကြီး
ရေခဲပြင်ပေါ်သို့ လွတ်ကျသွားသည်။

ထို့နောက် ပေါ်လ်၏ ဖိနပ်များပေါ်သို့ လူဆိုး၏ ခန္ဓာ
ကိုယ် အရုပ်ကြိုးပြတ်လဲကျလာသည်။

ပေါ်လ်က အလောင်းကောင် အောက်မှ သူ့ခြေဆောက်
များကို ဆွဲထုတ်နေရသည်။ သူ့ကိုယ်သူ့မထိန်းနိုင်အောင်တန်
လှုပ်နေရင်းမတ်တတ် ရပ်သည်။ ထို့နောက် သေသူကိုသူ့
ကြည့်ရင်း သူ့ထုပ်ခဆယ် ချက် ကို မယ်ကြည်နိုင် လောက်
အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

သူသည် မတ်တတ်ရပ်ရင်း အထက်ကို ကြိုးစား၍ ပျံ့နေ
မိသည်။ အလောင်း၏ နံဘေးပတ်လည်မှာ ကြီးမားသော
သွေးကွက်များဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျောက်တုံး လှေကားထစ်များရှိရာသို့ သူပြေးသွားပြီး
အောက်ငုံကြည့်သည်။ လေကားထစ်များ အောက်တွင် မိန်းက
လေးနှင့် သူမစဝင်တို့ ရှိနေကြသည်။ မိန်းကလေးက ထောင့်
တစ်နေရာမှာ မတ်တတ်ရပ်နေ၏။

သူမ၏ ဖခင်က ပကျောက်နံရံ ကို မှီပြီး ဂုတ်တုတ် ထိုင်နေ
သည်။ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာတွင် ထိတ်လန့်သည့် အမှုတရာ
ပေါ်လွင်နေသည်။ သူ့ဖခင်က သွေးထွက်နေသော သူ့လက်
မောင်းတစ်ဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

၇၂

ဥဒြ ခွဲသံကို သူကြားရသည်။ မည်သည့် နေရာမှ ဖြစ်ပြီ
မည်သည့်ဘက်သို့ ဦးသည်သွားသည်ကို သူ မမိန့်မှန်းနိုင်။

သူမက မာရ ရုပ်လိုက်၏။ ကျည်ဆန် ကုန်သွားသော သေနတ်
သူ့ လက်ကန့် ရှိနေသေးသည်။ သူ၏ လက်ဖမိုး တစ်ဘက်ဖြင့်
ပေးပြင်ကို ပုတ်ကြည့်သည်။

သူ့လဲကျဉ်က ထိခိုက်သွားခဲ့သော နေရာမှ သွေးထွက်နေ
ဆဲရှိသေးသည်။

ကလေးမက သူ့ကို စကားပြောဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ သို့
သော် ဥဒြ ခွဲသံ ပုံနဲ့ ပို၍ နိုးကပ်လာနေပြီ။

ပေါက် ချက်ချင်း သုတ်ခြေတင်ရတော့သည်။

()

အခန်း(၁၁)

သူ့အနည်းငယ် အဖေးမိနေသည်။ သို့သော် ယင်းအချက်
မှာ အကြောင်းပြချက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သူ့ မျက်နှာပေါ်မှ
အော်ရာကို သူမ မမြင်ရဘဲ၊ ထို့ကြောင့် သူမနှင့် ချိန်းဆို့
မှုကို သူမပျက်လိုက်သည်။

နောက်တစ်ချက် နှစ်ချက်ဆိုလျှင် မုတ်ဆိပ်ချိတ်ရင်း ဝေးထိ
သွားသော ဧကန်ရာမှ သူ့လိမ်ပြော၍ ရနိုင်သည်။ ထိုအချိန်
အထိ မည်သူနှင့်မျှ သူမတွေ့လို့ အထူးသဖြင့် ဆိုင်ရင်းနှင့်သူ
မတွေ့ချင်။

သူမသည် အဖိုးရတက်သား တစ်ဦး မဟုတ်လော။ ရဲတေ့
သိထားသလောက် သူမလည်း သိထားသည်။ ထို့ပြင် သဲလွန်
စတင်ပုဂံပျင် သူ့အနေနှင့် ဆက်စပ် တွေးခေါ်နိုင်စွမ်း ရှိ
သည်။

နှင်းခဲများပေါ်မှ သွေးများကို သတင်းတရားက နေ့
မှန်းကြည့်နေ ကြသည်။ ရဲအဖွဲ့က ၎င်း သွေးများကို ဓါတ်ခွဲ
ကြည့်နေသည်။

နှင်းခဲများပေါ်တွင် တွေ့ရလောသော သွေးများသည်
သေဆုံးသူ လူဆိုး၏ သွေးနမူနာများနှင့်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဖက်ရာရနေသည့် ကိုက်ခိုက် ခံရသော လူ
၏ သွေးနမူနာ များနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ တူညီ
ခြင်း မရှိခဲ့လျှင် ထိုသွေးများသည် သုတ်သင်ရေးသ
မားအား ရွာပေ့ပော်ထုတ်ရာမှာ ပိုမိုနီးကပ်သည့် အ
ထောက်အထားဖြစ်နိုင်သည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့က ထိုကဲ့သို့ ယူ
ဆကြောင်း ကပွဲတိန် မော့က ပြောပြသည်။

သူတို့ အဆုံးသတ်ခြင်းနှင့် ဝင်းပြင်အောင် ရှားသည်။
သုတ်သင်ရေးသမားသည် ပါးမပြေင့် အခုတ်ခံခဲ့ရသည်ဟု သူ
တို့ယူဆခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ သုတ်သင်ရေးသမား ဖက်ရာရနေသည်
ဟူ၍ သူတို့ ယူဆနေကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ၎င်းအပြင်မိမိ
၏ အသွင်အပြင် ကြည့်ပေးရုံမျှဖြင့် ခြစ်လာသည့်အချိန်ကိုင်
အောင် အိမ်တွင်းအောင်းနေမည်ဟု ပေါလ်ကလည်း စိတ်
ကူးထားသည်။

သေဆုံးသူ၏ အဝတ်များပေါ်တွင် ဝန်းဝန်းသော ငယ်
မိန်းမများကို ဓါတ်ခွဲကြည့်သောအခါ သူ့အား အနီးကပ်စစ်
ခွဲကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

လူသတ်မှု ကျူးလွန်နေသည့်အချိန်က လူသတ်သမားလဲကျ
နေဆဲ ဖြစ်ရမည်။ သေဆုံးသူ၏ ကိုယ်တွင်းရှိ ဝင်သွားသော
ကျည်ဆန်များ ဝင်ပုံ ဝင်နည်း ထောင့် ဗားနားတေးက အ
ထက်ပိုအချက်ကို ခေါ်ပြနေသည်။ လူသတ်သမားကိုယ်တိုင်
ခါးဖြင့် အခုတ်ခံရ၍ ကံကျခဲ့ခြင်းဖြစ်သလော။ ချီကာရှိ ရှု
တပ်ဖွဲ့က ဤအချက်ကို ဝင်ပုံအားဖြင့် သို့မဟုတ် လျှို့ဝှက်
မတ်နှင့် သူ၏ မျက်မမြင်သမီးကလေး တို့က သဲလွန်စ ခေါ်
ပြောပြခဲ့ကြသည်။

ယခု နံနက်ပိုင်းက ဆေးရုံတွင် မတ်နှင့် တွေ့ဆုံအစွဲအေး
ရန် သတင်းထောက်များကို ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြသည်။

‘ဒီလူခါးခုတ်ခံရတာ သိပ်မများဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့
တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့သိသိဆိုတာ လူဆိုးကို သူ့သေတံခွပ်ပြီးတဲ့
နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရားသင်္ဃန်း ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကျွန်
တော်တို့ အနားကို ရောက်လာခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီ အချက်
တွေ ကျွန်တော် တစ်အကျ ပြောနိုင်တယ်’

မတ်က သတင်းထောက် များကို ဤကဲ့သို့ ပြောပြခဲ့သည်။

နယူးယောက်မြို့တော်မှာ သုတ်သင်ရေးသမားအသက်သင်
ရှားရှိနေဆဲ ဩဂုတ်လက နယူးယောက်ရဲတပ်ဖွဲ့က သတင်း
သုတ်ပြန်ကားသောကြောင့် သူ့အတွက် ဓာတ်သားနှင့် ရတနာ
သည်။

ကိုကော့ကိုသို့ ပေါက်ရောက်ခဲ့နေစဉ်၊ သူ့ကလေးငယ်တို့ တွင် ရာသက်မှ ငါးစုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းအမှုများကို သူနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့သော် အဆင့်မြင့်ရာထူးများမှ လူ့အချို့က အမြင်မှန်ကိုယ် ထားကြသည်။

နယူးယောက်မှ လူများက ချီကာဂိုရှိ ၎င်းတို့၏ လုပ်ပော် ကိုယ်တော် များအား ပင့်ယူ၍ လင်းလင်း ပြောပြရန် ဆုံးဖြတ် ထားကောင်း ထားကြလိမ့်မည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် လွန်ခဲ့သော သိသင်းပတ်အနည်းငယ်အတွင်း က ချီကာဂိုရှိသို့ ပြောင်းရွှေ့ လာခဲ့သော နယူးယောက်မြို့ သားများ ရှိမရှိ သတင်း အချက်အလက်များကို ချီကာဂို ရဲ့ တပ်မှူးက ပတ်စရဲဆောင်းလာစရာ အကြောင်းရှိသည်။ ထိုကဲ့ သို့ သူ့ လာရူးစမ်းကြမည်ဆိုလျှင် အဖွဲ့အနေနှင့် မိမိအား နိုးကပ်စွာ စမ်း စစ်ဆေးလာကြလိမ့်မည် ဟု ယူဆရသည်။ စပေါ်တိုတာနှင့် ချိုင်းလ် ဂုတ်စ်တို့ကို သူတို့တွေ့ဆုံပေးခြင်း ကြလိမ့်မည်။

သူ့နေထိုင်ရာ အဆောက်အုံမှ အလုပ်သမားများကို သူ တို့ ဝင်ဆေးကြလိမ့်မည်။ ထို့ ဝနောက် ရိုင်ဂျင်း အနီးသို့ သူတို့ ချဉ်းကပ်လာကြမည်အရေးကို သံသယရှိပေမလို့။

သူ့ အား သံသယရှိလာလျှင် မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ လျှောက် တွက်၍ မဖြစ်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူ့ အနေနှင့် သာဇော့ အားဖြင့် သတိထားနေသည်ထက် များစွာ ပို၍ ဂရုစိုက် နေ ရပေလိမ့်မည်။

သူ့ အနေနှင့် သဲ နှစ်လုံးဝကျန် မနေရစ်အောင်အထူးသ ထိထား၍ လုပ်ဆောင်ရပေမည်။ သံသယရှိလာကြလျှင် သက် သေခံအခံအောက်အထား ပျား ချဉ်းငိမ့်မည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့ အနေ နှင့် သဲလွန်စ တစ်ကုန်းတစ်ကားလားက တွေ့သွားလျှင် ကိုပြီး နိုင်သည်။

သူ့ အနေနှင့် အလွန် စေ့ စပ်သေချာသည့် ကြေးစား လူ သတ်သမားလောက် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှု ရှိဖို့လိုအပ်သည်။ အ မှာရာကို ထည့်သွင်းဥဉ်းစား ထားရမည်။ ရှုပ်ထွေး ပေလီလာ မည့်ပြုသနာ ဟူသမျှကို စဉ်းစားပြီးသား ဖြစ်ရမည်။ စစ်တု ရင် ကတားရသည်နှင့် အလားတူသည်။

အပျော်တမ်း လူ့သတ်သမား အဖြစ်က သူ့ အား အကာ အကွယ်ပေးပြီးသားပြိုင်နေမိ သို့တောက်များစေရာမြေအောက် လောကလားများပါ။ ပါဝင်သည့် ကြေးစားလောက ကသူ ကို မသိကြပေ။

သူ့မှာ မည်သည့်လူဆိုးနှင့်မျှ ဆက်သွယ်မှုမရှိ။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်သတင်းပေးကမှု သူ့ အကြောင်းကို ခြေရာခံပေးနိုင် မည်မဟုတ်ပေ။

အနေအတွက် မသိနိုင်သော ရဲအရာရှိများက သူ့အား ကျိတ်ရှင်လောက်ခံနေကြသည်။ ထို့ကြောင့်စုံစမ်းမှုများကိုစိတ် မပါစပါ လုပ်နေကြမှာ စေချာသည်။ သူသည် အကယ်၍ စိတ်မနှံ့သည့် လူသတ်သမား ဖြစ်နေပြီး အပြစ်မဲ့ သူများကို သတ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် ရဲအရာရှိများက ပို၍ တက်ကြွစွာစမ်းကြ လိမ့်မည်။

၁၆၈ (၉) ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

သုတ်သင်ရေးသမားသည် အပြစ်ကျူးလွန်သူများမှ အပ မည်သူ့ကိုမျှ ခြိမ်းခြောက်နေခြင်း မဟုတ်။ ရဲအဖွဲ့နှင့် တကွ ပြည်သူ့လူထု အများစုကြီးက ဤကဲ့သို့ ထင်မြင် ယူဆ နေကြသည်။

ဖော်ပြပါ အချက် အလက်များကို ဆန်းစစ်ရန် အခက်အခဲ မရှိနိုင်။ သို့သော် ခြေရှင်းရန်ပို၍ ခက်ခဲသည့်နောက် အချက်အလက်တစ်ရပ်ကလည်း ပေါ်လာပြန်သည်။

ခင်းမပြင်ရုပ်ဖတိုင်မီ ဆယ်နှစ်နာရီခန့်က တောင်ပိုင်းနယ်မြေ အုပ်စုပစ်ခတ်မှု လူငယ်နှစ်ယောက် အသတ်ခံခဲ့ရသေးသည်။

ရုပ်တားသော ကားတစ်စင်းကို ထိုလူငယ်များက ပန်းချီများဖြုတ်ယူနေကြစဉ် လေးဆယ်ငါးပစ္စည်းဖြင့် ပစ်သတ်ခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယမန်နေ့အထိဖြစ်ပွားခဲ့သော သုတ်သင်ရေးသမား ဆွဲမဟုတ် သုတ်သင်ရေး သမားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ဆေးဆိုးခဲ့ကြရသော လူသတ်မှုပေါင်းမှာ ဆယ် လေးမူအထိ ရှိသွားပြီ။ ဤပြစ်မှုများအား ဖတ်ပေးသောတည်းက ကျူးလွန်နေခြင်းလော။

တစ်ယောက်ထက် ပိုသော လူသတ်သမားများက ကျူးလွန်နေခြင်းလော ဆိုသည်ကို ရဲအဖွဲ့အနေနှင့် အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်သေးပါ။

အမျိုးသမား တစ်စုစီဖြစ်သော လူသတ်လက်နက်နှစ်မျိုးကို သုတ်သင်ရေးသမား တစ်ယောက်စီက အသုံးပြုနေသည်

ဟု ယူဆရန် အကြောင်း ရှိနေ၏။ ထိုအချက်ကြောင့် သုတ်သင်ရေးသမားနှစ်ယောက် တစ်သီးတစ်ခြားစီ ရှိနေကြသည် ဟု ယူဆနိုင်သည် ဆို၏။

ကပ္ပတိန်မောက် ထိုကဲ့သို့ ပြောကြားခဲ့သော်လည်း ခိုင်လုံစွာ သက်သေပြုနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

ဦးကာဂျီ ဝီဇင်ဗာ (၃၀)ရက် ယမန်နေ့ ညဉ့်နက်ပိုင်း အချိန်က ဦးဦးတီးစားရပ်ကွက်တွင် လူသတ်မှု နှစ်မှု အုတ်အော် သောင်နင်း ပြစ်မှုများခဲ့သည်။

သုတ်သင်ရေးသမားကို ရွာဖွေ ဖော်ထုတ်ရာတွင် ယင်း မှုခင်းက ချီကာဂျီ ရဲကပ်ဖွဲ့အား ပထမဆုံး အရေးပါသော သဲလွန်စက် ခြေရာခံသော သင်္ဘော အသောက်အကူ ပြုသည်ဟု ယူဆရာအကြောင်း ဖြစ်လာသည်။

ညဆယ်တစ်နာရီ မိနစ်နှစ်ဆယ်အချိန်က ပစ်ခတ်ဟက်ခင်း အမည်ရှိ စားသောက်ဆိုင်ကလေး တစ်ဆိုင်အတွင်း သို့လူဆိုးနှစ်ဦး ဝင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကောပိတာအနီး၌ ရပ်နေကြသော လူပျား
ဦးကို သူတို့က သေနတ်များဖြင့် ချီခိုကြသည်။ ထို့နောက်
အံ့ဆွဲဆံ့ ဝေ့များ သိမ်းလုခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် လူကောင်းသောကံဆိုင်အသွင်းမှ ထွက်သွား
ကြစဉ် သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခံကြရခြင်းဖြစ်သည်။ အနီး
အနားသို့ တောက်လာသော ကားတစ်စင်းပေါ်မှလူက နှင့်
ထားသောကားပြောင်းပေါက်မှ လှမ်းပစ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်သွားသော လူသည် ကင်းမောင်း၍
ထွက်ပြေး ဝေးသွားသော်လည်း သို့သော် ဆိုင်တွင်းရှိ လူအချို့
က သူ့မျက်နှာကို ဒဏ်ခံခဲ့ကြသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

လူအချို့နစ်ယောက်စလုံး သေဆုံးသွားကြသည်ဟု ရဲကပ်
ကြပ်ကြီး တစ်ဦးက ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဆိုင်တာဝန်ခံက ရဲကပ်
ဖွဲ့သို့ ပျက်လိမ့်နန်းဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ထို့နောက်များ မကြာမီ မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီး ပတ္တ
ရဲသားနှစ်ဦး ဖောက်ဖို့လာကြသည်။

၎င်းရဲသားက အကြောင်းကြားသဖြင့် သူနာတင် ကား
တစ်စင်းနှင့်အတူ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး တစ်ဦးလည်း ဖောက်ဖို့
လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ရဲကပ်ဖွဲ့က ဝေ့အိမ်မှတစ်ဆင့် ကောင်းစွာဖြင့်
ကြေငြာကို ပစ်သတ်ကြောင့် ချီကာပွင့် ဝှေးရှိ သတင်းထောက်
များ အင်းပျားရာသို့ အလျင်အမြန် ရောက်ရှိလာကြ
သည်။

ကက်ပတိန် ဗစ်တာမော့ဇာက လာချီနှင့် မရှေးမနှောင်း
ပင် သူတို့ရောက်လာကြသည်။ ကက်ပတိန်မော့ဇာသည် လူသတ်မှု
ဋ္ဌာနခွဲရှိ ဝိုင်းတောက်များ၏ အကြီးအကဲဖြစ်သည်။

သူတို့သင်ရေးသမား၏ အမှုများကို ဝိုင်းတောက်အားရန်
အထူးတာဝန်များ ပေးအပ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်ကို သူ ဦး
ဆောင်နေရသည်။

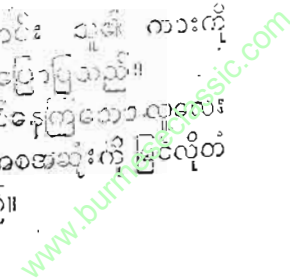
လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားပဋိအချိန်က ခိုင်အသွင်းကို ကေခင်
တာအနီးတွင် နားပေးကန်နေသူ သေးဦးရှိသည်။ သတင်း
ထောက်များက ထိုလေးဦးကို တွေ့ဆုံ မေးမြန်းလျက်
သော်လည်း ခွင့်ပြုချက် ရှေ့ခေပ။

ထိုလေးဦး၏ အမည်များကို ရဲတပ်ဖွဲ့က လျှို့ဝှက်ထား
သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းသက်သေ လေးဦးကို ရဲတပ်ဖွဲ့က ချက်
ခုင်းပင် လျှို့ဝှက်ချရာသော နေရာသို့ ပို့ထားသည်။ ဆိုင်
တာဝန်ခံ မစ္စတာပီနိုက သတင်းထောက်များ၏ မေးမြန်း
ချက်များကို ပြေကြားခဲ့သည်။

သေနတ်ပစ်မှု ပြန်ပွားခဲ့တော့ ဆိုင်၏ နောက်ဖက်ပိုင်းရှိ
ဝေ့သိမ်းဆင့် နေရာအနီးအနား၌ သူရှိခဲ့သည်ဟု ပြော
သည်။

တုတ်ဆင်ရေးသမားကို လည်းကောင်း သူ၏ ကားကို
လည်းကောင်း သူမမြင်လိုက်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဤသို့ပင် ပြစ်စေ ကောင်တာ၌ ထိုင်နေကြသော လူလေး
ဦးအနက် အနည်းဆုံးနှစ်ဦးက ဖြစ်ရပ်အစအဆုံးကို မြင်လိုတံ
ကြသည်ဟု မစ္စတာပီနိုက ပြောပြသည်။

၁၇၂၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာမြန်)

‘လူဆိုးတွေက ကားကို သတ်သင်ရေး သမားက နောက်ကနေ ခြေရာခံပြီး လိုက်နေတာ မြင်နိုင်ပါတယ်’

ကက်ပတိန် ဗစ်တာမေ့က သောင်းထောက်များအား ဤကဲ့သို့ပြောပြခဲ့သည်။

အတယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဆင်မြင်ယူဆပါသလဲဟု သောင်းထောက်များ မေးမြန်းကြသောအခါ ကက်ပတိန် ဗစ်တာမေ့က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

‘ဆာမြင့်လို့ သဲဆိုတော့ ကြည့်လေ၊ လူဆိုးတွေ ဆိုင်ထဲက လှည့်ကန်ပြီး ပြန်ထွက်လာတဲ့အချိန်နဲ့ သူ့ရောက်လာတဲ့အချိန် ဘစ်ထင်တည်းကျနေတယ်ဗျ၊ ဒီကောင်တွေက ဘယ်လူတွေ ဆိုတာ လူထိထားပြီးသား ခြေထောက်ဖြစ်နေမှာ ဒါမှ မဟုတ်ရင် လူ့ သူတို့အကြံအစည်ကို ခံမိလို့ သူက နောက်ကနေ ခြေရာခံ လိုက်လာတာလဲ ဖြစ်နိုင်ခြေမယ်၊ ဆိုင်အနီးအနားက ကား ဂျပ်တဲ့ နေရာအထိ သူ့နောက်ထောင်ခံလိုက် လာခဲ့လိမ့်မယ်၊ ပြီးမှ အခု သိုင်ဆဲက ငွေတွေ လုယူပြီး ပြန်ထွက်လာတာကို သူ့စောင့်နေတာ မြင်ရမယ်’

‘လူဆိုးနှစ်ယောက် ဆိုင်ထဲက ထွက်မလာမီ သူ့ကားရှေ့ မီးကို ပိတ်ထားထားတယ်၊ အဲဒီနောက်ကို ငန့်တော့အပြင် ထွက်လာတော့ သူက မီးပွင့်ပြီး မီးမောင်းနဲ့ ထိုးထားသလို လုပ်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီကောင်တွေ သူတို့ကို သူတို့ ဘာဖြစ်သွားမှန်း မသိနိုင်လောက်အောင် သေနတ်နဲ့ လေးချက် ဆင်ပင်လိုက်လယ်’

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၀ ၁၇၃

သေဆုံးသွားသော လူဆိုးနှစ်ယောက် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြသည်ကို မသိကြရသေးပါ။

အက်ဗီအိတ်အိတ်အဖွဲ့အနေနှင့် သူတို့အကြောင်း သိကောင်း သိလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းလူဆိုးများ၏ လက်တွေ့ပုံရိပ်များကို ဝါရှင်တန်သို့ ပေးပို့ထားကြောင်း သိရ၏။

‘ဒီကောင်တွေ ချီကာဂိုမြို့သားတွေတော့ မဟုတ်ကြဘူးဗျ၊ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေကြရင်း ကြုံသလိုလုပ်ခဲ့ကြတာ မြင်နိုင်ပါတယ်’ ကက်ပတိန်ဗစ်တာမေ့က ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

‘အဲဒီနောက်တော့ သုတ်သင်ရေးသမားဟာ သူ့ကားကို နောက်ပြန်ကျော့ပြီး စားသောက်ဆိုင်အနီးက ခွာပွဲကြိုးစားတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဆိုင်ထဲက လူနှစ်ဦးထွက်မနေဘဲ သူ့ပျက်နှာကို မြင်လိုက်ကြတယ်တဲ့...’

‘အဲဒီသက်သေတော့ရဲ့ ပြောပြချက်အရ သူ့ပုံပန်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ရေးဆွဲထားကြတယ်၊ အဲဒီပုံရိပ်ပေါ်အခြေခံပြီး စုံဖမ်းထောက်လှမ်းမှုကို ကျွန်တော်တို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်နေကြပါပြီ’ ကက်ပတိန်ဗစ်တာမေ့က ပြောပြသည်။

သက်သေများ ပြောပြထားသော လူပုံပန်းအကြောင်း အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မပြုရန် ကက်ပတိန်က ငြင်းဆိုသည်။

သို့ဖြစ်စေကာမူ သက်တောတွင်ထိုင်၍ စားသောက်နေကြသူများအနေနှင့် သူတ်သင်ရေးသမားကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောနိုင်ကြမည်ဟုတ်ဟူ၍ မတောဖီနီက ထင်မြင်နောက်ပေးပြန်သည်။

သက်သေဟုတ်ခြင်းက သူ့အားစတောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်ဟု မဂ္ဂဟာဖီနီကရှင်းပြသည်။

ဆီပင်ဇာရောင်က ဝပ်ပျော့ပျော့ပဲ မီးခိုးရောင် ဒါမှမဟုတ် ရွှေခါးခွင် ဒါမှမဟုတ် အဖြူရောင်ဆံပင်နဲ့ လူဖြူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထင်ရတာပဲ။ အဲဒီအမျိုးသမီးက ဝါလောက်ပဲ ပြောပြနိုင်ခဲ့တာပါ။

ရှေးရုပ်ကွက်အဖွဲ့ဝင် ရှိ ကားရပ်သည့် နေရာတစ်ပိုက်တွင် လျှပ်စစ်မီးဖျားနီသည်။

ထိုမီးရောင်များကြောင့် အခိုက်အတန့်အတွင်း မြင်ရသည့် အရာဝတ္ထုများကို တိကျစွာသရုပ်ခွဲ၍ မရနိုင်။

တားသောက်ဆိုင်နှင့် ဝေဆုံးဆယ်မျှ ဝေးဝေး နေရာရှိ ကားတစ်စီးပေါ်မှ လူသင်ဦး၏မျက်နှာကို ပြတ်သားစွာ ပုံဖော်၍ နှိပ်နှိပ်ဟုတ်။

တောင်လေးဘက်များကိုယ်တိုင် ထိုနေရာတွင် လက်တွေ့သလ္လာကြည့်သောအခါ ဒီအတိုင်း အမြေပေါ်လာသည်။

သူတ်သင်ရေးသမား အသုံးပြုခဲ့သော ကား၏နံပါတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပုံဖန်းသဏ္ဍာန်ကိုလည်းကောင်း မပြင်သည့် သက်သေကမူ ပြောပြနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း ရဲတပ်ဖွဲ့က ဝန်ခံသည်။

သေဆုံးသွားသော လူဆိုးနှစ်ဦး၏ခန္ဓာကိုယ်များမှ ကျည်ဆန် ထိပ်ပူးလေးခုရရှိထားသည်။ ဒဿမုလေးငါး ပုဒ္ဓတို့မှ ပင်ပိုက်သော ကျည်ဆန်များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သူတ်သင်ရေးသမားအနေနှင့် သတ် လူသတ်မှုများတွင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးသောပ ထိုမှ ကျည်ဆန်ထိပ်ပူးများဖြစ်ကြောင်း အရာရှိများ ကပြောပြကြသည်။

‘သုံးဆယ် ရွှစ်နှောင်းပွေ့မှာရော လေးဆယ် ငါး နှောင်းပွေ့မှာပါ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ကျည်ဆန်တွေဟာ ထိပ်ချိုင့် ယမ်းအာင့်တွေချည်းပဲ။ ‘ဒမ်ဒမ်’ ဆိုတဲ့ ယမ်းတောင့်ဖတူတာ မှန်လိုက်တာ။ ပေါက်ကွဲကုန်ကြတာပဲ။ အဆန်တွေ ဖြိုကွဲပယ်’

‘ဒီလိုပေါက်ကွဲကုန်ကြတာကြောင့် ယမ်းတောင့် သရုပ်ခွဲစဉ်မှာနဲ့တွေ့မှာ အခက်အခဲ တွေကုန်ကြတယ်။ သရုပ်ခွဲလို့ မရနိုင် သွားလို့ ကျွန်တော်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရတော့ရ နိုင်ပါသေး။ ကျွန်တော်တို့ထဲကြီးစားနေကြပါတယ် သရုပ်ခွဲတဲ့ ကျွန်တို့နဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတတ်တယ် ပြီးတော့ ကျေနပ်သောက်တဲ့ အခြေရရှိ ခဲယဉ်းတယ်’

‘ဥပမာပြောရရင် ဒဿမုလေးငါးကျည်ဆန်နဲ့ ပစ်ခဲ့တဲ့ ဆန္ဒနစ်မှုကိုတွေ့ရပေမယ့် အဲဒီအမှုတွေမှာသုံးခဲ့တဲ့ ဆေးနတ်ဟာ စခြားအမှုတွေမှာသုံးခဲ့တဲ့ ဆေးနတ် ဟုတ် မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ တိတိကျကျ သက်သေ မပြနိုင်ကြဘူး။ အမှုသွား

၁၇၆ ○ ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

အမူလာ အခြေအနေကို ထောက်ကြည့်တော့ သေနတ်ပစ် လက်တည်းကပစ်လိုက်တဲ့ ကျည်ဆန်တွေ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆနိုင်တယ်။ ခိုင်မာတဲ့ သက်သေပြချက်ကုန်တော့ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ မရနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေမယ်

ကပ္ပတိန်ဗစ်တာမေ့က အထက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြသည်။ လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သောနေရာများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်များ တွင် အသုံးပြုပြီးသား ကျည်ဆန်ခွံများကို လုံးဝ မတွေ့ခဲ့ဘူးကြောင်း ကပ္ပတိန်ဗစ်တာမေ့က ဆက်လက် ရှင်းပြခဲ့သေးသည်။

‘ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ ပတ်သက် ကျိုးကျွေးမှာ ဒီပြဿနာ မပေါ်နိုင်ပါဘူး၊ ခြောက်လုံးပြူးတွေက ကျည်ဆန်ခွံတွေ အလိုအလျောက် ထုတ်နိုင်တာမဟုတ်ဘဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒဿမ လေးငါးပုဒ်တို့ကတော့ တစ်ကြိမ်ပစ်လိုက်တိုင်း ကျည်ဆန်ခွံ လာရဲ ထုတ်ပစ်တယ်။ အဲဒီကော့ သုတ်သင်ရေးသမားက သူ့လူသတ်တဲ့ နေရာက တွက်ခွာမသွားမီ သူ့ ကျည်ဆန်ခွံတွေကို ကောက်ယူသွားတယ် ဆို သဘောပဲ။ အဲဒီလိုမှ ဟုတ်ရင်တော့ သူ့ ကားကဲကနေ လှမ်းပစ်သွားတာ ပြစ်မှုမယ် အဲဒါမှ သူ့ ကျည်ဆန်ခွံတွေကို သူနားတဲ့နေရာရောက်ရင် သိမ်းယူနိုင်မယ်’

ကက်ပတိန်ဗစ်တာမေ့က ဆက်လက်ရှင်းပြခဲ့သည်။ သုတ်သင်ရေးသမားများ အသုံးပြုကြသည့် လက်နက်များ၏ ပုံစံ

နှင့် အမျိုးအစားတို့ကို ဖော်ထုတ်ရာမှ တိုးတက်မှုရှိကြောင်း သိရသည်။ ကက်ပတိန်ဗစ်တာမေ့က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သေးသည်။

‘အဲဒီလက်နက်နှစ်မျိုးဟာ ဘယ်က လုပ်တယ်၊ ဘယ်ပုံစံ တွေဆိုတာ ဓာတ်ပုံခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ တွေ့သားပါပြီ။ ခုလောလောဆယ်တော့ ဒီသတင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ ထိန်ဂျက်ထားရဦးမယ်။ အခြေတွေကို တကယ် တွေ့စားပါပြီ’

အိပ်ရာထက်ဘွင် လက်ယာဘက်သို့ စောင်း၍ သူမ အိပ်ပျော်နေ၏။

သူမ နိုးလာမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် သူက အိပ်ရာပေါ်မှ ဖြည်းဖြည်းဆင်းလာသည်။

ပေါလ် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ချူ၏ ဖိနပ်က ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ တဖျပ်ဖျပ် အသံမြည်နေ၏။

သူမကြိုက်တတ်သော အင်္ဂလိပ်ဂေတ်ဖီဖျော်ရန် ကိရိယာများနှင့် ထည့်စရာများကို သူ အသင့်ပြင်ထားသည်။ ငှင်းကော်ဖီကို နို့ပူဖြင့် ဖျော်ရသည်။

ယိုးနော်ကံ အိမ်ဝှေ့တံခါးပေါက်ဆီသို့ သူ လျှောက်
သွားပြီး တံခါးကို ဖွင့်သည်။
ခြေထုတ်ပေါ်မှာ နံနက်ပိုင်း သတင်းစာရောက်နေသည်
ကို တွေ့ရ၏။

သတင်းစာကို သူ ကောက်ယူပြီးနောက် တံခါးကို ပြန်
ပိတ်၍ ချက်ထိုးထားလိုက်သည်။
သတင်းစာ ဝက်စပိုင်ကို သူ မြင်၍ မျက်လုံးပြူးသွား
သည်။

သုတ်သင်ရေးသမားက အကြမ်းပက်ရေးကို သွေးထိုး
ပေးနေပြီလား

အမျိုးအမည် မသိရသော သုတ်သင်ရေးသမား၏
လူသတ်မှုများအကြောင်း သစ်ထောက်တစ်စ ပို၍ လူယိ
များလာသည်။ ယင်းအချက်ကြောင့် ချီကာဂိုမြို့သူ
မြို့သားများက မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သည့် အကြမ်း
ပက်မှုများလာသည်ဟု တွေ့ရသည်။ နှစ်သစ်ကူးနေ့
မတိုင်မီ အကြိုခန့်က ဆိုက်ပရပ်ချိုး နှစ်ခြိမ် ဖြစ်ပွား
ခဲ့သည်။ ထိုအချက်ကို အကြောင်းပြုပြီး ဤကားရှိ
တော် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ကာကွယ်ရန်ပစ်ခတ်သောက ယမန်နေ့
ညက အထက်ပါအတိုင်း ခြေကြားခဲ့သည်။

ရဲခင်းကြီး၏ နှစ်ပတ်လည် သတင်းစာရှင်းသင်း
ပုံစံ ကက်ပတ်နစ်ပစ်ကားမှာ ဝက်စပိုင်ခန့်ခွန်းပြော

ကြားခဲ့သည်။ ယမန်နေ့ စောစောပိုင်းက ရရှိခဲ့သော
သတင်းနှစ်ပုဒ်ကို ရည်ညွှန်းပြီး ကက်ပတ်နစ်က ထောက်
ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မှခင်းတစ်ရပ်တွင် လောင်ပိုင်းနယ်မြေမှ အမျိုး
သမီးတစ်ဦး၏ လုပ်ငန်းကို အေးမြစားသည်။ လူစည်
ကားသော မာပင်လူသားကင်းလမ်းကျယ်ပေါ်တွင်
အမည်မသိလူငယ်နှစ်ယောက်က လူသတ်ရန် ကြိုးစား
ခဲ့သည်ကို ထိုအမျိုးသမီးက တွန်းလှန်ခဲ့သည်။ ထို
အမျိုးသမီးက သူမ၏ လက်ချွတ်တံဆိပ်ကို အတော်
အသင့်ရှည်သော သံပိုက်လုံးတစ်ခုယူညှိယာသည်ဟု
ဆို၏။ အမျိုးသမီးက ထိုပိုက်လုံးဖြင့် ရိုက်လွှတ်
သောကြောင့် လူငယ်နှစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားကြ
သည်။

အခြားမှခင်းတစ်ခုပိုမိုလည်း မာဟ်ဆီဆိုက်တစ်ဆိုက်
ကို လူသတ်ဖို့ ကြိုးစားလာသူများအား ဆိုင်တာဝန်
ခံက တွန်းလှန်ခဲ့ပုံကို အေးမြစားသည်။ ဆိုင်တာဝန်ခံက
ငွေသိမ်းစားပုံအောက်တွင် ဝှက်ထားသော နှစ်လုံး
ပြူးသေနတ်ဖြင့် လူဆိုးနှစ်ယောက်ကို ပစ်လိုက်သည်။
လူဆိုးနှစ်ယောက်လုံး သေနတ်ထိမှန်လွှားသည်ကို
ဝေ့ရ၏။ သို့သော် ဝင်းတို့ ပီးလာသောကားဖြင့်
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လွှားခဲ့ကြသည်။

မာဟ်ဆီဆိုက်တာဝန်ခံက အောက်ပါလူတိုင်း မှတ်ချက်ချ
သည်။

‘သုက်သင်ရေးသမားရဲ့ လုပ်ရပ်က မှန်ဘယ် ကိုယ်လို့ ဒီစကားတွေနဲ့ နားလည်တဲ့ ဘာသာစကားက တစ်မျိုးပဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား’

ကက်ပတိန် ဗစ်တာမော့က အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက် ချသည်။

‘ဒီအဝေးအဝေးမျိုးက အန္တရာယ်များပါတယ်၊ ခင်ဗျား ထို့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ နေရာကို လက်နက်ကိုင် လူတိုင်း ဝင် လာတဲ့ ဘေးမှာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ခုခံမယ်ဆိုရင် အကြီး အကျယ် စွန့်စားမှုလုပ်ရတာမျိုး ဖြစ်သွားမယ်၊ ဒီလိုသူတို့ တော်အောင်များများက ထူထားပေးသွားရမယ်၊ ရာဇဝတ် ကောင်တွေပဲ၊ ခင်ဗျား သူတို့လို ကြံ့ခိုင်ပြီး သေနတ်ပစ်ကျွမ်း ကျင့်စေ့ရှိရင် သူတို့နဲ့ ပြိုင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲ နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ခင်ဗျား သူတို့လို ကြံ့ခိုင်ပြီး သေနတ်ပစ် ကျွမ်းကျင်မှုမရှိရင် သူတို့နဲ့ ပြိုင်ပြီး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲ နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ခင်ဗျားဘက်က ရှုံးမှာ သေချာလေလောက် ဖြစ်နေတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်ဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြချက်နဲ့ ဗဟိုဆေးတဲ့ လက်နက်ဖြစ်ပါစေ၊ ကျွန်တော်တို့က တော့ ခွင့်ပြုချင်ဘူး၊ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တရားဝင် မှုဝါဒပဲ၊ သာမန်လူတွေအတွက် လက်နက်ဟာ ဒဏ်ရာအနာ တရ ဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်သေတဲ့အထိလဲ ဖြစ်သွားနိုင် တယ်၊ ဝေဒနာမီးကောင်လာထဲက ဒေါ်လာ နည်းနည်းပါး ပါးဟာ ဆိုင်တာဝန်ခံအင်ငယ်ကရဲ့ အသက်လောက် တန်ဖိုး မရှိပါဘူးဗျာ’

သို့ဖြစ်စေ သုတ်သင်ရေးသမား၏ မှုခင်း ဖြစ်ပေါ်လာ ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ချီကာဂိုမြို့တော်၏ ရာဇဝတ်မှုများ သိသိ သာသာ လျော့ကျသွားခဲ့သည်။

ထိုအချက်နှင့် ဝေလျှမ်း၍ မေးသောအခါ ကက်ပတိန် ဗစ်တာမော့က မပေဖန်လိုကြောင်း ပြင်းထန်သွားသည်။

ပေါလ်သည် ကော်ဖီပန်းကန်နှစ်လုံးကို မှတ်တမ်းကို ယူသွားသည်။ ရေချိုးခန်းထဲမှ သူမထွက်လာသည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ရေစက်ရေပေါက်များကို ရေသုတ်ပင်ကြီးဖြင့် သုတ်နေ၏။

ရေစိုနေသော ဆံပင်များကလည်း ပိုးရိုးပားရား၊ သူမ နှစ်နှစ်ကာကာ ပြုံးလိုက်သော်လည်း အိပ်ချင်မှူးကူး ဖြစ်နေ သည့်ဟန်မျိုး။

‘နှစ်သစ်မင်္ဂလာပါ’

‘ဟုတ်တယ်လေ’ ဟု ပြန်ပြောပြီး ရေသုတ်ပင်ကြီးကို သူမ လှက်ချလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ပေါလ်ကို မင်္ဂလိုက်သည်။ ရေချိုးပြီးဝတ်စုံသောကြောင့် သူမ၏အသားမှာ အေးစက် ကော် ဖြစ်နေ၏။

ပေါလ် လက်တစ်ဖက်စီမှာ ပန်းကန်ပြားနှင့် ပန်းကန် လုံးကို ကိုင်ထားသည်။

ဝင်းတို့ကို သူ ဖြည်းဖြည်းသာသာ ချသားလိုက်ပြီး နောက် သူမအား သိမ်းကျုံးပေ့ဖက်သားမိသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါလင်ရယ်’
‘ကုန်းလားနေအထိ ကျွန်တော်အလုပ်မဆင်းလို့ ရသေး
တယ်။ နှင့် ငါးရှက်ရတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ တနေရာထိ
သွားကြရင် မကောင်းဘူးလား။ နယူးအင်္ဂလိယန်ကို သွား
ကြပါလား’

ပေါက်က အကြံပြုသည်။
‘ဟာ ဝါး သွားချင်တာပေါ့ရှင်။ နယူးအင်္ဂလိယန် ပြည်
နယ်ကို ကျွန်မ မရောက်ဘူးသေးဘူး။ ဒါပေမယ့် နက်ဖြန်
ဒါ သောကြာနေ့တွေမှာ ကျွန်မ တရားရုံးမှာ ရှိနေဖို့ ထို
တယ်’

‘ဒါဖြင့် နောက်ထပ်ချိန်ချိန်မှာ သွားကြတာပေါ့လေ’
‘ကျွန်မ ချိန်းလိုက်မယ်လေ’
သူမက ပြန်ပြောပြီး သတင်းစာကို ဆွဲယူ လိုက်သည်။
‘ဒါဖြင့်ပြန်ပြန်တာပေါ့။ ဘုန်းရေ နီလတ်သင်ရေးသမား
ပြုသော ဗီလပ် စက်ပေါ်နေရင် ဒီကိန်းပြည့်မှာ သူ့အကျော်
ကြားဆိုလေ့ရှိတဲ့ ဇာတ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီနေ့က
တော့ သူ့သမ္မတ အရှေးခံရမှာ သေချာတယ်’

‘ဒီလူက တယ်လီလူသားလဲ’
‘လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ အမှန်ပြောရရင် ရဲအဖွဲ့ဝင်
ကောင်းတစ်ဦးပေါ့။ သူ့ဟာ ဦးနှောက်ကောင်းပြီး၊ ဦးနှောက်
ကိုလဲ အသုံးပြုတတ်တယ်။ သူတံသင်ရေးသမား ပြုသော
ပေါ်လာတော့မှ လူသိများလာတဲ့လူပဲ။ အခု အဲဒီလိုလူသိ

လူသိများလာမှုကို သူ့သဘောကျသလို ဖြစ်လာပြီ။ အဲဒါကို
တယ်လီဇာသုံးရရမယ်ဆိုတာတောင် သူ့သိလာပြီထင်တယ်’

‘သုတ်သင်ရေးသမားတွေရဲ့ သေနတ်တွေကို သူဖော်ထုတ်
နိုင်ပြီလို့ မနေ့ကထုတ်တဲ့ သတင်းဝါကရေးထားတယ်။ လူ့သိ
ရှင်ကြားသူတတ်ပြောနေတာပဲ။ သူ့သိတာကပိုနေတယ်လို့
ကျွန်တော်တင်မိတယ်’

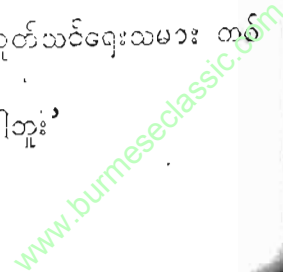
‘အဲဒီထင်မြင်ချက်ပျိုး ဖြစ်လာအောင် သူ့တို့သုတ်သင်ကြ
တာပါ။ သူတို့သုတ်သင်ရေးသမားရဲ့ အနားကို ရောက်လာ
ပြီလို့ သုတ်သင်ရေးသမားက လင်သွားအောင် လုပ်နေကြ
တယ်။ တကယ်ဆိုတော့ သူတို့ဘယ်လိုလဲလွန်စေ့ မရကြသေး
ဘူး’

‘ဒါဖြင့် ဟိုခင်းသောပေါ်ပေါ်ထဲက သက်သေစာတွေ ကရော
တာမှမထူးခြားဘူးလား’

‘ညီအစ်ချိန် ကားအင်ပင်တဲမှာ လူကတ်ယောက်ကို သူ့ကို
တွေ့လိုက်ကြတာပါ။ အဲဒီလူကတ်ထဲမှာ သေနတ် ရှိနေပြီး
ကျည်ဆန်တွေ ဟဲ့ထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ ညစ်ပေနေတဲ့ မှန်
ပြတင်းပေါက်ကနေ ထွန်းမြင်ရတာပါ။ လင်းထိန်းနေတဲ့ အ
ခန်းထဲကနေ ဝိုးတိုးဂါးတားခြစ်နေတဲ့ ကွက်လပ်ထဲကိုမြင်ရ
ပဲ။ ပေဘုံးဆယ် လေးဆယ် ဝေ၊ သေးတယ်ရှင်။ ရှင်စဉ်းစာ၊
ကြည့်ပါလား’

သူတို့က တယ်လီထင်ကြသေး။ သုတ်သင်ရေးသမား ကပ်
ယောက်တည်းလား၊ အများလား’

‘သူတို့စဉ်းစားလို့ မရကြသေးပါဘူး’

‘ကျွန်တော့်အထက် ပြောရရင် အဲဒါ သုတ်သင်ရေးသမား တစ်ယောက်ဟည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီလူပါးရည်နပ်စေ့ ရှိတာ အမှန်ပါ။ ရဲအဖွဲ့ အနေနဲ့ ငါ့ဦးစားလို့ မရအောင် သူ့သေနတ် နှစ်လက် ဆုံးလက် အသုံးပြုနေတာ အကယ်လျှင်လို့ ပေါ့’

‘ကျွန်မလဲသင်ပါတယ် အစ်ဘာပေဘုကလဲ ဒီလိုပဲသင်လို့ မယ် သုတ်သင်ရေးသမားကို သူ့အမိဖမ်းချင်နေတယ်။ သူ့ အမိဖမ်းနိုင်ရင် နာထူးတက်နိုင်တယ်ဆိုတာ သူ့သိတယ် ... ဒါပေမယ့် သိပ်ပြန်ပြန်ဆန်ဆန်တော့ မမိစေချင်ဘူး ငါ့ သုတ်သင်ရေးသမားကို လက်ထိပ်ခတ်ပြီး မြို့တော်ခန်းမ လှေကားပေါ် သူ့နောက်ဆုံး တက်သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သူ ထင်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မတိုင်တော့ ဒီအမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့ကို လူသိများနိုင်သလောက် များအောင် သူလုပ်ချင် သေးတယ်ဆိုပဲ’

‘အဲဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်လို့လား’

‘မလွဲမသမိမှာ သေချာပါတယ်။ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ် ချိန်မှာ သုတ်သင်ရေးသမားအနေနဲ့ အများအပွင့် လုပ်မိ လိမ့်မယ် သူ့အများတစ်ခုတောင် ကျူးလွန်ပြီး သွားပြီ ထင် တယ်။ ဓါးမကြီးနဲ့ ဟိုလူဆိုးကို ဖတ်သတ်သွားခဲ့တဲ့ ညတုန်း ကပေါ့။ သူ့အခုတ်ခံရတာ ဒဏ်ရာပြင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘အဖျင်းဝက် မိုင်တစ်ရာအတွင်းမှာရှိတဲ့ ဆေးရုံတွေနဲ့ ဆေးခန်းတွေကို သူတို့ပိုက်စိတ်တိုက် ရွာကြ သေး တယ်။ သူတို့ဒီလူကိုမိနိုင်တယ် ဒီတစ်ကြိမ်မှာ သဲလွန်စ မရသေးရင် နောက်တစ်ကြိမ်မှာ ရနိုင်တယ်။ သုတ်သင်ရေးသမားတက်

က အရေးနိမ့်စရာ တစ်ချက်ပဲလိုအပ်တယ် သူ့အများတစ်ခု လောက် ကျူးလွန်မိရုံနဲ့ ကိစ္စပြီးသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီ တစ် ချက်တည်းနဲ့ သူ့ကိစ္စချောသွားနိုင်တယ်။ ရဲအဖွဲ့ အနေနဲ့ ထပ်လောက်လုံးက အများယူသမျှကို ကျူးလွန်နိုင်တာပဲ။ သူတို့ဘက်က အမှန်တစ်ခုသေချာပဲ လုပ်မိဖို့လိုသိပါတယ်’

‘ပင်ဗျားပြောပုံကသေချာလှချည်းလား’

‘ဟုတ်သားပဲ အချို့ပြုသာနာလောက်ပဲ တော့တယ်’

‘တကယ်လို့ သုတ်သင်ရေးသမားက ရုပ်ချင်းသွားပြီ ဆိုပါအော့။ ဒါမှမဟုတ် ပြောချင်တာနဲ့ ပြောသွား ပြီးဆိုပါတော့ အဲဒီတော့တယ်လို့ဖြစ်မလဲ’

‘ဘယ်သူ့သိနိုင်မှာလဲ ကျွန်မစိတ်ဝင်ဝားတဲ့ မေးခွန်းက တော့။ သူတို့သူ့ကိုတကယ်ဖမ်းမိကြပြီဆိုရင် ဘာဖြစ်လာမ လဲဆိုတာဘဲ’

‘ခင်ဗျားကတာကိုဆိုလိုတာလဲ’

‘ဒီမြို့မှာဒီလူဟာ ကော်ဗော် လူကြိုက်များတဲ့ သူရဲ ကောင်းဖြစ်နေပြီ။ သူ့ကိုကျွန်မကို စွဲချက်တင်လိုက်ရင် အာပြင်လာမ’

‘ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီ’

‘ဆန္ဒပြပွဲတွေ အဓိကရုဏ်းကေနဲ့ တောင် ကျွန်မတို့ ရင် ဆိုင်ကြရဖို့အကြောင်းရှိတယ်။ ဒီမြို့မှာ ဒီဖြစ်ရပ်မျိုး တစ်ခါ မှ မကြုံဖူးဘူး။’

၁၇၆ ၊ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

‘ချိကားပြန်မှာ သူတစ်ဆယ့်ရှေးလမ်းကို ရုံးတစ်စစ်လေး
ယေဘုယျ ယုံနိုင်စရာမရှိဘဲ နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲအဖြစ် ပြောင်း
လဲ သွားနိုင်တယ်ရှင်’

‘ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ငြိမ်းပေါ်လာနိုင်သလဲဆိုတာ ဝတ္တရံ
တော် စဉ်းစားကြည့်ဖို့ မသိ၊ ကော်မီယူနီးမလား’
ပေါ်လဲကား လိုကတည်း။

ကြာသပတေးနေ့နံနက်တွင် ပေါ်လဲက အိုင်ဂုင်းကိုသူမ၏
ရုံးရှေ့မှာချသားခဲ့သည်။

ထို့နောက် အောင်ပိုင်းနယ်မြေရှိ ဆင်းရဲသား ချပ်ကွက်
များဆီသို့ သူဆက်မောင်း သွားသည်။

ထိုနေ့နံနက်မှာ မြို့ပေါ်ပေါ် ဆင်းရဲသော ချပ်ကွက်များ
ကို မွေနေ့သင်ပို့ပေး သူအချိန်ဖြည့်သား၏။
သို့ရာ၌ ဝင်းမြင့်အောင်ကလေးက လူများလမ်းများ
ပေါ်သို့ မထွက်ပြန်စေဘဲ အကားအဆီးပြုထားသည်။

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၁၇၇

ထို့ကြောင့် နေ့လည်နှစ်နာရီခွဲတွင် မြို့လယ်ပိုင်းသို့ လူ
ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ၏စီမံကိန်း ဖန်တီးထပ်ရေးသွဲ့ရန် သူ
ကြိုးစားနေရသည်။

သတင်းစာထဲမှ ကြော်ငြာတွင်ပါသည့် လိပ်စာအတိုင်း
သူလာခဲ့သည်။

အတော်ဟောင်းနှမ်းပြီး ဖုန်မှုန့်များ ပေးပို့ပါသည့်
သုံးထပ်တိုက်တစ်လုံးကို သူတွေ့ရသည်။ လှေကားထပ်များ
အတိုင်း သူကပ်သွားသည်။ လှေကားထိပ်ပိုင် ကြီးကြပ်သူ
တစ်ဦးကိုတွေ့ရ၏။

ထိုလူက ပေါ်လဲကို ဦးဆောင်ခေါ်သွားပြီး လှေကားကပ်
များအတိုင်း ကပ်သွားသည် အပေါ်သုံးထပ်သို့ သူတို့ရောက်
သွားပြန်သည်။

ရုံးခန်းမှာ အခန်းတစ်ခန်းတည်းသာ ရှိသည်။ ညစ်ပတ်
ပေနေသော သေတ္တာပေါက် နှစ်ပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင်
ဂရုန်း ရိပ်သာအမ်းပေါ်သို့ အတိုင်းသားမြင်ရသည်။ ရုံးခန်း
ထဲမှာ ပရိဘောဂအချို့ ဆင်နွှဲနေကြ၏။ တစ်ခေတ်မှ
ပိုလျှံနေသော ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူထားသည်ဟု ယူဆရ
သည်။

စားရုံးခန်းပုံတစ်လုံး ကုသားထိုင်တစ်လုံး၊ ဗိမ္ဗိတစ်လုံး၊
စားပွဲတစ်စင်း၊ ထိုင်တင် မီးအိမ်တစ်ခုအပြင် အမွှေးတံလှန်း
ပါး ကော်ဇော်တစ်ချပ်တို့ ပါရှိကြသည်။

၁၈၈၀ ဝင်းမြင့်အောင် (ပြန်မာပြန်)

ရိုးစိမ်းဌားခမှာ ဒေါ်လာ ရှစ်ဆယ်ကျသည့်။ ပေါ်လိက သူ၏ ဝမ်းဗိုက်ပေးတောင်းဖြစ်သူ၏ အမည်ဖြင့် ခြောက်လစာ ချုပ်ချုပ်ခြံ ဝှားသည်။

ကြီးကြပ်သူအား ဒေါ်လာ ဝမ်းဗိုက်ခြောက်ဆယ် လက် ဝင်းပေး ဝေးလိုက်သည်။ ဝမ်းဗိုက်အောက် လခနှင့် စပေါ်ငွေ တို့ဖြစ်ကြသည်။

အိမ်ဝန်းဝှားဝှား ဝပေါ်ငွေ အမိအဝင် ဒေါ်လာ သုံးရာနှင့် သူ့အသုံးပြုလိုက်ရသည်။ သေနတ်များ ဝှက်ထား ရန် ဝေးရာမှ ဝင်ရသည့် ကိစ္စတစ်ခုတည်းအတွက် အသုံးပြု ရသည့် ဝေးမသာကဖြစ်သည်။

အိမ်မှာ သေပ်လည်း ဝကောင်း ကားပေါ်မှာ သော်လည်း ဝကောင်း သူမရှိလျှင် သူ့ သေနတ်များကို ဝားခဲ၍ မကြပ်ပေ။ ချိုင်းကန်ရက်စိအလုပ်တိုက်မှာ သူ့အလုပ်ဝင်ရလျှင် သူ့အိမ် ဝန်းဝှားကားတို့ကို အသုံးပြုခွင့် မရနိုင်။

ယုံအင်္ဂါများနှင့် သူ့အိမ်ဝန်းနှင့် ကားတို့ကို ခဲများပေး ဝနောက် ဝှားခဲပွဲကောင်း ဝှားခဲပွဲကြလိမ့်မည်။

လူသည် သေနတ် နှစ်လက်စလုံးကို ဝိုက်သည်။ ၎င်းတို့ကို ဆီသန့်ပြီးနောက် သုတ်ထား လိုက်သည်။ သေနတ်တိုက် ပစ္စည်းများထည့်သည့် ဝေတ္တာကိုပါ သူတိုက်ချွတ်ပစ်သည်။ ထို့နောက် ဝိုင်တွဲများ သိမ်းသည့် ဝိရိယ အောက်ဆုံး အံဆွဲထဲ သို့ သေနတ်များရော သေနတ်တိုက် ဝေတ္တာကိုပါ ထည့် ထားလိုက်သည်။

လမ်းပေါ်သို့ သူပြန်ရောက်လာသောအခါ မောင်စပြု

လာပြန်ဖြစ်သည်။ ညနေပိုင်း၌ ရုံးအင်းခိုနှင့် ဝေးလွှားသဖြင့် ယာဉ်အသွားအလာ ရှင်းစပြုလာပြီ။ ကားထားသည့် ဝိုက်အား အတွင်းမှ သူ့ ကားကို ဖုတ်ယူသည်။ ထို့နောက် အိုင်ရင်းခဲ အိမ်ခန်းရွှံ့ရာ မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည် မောင်းလွှားသည်။

ရပ်ကားသည်။ လူငယ်တရားရုံး၏ နဲ့ဘေး တံခါးပေါက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကား နံပါတ်ပြားများပေါ်တွင် ဆီချေးပျားဖြင့် ထုတ်လိမ်းထားသဖြင့် နံပါတ်ကို ရှက်တရက် ဖတ်၍ မရနိုင်။ ရှုရှားလူမျိုးများ စောစောသည့် စောစောကုသိဦးထုပ်ကို ဝယ် ယူခဲ့သည်။

၎င်းဦးထုပ်မှာ နားရွက်အုပ်များ ပါရှိသည်။ စောစော လိုက်သောအခါ မျက်လုံးထောက်ပိင်း တားလုံးကို ဖုံးအုပ် ရွေးသည်။

နောက်၌ ဆက်၍လည်း ဦးထုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွား သည်။ ထို့ပြင် မန်တရိုင်းကြီးကြီး နေကာမုန်လည်း ဝယ် ဆားသည်။

အခန်း (၁၁)

ရှည်များ ကျယ်ပြန့်၍ ညိုညစ်ညစ် အဖျော် ခို့သော အဆောင်အအုံတွင် နှိုင်းနယ် လူငယ် တရားရုံး တည်ရှိသည်။ အဆောက်အအုံမှာ ငါးထပ်ဖြစ်သည်။ ဖက်ရှိုးတစ်ရုံး သို့မ ဟုတ် ကုမ္ပဏီရုံးချုပ်သို့ဖြစ် အသုံးပြု၍ ကောင်းသည်။ သုံး ထောင့်ပုံ သဏ္ဍာန် ခြေကွက်ပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထား ခြင်းဖြစ်သည်။

ပေါ်လီက ဘောဂဒင် လမ်းပေါ်မှ ဖဲ့ထွက်လာပြီး ယုမ္မာ်ထိတန် ရှိသောလမ်းတော့ တစ်နေရာမှာ သူ့ကားကို

၎င်းနောက် ပြုစာအုပ်စာမှာ သူ့အုပ်ကြွလာ၍ နှုတ်ခမ်းပေး ဆက်လိုသည်။ သူ့အုပ်စာပေးချင်။ သူ့ကိုယ်သူ ရုပ်ပျက် နှိပ်နဲ့ ယနေ့ ထူးခြားစွာ ပြင်ဆင်လာခဲ့သည်။

ပုဂံကားမျက်မှန်ရရှိ ဦးထုပ်ထို့ကို သူ့နှုတ်ခမ်း ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ထပ်ထားသည်။ စောမနှစ်ငါး ပုဂံကိုပြားပြားကလေးက သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှာ ဖတ်မ လုံးရှုပ် စင်ဘင်နီရယ်ကို သူ့ထိုင်ခုံအောက်မှာ ကလပ်ဖြင့် ညှပ်ထားသည်။ သူ့လျှင်မြန် စွာ ထုတ်ယူ၍ ရနိုင်သည်။

ရာဇဝတ်တရားရုံးသို့ သူ့နောက်ထပ် သွားစောင့်နေ၍

မဖြစ်၊ ၎င်းရုံးမှ ထုတ်ခံ တစ်ဦးဦးကိုလွှတ်ပြီးသည့်နောက် ပိုင်း ထိုအရာခံကို သုတ်သင်ရေးသမားက ပန်သတ်သွား ဘည် ဆိုလျှင်ထို့ပြင် ဝေါလ်တရားရုံးသို့ အလည်ရောက်လာ ဖည့်နေမှာ ထိုဖြစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာမည် ဆိုလျှင် အိုင်ရင်း က ဆက်စပ်လွှေးမိသွားနိုင်သည်။

ဆယ်လေးနှစ်လားဘဝယောက် မုဒိမ်းမှုနှင့် လူသတ်မှု ကျူးလွန်လျှင် အပြင်းအထန်ဆုံး ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် လေ့ကျင့် ရေးကျောင်းမှာ ဆယ်ရှစ်လ သွားနေရလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ခုနှစ်လ ရှစ်လလောက် ဆိုလျှင် ထိုကလေး ပြန်လွတ် လာနိုင်၏။

ရှေးအခါက ကလေးများအတွက် သက်သက်သာသာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ယခုခေတ်လစ် ပေါ်မှ ကလေးများ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော လူရမ်းကားများ ဖြစ်လာခဲ့ပြီ သက်ညာ စွာ ရှေးစကားသော ရှေးခေတ် ဥပဒေများသို့ ဤကလေး များကို ပြုပြင်၍ မရနိုင်။

လူသတ်မှု မုဒိမ်းမှု၊ ညှဉ်းဆဲမှုနှင့် ရက်စက် ယုတ်မာမှု များ ပါရှိသော လူငယ်များ တစ်နေ့တစ်ခြား များပြားလာ နေကြသည်။

တည်ဆဲ ဥပဒေများကို သူတို့မမှုကြံတော့ ထိုဥပဒေများ က သူတို့ကို အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေကြသလို ထင်မှတ် စရာ ဖြစ်လာသည်။

အကပ်လာနှင့် ကာရီးလ် တို့ကို ခေါ်ကား သွားကြသော လူဆိုးများမှာ လူငယ်များဖြစ်ကြသည်မှာ သေချာသည်။ အ သက်အရွယ် တစ်ခုမျှမျှ မရှိသောသားတည်း လူကြီးများ မ ဟုတ်ကြောင်း သိသာမှု ရှိသည်။

အသက်ငယ်လေ့ ရျှင်တည်းမှုနည်းလေ ဝိဉ္ဇာ ကန္တကုယ် များလေ မြင်သည်။

နေ့လယ် နှစ်နာရီ ထိုးပြီးမှ ငူစောင့်နေသော အခြေ အ နေကို တွေ့ရသည်။

လူငယ်၏အသက်က ပေးပို့နိုင်နင်းပေး ငွှင်နှင့်ပေါ်လ် ၏ ကားပျက်နားမှာသူ့သက် ဖိသလိုပိုက်ပေါ်လ် အနီးမှာ သူ့ ကားပျက်ကို စုပိသည်။ ထို့နောက် ကားပျက်မှ ဆင်းပြီး လမ်းကိုဖြတ်၍ ဝလျှင် သွားရင်း နှစ်လများနှင့် ခြေဖြင့် ဖတ် သွားသည်။

ထိုလူငယ်မှာ အရပ်မြို့၌ ဝပ်ပျင်ကျယ်ရင်းသောင်းတီ နှင့် ဂျာနယ်များ ဖတ်ဖတ်သေချာ ကောင်းသူ ဖြစ်၍ စာပေကို စော ဝေတာ သူ့ဆောင်းကားခေတ်လည်း နေသူ ကားသံမှာ တားခဲ့သည်။ အစောဆုံးကို ကျောက်ပညာတို့ ဖျိုး။

ဤလူငယ်မှာ လူကြီးအရွယ် ဖြစ်သောကြောင့် ဤရုံး တွင် သူ၏ အမှုမရှိနိုင်။ အခြားသူ လုပ်၍ဦးကို လာရောက် ခေါ်ယူခြင်းသာ ပြစ်ရမည်။

ရုံးအဆောက်အအုံ အပူပေးလူများ အစုလိုက်အစုလိုက် ထွက်ခွာလာနေကြသည်။

ပေါင်းစု ကားကို စက်နှိုးထားသည်။ အစုပေးသည့် ဟန် ကားသည် ဝမ်းနစ်ခြင်းဖြင့် တည်နေသော်လည်း ထိုသို့ စောစောက ဝမ်းနစ်သော လူငယ်နှင့် အခြားလူငယ်တစ်ဦးတို့ ထွက်လာ ပြီးသည်။

ဆန္ဒပြုလာသော လူငယ်ကလည်း သူ့ပုခုံးပေါ်မှ ဝတ် သင်္ဘောသည်။ ထိုလူငယ်က ပို၍ အသက်ငယ်သည်ဟု သူ့ဆရာ သတ္တိတို့ပြော ပြောပြီး သေးငယ်သည်။ နှစ်ယောက်လုံး မျက် နှလုံးဖြင့် တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက် ပြန်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဖောဝင်းတံဆိပ်များ အကင်းသို့ လက် များနှိုးသောကြောင့်လည်း ဝမ်းနစ်ဖြောင့် လမ်းကိုညွှန်၍ ဖြတ် ကူးလာကြသည်။

သူတို့၏ မျက်လုံးများအစုပေးတောက်နေကြပြီး အနည်း ငယ် မျက်ကွင်း ဖောဝင်းနေကြသည်။ ခံစားချက် ကင်းမဲ့ သော မျက်လုံးများဖြစ်ကြောင်း ဝေဖန်သည်။

ထိုလူငယ်က ဖောဝင်း သူ့နောက်ဆက်၍ ကားပာတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။ ကားပာတွင်းသို့ သွားကြသည်။ ကားစက် နှိုးသံ ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် မှတ်ကောင်း၏ အိတ်အော့မှ ခိုး ခိုးလုံးလုံးလာသည်။

ငှက်ကားစက် ပေါ်ပေါ်၍ ပြုတ်၍ ကျေသွားပြီးလမ်း ဆုံးရာသို့ ပြေးတွက်သွားသည်။

ထိုကား လမ်းဆုံးရာသို့ ပြေး အိတ်ဆက်၍ ကျေသွား လည်းကောင်း၊ ကျေသွား ပေါ်ပေါ်ကလေးပင် ကျန်၍ အိတ်ကားနောက် ဆုံးလိုက်သွားသည်။

ကားစုတ်ကလေးသည် ပထမကွပ် ဦးတည်ချက် မှတ် ငြိုးနေသည်ဟု ထင်ရ၏။ လမ်းထောင်များသို့ ရောက်ချိန် ညိုစွာတက်၍ ကျေသွားတက်သည်။ ထို့နောက် ပြန်ကျေ သွားသည်အခါလည်း ပျံတက်သည်။ နောက်မှ ထိုကားနေသည့် ကားကို ပြန်မြင်သော အခါမှာ ကားပာတွင်းက ပြင်သော သည်။

သို့သော် ပေါ်ပေါ်အနေနှင့် အသက်အခဲမရှိဘဲ ကားပာ တွင် ခိုလှုံလိုက်နေ၏။ ထိုကားနှင့် သူ့ကားကြား၌ တည်ရှိ ကားများဝတ်သော ဝမ်းနစ် အစုပေးသော ကားပာတွင်း သို့ ကားက ဝင်ရမ်းလှမ်းမှ လိုက်သည်။ သူ့ကားကလေး များသည့်ကားမျိုးဖြစ်ပြီး လူကားများဝင်ရမ်းလိုက်သည့် သာဓု အတားတင်ရှိသည်။ ဆေးဝေဖန် အနည်းငယ် ဖုန်၍ ကျွမ်း ဆောင်များလည်း ရှိသည်။

သူ့ငွေမှ ကားက ကျောင်းတင်ကျောင်းမှ ကားပာတွင်း သို့ အခြားကပ်တက်လိမ့်မည် ကျေသွားသည်။ လမ်းဆုံးသို့ ရောက်ချိန် ပေါ်ပေါ်က သူ့ကားကို အစွန်ချော့ချောင်းသည်။ လက်ဝဲတက်၍ ကျေရန် သူ့ဆရာကြီး ဝေဖန်၍ နှိပ်လိုက် သည်။

သူ့ငွေ အစုပေးလိုက်သောအခါ ရှိသောသို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။ ဝေဖန်ချက်များနှင့် ဦးတည် မျက်နှာနှင့် နှုတ်ခမ်း ပေးလိုက်သိမ်းလိုက်သောအခါ သူ့ပတ်ကားသည် ပေါ်ပေါ် ကြီးကမ်းရုံဆစ်ဖိတ်ကြားဆားသည့် ညာဘက်သို့ ဖိတ်ခင်း နှင့်အတူသွား နှိပ်ခင်းကားသည်။

၁၉၆ ဦးစန်းဖြင့်စောင့်(မြန်မာပြန်)

ကား... လေးလံဖောင်းပေါ်စားသွိုက်ကွားပြီး ရုပ်နေ
သည့်... ပေါ်ပေါက် ကားက... ဖက် ဖက် ဖက် ဖက်
ကျေဉာဏ်... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လေးလံက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

လျှောက်ကွားကြသည်။ ဆယ်နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်... မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ ခနာက်မှု သူတို့ကပ်လျှောက်ကြ
သည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲ ဗဟိုဌာန... မိန်းမ ဝေဖော်သမား
က ကားများကို စာရေးဆရာ... လမ်း၏ အခြားတစ်ဖက်ရှိ
သူတို့ ကူးစားကြသည်။

ယာဉ်ထိန်း... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

ထိုကွက်ပေါ်... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

ပေါ်... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက... ကားက...

ထိုနေရာသို့ လျှောက်ပျက် ဝမ်းမြင့် အူချဉ်ရွယ်ထားသည်။ သူ့ ကားပေးသော သူ့ကိုယ်ကို လက်ယာဘက်သို့ စောင်း ပြီး ပြုအပ်ပေးပါမှန်မျှင်ကို အောင်သို့ချသည်။

ထိုနောက် လက်ယာဘက်သို့ ဒုတိယအကြိမ်ကျေပြီး ကား ကို အစဉ် ဝေလျာလိုက်၏။ တိုင်ခိုင်အောက်မှ စင်တီနီယယ် ငါး လုံး ခြံကို သူ့မြတ်ယူလိုက်သည်။

သူသည် ကားကို မြည်းမြည်းဖွဲ့ဖွဲ့လွှားလွှားသည်။ ကျွတ်လပ် ကြီးထိန်နားရှိ အုတ်ခဲ ပြွန်းအီ ဝှေးနားဆီသို့ သူ့မျှော်ကြည့် သည်။

လူငယ်နှစ်ယောက်က အုတ်ခဲပုံ ကြီး၏ နံဘေး အရိပ်ယိုး ဝန်းသောနရာနှင့် ဖုတ်၍ ဝေခိုင်ခနဲကြည့်သည်။ မိန်းကလေးများ အနီးသို့ ရောက်လာကြသောအခါ သူ့ထို့က ရှေ့မှ ကာဆီး၍ မိန်းကလေးများကို လူ့ပုံ ကြီး အနီးသို့ ကပ်သွား ယောင် လုပ်ကြသည်။

မိန်းကလေးများ အလွန်ထိတ်လန့်ပြီး အုတ်ခဲပုံ ကြီးကို ကျောဝေမပျံ့ ရုပ်နေကြသည်။

ကားဘောင်းလောမဲ့လော အရပ်မြင့်မြင့်လူငယ်က ငိုဖတ်ဖတ် မှ လက်ကို အုတ်ထိတ်၏။ ထိုစဉ် သူ့ လက်ထဲမှ မောင်းချခါး ပွင့်လာပုံကို ပေါ်ပေါ် ဝေ့ရသည်။

အသက်ပတ်သူ လူငယ်က ရှေ့သို့ ပဋိသွားသည်။ စပ်မြဲမြဲ လှုပ်ထားသော သူ့ ပါးစပ်က သူ၏ အတွင်း ဖိတ်ကို ဖော်ပြ နေသောယောင် ထင်ပေသည်။ ကြီးထိန်နားမှာမည့် အမှုအရာဖြစ် နိုင်သည်။

ပေါလ်က သေနတ်ပြန် ချိန်လိုက်သည်။ လူငယ်များက က လေးမလေးများကို မိမိတို့ဘေးနေကြသည်။ ကာမ ဘေး အ ပေါ်၌သာ သူ့ထို့အောက် ဝေ့၍သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝ ဂရုမမိလိုက်ကြ။

ခါးဝေ့အောက်နှင့် လူငယ် ဝေ့ လျှို့ထိုး၍ အသက်ငယ်သည် မိန်းကလေး၏ ဝေ့၍သည်။ အနီးကပ်ထားသည်။ ကလေးမ မအေးနိုင်အောင် ခပ်တင်းတင်း ချုပ်ထားသည်။

ပေါလ်ပစ်လိုက်သော ကျည်ဆန်က ယုံလျှားပစ်၏။ အပေါက် ခွက်ကို ထိမှန်သွားသည်။ ထို့နောက် ပေါလ်က ပစ်ခတ် နိ ယယ် သေနတ်ကို ကားပြုတ်ပေါက် ဘောင်ပေါ် သို့တစ်၍ ချိန်ပြန်၏။

အသက်ကြီးသည် သူ့ ဝမ်း ကိုအား သင့်နေစဉ် ဝေ့နတ်မှန် သွား ဆည်းလူငယ်၏ ကျွတ်လုံးက သူ့ ကိုယ်ပေါ် သို့ ယိုင်ကျလာ သူ့ ကိုယ်သူ ပြန်၍ ထိန်းလိုက်စဉ် ပေါလ်ပစ်လိုက်သော ကျည် ဆန်က သူ့ ခြေသလုံးကို ထိမှန်ပြန်၏။ သူ့ ခြေထောက် ရှေ့ ခြွားပုံ ကို ဝေ့တစ်ချုပ် အစွဲကျိုးသွားသည်ဟု ယူဆနိုင် သည်။

သူ့ထို့ နှစ်ငယ်အင်လုံး ခြေထောက်များဖျိုး၍ ပုလျက် သားလဲကျ ကုန်ကြသည်။

မိန်းကလေးငယ်များ ဝမ်းကြောက်လွန်နေကြပြီး အုတ်ပုံ ကြီးကုမဲ့၍ ရုပ်နေကြသေးသည်။ ပေါလ်ဘက်သို့ သူ့ထို့ ကြည့် နေကြသည်။

အရပ်မြိုင်မြိုင် ကုသပေးမှာ နာကျင်မှုကြောင့် ခြေပေါ်မှာ လှိုမိုးဒေသန္တရ။ ဝါးကွဲဝါးကွဲမှာ လှုပ်ခိုက်တန် မကူး ပါးစပ်မှ ညည်းညူ ဝါးကွဲ ပေါ် ထွက်နေသည်။

အရပ်မြိုင်မြိုင်ကလေးအကြီးက သလိရ ဘွားပြီး အဝယ်မ ဝေးအံ့သပ်ကံ ဆတ်ကန်ဆွဲလိုက်၏။ ဘို့ နောက် နှစ်ယောက် သား ဝန်ကန်ဆွဲပြီး လှည့်ပြီး ကျက်သေ ကြီးမာစွာ မြတ်ပြေးကြ တော့သည်။

ပေါ်သံက မြတ်သော်လည်းကောင်း ပြန်ဆင်ပြီး သူ့ နေရာမှာ ပြန်ထိုင်သည်။ နောက် ဆူ အားကို နောက်ဆုံး ပြန်ကျေ ဝါးကွဲ သွေးသံ အစွဲသည်။

‘ချိုင်း ဝါးကွဲကို ဝင်ဗျား ဆွင့် ဆရာပေးရင် သူက ဝင်ဗျားကို အရှင်လက်လက် ဝါးကွဲ ပစ်လိမ့်မယ်’

ဝါးကွဲက အစွဲဆင်က ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်ကို ကြိုတင် ဆက်ပေးတားတဲ့လူရှိပါတယ်’

ပေါ်သံက ပြန်ပြောပြီး ရွတ်တရက် ပြုံးလိုက်သော အိုင် ရှင်းကို လှမ်းကြည့်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငြီးငွေ့ စရာတော့ မြစ်မှာပျော်တူးလို့ ယူ ဆာသယ်’

‘ဟော်ဝော် လှုပ်ရှားမှုရှိတဲ့ ခံလှုပ်ရှားနပါပဲ၊ ဘင်း... ဘားပါတော့ဝလာ မင်းတို့ ကေခံစိ ယင်းအကြီး’

ငွေခွေးကလေးတဲခု ကော်ခီချားကို ချ လှည့်ထည့်ပေးစဉ် သူ့ လက်မူဝေး တုတ်ပေးသည်။

ဘေးယောက်ဝန်းပွာ ဝင်အံ့သပ်ကံ ဝါးကွဲ ဘွားကဲ့ သို့ပင် ရွေးသောင်းအာပူသွား ပြစ်သံ။

ရွေးကျလော ဆင်သားများမှာ မည်းနက်ပြီး တူသည် ကြီးမားလျက် နိုင်စံ ဝါးကွဲ သူ့လက်ပေါ် ဝါးကွဲသည်။

အိုင်ရင်က ဆွေး ဝါးကွဲ ဝင်ဗျားကို ကြည့်ပြီး လွန် စွဲသော အယုံဝါးပုံစံအစွဲင်း သူ့အနေနှင့် မကြာခဏ အချိန်ကို ကြည့်ခဲ့သည်။

‘ကျွန်မ ဝါး ရှင်းတယ်လို့ တော် မဆူဆန် ဟယ်နဲ့၊ ပိုအစဲ ဆင်ဥက ကျွန်မ လက်ထုတ်မခံနိုင်လို့ပါ’

‘မင်းအစဲအစဉ်တင်ခက် ကြည့်ပုံပဲ ပေါ်ပြောနေတယ်၊ မင်း ဒီလောက် ရုပ်မြင်သံကြား ကြိုက်တတ်တာ ဝါးမသိခဲ့ ပါဘူး’

‘မေးတာ ကာလံဒါရဲ့ အမေးအဖြေဖြစ်လို့ပါ၊ ကက် ပထိန် ခစ်တာပေ နဲ့ ဘွဲ ဘယ်လိုပေးမလဲ သိချင်လို့၊ ကျွန်မတို့ နာကြောကုန်ခဲ့အတိုင်း တာကြာမလဲဆိုတာ ကျွန်မ ကြည့်ချင်လေးတယ်’

‘ဘယ်အချိန်စမှာလဲ’

ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ငန်းများ၊ စည်းကမ်းချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်
ကြိမ်တစ်ကြိမ် ယူဆသောစည်း၊ မပြုကွဲအောင် စည်းကမ်းက
ထိန်းသွားစားလာပါ။ စည်းကမ်းမရှိစွာ ပျမ်းပတာ ဖြစ်
လျက်ပါ။

အဲဒါတွေကို သူ ခြိုးခြိုး ကြည့်ကည့်။

ဒီအမျိုးသမီးလေးက ကျွန်ုပ်တို့ ဒက်ဆင်ကို ကပ်စွဲစွဲ
ဘဲ ကျန်တစ်ချိန်ကို ပြောလာယ်။

အဲဒါကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ မှုဝင်းဆိုင်ရာ ဝေဖန်မှုအဖြစ်
ခံယူနေရတာပဲ။ ဒါကတော့ ဝေဖန်မှု အထဲမှာ ပြန်ပေါ်လာ
တာပဲ။

သူ ဝေဖန်တာ ပေးအပြန်။

ထွက်ပေါ်ကမ်း၊ အစ်ကက်နဲ့ တစ်တစ် အကိုင်အညွှတ်
ယူနေပြီး လုပ်ဟန်ပျိုးထက် ပိုကောင်းတဲ့ ဘာကောင်မှ ရှိနေ
မရှိပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ဒီလိုပဲ ယုံကြည်တယ်။ အဲဒီနေ့မှာ
နဂါးတောင်လိုပဲ ဖြစ်ပြီး ဘန်ထန် ငြင်းပွဲမှာ ပေးထား
တယ်။ အဲဒီနေ့မှာတော့ ဒေသခံ ဝိသေယာ ပျံပဲတယ်။ ဝေဖန်
နဲ့ ဝေဖန်ခံရတယ်။ ပိုကောင်းတဲ့ ဝေဖန်တာ အမှန်တကယ်
နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုအန္တရာယ်မျိုး ရှိတဲ့အိုင်တောင်
လူ့အဖွဲ့အစည်း မိမိမှာ မိမိကပ်ပိုကောင်းတဲ့ ဝန်ပုံတယ်
လို့ ဝေဖန် ကျုပ်မကြားရဘူး။ ငြင်းပွဲမှာ အချက်ပေးလာ
ရင် နှစ်ဘက်လုံးက ပြောပြောဆန်ဆန် လျှောက်ပွဲချက် ပေး

တဲ့ စည်းနဲ့သာ အမှန်တရားကို ရွေးနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့
ဝန်ပုံမှာ အဲဒီလို ဖြစ်လာစေဖို့ လျှောက်ပေးတဲ့ ဝန်ပုံ အဲဒီ
လို ဖြစ်လာရင် ဒါကတော့ ဝေဖန်မှုပဲ။ ဒါကတောင်ပေး ပေးရန်
ပြောင်မြောက် စိတ်ချပေးပြီးလား။

အဲဒီလို ဝန်ပုံမှာဖြစ်လာရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဝေဖန်
ထောက်ပေးမည်။

ဒါကတော့ ဝေဖန်ခံရတတ်ရတတ်တဲ့ အချက်ပေးကို ပြီး
ပြီးနောက်နဲ့ စိတ်ချက်ချစို့ လိုက်လာတာပဲ။ ဒါပေမယ့်
အထက်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားတဲ့ ဝေဖန်ခံ ရွေးဝန်ပေးလိုက်ပါ
တယ်။ ဝေဖန်ခံရွေး ဝန်ပေးတာ အကယ်တော့ ဝေဖန်ခံ
က အကုန်ပေးပေး။ စိတ်ချက်တင်ပေးသူတွေနဲ့ ဝေဖန်ခံကြီး
တွေကို အကုန်ပေးပေး။ ဝန်ပုံတင်တဲ့မှာ အကျိုးပေးနေတာ သူ
တွေပဲ ဆိုတဲ့ ဝန်ပုံနဲ့ ဝေဖန်ချက်ကတော့ အကုန်ပေးမှု မှန်
မှန်ကန်ကန်ဖြစ်စေဖို့ ပုံပြင်ပေးတာ။ အဲဒါကတော့ ဝေဖန်ခံ
ရွေး ဝန်ပေး မှန်တော့ မှန်တော့ ပွန်ကန်တဲ့ ဝေဖန်ခံပေး
ပေးပေးနိုင်တော့။

ဝေဖန်ခံကြီးသည် လုပ်ကုလားလိုင်ပေါ်မှာ ရွေးတိုး
နောက်ပိုင်း ဆွဲပုံကုလားပေးမည်။

အဲဒါကတော့ ငြင်းပွဲတိုင်းနဲ့ ဝေဖန်ခံတဲ့လုပ်ထုံး
မှာ အလုပ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့ ထားခက်မြဲမြဲကြပြီ
နုပေးမှာပဲ။ ဝန်ပေးတာ ဒီနည်းကို အပူတော်တော်မျှမျှ
မှာ အသုံးမပြုကြတဲ့အချက်ပဲ။ အပူတော်တော်မျှမျှ
လျှောက်လဲချက်ပေးတဲ့နည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချလေ့ရှိကြ

၂၀၈ ဝမ်းကြီးအောင်(မြန်မာပြန်)

တည်ရာ အလင်းရောင်အောက်ကလေး ခကင် ပေါ်လာသည်။
ပုခင်းသစ်ပေးရမည် အကယ်ကလေးတဖြည်းဖြည်း ကြီးလာပြီး
သတင်းကြေညာသည့် လူရပ်ပုံစံကို ပြောင်းလဲသွားအောင်
သတင်းကြေညာမှု၏ ရုပ်ပုံမှာ ပုံမှန်မရှိဘဲ သားတံအမျိုး
မျိုးလှုပ်ရှားနေ၏။ ထိုအခါက စာပေအင်စတီကျပ် ဖြစ်
သားလာပြီး ဝမ်းကြီးသတင်းကြေညာသည့်အသံလည်း ပေါ်
ထွက်လာသည်။

ဝေသမာဏ်တို့ ဖခင်တောင်းများကို ကြေညာပါ
ပယ်။ သို့ရာတွင်ပိုင်းနယ်မြေက ပေါင်မုန့်ထိုင် ဇာတ်
ဆိုရာ ဒီနေ့လူ လူသားများ ငြိမ်ဖွားခဲ့ကြောင်း
သိရသည်။

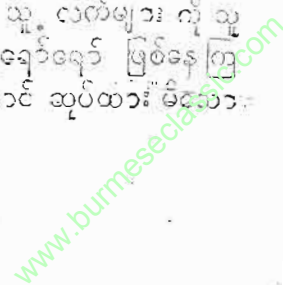
ရဲတပ်ဖွဲ့ကို အကြောင်းကြားလို့ သွားကြည့်ကြ
သောအခါ ဝမ်းကြီးနှင့်အညီ အရောင်းအဖျားသည် အမျိုး
သမီးများ ဝမ်းကလေး သေဆုံးမှုများဖြင့် ပျက်စီးမှုများ
သမီး ဝမ်းကလေး ဝမ်းကလေး ရှေးဟောင်း ရွှေကြေးရုပ်
တည်း။

ပေါ်လာခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကို မြို့နယ်ဆေးရုံမှာ တစ်
လားကြောင်း သိရသည်။ ဒီနေ့နေ့လယ်ပိုင်းက လက်
နက်ကျယ် ရှာဖွေနေရလောက် ဝမ်းကြီးဝင်လာပြီး ပွဲတွေ
အားလုံးကို ပေးအပ်ဖို့ တောင်းဆိုကြတယ်လို့ ဒေါ်
ရာဂုလဲ့ အမျိုးသမီးက ပြောပြပါသည်။

‘ဒေါ် ဒေါ်မှာ လိုက်ဖြစ်တဲ့ ချားလ်လတ်က
သူ့ခါးကြားက ပစ္စည်းသနတ်ကို ထုတ်ပြီး လူစိုး
ကစ်ယောက်ကို ပင့်လိုက်တယ်ဆိုပဲ အဲဒါနဲ့ လူဆိုးနှစ်
ယောက်ကလေး ပစ္စည်းသနတ်ကို သေနတ်တွေနဲ့ ပြန်
ပစ်တော့အသံကလေး ဝမ်းကြီး သူ့ဆိုင်ကအလုပ်သမား
နှစ်ယောက် ပွဲချင်းပြီး သေ သွားကြတယ်။ မစ္စင် ဝိန်း
ဘက် ဆိုတဲ့ အရောင်းချေးသည်ကလေးကလေးကလေး
တင်ပါးနဲ့ ရင်တတ်မှာ ကျည်ဆန်တွေ ထိမှန်သွားလို့
ဒက်ရာ ရုက္ခသားပါတယ်။ အောက်တော့ ဝမ်းပြုနှစ်ဦး
ခြေလျှင် အောက်ပြေးကွားကြလို့ ရိုက်ခတ်ပစ်ပြားမူပါ
မသွားကြောင်း သိရတယ်။ ဝေ ယုံ သမား ကြေညာ
ချက်ကနေချိကတိုင်းပင် သုတ်သင်ရေးသမားသောင်း
ကျန်းနေကြောင်း သမားသောင်း ကြားရတဲ့ အချိန်
ကပြီး မှာသာ လင်မိဖာ သူ့ခါးကြားမှာ ပစ္စည်း
ချိတ်သားတော့တာပဲလို့ မစ္စင် ဝိန်းဘက်က ပြောပြ
ကြောင်း သိရပါသည်။’

ပေါက်သည် သူ့ထိုင်ခုံပေါ်မှာ မတုန် မလှုပ် ထိုင်နေ၏။
သူ့နဖူးပြင်ပေါ်မှာ ချေးပေါက်များ စို့နေပုံကိုသူ သတိ
ထားမိသည်။

အရက်ဖန်ခွက်ကို ကိုင်ထားသော သူ့ လက်များ ကို သူ
ကြည့်မိသည်။ သူ့ လက်ဆစ်များ ဖြူချော်ချော် ဖြစ်နေကြ
သည်။ ဖန်ခွက်ကို သူ့ကျစ်ကျစ် ပါအောင် ဆုပ်ထား မိသား
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ဖုံးကွယ်နိုင်အောင် ဖန်ခွက်ကို သူ့
ပါးစပ်မှာ ခပ်လှဲလှဲထားသည်။ သူ့လက်က တုန်နေသည်။ အရက်
ကိုလူ ခင်ပြန်ပြန် ယောက်ပြီး ဖန်ခွက်ကို ပြန်ချသားလိုက်
သည်။

‘အခု မထာ ကာဗင်ဒါ၊ ကော့ဆို့အွေးနှေးခန်း
ကို တင်ဆက်တော့မှာပို့၊ ဆက်လက်ကြည့်ရှုခရလို့ပါ၊
တယ်၊ ဒီနေ့ညမှာ ပစ္စတာ ကာဗင်ဒါ ဖော့ဆို့ ဆွေး
နှေးမယ်၊ ဝူဂျီလ်ကတော့ ချီကာဂိုရဲသပ်ခွဲက ကက်
ပတ်နီ ဗတ်ဒာပမာ့ ပြင်ပါတယ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က လူသတ်
မှုခင်းဆိုင်ရာ ရုံထောက်အဖွဲ့ရဲ့ ကကြီးအကဲ ဖြစ်ပြီး
ချီကာဂိုမြို့မှာ ကောင်းကျွန်းနေတဲ့ ဆုတ်ထင်ရေး
သမားအကြောင်း ဖိုရမ်းရှိ အသွားဖွဲ့စည်းသားတဲ့
တပ်ဖွဲ့ရဲ့ အကြီးအကဲဆဲ ပြင်ပါတယ်’

ပေါလ်က နံတေးပတ်သည်ကို သေချာစွာ လှည့်ကြည့်ပိ
သည်။

အိုင်ရမ်းက နှပ်မြိုင်သံကြားကို ရှေးရိုက်ကြည့်နေ၏။ ပါ
မောက္ခကြီးကို သူ လှည့်ကြည့်ပိပြန်၏။ ပါမောက္ခကြီးက
ချစ်တရက် မျက်နှာဖွဲ့သွားပြီး ဘရန်ဒ်ဖန်ခွက်ကို ကောက်
ကိုင်သည်။

ပါမောက္ခကြီးက သူ့ကို ဖိုက်ကြည့်ပြီး အကဲဆတ်နေခဲ့
ကြောင်း ပေါလ် အသေအချာ အကဲပိသည်။

ကက်ပတ်နီဗတ်ဒာပမာ့ ဆိုသူမှာ ဘနဏ်းငယ် ပိန်ရှ်
အသားဝပ်ညီညီ ဖြစ်သည်။

သူ့ခေါင်းမှ ဆံပင်များ ပြောင်ယက်နေပြီး နောက်မှ
လှန်၍ ပြီးထားသည်။

ရဲဖုန်းဖောင်းကို သူ ဝယ်ထားသည်။ ဆုတ်ထင်စာများ၊ နှစ်
မှ ခေတ်ပုံများတွင် အရပ်ဝတ်ကို သူ ဝတ်လားကြောင်း တွေ့
ရ၏။

ကာဗင်ဒါက ဖတ်ဆက်ပေးနေတဲ့ ကာဗင်ဒါဖန်ခွက်
မော့က အနည်း ဟ် ပြုံး၍ နားထောင်နေသည့် သူ့အဖေ
ဆရာမှာ ဖိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကင်းသည့်ပြင် ပရိသတ်ပြောရ
သည့်ဟန်မျိုးလည်း မရှိပေ။

ဆယ်ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် ချီကာဂိုရဲသပ်ခွဲမှာ အမှုတမ်း
ခုံပါတယ်၊ အရလို အမှုမတမ်းမီက ဟမေရီကန် ကြည့်ရှုဖတ်
မတော်မှာ ကင်ထိန်းဟပ်ဖွဲ့ အရာရှိတစ်ဦးအဖြစ် အမှုတမ်းခုံ
ပူးပါတယ်။ ချီကာဂိုကော့သိုက်က မှောင်းထောင့်နဲ့ လူမှုဝေစခွဲ
များ ခုခံပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်က ကောင်းထိန်ဇာလျာကို
တိုးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရတယ်၊ ဗစ်ဘာမော့ကို ရဲများထုသွားတိုးပြင်
ပေးရုံကိစ္စမှာ ဆိုင်းငံ့ထားကြောင်း သတင်းပြစ်ပေါ်နေပေါ့
တယ်၊ ကက်ပတ်နီအနေနဲ့ ဒီသတင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြော
ရာများ ရှိပါသေးသလား’

‘ကျွန်တော် တာမာ့ ပြောလိုပါကွား၊ ဌာနဆိုင်ရာက ကျွန်
တော်ကို စာရားပင် ကာဗင်ဒါ ခြင်း မရှိသေးပါဘူး’

ဗစ်ဘာမော့မှာ သေးသေးညွယ်ညွယ် ဖြစ်သော်လည်း
လေးက သိမ်စေ့သလောက် တိကျပြတ်သားမှုရှိသည်။
ရုပ်ရှင်စာတ်လိုက်မင်းသား၏ လေယူလေသိမ်းမျိုး။

‘ကင်္ဂါ’ ဆိုတဲ့ သူ့ ကျွန်တော်တို့ သုတ်သင်ရေးသမား အကြောင်း ဆွေးနွေးကြည့် ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်ပြောရရင် ဝမ်းမြောင်းအောင်နဲ့ ယောင်က ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြောဆိုနေကြတဲ့ ပြဿနာတစ်ရပ် ဝှိပါတယ်။ သုတ်သင်ရေးသမားကို တာ တကယ်ရှိလား၊ ဒါမှမဟုတ် ရှိသေးက အကွက်ဆင်ပြီး ထိထွင်ထားတဲ့ အသွားရဲ့ လားဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။ ချီကာဂိုမြို့မှာ အခုတော်တော် ဆက်လက်များပြားနေတာကို ရုပ်ဖန်တူးသောအခါ အမည် မြှင့်စားနေတာများလားဟော၊ ဖော်စာတစ်ခုမျက်လုံးများ အရောင်ကလေးတွေ လည်း သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းသိမ်း၍ ငလသံမှန်မှန်ဖြင့် အပြေပေးမည်။

‘ဒါ လုပ်ကြံထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သုတ်သင်ရေးသမားကို ကျွန်တော်တို့ ဖန်တီးထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ကလေးတို့နဲ့ ပြီး သူ့သေဆုတ်တို့ကို အသုံးပြုနေတာ ထင်ရှားသေး။ ဒီနေ့ညနေကပဲ တောင်ပိုင်းနယ်မြေမှာ ယောကျ်ားလေးနှစ်ယောက်ကို သူ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရတယ်။’

‘လူငယ်လေးတွေက ဘာတွေ လုပ်ခဲ့ကြလို့လဲ’
 ‘ကျောင်းက ပြန်လာကြတဲ့ မိန်းကလေးငယ်နှစ်ယောက်ကို သူတို့ ဘလက်ကားယာယီဖို့ ကြိုးစားနေကြတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’
 ‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဆိုတာ မသေချာလို့လား’

‘ကလေးမလေးတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဖမ်းဆီးပြီးပါပြီ။ ပြီးတော့ ယောကျ်ားလေးနှစ်ယောက်ကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ အချုပ်နဲ့ ဆေးရုံပို့ထားပါမယ်’

‘ဒါဖြင့် တစ်ယောက်မှ သုတ်သင်ရေးသမားရဲ့ အသက် မခံခဲ့ရဘူးလား။’ ဝါခံခဲ့ရတဲ့အတွက်လည်း ‘လင်ပါရဲ့’
 ‘ပထမဆုံးအကြိမ် အသေသတ်ဖက်ပြုရတဲ့ အသုံးမဲ့သူပေါ့’

‘တခြားလူဆိုးတွေကို သတ်ဖျားခဲ့တဲ့ သုတ်သင်ရေးသမားဟာလဲ သူပဲဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မခံဖျား အဘယ်ပြောနိုင်ခဲ့သေး’

‘တခြားအမှုတွေထဲက အများစုမှာ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ မြေးကလေးလုံးပြုပြီးသေဆုတ်က ကျည်ဆန်တွေနဲ့ အခု ဝေဖျက် ကျည်ဆန်တွေ အတူတူပဲလို့ ဆိုနိုင်ရော။ အကြောင်း ဝှိပါတယ်’

‘တခြားအမှုတွေထဲက အများစုမှာလို့ ခင်ဗျား ပြောတာပါ။ သုတ်သင်ရေးသမားဟာ တစ်ယောက်မကဘူးလို့ ခင်ဗျားဆိုလိုချင်သလား’

‘သုတ်သင်ရေးသမားဟာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အသေတစ်ခု သိထားပါတယ်။ ဒေသကတစ်ယောက်လဲ ရှိချင်ရှိနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချက်ဟာ သိသလောက်စရာ ဖြစ်နေပါသေးတယ်’

‘ဒါဖြင့် အမှုအမျိုးမျိုးမှာ အသုံးပြုခဲ့တာ သိသိသာသာ ပြောရတာ အသေခံရဖူးလက်ဖြစ်နေ...

၂၁၆၀ ဝင်းပြင်အောင် (မြန်မာပြန်)

ဒီမြို့ထဲက နယ်မြေတွေအကြောင်း ဝင်ဗျားသိထားရင် ဒီလို လုပ်ဖို့ သိပ်မလေးပါဘူး။

လားပေါတော့လေ ဒါပေမယ့် တစ်ချို့ အမှုတွေမှာ တစ် ခြားလူတွေအပေါ် ကျူးလွန်မယ့် အားကိုးကို သူကကြား ဝင်ဟန်ထားခဲ့တာမျိုးလဲ ရှိခဲ့လားလေ။

ရာဇဝတ်ကောင်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတိုင်းအချက် အ လက်တွေကို သူတို့နိုင် ဝင်ရော ချိနေတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ကျန်တော့တို့မှာလဲ ရှိပါတယ်။ ခုတစ်ခု သို့မဟုတ် တရား ရုံးတွေက မှတ်တမ်းဝင်တဲ့ သူတို့နိုင်တယ်လို့ ယူဆရတယ်။ လူဆိုးတစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်နဲ့ လိင်္ဂာကို သူတို့တောင်းနိုင် တယ် ပြီးတော့ အဲဒီလူဆိုးကို သူတွေအောင် ရှာဖွေ ခြေရာခံ လိုက်လံခံမယ်။ လူဆိုးက ပြစ်မှု ကျူးလွန်တာမယ်ဆိုရင် သူက အလှိုင်ဦးအောင် သူတံသင်လိုက်တာ ပြစ်ရမယ်။

သူတယ်တာ ခံလိုက်ရတဲ့ လူဆိုး အားလုံး လိုလိုမှာ အဖမ်းခံရပြီး အပြစ်ပေး ခံခဲ့ရဖူးတဲ့ မှတ်တမ်းတွေ ရှိတယ် ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကျန်းတင်တို့က ဒီအယူအဆကို လက် ခံကြရတာပါ။ ဟချို သတင်း အချက် အလက်တွေကို လူ အများသိပြီးသာ မှတ်တမ်းတွေက မှတ်တမ်းပါတယ်။ တရား ရုံးမှာ စွဲချက်တင်ပြီးလား မှုတ်တမ်းတွေကို လမ်းညွှန်အဖြစ် မှတ် တမ်းတင်ပြီး တရားဝင် ထုတ်ပြန်ထားတာမျိုးတွေနဲ့ သတင်း စာတိုက်ခံ ရဲ့ မှတ်တမ်းတိုင်တဲ့တွေမှာ သူ့ရှာတွေ့နိုင်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒါမှ မဟုတ်ရင် ရဲအဖွဲ့မှာရှိတဲ့ မှုတ်တမ်း မှတ်တမ်းတွေမှာလဲ တွေ့နိုင်မှာပေါ့’

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၂၁၇

‘ပြစ်နိုင်ပါကတယ်ဟု ပြန်ပြောပြီး ဗစ်တာမေ့က နှစ်နှစ် ကာကာ ပြုံးသလို။

အစ်ဘက်မှ ဆက်လက်ပြောတော့မည့် စကားကို သူသိ နှင်ပြီးလား ပြစ်နေပြီ။

‘သူတံသင်ရေး သမားကိုယ်တိုင်က ဝင်တော့ဖို့ ပြစ်နေတယ် ဆိုတဲ့ အချက်ကို ဒီကချက်က အဝလေးပဲ အယူ ပြုနိုင်တယ် ဆိုတာကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။’

လူ့စာ ကာဗင်ဘာက လက်ထက်ကလေး မေးလိုက်သည်။ လုပ်ကုသေးလိင်ပေါ်မှာ မလေးကွေးဘဲ ချာခေါင်းရှုံ့ ထည်။

‘သမားကား သိပ်ချွမ်းတဲ့ စကားပဲ’ ဗစ်တာမေ့က ပြုံးနေဆဲ။ သူ့မျက်နှာ ရုပ်မြင် သိကြား ပေါ်မှာ အဆင်းသား ပေါ်နေသည်။

‘မိုင်မာတဲအလားအသားလို့ ကျွန်တော် မသတ်မှတ်နိုင် စ တူး။ ဗလားအလား ဖာရ်ရပ်အပြစ်နဲ့ တော့ ကျွန်တော်တို့ အညံ့တွက်ကြပါသယ်။ ဒါဒီတက်ကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ မစုံစမ်း တဲ မနေကြပါဘူး။ စုံစမ်းဆဲပါပဲ’

‘ဒီလို ဆိုတာ့ ပျိုပြီးအရေးပါတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုကို ရှောင်ပြီး မအေးသင့်ဘူးလား။’

‘ဘယ်လိုမေးခွန်းလဲ’

‘ဒီလိုပါ သူတံသင်ရေး သမားအားနဲ့ ဒီ ရာဇဝတ်ကောင် တွေကို အလှယ်ဘာသူ ရှာဖွေပြီး အလှယ်ယူတဲ့ သတ်သင်ပစ် နိုင်တာပဲ။ ရဲအဖွဲ့ကတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ’

‘ဝေးရာသွင် ပဲ့ချင်ပြီး ပစ်သတ်ရမယ်လို့ မစ္စတာက
ပင်ခဲက ပြော ခံလာလား’

‘ကျွန်တော် မေးချင်တဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ကက်ပတိန် ထိစိ
ကျကျနားလည်ပါတယ်။ ရာဇဝတ်မှုတွေကို နှိမ်နင်းရာမှာ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေက သုတ်သင်ရေးသမားလို
တာဖြစ်လို့ အောင်မြင်မှု မရနိုင်ကြတာလဲ’

‘ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေက ဘယ်အောင်မြင်မှု ရှိကြပါလား၊ ပိုလို့
တောင် ပညာရှိမြင်ကြပါသေးတယ်...’

‘ကက်ပတိန်ပြောတာကို ကျွန်တော် သဘော ခေါက်
သေးလား’

‘သိတာပြီးသား လူဆိုးတွေကို နောက်ယောင်ခံပို့ ကျွန်
တော်တို့ အရပ်ကဝတ်နဲ့ ရဲအဖွဲ့ရဲ့ ဣန္ဒာယာဇာတိ
အာမခံနဲ့ လွတ်လို့ကွဲကွဲ လူတွေ၊ တောင်ထွက်တွေ ပြီးတော့
ပြစ်မှုကျူးလွန်မှု စီစဉ်နေကြောင်း သတင်းရတာပဲ။ လူဆိုး
တွေကိုနောက်ယောင်ခံလိုက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုနောက်ယောင်
ခံလိုက်ကြရင်းပေါင်းကြည့်ရင် သူ့ခဲ ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် သူ့ခဲကလေးကလေးကလေး လူပိုင်း ပြီးလောက်တော့
လူသိမများဘူး။ ဥပမာ ပြောရရင် လူနဲ့ခဲ သိတင်အောင်
အတင်းမှာ သုတ်သင်ရေးသမားက လူ ဆယ် ကြောက်ပောက်
ထက် မနည်းသလိုပဲတယ်။ အဲဒီအချိန်တည်းမှာပဲ ကျွန်တော်
တို့လူတွေက သူ့ခဲကလေးကလေးကလေး ဖမ်းမိခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဒီလိုပင် ခဲကြော့သွားတွေကို သတင်းသိရတာ စာလုံးမည်း
ကြီးတွေနဲ့ ပြောပြခဲ့ကြဘူး’

‘မြို့တော်ရဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ကြီးကစစ်ခင်းက တားဆီးလိုက်တဲ့
မှခင်းဆရာတွေက သေနတ်နှစ်လက်နဲ့ လူတစ်ယောက်
ကတားဆီးလိုက်တာ မှခင်းဆရာတွေကတော့ နှစ်ဆ သုံး
ဆလောက်ပဲ များတယ်လေ။ ရဲအဖွဲ့တော်က တာဝန်ပေးရာ
မကျဘူးလား’

‘ကျွန်တော်တို့မှာ အကန့်အသတ်မရှိတဲ့ ခဲနဲ့ အကန့်
အသတ်မရှိတဲ့ လူ့အင်အားမရှိတာ အမှန်ပဲ မစ္စတာကောင်
ဒါ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ လူနဲ့ ရှေ့အလိုအားဆောင်ရုံနဲ့ရင်
ချီကာကိုင်ပြီးက လမ်းကွေ့ပေါ်မှာ လဲသေရတဲ့ လူတိုင်း
ကို ခြေရာခံလိုက်နေကြတာ သေချာပါတယ်။ ဒီလိုသာလျှင်
နိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ အလုပ်မှာ ပိုပြီး ဝယ်ကုန်ရတာမှာ
မလုံဘူး။ ကျွန်တော်တို့မှာလုပ်စရာအလုပ်တွေက အများကြီး၊
ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ယူသားတွေနဲ့ မြေက အကျယ်ကြီးပဲ။
ပြီးတော့ ရာဇဝတ်မှုကားကွယ်ရေးအပြင် စာပြားတာဝန်တွေက
လဲများပါတယ် အင်အားနဲ့ လုပ်နေမယ့်အထဲ ဖြစ်နေတယ်’

‘ကက်ပတိန်အနေနဲ့ ဒီအဖွဲ့အသားမျိုးရှိတာ ကျွန်တော်
မဆိုကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့လို လူသေခံတော်
များများက ဒီအဖွဲ့အသားမျိုးကို လက်ခံကြမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ခင်ဗျားကဲ့ ဤကလေးက ယူဆနိုင်ပါတယ်’

‘တားပယ်တော့လေ၊ ဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်လို့
ကက်ပတိန်ရဲ့ အပြင်ကို ကျွန်တော် သိချင်ပါတယ်။ သုတ်သင်
ရေးသမားအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြပါဦး’

‘တယ်အချက်အလက်မျိုးကို ပြောရမှာလဲ’

‘မိလ္လာဟာ ဘယ်လိုလူစားလဲ၊ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထင်မြင်ချက်ရှိတဲ့ ဝတ်စုံပိုင်၊ ပြောပါဦး’

‘ဝတ်စုံပိုင်ရာ သွင်ပြင်လက္ခဏာလား’

‘မိလ္လာက အချိန်ကြာလာပြီးတဲ့ အခါကပိုင်းမှာ မိလ္လာ့ သွင်ပြင်လက္ခဏာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဝတ်ချားတို့မှာ ဖော်ပြင် ရှိတားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယုံဆည်းကြရတယ်။ အင်ဗျားစိတ်ကူးထဲမှာ မိလ္လာ့ဘဝအရ သမားရဲ့ ပုစိကို အယ်လိုမြင်ထားကြလို့ ကျွန်တော်တို့ ပရိသတ်က သိချင်ကြလိမ့်မယ်လို့ အင်ဗျားပြောတဲ့ ခုတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သွင်ပြင်လက္ခဏာပဲ သားပင်ပေးတဲ့ သူ့ပုစိက တယ်လို့လဲ’

‘သူ့အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိအားပြီးသမျှ အဝေးစိတ်ကူးတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြောမပြုနိုင်ဘူး။ သူ့ပေးကော့ပေးရင်းအနွယ်ပေးတဲ့ ချားဖတ်ယောက် ပြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယူဆကြတယ်’

‘လူဖြူပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်’

‘လူမည်းတော့ ဝတ်စုံ အမေ့ကန်က ပြားတွေ၊ အခွေ့ ဆိုင်းသားတွေ၊ အထဲကန် အင်ဒီးယန်းတွေ၊ မိန်းမတွေနဲ့ ကလေးတွေကို ဖယ် ခုတ်ပြီး သားဖြစ်သွား ပြု အဲဒီလိုဆိုတော့ စုံစမ်းရတာ သွေးသွားပြုပေါ့ ကက်ပတ်နဲ့ ယံသယ ချိန်ပယ် လှည့်ခရ အချော့ပြုအောင်လို့ နှစ်ကန်း၊ သိုးသန်းဖလောက် အထိ ကျသွားခဲ့တာပေါ့’

‘အစ်ဘာမေးက ပြီးရုံသာ ပြီးပြီး၊ အပဲပြ ပေးသည့် သူ’

အမှန်သကယ် သဘောကျသွားပုံကို ပေါ်လဲမြင်နေရနေပြန်။ အဲဒီတော့ ကက်ပတ်နဲ့က ကျွန်တော်တို့ကို ဘာများပြောချင်ပါသေးလဲ၊ ဒီလူမှာ ဖိတ်ရှူးပေါက်ကဲ့သို့ ဖြူတယ်လို့ ထင်သလား၊ သူ့ကိုယ်သူ ကယ်တင်ဖို့ အဖြစ် အထင်ရောက်နေတဲ့လူလား’

‘ကျွန်တော်ကစိတ်ရောဂါက အပူပူ ဖူး ဖူးလို့ တယ်ထိနိုင်မယ်။ သူ့ဘာကယ်တန်း တာတွေလုပ်ခဲ့တာ သူ့တို့ ခုတ်တမ်းလောက်ပဲ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိနေတယ်။ သူ့မှာ ဖိတ်ခဝနေတာ တစ်မျိုးမျိုး ရှိတောင်းရှိနိုင်တာပေါ့’

‘ခုချိန်သလဲဆိုရင် အင်အား တောင့်တင်းလှတဲ့ အင်ဗျားတို့ ရဲတပ်မဲ့ကြီးကို သူ့လှည့်ဝား နေခဲ့တာ တော်တော်ကြာ သွားပြီ။ တကယ်လျှင်တဲ လူပဲ’

‘သူ့ဘာ ရှူးသွပ်နေတဲ့လူတွေပဲ မဟုတ်ဘူး’
သူ့ လက်ထဲမှာ မီးဗုံးဆွက်နေတဲ့ သေနတ်ကိုင်ထားတန်း အင်ဗျား သူ့ကို ဖမ်းမင်သေးသမျှတော့ သူ့ဘာ သာမန်လှုပ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်နေဦးမှာပဲ’

‘အင်း၊ သူတ်သင်ဈေးသမားနဲ့ ကျွန်တော်တို့လို သာမန် နိုင်ငံသားတွေကြားမှာ အခွေးကြီးတဲ့ ခြားနားချက်အနည်းဆုံးတစ်ချက်ရှိပါတယ်’

‘သူက လူကုန်ကို ပစ်သတ်နေတယ်မဟုတ်လား’

‘သိပ်ဟုတ်ဘာပေါ့ လူတိုင်းမှာ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန် အကြမ်းဖက်ချင်တဲ့ စိတ်ကူးတွေ ပေါ်လာ တတ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ အယဉ်ကျေးဆိုး လူတွေတောင်မှ သူတို့’

ဘဝသက်တန်းကလေးချောက် ဖာစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒေါသထွက်တတ်ကြပါသည်။ ကိုယ်တို့နား အစော်ကား ခံရမယ်၊ ကိုယ်က ကလေးအဖြစ်ပဲရှိမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိရဲ့ ကားလာယာကို အစော်ကားခံရမယ် ဆိုပါသော အဲဒီလုပ်ရပ်မျိုးဟာမိမိကို ထိုက်စိုက် စော်ကားခံရတော့မို့လို့ ယခုအထိကြာပါသည်။

တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်မှာ လိမ္မော်ကူးယဉ်မှုမျိုးလူတိုင်း လိုလိုမှာ ရှိခဲ့ကြတယ်လို့ ကလေးတို့နဲ့ ပြောချင်တာလား။

ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် လူသားဆန်တဲ့ တုံ့ပြန်ချက်ပဲ ဒါပေမယ့် ကံအားလျော်စွာ လူများစုမှာ ချုပ်စည်းမှုတွေ ရှိကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဆင်ခြင်တုံတရားတွေ ရှိကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူ့အောင်ရဲ့ မည်းကမ်းတွေက ကျွန်တော်တို့ကိုပြုတ်ပေးလေးတယ်။ ဘေးအန္တရာယ်တွေလည်း လူတွေက ကျွန်တော်တို့က ယာယီပတ်သက်ကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖာစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကူးယဉ်တတ်ကြတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တွေမှာ ခပ်ဗျားကိုစော်ကားခဲ့တဲ့ ငှက်ဆီကို ခင်ဗျား ပြန်ဆွားပြီး လူ့ကိုလူစဉ်ဖော်အောင် ထိုးကြိတ်ပစ်လိုက်မယ်လို့ ခင်ဗျားမည်းပေးပုံပဲ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတကယ် မယုတ်ခြင်ပါဘူး။ လုပ်ကြံမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဝေမျှင်လင့်ဘားသလို ဖိတ်ချမ်းသာစရာနဲ့ တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကူးယဉ် အခြေအနေမှာပဲ ခင်ဗျားစိတ်ချမ်းသာမှု ရှိနေမယ်။ စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေဟာ ဆင်ခြင်တုံတရားကို ချုပ်စည်းမှု ရှိခဲ့တာတွေကို ဂရုစိုက်ဖို့မှာပိုတဲ့။

‘ဆက်ပြောပါဦးကက်ပတိန်’

‘ကျွန်တော်ပြောချင်တာက အချက် ဖာစ် ချက် က လဲ့ရင် ဆုတ်သင်ရေးသမားဟာ လူရိုင်းလိုပဲဆိုတဲ့အချက်ပါပဲ။ သူ့ကိုယ်တိုင်းမှာ ထိန်းချုပ်မှုနဲ့ပျက်ပြားနေတယ်။ စိတ်ကူးယဉ်မှုနဲ့ တကယ်တမ်းခြားနားမှုကြားမှာ ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှု ပြတ်သောက်နေသလိုပဲ။ ဒီလို ပြတ်သောက်နေမှုကြောင့် ဆင်ခြင်တုံတရား ချုပ်စည်းမှုတွေလဲ ပျက်ပြားဆွားကြတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ဖြစ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်မှုကို အကောင်အထည် ဖော်စေတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးကဲ့သို့ အတွေ့အကြုံမျိုးရှိလာရင် သူ့လိုပဲ ဖြစ်သွားကြလိမ့်မယ်။ ယူဆပုံအရပ်မျိုးတွေကို စတင်ကျူးလွန်တဲ့အချိန်ကပဲ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အရိုင်းသဘာဝစပ်ကြားက နယ်နိမိတ်ကို သွေဖည်ကျော်ပြီးသား ခြိမ်းခြားပြီး ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ ဖိတ်ဆင်ရိုင်းစပ်ကြားက နယ်နိမိတ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသား ဖြစ် ခဲ့မယ်။’

‘အကောင်အထည် က နယ်နိမိတ်ဆိုပါသော’ ဟုတ်ပါတယ်။’

‘ဘယ်ပတိန်’ ဟု အော်တော်လေးစားလောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ခင်ခင်မှာပဲ။ ပိုတိန်အထောက်အထား ပြည့်စုံပါပေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလေးဘဝက ပိုပြီး တော်တော်မျှားမျှား ဆွေးနွေးနိုင်တာပဲ။’

‘ကျွန်တော်တို့ရဲ့အဖွဲ့ဝင်တွေဟာမစ္စတာကားပင်ဟာတို့ထင်ဆားသလောက်မလွှဲ-ကြဲလေးပါဘူး။’

‘တစ်...အောင် ကျွန်တော်ကို လူဆိုးဘယ်ကရွေးနေ
 လိုက်နာ...မိန့်... ကာကွယ်ပေးနိုး။ လင်များကဲ့အသိုင်းအဝိုင်းတွေ
 မှာ၊ ပြောပေလှယ်ပြန်ကြတာမျိုး...။ ဒီပြောမှာ သူတို့သား
 ရှေးသမားရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့် ထာဝရတဲ့ အေးချမ်းသွားနိုင်
 တယ်လို့ ပြောကြတယ်ဗျာ။ လူဆိုးတွေကို သူ့ကိစ္စတုံး
 ပစ်လိုက်ပြီ။ တော်တော်များများလဲ လမ်းပေါ် မကွက်ရ
 ကြတူးတဲ့။ လူပုဂံမှ အကြမ်းဖက်မှု တော်တော်များများ
 ကျဆင်းသွားပြီတဲ့။ ဒီနေ့ည ဝင်းများကျန်တော့နဲ့၊ ဆွေး
 နွေးသာ တော်တော်ပွင့်လင်းသားပဲ။ ကျွန်တော်အရ တင်
 ပြတ်အချက်ကိုလဲ ကက်ပထိနဲ့တယ်က အလားတူ ပွင့်ပွင့်
 လင်းလင်း အဖြေပေးချေရင်တယ်ဗျာ။ သယ်နှယ်တဲ့’

‘အင်း မှုစင်းတွေကျဆင်း...ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဟာ...
 လွန်ခဲ့တဲ့ သတင်းပျံ့ပတ်သတင်းမှာ နှင်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ကျ
 ဆင်းသွားပါတယ်။ ရာသီအလိုက်ကျဆင်းဟာက အစိစိ
 တင်ပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ မရတတ်ပဲတော်ရက်ဖြစ်လို့ တင်ချို
 က ရှေးမကြာတာဖြစ်မယ်။ သူတို့သား သမားကြောင့်
 ကျဆင်းတာလဲ တင်စိတ်တင်ပိုင်းပြန်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
 ဒီအချက်ပေါ်မှာ အတိအကျ အားကိုးပြီး တွက်ချက်လို့လဲ
 မဖြစ်နိုင်သေးဘူး’

‘ဒါရိုးသား...အဖြေလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်’
 ‘များများစားစား ကျဆင်းသွားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
 ကျွန်တော်ပြောရဲ့ပါတယ်။ သူ့လုပ်ရက်...ကြောက်ပြီးလမ်း
 ပေါ်ကလူဆိုး ထက်ထက်လောက် လျော့နည်းသွားတာ’

ဟုတ်သေးဘူး။ သူ့လုပ်ရက်က ယာယီအားဖြင့် ဆယ်ရာ
 ခိုင်နှုန်းလောက်ကိုသာ နောက်တွန့်သွားအောင်လုပ်နိုင်တယ်
 လို့ဆိုရမယ်’

‘ဒီလိုဆိုတော့ အကြမ်းဖက်... သမားပုံတစ်ပုံ လောက်သာ
 လျော့ကျသွားတယ်လို့ဆိုရမှာပေါ့။ ဟာ...လား’

‘အဲဒီလိုပဲဘက်ရလိမ့်မယ် ခင်ဗျားတို့ပရိသတ်ကလဲ ဒီအ
 တိုင်းမြင်စေချင်တယ်။ ဒီနေ့ညနေပိုင်းက ပေါင်မုန့်ဆိုင်တစ်
 ဆိုင်ကို လူဆိုးနှစ်ယောက် ရောက်လာကြတယ်တဲ့။ ဆိုင်ရှင်
 က လူဆိုးတွေကို သေနတ်နဲ့ပစ်တယ်။ အဲဒီအတွက် သူ
 သေခဲ့ရတာပေါ့။ ဆိုင်အလုပ်သမားနှစ်ယောက်ကလဲ သေနတ်
 မုန့်သွားသေးတယ်။ နှစ်ယောက်သေပြီး သင်္ဃာတော် ခုတ်
 ရာပြင်းသွားတယ်’

‘ပြီးတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်က လက်နက်မဲ့ လူ
 ဆိုးတစ်ဦးကို ဘတ်စ်ကားပောင်းသမားတစ်ယောက်က ပစ်
 သတ်ခဲ့သေးတယ်။ ဘတ်စ်ကားမောင်းသမားဟာ သူတို့သင်
 ရှေးသမားကို အားကျတဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့။’

ဒီပြဿနာ မပြီးဆုံးသေးခင် နောက်ထပ် ကျွန်တော်တို့
 တွေ့ကြရမယ့် ကြောက်စရာဖြစ်ရပ်တွေ အများကြီးပေါ်လာ
 နိုင်သေးတယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ပြည်သူတွေကို သတိပေး
 လိုတဲ့အချက်ရှိပါတယ်။

လူတွေဟာ လက်နက်တွေကိုင်ပြီး လမ်းတွေပေါ်မထွက်
 ခင် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့သတင်းတွေအကြောင်း စဉ်းစား

၂၂၀၀ ဝင်းမြင့်စောင့်(မြန်မာပြန်)

ပါမောက္ခဆစ်ကပြောပြီး ပေါလ်ကိုလှမ်းကြည့်သည်။ ပြီးမှ အိုင်ရင်းတက်သို့ ပြန်လှည့်သည်။

‘သူလုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားသမျှကို သူလုပ်ပြီးသွားပြီး သူ့အခု နောက်ပြန်ဆုတ်ဖို့ တာရှည်ပြန်ပြန်ထင်တယ်။ သူ့လုပ်လှမ်းက မျှော်လင့်မထားဘဲ ခိတ်ဆင်းရဲစရာအကျိုးတရားတွေဖြစ်ပေါ်စေ ပြုလုပ်ပြီ။ သိပ်မကြာခင်မှာ သုတ်သင်ရေးသမားဟာ သူ့ဆေးနတ်တွေကိုသိမ်းလိုက်တော့မယ်လို့ ငါထင်တယ်’

အိုင်ရင်းက ဖယ်သည်။

‘တစ်ခါတစ်လေ ဆရာ သိပ်ခိတ်ကူးယဉ်တယ်တယ်’

‘ငါ မှန်တယ်လို့ မင်းမထင်ဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း... မထင်ပါဘူး။ ဒီလူဟာ ယမ်းနဲ့နဲ့ သွေးနဲ့ကို သဘောကျနေပြီထင်တယ်။ သူထင်တိုင်းကျလို့ ရှုနေပြီလို့ ယူဆသွားပြီ။ သူ့ကို လက်ထိပ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် အကျဉ်းခန်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ကျည်ဆန်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် တယ်ဟာနဲ့မှ ခြိမ်းခြောက်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး’

‘ဒါဖြင့် စောင်းကြမလား’

ပါမောက္ခကပြောပြီး ပြုံးနေသည်။

‘ဆရာ ဆက်လက်ပြောတာလား’

‘သေချာတာပေါ့၊ ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ကြေး လောင်းမလား’

‘ဆရာကလဲ ဂလင်းကစားလုပ်တာ ဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ်’

‘ဝေ့လည်ကြောင်မတ် လုပ်နေတာလား၊ မင်းမလောင်းရဲဘူးလား’

‘ကျွန်မလောင်းမယ်လေ’

အမျိုးသမီးက ဖပ်ပြဲဖြဲလုပ်၍ ပြန်ပြောသည်။

ပါမောက္ခက ပေါလ်တက်သို့ အညွှန်းကြည့်ပြန်၏။ သူ့မျက်နှာအမူအရာကို ပေါလ်က ဆက်တက်၍မရ။

‘ပေါလ်ကရာ တယ်လို့ ခဲ့’

‘ကျွန်တော် ကြားနေပါ့မယ်။ ကျွန်တော် တယ်တက်ကိုမှ မလိုက်ချင်ဘူး’

‘ခင်ဗျားစိတ်ပြောင်းသွားရင် ကျုပ်ကို အသိပေးပါ။ အမြင်မှန်မရဘဲ ယူဆရဲ့၊ ပိုက်ဆံကို ကျုပ်လိုချင်လေးတယ်’

‘ဆရာက တချစ်ကစားတာကို သိပ်ခိတ်ဝင်စားတာပဲ’

အိုင်ရင်းက ပြောသည်။

ပိုကာ ကစားရာမှာလည်း အလွန်တော်လိမ့်မည်ဟုပေါ်က ထင်သည်။ သူ၏မုန်ငါးခါး မျက်လုံးများ နောက်ကွယ်မှာ မည်သို့သော စိတ်ကူးမျိုးရှိသည်ကို ပေါလ်က သိချင်နေသည်။

နောက်ထပ် တစ်နာရီကြာအောင် သူတို့ဆက်၍ စကားပြောနေကြသည်။ လို့ ဝနားက ပါမောက္ခက သူတို့ကို တံခါးပေါက်သို့ လိုက်ပို့လည်။ ပေါလ်၏ လက်ကိုဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် မကြာမကြာအလည်လာရန် မှာကြားသည်။ သူ့အမူအရာက အလွန်ဖော်ရွေလှသည်။

တံခါးပိတ်လိုက်ချိန်တွင် ပါမောက္ခ၏ မျက်နှာ အမူအရာ

၂၃၀၀ ဝင်းမြင့်အေး (ပြန်မာပြန်)

တစ်မျိုးခြားခြားသလိုလို ပေါက်ဆင်လိုက်ပါသည်။ သူ့အား ဝမ်းသာသောသည့် အမှုအရာမျိုးကား ဟု ပေါက်ဆင်စိတ်ထဲမှာ စဉ်းစားမိသည်။

ဆိုင်ရင်းကို မြို့ထဲသို့ ကားဖြင့် ပြန်ပို့ရာ သူ့စကားမပြောနိုင်ဘဲ တိတ်ချက်သားကောင်းဟုသည်။

အခန်း (၁၂)

ချီကာဂို ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်၊ ယမန်နေ့ညက နှစ်ဆယ်လေးနှာရဲ့ အတွင်း ခုတ်ယူ ကြည့်ပုံ သုတ်သင် ရေး သမား သောင်းကျန်းလာပြန်သည်။ ဤအုပ်ကြိမ်တွင် လူတစ်ယောက် သေဆုံးပြီး နှစ်ယောက် ခတ်ကုန်သွားသည်။

သေဆုံးသူမှာ လုံအင်ခြင်း ခံရသောကြောင့် ပစ်မှတ်မ ဟုတ်ဘဲ မဇော် တစ် ဝမ်းမှန်ခံရသူ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ဇော်သည် နှစ်ယောက်က လိုလားစား လှူယက်ရန်ကြိုးစားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တံတား ကျွဲကြီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရက်ဆိုင်များတွင် လူဆိုးနှင့်ယောက်ျားထွန်လည်နေခဲ့ကြသည်။ ယမန်နေ့နံနက်တွင် ၎င်းတို့နှစ်ဦး လမ်းပေါ်မှာ လူကျနေကြသည်ကို ရဲအရာရှိများတွေ့ခဲ့ကြသည်ဆို၏။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ လေးဆယ် ငါးပစ္စတိုမှ ကျည်ဆန် ထိမှန်ခံကြရသဖြင့် သွေးများ ထွက်နေကြသည်ကို ခံတွက်ရသည်။ ၎င်းတို့အနီး၌ တတိယလူ သေဆုံးနေကြောင်း တွေ့ကြရပြန်သည်။

လူဆိုးနှစ်ဦးက ဝှစ်မိုးကို ထိုးကြိတ် ရိုက်နှက် ကြသောကြောင့် ဝှစ်မိုးက ကျသွားသည်ဆို၏ ထိုနေ့က ဝှစ်မိုး၏အင်္ကျီအိတ်များကို သူတို့ လှန်လှော့ ရှာဖွေနေကြစဉ် အနီးမှ မြတ်မောင်သွားသော ကားတစ်စင်းပေါ်မှ သေနတ်ဖြင့် ပစ်သွားခံရ ဝင်းသိရှိရသည်။

လူဆိုးတစ်ယောက် ပခုံးကို ကျည်ဆန် ထိမှန်သွားပြီး အခြား တစ်ယောက် တင်ပါးနှင့် ညှပ်ရိုးတို့ကို ထိမှန်သွားကြောင်း သိရ၏။ လူဆိုးတစ်ဦး၏ တင်ပါးကို ရှပ်၍ ဆီ ဖွားသော ကျည်ဆန်က ရှေ့သို့ ဆက်သွားပြီး ဝှစ်မိုး၏ ခမ်းစေ့ကို ဆက်၍ ထိမှန်သွားခဲ့သည်။ ဝှစ်မိုး နေရာတွင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားကြောင်း သိရသည်။

သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထွက်လာသည့် ကားသည် လုံးဝ ရပ်တန့်ခြင်း မပြုဘဲ ဆက်ခောင်းသွားသည်ဟု လူနှစ်ယောက်က ပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့် သေနတ်သမား၏ မျက်နှာကို သူတို့လုံးဝမမြင်လိုက်ကြရသည့် အပြင် ကားပုစိန်နှင့် နံပါတ် တို့ကိုလည်း သူတို့မမှတ်မိကြောင်း ပြောပြကြသည်။

ယမန်နေ့ညက အိမ်၌ ရှိနေခဲ့သော ကက်ပတိန် ဗစ်တာမော့နှင့် တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်၍ အမေးအဖြေပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သေဆုံးသူနှင့် အော်ရာရသူများ၏ ကိုယ်မှ ရရှိထားသော ကျည်ဆန်များကို စမ်းသပ် စစ်ဆေး နေဆဲ ချိသည်ဟု ကက်ပတိန်ကပြောသည်။

၎င်းကျည်ဆန်မှာ အခြား လူသတ်မှုများတွင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးသော ဒဿပ လေးငါးပစ္စတိုမှ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကက်ပတိန်က ဆက်လက်ပြောပြသည်။

ယမန်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ကျင်းပခဲ့သော လာဘ်စားရင်းလင်းပွဲ၌ သုတ်သင်ရေးသမား အဖွဲ့ပွဲခဲ့သော သေနတ်နှစ်လက်အကြောင်း ကက်ပတိန်က ပထမဆုံး အကြိမ် ရှင်းပြခဲ့သည်။

သေနတ်တစ်လက်မှာ ဒဿပ လေးပါး ပစ္စတိုဖြစ်သည်။ အခြားတစ်လက်မှာ ဒဿမရှစ်စင် ဝီနီယပ် ငါးလုံးပြူး ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သေနတ်ပြောင်းများ၏ အဘွင်းပိုင်းများကို အချစ်များဖော်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ်လိုက်သော ကျည်ဆန်တိုင်းမှာ ၎င်းသေနတ် ပြောင်းတွင်ရှိ အင်္ဂါများ၏ ပု များပါရှိလာသည်။

၎င်းကျည်ဆန်တိုင်းကို မိုက်ကရိုဘုတ်ဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်

လျှင် သေချာပျားစို့ ဝေပူနိုင်သည်။ သေနေသည့် တစ်လက်တည်းမှ ပစ်လိုက်သော ကျည်ဆန်အားလုံးကွင်း ပါရှိလာသော အရပ်များမှာ ထိုညကြွားသည်။

ယမန်နေ့ညက ဝေပူစဉ်ပစ်မှတ်တိုင်း အော်ပူပူပူကြွားသော လူဆိုးနှစ်ယောက်ကို မြို့ရပ်ဝေးများရှိ ကျည်ဆန်ခန်း၌ ထိန်းသိမ်းထားပြီး ဆေးကုသပေးလျက် ရှိသည်။ အခြစ်ဆပျက်နှင့် ဖယ်လျဉ်း၍ ဝမ်းမြင့်စေခင် ဆက်လက် ဝေပေးနေကြောင်း သိရသည်။

ယမန်နေ့ညက သေနေသည့်ပစ်မှတ်များ အပါအဝင် သူ၏ သင်္ချာသမားအားလုံးကို ဖမ်းဆီးခံရသူပေါင်းမှာ နှစ်ဆယ်တစ်ယောက်ရှိသွားပြီဟု သိရ၏။

ရှင် ထိုသန့်ကံမှ ဝေပေးယောက်သား အသက် မသေဘဲ ဒဏ်ရာ ရခဲ့ကြသည်။ ယမန်နေ့ညက ဝေဆိုးသွားသောတစ်ပိုးတစ်ယောက်သာ အခြစ်မဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း ရှိအခွဲကပြောပြသည်။

သူ့ပုံစံကို သေဆုံးစေမည့်အထူးစား ပစ်လိုက်သော အခါက နှစ်နေ့ခွဲခွဲ အသက် ဝေပေးခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် သူ့အနေအထား အားလုံး ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် လိုချင်၍ သိခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ရဲဘော်တို့ ဝေပေးပြောပြသည်။

ဝေပေးပုံကို သိလိုက်လျှင် ပြောရန် ဝေပေး ဥပဒေအရ ဆိုရင် အသေ ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် လူသတ်မှုပင်။ အကြားလူ

တစ်ဦးကို သတ်ဖြတ်မှု ငြင်းခမ်းနေစဉ် မဆိုင်သူကို သတ်ပိလျက်သား ဖြစ်ပွားတယ်ပဲထားဦး ရှိသော လူသတ်မှု မြောက်သွားတယ်လို့ ဥပဒေက ဆိုထားတယ်ဗျ။

သူ့အစီအစဉ်ပေးနေဆဲရှိသည်။ ဝေါဟ် ကိုင်ရာမှ ပြည်းပြည်းသာသာ ထေ့ရေချိုးခန်းကို လန်းသွားသည်။ မီးမပွင့်မီ တံခါးကို သူ့အလျင် ပိတ်လိုက်၏။

အချိုးပြီးနောက် ဝေပေးလျှင်တည့် မိရိမှန်နေ့တွင် ရပ်၍ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်သည်။ သူ့မျက်လုံးများ မှန်ဝါးဝါး ဖြစ်နေသည်။ သူ့စိတ်မှာ ကောင်းခြင်း ဖြစ်နေသည်။

ဝေါဟ် အိပ်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။ နံနက်ချိန်၏ မှန်ဝါးဝါး အလင်းရောင်က သူ့စိတ်လှုပ်ရှားကြားမှ အခန်းထဲသို့ဝင်ရပြန်ပြန်။ သူ့အဝတ်များကို ကောက်ယူပြီး နေည့်ခန်းသို့ လွှတ်လာသည်။

ပြေးလျှင် သူမ၏ အိပ်ခန်းမှ အစစ် မကြားစရာအောင် ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ့ကားကို စက်နှိုးလိုက်စဉ် ရုတ်တရက် စက်မနှိုးသောကြောင့် ဘဝက်အခဲကြုံရသည်။ မကြာမီ ကားစက်နှိုးလာပြီး မောင်းထွက်လာသည်။

လွန်ခဲ့သော ရက်များနှင့်စာလျှင် ယနေ့ပို၍ နွေးလာသည်။ ပလက်ပေါင်းများပေါ်မှ နှင်းခဲများပင် ဖျော်စပြုလာပြီ။

အရိန်နှင့် ဝမ်းသွားတော ကားများ၏ ဘီးများက နှင်းပွင့်များ စဉ်ထွက်သွားအောင် ယက်ထုတ်ပစ်ကြသည်။ မြူခင်းများ နောက်ကွယ်မှ နေလုံးကြီးကို မြင်စပြုလာသည်။

သို့သော် နှင်းပွင့်များ ကျနေသောကြောင့် ပိုက်ပီကို ဖွင့်ထားရသည်။

ပေါလဲက သူ့ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲ သွင်းထားပြီး လှေကားသို့ လျှောက်လာသည်။ သောကြာနေ့ ကတည်းက သူ့အိမ်သို့ ပြန်မလာရက်။ ဝေတိုက်သေတ္တာကို သော့ဖွင့်ပြီး စာများကို ထုတ်ယူ သည်။

နောက်ပြီး မိတ်လှေကားရှိရာသို့ ပြန်လှည့်လာသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ ညွှန်နန်းထဲရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်မှ ထလာသော ပါမော့ကွကို သုတ္တေ့ရသည်။

ရုတ်တရက် သူ့မှင်ဗက်မိသွားသည်။ ခြေလှမ်းများ တုံ့ကန် ရုပ်သွားသည်။

‘ဂွန်မော့နင်း ပေါလဲ’
ပါမော့ကွက အလွန် ဖော်ရွေနေသည်။
‘ဆရာဒီရောက်တာ ဘယ်လောက် ကြာသွားပြီလဲ’
‘နာရီဝက်လောက် ခိုပြီးမှာပေါ့၊ မာနွကလဲ ကျုပ် လာသေးတယ် မောင်ရင် မရှုံ့ဘူး’

‘အိုင်ရင်းနဲ့ ကျွန်တော် အနုပညာ ပြတိုက်တွေ လှည့်ကြည့်နေကြတယ်’
‘အင်း မောင်ရင်တို့နစ်ယောက် အတူ ခိုနေကြလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်လဲ ထင်သားပဲ’

‘ကျုပ်ဒီကိုလာတာ အိုင်ရင်းကို အသိမပေးချင်လို့ မောင်ရင်နဲ့ နစ်ယောက်ချင်း စကားပြောချင်လို့ပါ’
‘ဆရာတယ်လိမ့်နိုး ဆက်ကြည့်ရင် ရသားပဲ’ ခုလိုကားသွားအပြန် ဒုက္ခတွေ သက်သာ သွားမှာပေါ့’
မော့ ၏ လေသံမှာ ကြောင်ပိစီဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ သဘောမကျ ဖြစ်သွားသည်။

‘ခုလိုလာလိုက်ကာ ပိုကောင်းပါသယ် မောင်ရင်ကို ကြိုတင် အသိမပေးချင်လို့’
‘သိပ် လျှို့ဝှက်တဲ့ ပြဿနာ ပိုလို့လား’
‘အင်း ဆိုပါစတာ၊ ကဲ တို့မောင်ရင် အခန်းကို မတက်ကြတော့ဘူးလား’
‘ဟုတ်ပါရဲ့ ကျွန်တော် မေ့နေလိုက်တာ’

၂၃၈ ဝမ်းခြေအောင် (မြန်မာပြန်)

ပေါက်ကွဲ ခါးခါးကွဲကွဲ ခလုတ်ကို လက်မဖြင့် နှိပ်
လိုက်...

‘ရဲ့လို လာရဲ့လာက လာလည်တာ ကယ်လိုက်ပို့လိုက်လဲ’
‘မောင်ရဲ့ ဖိပြီးထား၊ ခြေကိတ်မ ခြေကိတ်ပါလား’

ပါမောက္ခက လေထဲ ချိန်ဖြင့် ပြန်ပြင်ပြောသည်။ ခါး
ခလုတ်က တစ်ခါများ ပျံ့လာ ပြီး ပေါက်ကွဲကွဲ ခလုတ်
ပျံ့လာပြီး နှိပ်ပြီး ထိထိထွင်းမှု မေ့ရဲ့ နှိပ်နေသည်။

ပါမောက္ခကြီးကို အသုံး ပေးရဲ့ အချစ်ပေးပြီး သူက
နောက်မှ လိုက်သွားသည်။ တစ်ခါကို မေ့ခဲ့တဲ့ ချိန်
ခလုတ်အား ခြေထောက်ထည့်သည်။

‘ညှို့ရဲ့အင် မနက်စာအောင် မသားရသားဘူး၊ ဆတ်
လေ့လာ မယ် မဟုတ်လား’

‘ကောင်းလောက်ပဲ ထောက်ပါတော့မယ်။ ကျုပ် စား
ပြီးပြီ’

ဝေါဟာရ ချိန် နှိပ်ရဲ့ ချိန်များကို အလုပ်ပြုနေရင်း
ဆူလက်များ ကျန်နေသောကြောင့် လယ်သားချီ လိုက်တယ်
နေရသည်။

ပါမောက္ခကြီး၏ ချိန်များကို သူမကြည့်မိအောင် အလုပ်
ပေါ် အာရုံစိုက်နေကြည့်တဲ့ အချိန်အောင် နေရသည်။ ဟိတ်
ဆိတ် ချိန်ပေါင်းကြောင့် လူ့လိုက်ရဲ့ နေထိုင်ထိုင်မသော ခြစ်
လာသည်။

နောက်ဆုံးမှာ သူ့နှုတ်သရက် နေ့စက်ဆို ထုညှိကြည့်ရ
သည်။

‘ရဲ့ငါး ဆိုပဲပြီး သာကိစ္စများလဲ’

‘လောကြာနေ နှစ်ပတ်လောက် ပေါက်ပျက်ဆိုင်ရင်ပဲ၊ အ
ခေတ်ဝေခေမေခေများက ပေါက်ပျက်ခြားကုန်းကပေါ့
ပေါက်ပျက်ရဲ့ မျက်နှာ၊ ကျုပ်တော့ နှိပ်ရဲ့ ကယ်၊ ပေါက်ပျက်ရဲ့
နားပျက်မှုက မောင်ရဲ့ကို ပေးထားအကြိမ် ပျက်ပေးလာ
တယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ မောင်ရဲ့ကို အဲဒီအချိန်ကကျုပ်
လေ့လာမကြည့်မိရင် ကျုပ်ထင်တာပေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး။
မောင်ရဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ နှစ်ပတ်လောက် ပေါက်ပျက်
မောင်ရဲ့ သူ့အသားက အပိုင်သားပေါ်ဘူး။ မောင်ရဲ့
ဖန်ဖန်ကောင်ပေါ် အနီအဆာပေးရဲ့လို့ပဲ။ ဒါနဲ့ကောင်
မောင်ရဲ့ရဲ့ ဝေါ့ ဝက်ချက်တော့ မိန့်နဲ့ကယ် မပေါ်အသားသာ
ကျုပ် ချိန်ကြည့်တယ်’

‘ဆရာမရဲ့ ကျုပ်တော့မိတ် မပျက်အောင် ကြိုးစားနေ
ရတယ်။ ကျန်တော်မိတ်ကဲ့ချင်သလို’

ကျန်တော်မိတ်ကဲ့ချင်သလိုလေ ‘သူ့အစပါးပင်ကို မြင်
နိုင်ပေမယ့် ကျုပ်တော်မိတ်မြင်နိုင်ကူးတဲ့၊ ဟိတ်ခေ့
က ဒါမှမဟုတ် ဒါ ထပ်မံစားပြီး မောင်ရဲ့ အခြေအနေ
တွေ ရှေးဟုတ်မျိုးနေပြီ။ မောင်ရဲ့ကိုယ်ဟိုင်လဲ မညာခေ
ဆုံးသစ်မိပြီမဟုတ်ပေမယ့် မောင်ရဲ့နည်းသားလဲမှာ ကိန်း
ပင်နေပေးမယ် မောင်ရဲ့ကိုယ်ထိုင်ပေးနေတဲ့ အချက်တွေကို
အိုင်ရင်းက ဝေါက်ကုတ်ပေးခဲ့ပြီ’

၂၄၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

'မောင်ရင် မိန်းမပိုင် စွဲလန်းမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဂ္ဂုဆောင်က လွဲလို့ ငါ့ခြား တယ်ဂ္ဂုဝဲသင်္ဃာတို့မို့ မှီမနေကူး ဆိုတာကို မောင်ရင် ကိုယ်တိုင် သဘောပေါက်လာနိုင်မှသာ မောင်ရင်မို့ တိုက်ပွဲ အောင်မြင်မှုရနိုင်လိမ့်မယ်'

'အခြေအနေတွေကို မောင်ရင်မြင်ပုံက ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ကိုယ်တွေ့မဟုတ်ဘဲ သူ့ပုံ အောင်ရင်ကယ်။ မောင်ရင်ဟာ အစိုဓာတ်နည်းကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ အန္တရာယ် အများ ဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီ။ မောင်ရင် တယ်သူ့ကိုမှ ယုံကြည် စိတ်ချလိုစိတ် မရှိခဲ့ဘူးဆိုတဲ့ အချက်ကို မောင်ရင် သည်းခံ နေနိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး မောင်ရင်အတွက် လုံခြုံမှု ရှိနိုင်လိမ့်မယ်။ အိုင်ဂုင်းကို မောင်ရင်တွေ့တော့ အရာခပ်သိမ်း ပြောင်းလဲ ကုန်တော့လားပဲ'

'ဟိုဘက်နေက ကစားကွင်းထဲမှာ မိန်းကလေးငယ်တွေကို ဗလက်ကားယာဉ်ပို့ လုပ်ခဲ့ကြတဲ့ ဟိုလူကယ်နှင်သောက်ကြည့်။ မောင်ရင် သူ့တို့ကို မသတ်ရင်ဘေးတူးမဟုတ်လား။ မောင် ရင်သူတို့ကို ပစ်ခတ်ပစ်။ တစ်ယောက်ကိုစာသက်ပန်ခြေထောက် ကျိုးအောင် လုပ်လိုက်ပေမယ့် သူတို့ကိုမသတ်ရင်တော့တူး'

'ကဲ၊ ခဏနေမင်းပါဦး'
'မောင်ရင်ဟာ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ရေးသမားပဲ။ ကျုပ်ကံသယလုံးဝ မရှိဘူး'
'ဆရာ ရှေးနေပြီ။ အရှုံးကောင်းတွေ'

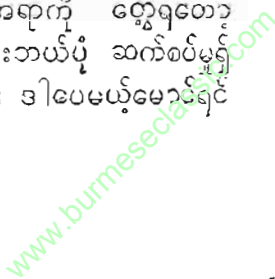
'တိတ်စမ်းပါ။ မောင်ရင်လေကုန်မခံနဲ့၊ ကျုပ်ပြောတာ မှားတယ်ပဲထားဦး၊ ကျုပ်ပြောလိုတဲ့ အချက်ကို မောင်ရင် နားထောင်ရလို့ မောင်ရင်မှာ ဘာမှယုတ်လျော့မသွားဘူး။ ကျုပ်ပြောတာမှန်နေရင် မောင်ရင်အသက်ချမ်းသာရာရမယ်'

'ဆရာကြီးဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ'
'ပါမောက္ခက သူ့ကိုယ်ကို နေရာရွှေ့ပြီး အခြားတစ် ဘက်ရှိ တံခါးဘောင်ကို ပြောင်းရွှေ့ဖို့လိုက်သည်။

'ရှေ့နှေးဆူနေပြီ'ဟု သူကသတိပေးလိုက်သည်။
ပေါလ်၏ ဦးနှောက်ထဲမှ သွေးများအောက်သို့ ကျဆင်း သွားသည်။ မျက်လုံးများပြာ၍ ရီဝေပြီးမြင်ကွင်းမှာ ကြည် လင်ပြတ်သားခြင်း မရှိတော့။ သူ့ကိုယ်သူ လဲကျသွားတော့ မလား အောက်မေ့ရ၏။ သူ့မလှုပ်ရှားရုံအောင် ဖြစ်နေ သည်။

ပါမောက္ခကြီးက စကားဆက်ပြန်သည်။
'ရာဇဇတ်တရားရုံးထဲမှာ အိုင်ဂုင်းနဲ့ မောင်ရင် စေ့ကြ တုန်းကပေါ့၊ အဲဒီရုံးခန်းထဲကပဲ တရားခံတစ်ယောက်အာမ ခံနဲ့ လွတ်လာတယ်လေ၊ နောက်နာရီအနည်းငယ်ကြာတော့ အဲဒီတရားခံကို သုတ်သင်ရေးသမားက ပစ်သတ်သွားတယ် တဲ့။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကို ကျုပ်အမြဲစဉ်းစားငါ့တယ်။

ဟိုနေ့ညတုန်းက သတင်း ကြေညာချက် ထွက်လာပြီး နောက်ပိုင်း မောင်ရင်မျက်နှာ အမူ အရာကို တွေ့ရတော့ ဆတ်ခနဲပြီးတွေးကြည့်တယ်။ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ဆက်စပ်မှုရှိ တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ရှင်းမပြတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်မောင်ရင်

မျက်နှာ အမူအရာက အသေးစိတ်ဖော်ပြနေသလိုလို ထင်ခဲ့မိတယ်။

‘ဆရာ့ဖ ဒွေ့နေတစ်ယောက်ပဲ။ ဒါလောက်နဲ့ သက်သေခိုင်လို့ဘာလား။ ဆရာ့မဟုတ်မဟာပဲတွေ့လျှောက်ပြော’

ကျုပ်မောင်ရင် အပြစ်ရအောင် ကြီးစားနေတာမဟုတ်ဘူး။ မောင်ရင်ကို ထောင်ချောက်ဆင်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မောင်ရင်ခုလို မျက်စိမှိတ် ငြင်းတာမျိုးလဲ လုပ်မနေနဲ့။’

‘ဆရာ ဒီလိုချွေးပေါပေါခိုင်းပြီး သံသယဝင်နေရင်လဲရဲအဖွဲ့ကို ဘာဖြစ်လို့ အကြောင်းမကြားသေးတာလဲ’

‘ကျုပ်ရဲအဖွဲ့ သွားအကြောင်းကြားချင်တဲ့ ဆန္ဒ မရှိလို့ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာ မောင်ရင်ကို ရှင်းပြချင်သေးတယ်။’

‘ဆရာပြောသလိုသာ ကျွန်တော်ဟာ လူသတ်နေတဲ့အဖွဲ့ဖြစ်နေရင် ဆရာ့ညှပ်ရုပ်က အရဲစွန့်လွန်းထု ရောက်နေပြီ။ ဆရာ အဲဒါအချက်ကိုရော မစဉ်းစားမိမိဘူးလား။ ကျွန်တော်သာ လူသတ် ငါးယောက်လောက်၊ နှစ်ထပ်လောက် သတ်ပြီးပြီဆိုရင် ဆရာ့စရာ အသတ်ခံချိအကြောင်းမို့ဘူးလား’

‘မောင်ကိုယ်ဆိုင်နဲ့ မောင်ရင်သတ်လိုက်တဲ့ လူတွေကြားမှာ အရေးကြီးတဲ့ ကြားနားချက်ရှိဟယ်ဆိုပြီး မောင်ရင်ကိုယ်တိုင်က ကတ္တာခြာပြီးလား ဖြစ်နေပြီ။ အကြမ်းဖက်တဲ့ ရာဇဝတ်မှု မကျူးလွန်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူခိုရင် တယ်သူ့ ကိုမှမောင်ရင်ပစ်သတ်ခဲ့ဖူးတာမရှိဘေးပါဘူး။’

ကျုပ်ဘယ်လို ရာဇဝတ်မှုကိုမှ မကျူးလွန်ခဲ့ဖူးဘူး။ အဲဒါကြောင့် မောင်ရင် ကျုပ်ကို ပင်သတ်မယ်။ အလားအလာလုံးမရှိဘူး။ ကိုယ်တိုင်လဲတွက်ထားပြီးသားပဲ’

‘ဆရာအဖြေပေးပုံက မဆိုးလှဘူး။ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ဖူးသမျှလူတွေထဲမှာ ဆရာဟာ စိတ်မချရဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ။ အရာကို ကျွန်တော် ဟားတိုက် ရယ်လိုက်ရပေမယ့်။ ဆရာ့အတွက် ခိတ်မကောင်းဖြစ်နေရမှာလား မပြောဘယ်အောင် ဖြစ်နေပြီ’

သူ့ခပ်ထန်ထန် ပြောလိုက်မိသော်လည်း ပြောပြီမှ စိတ်ဓာတ်ကျသွားပြန်၏။ သူ့ ကိုယ်မှာ မွေးယစ်ဆေးခက်ကြောင့် ဣန္ဒြေထိုင်နေသယောင်ဖြစ်လာသည်။ ဖြစ်ရပ် အနှုတ်က သူ့အား ခြောက်လှန့်ပြောလာပြီ။ သူသည် ခွက်ကြီးနှစ်လုံးထဲသို့ ကော်ဖီဖုန်းများကို ခန်းခြင်ထည့်သည်။ ဟိုနောက် ရေခန်းလောင်းအညွှတ် ဖွဲ့ပေးသည်။

‘ဘယ်လိုကြိုက်လဲ’
‘ကော်ဖီကြမ်းပေါ့’ ဟု ပါမောက္ခက ပြန်ပြောသည်။
‘ဟိုပေါင်မုန့်ဆိုင်ရှင်နဲ့ အရောင်းစာရေးမ နှစ်ယောက် အကြောင်း ဝေးမိတိုင်း ကျုပ်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတယ်’
ပါမောက္ခက ပြောပြောဆိုဆို ဝက်စီခွက်ကိုလှမ်းယူပြီး နောက်ဘက်သို့ လှည့်ထွက်သွားသည်။
‘ကျုပ်တို့ ထိုဝ်ကြည့်နို့’

ပေါလီ ဘနေနှင့် အခြားရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိ။ သူ့
နောက်သို့ လိုက်သွားပြီး ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်ရုံသာ ရှိတော့
သည်။

ပါမောက္ခက ဆိုစာပေါ်မှာ အသာထိုင်၍ မှီလိုက်သည်။
ပေါလီက မတ်တတ်ရပ်၍ သူ့ကို ကြည့်နေသည်။

ပါမောက္ခက လေယူလေသိမ်းကောင်းကောင်းဖြင့်ကောင်း
ဆက်သည်။

‘လူသတ္တဝါတွေရဲ့ ကောင်းကျိုး အတွက် လူတချို့ သေ
ပေးကြရမယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ တရားစီရင်ချက်ဟာ ယုတ္တိရှိ
ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားမျှတမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လူသား
တစ်ဦးရဲ့ ယူဆချက်ဟာ အမှားဘက်ကိုသာ အလေးသာ
လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့သေရမယ် ဘယ်သူ့ ရှင်ရမယ်
ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ကာဟာ လိုလောက်တဲ့ ယုတ္တိမရှိနိုင်ပါဘူး’

‘တစ်နည်း ပြောရဦးမယ်။ အလက်ဆပ်ဒေးက ပြောဖူး
တယ်။ နိုင်ငံသားများဟာ မိမိတို့ရဲ့ အမှားတွေကို ပြန်ပြင်ဖို့
အခွင့်အရေးရှိကြတယ်။ အဲဒါ အမေရိကန်တရားဥပဒေစနစ်
ရဲ့ မဟာအခွင့်အရေးဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ အသေပစ်သတ်
ခံရတဲ့ လူမှာ သူ့ အမှားတွေကို သူပြန်ပြင်နိုင်မယ် အခွင့်
အရေးလုံးဝ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ’

‘ဆရာက ပညာရှိ ကောက်နှုတ်ချက်တွေကို ပလယ်ချင်
တယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒက်ဒမန်းဘတ်ရဲ့ အဆိုအမိန့်ကို ကျွန်ုပ်တို့
ပြောဦးမယ်’ ဝစ်ပဲဆိုတာ ထိုအုပ်သူ့ အတွက် တရား
တယ်တဲ့’

‘လို့အပ်လို့ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရတယ် ဆိုတာဟာ
မှန်ကန်လို့ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရတယ်’ ဆိုတာနဲ့ မဟုတ်
ပါဘူး။ ဒီအချက်ကို မောင်ရင် ခွဲခွဲခြားခြားမလုပ်ဘူးမဟုတ်
လား။ မောင်ရင်မှာ မောင်ရင်ကိုယ် မောင်ရင် တစ်ဦးတည်း
ရုံးထိုင်တဲ့ တရားသူကြီးလို သဘောထားတဲ့ အယူအစွဲ
တစ်မျိုးရှိနေတယ်။ မောင်ရင်ပဲ တရားသူကြီး မောင်ရင်ပဲ
ဂျူရီလူကြီး’

ထို့နောက် ပါမောက္ခက ဆက်ပြောပြန်၏။

‘ယုတ်စွာဆုံး မောင်ရင်ဟာ အသိဉာဏ် ကင်းမဲ့မှုကို
ကိုယ်စားပြုနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ ကောက်
ချက်ဟာ မှန်ကန်ကြောင်း မောင်ရင် ဝန်ခံတပ်လို့ ယူဆ
လိုက်ရမလား’

‘ကောက်ချက်မဟုတ်သေးပါဘူး။ တစ်ဘက်သက် ဖင်
မြင်ချက်ပါ’

ပါမောက္ခကြီးက မသိမသာဆက်ပြောချသည်။

ထို့နောက် ပေါလီက တည်ငြိမ်စွာပြော၏။

‘တရားမျှတမှုနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတို့ ဆက်လက် ရှင်သန်နိုင်
အောင် သေဖို့သဘောသူရတယ်’ ဆိုတာ ဘယ်သူ ပြောခဲ့
တာလဲ’

‘ဒွန်ကီးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ မောင်ရင်ရဲ့ ချည်မှန်းချက်
အောင်မြင်ရေးအတွက် မောင်ရင်သေဖို့သဘောသူတယ်ဆိုပြီး
ပြောချင်တာလား’

‘ဘက်စုံကား ဒရိုင်တာရယ်၊ ပေါင်မုန့်ဆိုင်ရှင်နဲ့ သူ့
စားရုံးမတွေရယ်၊ ပြီးတော့ မောင်နောက်ကို လိုက်ကြည့်
လွှာတူရယ်။’

‘မောင်ရင်တစ်ယောက်တည်း ရမ်းကားလိုက်တာ အ
ကျိုးသက်ရောက်မှုကတော့ မှတ်သားလောက်ပါလား။ ကံခေ
သူ တော်တော်များများ ပျက်စီးကုန်ကြရပြီ။’

ပေါင်မုန့်က ကုလားထိုင်ပေါ်မှာထိုင်ရင်း သူ့ကိုငေးကြည့်
နေ၏။ ပါဗမာကွဲကြီးက သူ၏လက်ကိုင်တုတ်ကို ဆုပ်ကိုင်
ပြီး လက်ပေါ်သို့ မေးတင်လှမတတ် ရှေ့သို့ငုံ့ တားသည်။

‘ဒီခိုင်ရင်းနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မောင်ရင်လုပ်ဆောင်
ချက် ယိုယွင်းစပြုလာပြီ။ မောင်ရင်ကိုယ်ကို ပြန်မေးစ ပြု
လာရပြီ။ ‘ငါဘယ်လိုသတ္တဝါကြီးပါလိမ့်’

‘အစွန်းနှစ်ဘက် ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတယ် ဆိုတာရယ်
တစ်ခန့်တစ်ခွဲ ဘယ်လို မှီငြမ်း ပြုနေကြတယ် ဆိုတာရယ်
မောင်ရင်မြင်စပြုလာပြီ။ မောင်ရင်သာသာမောင်ရင် တစ်
ပြည့်ပြည့် အသိဉာဏ်ကိုးလာလား။’

‘ကက်ပတ်နီဖစ်တာမော့နဲ့ တစ်ခြားပုဂ္ဂိုလ် တော်တော်
များများ သိပြီးသားဖြစ်နေတဲ့ အချက်ကို မောင်ရင် မြင်လာ
ပြီ။’

‘သုတ်သင်ရေးသမား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘယ်ပြုသာ
နာကိုမှ ဖြေရှင်းနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပြဿနာ အသစ်ပေတူ
သာ သူတို့ဖန်တီးကြမှာ’ ဆိုတာပေါ့’

‘ဆရာရဲ့ မိန့်ခွန်းရှည်ကြီးကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားနေ
တယ် ထင်လို့ လား။ ကျွန်တော်နားညည်းလာပြီ။ နောက်
ဆုံး ဆရာပြောချင်တာကဘာလဲ’

‘မောင်ရင် နောက်ဆုံးပို အချိန်တန်ပါပြီ။ မအောင်
မြင်နိုင်တဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ရပ်ကို မောင်ရင် ဖမ်းသပ်ခဲ့ပြီး
သွားပြီ။ ဒါကို မောင်ရင် ကြိုတင်မစဉ်းစားမိခဲ့ဘူး။ ခုမှသိ
တယ်။ မောင်ရင်ဆက်လုပ်နေရင် နောက်ထပ် အပြစ်မဲ့ တဲ့
သူတွေ ဒုက္ခရောက်ကြလိမ့်ဦးမယ်....’

‘မောင်ရင်ကိုယ်တိုင်း ခံစားချက်တွေက မောင်ရင်ကို အ
မှားတွေကျူးလွန်အောင် စေ့စော်ပေးကြလိမ့်မယ်။ နောက်
ဆုံးတော့ မောင်ရင်ပျက်စီးသွားမှာပေါ့ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ
မောင်ရင်သတ်မယ် ထူထပ်ယောက်ဖောက်ကြောင့် မောင်
ရင် သေသွားနိုင်တယ်။ ဓါးမကြီးနဲ့ လူက မောင်ရင်ကို
သတ်မိတော့မလို့ မဟုတ်လား။ မောင်ရင်က တစ်ဘက်သား
ကို အပြစ်ပေးဖို့သာ စိတ်စောနေတာကိုး။ ကိုယ်ကြိုရမယ်
အန္တရာယ်ကို သတိမူမှာမဟုတ်ဘူး’

‘အဲဒါဆန်းပြားတန်ဖရွှေ့ ကရဲ့ ဩဝါဒပဲ’

‘ဘယ်နည်းနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ရင်ရဲ့ ဆင်ခြင်တဲ့အရာနဲ့
မောင်ရင်ခေခန်းသွားနေမယ်ဆိုရင် မောင်ရင် အသက်ရှင်နေ
သမျှ အကြီးအကျယ်ဒုက္ခတွေ့နေမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် မောင်
ရင်ရဲ့ အယူအစွဲကို ချက်ချင်းစွန့်လွှတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် မောင်

၂၄၀၀ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

ရင်ရဲ့ အမှားကို မောင်ရင်မြင်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီ အမှားကိုပြန်ပြင်ဖို့ မောင်ရင်ကြီးစားခဲ့တယ်ဆိုတာ မောင်ရင် သိလာလိမ့်မယ်'

ပါမောက္ခကြီးသည် ထိုင်ရာမှတစ်ဆင့် လက်ကိုင်တုတ်ကိုထောက်ပြီး အားယူလိုက်သည်။

ပေါက်က ရှည်ရှည်ချက်မရှိဘဲ မျက်နှာလွှဲသွားသည်။ အကြံကဲ့သို့ကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ ဟာတာဟာ ဖြစ်လာ၏။ ပါမောက္ခ၏စကားကလည်း မဆိုးသေး။

မောင်ရင် စွန့်လွှတ်ရမယ် အရာဟာ သုတ်သင်ရေး လုပ်ရပ်တစ်ခုတည်း မဟုတ်သေးဘူး'

'ဘာရှိသေးလို့ တုန်း'

'အိုင်းရင်းကိုပါစွန့်လွှတ်ရလိမ့်မယ်'

ဒေါ်သဏ္ဍိန်း ပေါက်ကွဲလာသဖြင့်ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဆက်ကနဲထမိသည်။

'တော်လောက်ပြီဗျာ'

လို့တစေ့ အသံတိမ်ဝင်သွားသည်။

ဖွင့်ထားသောရေပိုက်ကို ရုတ်တရက်ပိတ်လိုက်သလို သူ့ကိုယ်တိုင်းမှဒေါသလည်း ရုတ်ချည်း ပျောက်ကွယ် သွားသည်။

သူမတ်တတ်ရပ်ရင်း ပါမောက္ခကြီးကိုစိုက်ကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။

'မောင်ရင် ဘယ်တော့မှသူ့ကို ရှင်းပြနိုင်စွမ်း ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ မောင်ရင်တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဒီပြဿနာ တံတိုင်းကြီးခြားသလို ခြားနေတယ်။ ဒီကိစ္စအကြောင်းမောင်ရင် သတိရအောင် သူ့ပြောပုံတဲ့အခါတိုင်း မောင်ရင်တို့နှစ်ယောက် ဝေးသည်အထိ ဝေးသွားကြည့်လိမ့်မယ်။ ဒါကိုဘယ်လို အဆုံးသတ်ရမယ်ဆိုတာ မောင်ရင်သိပါ့တယ်'

'ခရစ်တော်ကယ်တော်မူပါ' ဟု ပေါလ်က ဟိုးတိုးရေရွတ်မိသည်။

'မောင်ရင်ကိုယ်မောင်ရင် အခြေခံပေးတဲ့ လုပ်ရပ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုအဖြစ် ယူဆပေသော့' 'ကျွန်တော်ကိုသာပြီးအစ်မနေနဲ့ဗျာ'

'ပေါလ် မောင်ရင်ကို ကျုပ် ဩဇာ လာပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တရားမျှတမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှေးရှေးကခံယူရက်ဘစ်မျိုး ရှိသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် ဥပဒေချိုးပေါက်မှုတွေအတွက် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ပေးဆပ်ရင်းနဲ့ ကျုပ်တို့ဘဝ အဆုံးသတ်သွားလေ့ ရှိတယ်တဲ့။ ဒါဟာ ယုတ္တိဗေဒနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်မဟုတ်ပါဘူး။ အန်ကျင်ဘက်တွေရဲ့ ဒါန့်ခွင်ညွှာလို ဆိုနိုင်တဲ့ သဘာဝရဲ့ အခြေခံနိယာမဖြစ်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ရင် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်။ ဒါကို မောင်ရင်လဲ လက်ခံနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ မောင်ရင်နဲ့အတူ အိုင်ရင်းမပါ ဒုက္ခ ဖြစ်အောင် တွန်းပို့ စရာ အကြောင်းရှိတယ်'

ပေါင် တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ရပ်မနေနိုင်တော့။ ပြတင်းပေါက်များဆီသို့ သူ့လျှောက်သွားပြီး တရုတ်ကတ် များကို ခွဲပိတ်နေသည်။ သူ့စိတ်ကြည့်နေသော်လည်း မည်သည့် အရာကိုမျှ မမြင်၊ ပြီးမှ ပါမောက္ခဆီသို့ ပြန်လှည့်လာသည်။

‘သုတ်သင်ရေးသမား ရုပ် ဂျားလိမ့်မယ် ဆိုပြီး အိုင်ရင်းနဲ့ မောင်ရင် အလောင်းအစားလုပ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား?’
‘ဟုတ်သားပဲ’

ပါမောက္ခကြီးက ပြောပြီး သူ၏ ခေါင်းစွပ် ဦးထုပ်ကို ကောက်ယူသည်။

‘အိုင်ရင်းရဲ့ အကျိုးအတွက် ကျုပ် လာခဲ့တာပဲ၊ အိုင်ရင်း အပျိုကြီးလို နေတာလုပ် ကျုပ် သဘောကျတယ်၊ ဟတ်နိုင်ရင် ခံစားရမယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုကို ကျုပ်မျှပြီး ခံစားချင်တယ်။ ပြီးတော့ အမှန်ပြောရင် ကျုပ်ရဲ့ ဆင်ခြင်မှု သဘောတရားမှန်တယ်၊ မမှန်ဘူးဆိုတာ အသေအချာ သိချင်လို့ပါ’

‘ဒါဖြင့် ဆရာ မှန်ပြီလို့ ထင်အလား?’
‘ကျုပ်မှန်တယ်ဆိုတာ သိရပြီ’

‘ဒါဖြင့် ကျန်တော်ကို သာဖြစ်လို့ ရဲ့လက် မအပ်သေးတာလဲ’

‘ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျုပ် ခက်တော် ဖြစ်စားခဲ့တယ်’

‘ဆိုပါဦး’

မောင်ရင်ရဲ့ ဇနီးနဲ့သမီး ဘယ်လိုဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာ အိုင်ရင်းက ကျုပ်ကို ပြောပြပြီးပြီ၊ ကျုပ်ဇနီးနဲ့ ကျုပ် သမီး ဒီအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျုပ်လဲ ဒီနည်းအတိုင်း လုပ်ကောင်းလုပ်မိမှာပဲ၊ မလုပ်ဘူးလို့ ကျုပ်အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူး’

‘ရာဇဝတ်မှု တစ်ခုကို ဒီလို ထိန်ချန်ထားတဲ့ အတွက် ဆရာကြီး ခုလို အကြောင်းပြတာ လုံလောက်ပါ့မလား?’

‘ကျုပ်ဘယ်လို ဥပဒေကိုမှ မချိုးပေါက်ဘူး၊ မောင်ရင် ပြောသမျှ စကားတွေထဲမှ မောင်ရင်အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံထားတာလုံးဝ မရှိဘူး၊ ဘယ်လို သက်သေအထောက်အထားကိုမှ ကျုပ်ထိန်ချန်မထားဘူး ကျုပ်ကိုယ်ခိုင် အကဲခတ်လို့ ရရှိထားတဲ့ကောက်ချက်တွေကိုသာ ကျုပ်ငှက်ထားတယ်’

‘ဆရာကြီးဟာ မတူးခြားဘဲ လုပ်ရပ်တွေကို ယူခြား သယောင် ဆင်ခြင်ပေးနေတယ်’

မောင်ရင်ကို ရဲအဖွဲ့သွားတိုင်အောင် ကျုပ်ကိုသွေးဆောင်နေတာလား’

‘ဆရာကြီးရဲ့ ရုပ်တည်ချက်အတိအကျ သိရအောင်သာကြိုးစားနေတာပါ’

မောင်ရင် ကျုပ်ကြောင့် ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်စေရဘူး။ မောင်ရင် ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ရတာ ဆိုရင်တော့ မကတ်နိုင်ဘူးပေါ့’

၂၅၂၀ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၂၅၃

‘ကျွန်တော် ပယောဂကြောင့်ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်လို့လဲ’
‘မောင်ရှင် ခုလို ဆက်ပြီး လူသတ်နေရင် ကိုယ်ကိုယ်ကို
ဖျက်ဆီးသလို ပြစ်မှားပဲ၊ ပြီးတော့ အရေအတွက်မသိနိုင်တဲ့အ
ပြင်မဲ့ သူတွေလဲ သေကြေကြရလိမ့်ဦးမယ်’
‘လူတွေ လုပ်ပေါ်မှာ လူ့မျိုးကားတွေကြောင့် နေ့စဉ်
သေကြေရတယ်’

‘အင်း၊ ဟုတ်သားပဲ၊ ဒါပေမယ့် သေပုံသေနည်းချင်း
က မတူတူး၊ မောင်ရှင် ပယောဂကြောင့် သေရတာမှ မ
ဟုတ်ဘဲ’
‘ကျွန်တော် ဆက်မလုပ်တော့ဘဲ သူတို့လုပ်သမျှ ကြည့်နေ
မယ်ဆိုရင် သေကုန်ကြဦးမှာပဲ’

‘အက်ဒဗန်ဘတ်ခွဲ ကောင်းကို ပြန်ပြော ရဦး မလား။
‘မဒကောင်းမှုကို အောင်နိုင်ဖို့အတွက် တစ်ခုတည်းသော လို
အပ်ချက်ဟာ ကောင်းတဲ့လူတွေက ဘာမှမလုပ်ပဲနေကြဖို့
ပဲဖြစ်တယ်’တဲ့၊ ဘတ်ကလူတွေကို ကျူးလွန်ကြဖို့ အကြံပေး
ခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

ပါမောက္ခကြီး တံခါးပေါက်နဲ့ ပင်သယ်ဖျံကြီး တစ်
ကောင်ကဲ့သို့ သွားနေသည် တံခါးကို သူဖွင့်၍ မရနိုင်၊
ပေါက်က သော့ခတ်ဖွင့် ပေးရသည်။ သူတို့နှစ်ဦး လက်တစ်
ကမ်းအကွာမှာ ရှိနေကြသည်။ ပါမောက္ခ၏ ဖျက်လုံးများ
ကွင် ကရုဏာ အပြည့်ရှိနေသည်။

‘စိတ်မကောင်းပါဘူး ပေါက်ရယ်’
ထို့နောက် သူထွက်ခွာသွားသည်။
ပေါက်က တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး မင်းတုတ်များကို ထိုး
ထားလိုက်သည်။

အိုင်ရှင်းဖြစ်မှာ သေချာသည်။ ယခုတူမကို သူ့စကား
ပြော၍မဖြစ်၊ ကယ်လီဖိုးကိုသာ သူ့အကြည့်ရင်း စောင့်
ဆိုင်းနေသည်။

ကြိမ်ဖန်များစွာ အသံများထွက်ပေါ်လာသည်။ နောက်
ဆုံးတွင် အသံတိတ်သွားသည်။ သူ့မလက်ချော့သွားဟန် တူ
သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မည်သည့်အသံမျှ မကြားရလောက်
အောင် တိတ်ချက်သား ကောင်းလှသည်။

အခန်း (၁၃)

သူ့မလုပ်မယိုက်ထိုင်နေ၏။ ကိုယ့်ကို ခပ်မတ်မတ်ထား
လျက် လုံးဝလှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲအချိန်ကုန်၍ ကုန်မှန်း မသိ
လောက်သဘာဝ ကြေညပ်နေသည်။

တယ်လီဖုန်း အသံမြည်နေသည်။
တယ်လီဖုန်းအသံကြောင့် သူ့ဖျတ်ကန် လန် ဘူး ပြီး ရုတ်
တရက် မတ်တတ်စားမိသည်။ တယ်လီဖုန်း အသံမြည်နေစဉ်
သူ့စိုက်ကြည့်နေသည်။ အသံဆက်၍ မြည်စသော်လည်း သူက
တော့ မတုန်မလှုပ်။

ဟောင်းနွမ်း စုတ်ချာလှသော အဆောက်အအုံဆီသို့ သူ
လျှောက်သွားသည်။ လှေကားပေါ်၌ အက်ကြောင်းပေါ်
နေသော အခင်းများကို ကြည့်ရင်း အပေါ်ထပ်သို့ တက်
လာသည်။

သူ့ရိုးခန်းသွင်းသို့ သူဝင်လာပြီး စားပွဲနောက်မှာ ဝင်
ထိုင်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် စားပွဲစားရာ ဖိုရိုဆီသို့ သူ့ဖျတ်ကန်
လိုက်သည်။

သူ့မတည်းစားဘဲ နေ၍ မဖြစ်တော့၊ သူ့မတည်းစားလိုက်
သောအခါ ချွေမိတ်သံမှာ ပြောရက်စရာ အတေးအကြံများ
သာ စီကာစဉ်ကပင် ပေါ်လာသည်။

လိုမြင်ကွင်းများကို တွေးမိတွင်း သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်

သည်။ သွေးစွန်းနေသော ဓါးမကြီး သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖိုး
လာသည်။ ပိုက်ဆံအိတ်လှသော လူဆိုးကို သူ့သေနတ်ဖြင့်
ချိန်လိုက်စဉ် လူဆိုးဝန်ကန်မှ ဂျူးဝားအို တစ်ယောက်ပေါ်
လာသည်။ မျက်စိကန်းနေသော ကလေးမလေးက သူ့
အား စိုက်ကြည့်နေပြန်ပြီ။

ထို့နောက် ပါမောက္ခကြီး၏ အောင်မြင် လေးနက်
သော စကားသံများကို သူ့ကြားဖောင်လာ၏။ သေနတ်
နှစ်လက် အံ့ဆွဲတစ်နေရာမှာ မလှုပ်မဟုတ် လဲလျောင်းနေကြ
သည်။

ထိုနောက် တယ်လီဖုန်းကို သူ ဒကာကိုင်လိုက်ပြန်၏။
တယ်လီဖုန်း ကြိုးများက ဆက်သွယ်တာ ခြင်း မရှိသေး၊
ထို့ကြောင့် စကားပြောလက်ကိုင်ကို သူဆောင်ချလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူ့ လုပ်ရပ်များ သူ့သတိပြန်သည်။ သူ့သတိအိတ်
ထဲမှ လက်ကိုင် ပဝါကို ထုတ်ယူ၍ တယ်လီဖုန်းလက်ကိုင်နေ
ရာကို လျင်မြန်စွာ သုတ်သည်။

ထို့နောက် သူ့ကိုင်ခဲ့သော နေရာများကို ပြန်စဉ်းစားခဲ့
သည်။ ကုလားထိုင် လက်တင်များကိုလည်း သုတ်လိုက်၏။ ပြီး
လျှင် စားပွဲအပေါ်ဘက်နှင့် တံခါးရှက်မှ လက်ကိုင်များကို
လျှောက်သုတ်သည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲသို့ ပြန်လှည့်ကြည့်
သည်။

ဖိုင်ဘွဲ့များသိမ်းသည့် ဖိရိမ့် အံ့ဆွဲ လက်ကိုင်များကို သူ
သုတ်ရပြန်၏။ သေနတ်များကို သူ မကိုင်မိသောကြောင့်
သုတ်ရန်မလို။

သူ့ ကုတ်အင်္ကျီရှုံ့ရာသို့ ပွားပြီး အိတ်ထဲမှ ရော်ဘာလက်
အိတ်များကို ထုတ်ယူ၍ လက်မှာ စွပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်
ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ် သူ့ပြန်ထိုင်ပြီးမှစဉ်းစား
သည်။

သူ့ စိတ်မှာ ဆောက်တည်ရာ မရလောက်သော ခြေ
လွှားလှုပ်ရှားနေ၏။ ဆားသင် ကုန်ခန်းနေသော ယောက် သူ့စိစား
မိသည့် ရေနစ်နေသည့် နှုတ် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ သူ့ပြန်ထေခိုင်
သလိုလို ခံစားမိသည်။

စောစောက သူ့ရောက်အိတ်ရာရာ စဉ်းစားနေမိပြီး ခိုင်၍
တိုင်နေ၏။ ပါမောက္ခကြီး၏ စကားသံများကို ပြန်လည်ကြား
ယောင်နေမိသည်။ ယခု နေရာခိုင်ခြည်က သူ့ကို သတိပေးသ
လို ဖြစ်လာသောကြောင့် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ သူ့ ဆက်ကနဲ
ထလိုက်မိသည်။

တံခါးပေါက်သို့ သူထွားပြီး တံခါးကိုဆွဲဖွင့်၍ အပြင်
သို့ထွက်ခဲ့သည်။ တံခါးပြန်ပိတ်သွားပြီ။ သို့သော် တံခါးကိုသူ
သောခတ်ထား လိုသော ဆန္ဒမရှိ။ သူ့အောက်သို့ လှေကား
နှစ်ထပ်ဆင်းပြီးမှ တံခါးလက်ကိုင်များကို သုတ်ပစ်ရန် စိတ်
ကူးမိသည်။ ကိစ္စအားလုံးပြီးသောအခါ သူ့ကားဆီသို့ ပြန်
လာခဲ့သည်။

ဂရုန်း ရိပ်သာ လမ်းပေါ်သို့ သူ့ကား ရောက်လာချိန်
တွင် ကားထဲမှာပင် သူ့လက်မှ လက်အိတ်များကို နှုတ်
သည်။ ၎င်းထို့ကို အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ထား လိုက်သည်။

သူ့ ဝမ်းခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက် လာသောအခါ နာရီကို ကြည့်သည်။ သုံးနာရီထိုးပြီးပြီ။ အခန်းအလယ်တွင် သူရပ်၍ သက်မတပေ့က ချိုက်၍ ရှူသည်။

ထို့နောက် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်၍ ထိုင်ခုံရှည်ပေါ်သို့ ပစ်တင်ထားသည်။ ထို့နောက် တယ်လီဖုန်းခေါ်ရာသို့ သူလျှောက် သွားသည်။

ပေါလ် ကျွန်ုပ် သိင်စိတ်ပူနေရတယ်' ဝမ်းပါတယ်၊ ပြဿနာတစ်ခု ကြုံနေ'

'ကျွန်ုပ် ဒီနားမှာ ဆိုင်နေတာ ကြာလှပြီ၊ စီးကရက်တွေ မသောက်မိအောင် တော်တော် သတိထား နေရတယ်၊ နှင် ဘယ်ကို ငွားနေတာလဲ၊ နေကောင်းရဲ့လား'

'ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ဝင် နေတယ်'

'ဘာတွေလဲ'

'ကိုယ့်လဲ မသိပါဘူး၊ စကားနဲ့ပြောပြဖို့တောင် ခက်နေ တယ်၊ မင်းအဲဒီလိုခံစားချက်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာရင် အော်ပြီး ငိုချင်လာလိမ့်မယ်'

သောက ဝေလင်နေကာလား၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေအချစ်ရယ်၊ နောက်ထဲမှာ ပျောက်သွားမှာပေါ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့ညနေပိုင်း တွေမှာ လူတိုင်းလိုလိုခံစားတတ်ကျတတ်တယ်'

'စိတ်ဝတ်ကျတာထက် ပိုဆိုးတာပေါ့၊ ဘယ်လိုခံစားရ တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ကိုယ်ဘစ်ယောက်တည်း'

အချိန်တော်တော်ကြာအောင် ခြိမ်နေပြီး စိတ်ပြောင်းအောင် ကြိုးစားခဲ့ရတယ်'

သူ့မဘက်က စိတ်ဆိတ်နေသောကြောင့် သူ့စကားကို ယုံမှယုံပါးလားဟု တွေးမိသည်။

'အိုင်ရင်း'

'ကျွန်မရှိပါတယ်'

သူ့မ စိတ်ထိခိုက်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်။

'ကိုယ့်ရဲ့အခွင့်အလွှာ ရောဂါကြောင့် မင်းစိတ်မကောင်း မဖြစ်စေချင်ဘူး'

'ပေါလ် ရှင်ဘယ်လိုပြောလိုက်'

'ဒီနေ့မနက် ကိုယ်အိပ်ရာထတုန်းက ဈေးတွေရွဲနေတယ်'

သူ တမင်လိမ်၍ ပြောလိုက်ရသည်။

'မင်းကို အကဲစတာလို့ ကိုယ်တင်ခဲ့မိတယ်၊ ကိုယ် မျက် စိတ်မှာ တကယ်ကို တူနေတယ်၊ မင်းကိုယ် အဖြစ်ကိုသတော ပေါက်ပြီလား'

သူမ၏ အသက်ရှူသံကို သူ့ကြားနေရသည်။ နောက်ဆုံး တွင် သူ့မဘက်က စကားပြောသံပေါ်လာသည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ပေါလ်အနေနဲ့ နောက်ထပ် ပြောရာ စကား သိပ်မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား'

'မင်းကို စိတ်မကောင်းအောင် လုပ်မိတာ ဝမ်းနည်းပါ တယ်'

၂၆၀ ဝင်းပြင်အောင် (ပြန်မာပြန်)

‘ကိန္ဒမဂ္ဂါပိဒ်’

ပေါလ်က အယ်လီဗုန်း စကားပြောကိရိယာကို ကျစ်ကျစ် ပါစအောင်ဆုပ်ပြီး သူ့ပါးပြင်နှင့် စိကပ်တားမိသည်။

‘အကြောင်းရှိရင် ကျွန်မကို ခေါ်လိုက်နော် ပေါလ်’

‘မင်းကို မင်းလဲ ဂရုစိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရှင်လဲ ဂရုစိုက်ပေါ့’

ထို့နောက် တယ်လီဗုန်းကို သူ ဖြည်းဖြည်းသာသာ ပြန် ထင်ထားလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် အားရအောင် ငိုပစ်လိုက်သည်။

အမှောင်ထုကျရောက်လာပြီ။ သို့သော် သူ တစ် ဖိးဖဖွင့်ဘဲ နေသည်။

သူ့ လက်နှစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်မှာ တင်၍ လက်ပိုက်ထား ရင်း သူ ဆက်၍ ထိုင်နေသည်။

သူ့ ဝိတ်ထဲမှ အဖော်ရရှိလိုစိတ် ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာ ၏။ ထို့ကြောင့် အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ သွားရန် စိတ်ကူးမိ သည်။

အရိပ်မဲ့သူသတ်သမား ၂၆၁

သတင်းစာဆရာများကို သူ တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် အရက်ဆိုင် သို့ သွားလျှင် ကောင်းမည်ဟူသော အကြံ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူ ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ပြီး အိမ်ခန်းအပြင်သို့ ထွက်လိုက် ၏။ သို့သော် ဆက်၍ မသွားတော့ဘဲ အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ သည်။

ကုတ်အင်္ကျီကို ပြန်ချိတ်ထားပြီး ဝါခါးကို ချက်ထိုးထား လိုက်သည်။

ယခုလိုအခါမျိုးတွင် အရက်ဆိုင်သို့ မသွားသင့်။ သူ့ ကိုယ် တွင်းသို့ အရက်ဝင်သွားလျှင် သူ ရှင်နှင့်မိလိမ့်မည်။

ထို့ဘဝစေ အဖော်လိုအပ်နေသောကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြား စက်ကို သူ ဖွင့်သည်။

အားကစားကဏ္ဍတစ်ခုကို ဆယ်မိနစ်ခန့် သူ ကြည့်သည်။ ပြီးလျှင် ဟဒယံရွှင်ဆေးကဏ္ဍကို ကြည့်ပြီး သူ ရယ်ရသည်။ အာဖရိကတိုက်တွင် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများ ဖမ်းသည့် သမား ကားကို နာရီဝက်ခန့် သူ ကြည့်သည်။ နောက်ဆက် ဗဟိတ် လမ်းတပ်ပုဒ်ကို ကြည့်နေစဉ် ငါးမိန့်ကြာသောအခါ သူ ဆာလောင်လာသည်။

သူ ညစာစားရင်း ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်ကို ကြည့် နေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကုန်ပစ္စည်း ကြော်ငြာများကို ပြသနေသည်။ စားသောက်ပြီးသောအခါ ပန်းကန်ပြားကို မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ယူသွားပြီး အင်တုံထဲမှာ တည့်ထားခဲ့သည်။

၂၆၂ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

ဖန်နွှဲကြီးတစ်လုံးထဲသို့ ကော့ဝိစက် လက်သုံးလုံးစာ လောက် လောင်းထည့်သည်။

ပြီးလျှင် ညှော်ခန်းဆီသို့ သူ ပြန်လွှာပြီး အရက်သောက် သည်။

အရက်သောက်နေစဉ် ကြော်ငြာများကို သူ ဆက်လက် ကြည့်သည်။

ကြော်ငြာများကို သူ ဆက်လက်ကြည့်သည်။ ကြော်ငြာ များ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ညပိုင်းသတင်းကြေညာချက် ပေါ်ထွက်လာသည်။

‘သတင်းကဏ္ဍမှာ ပထမဆုံး ကြေညာရမှာကကော့ သုတ် သင်ဈေးသမားသတင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနာရီ အတွင်းက ချီကာဂိုမြို့လမ်းပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ပစ်သတ်ခံခဲ့ ရပါတယ်’

‘သူ့ရင်လမ်းကျယ်ရှိ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီ အနည်းငယ်က ကြောက်စရာဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ ပါတယ်။ ချီကာဂိုမြို့ဘော်ရိုနာမည်ကျော် သုတ်ဆင်ရေးသမား လက်ချက်ကြောင့် လူအချို့ သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ လူငယ်တစ် ယောက်နဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ယောက်ျားလေးတစ် ယောက်တို့ ဒီနေရာမှာ တွေ့ဆုံခဲ့ကြတယ်လို့ ရဲအဖွဲ့က ပြော ပါတယ်။ ဘိန်းဖြူလေးထုပ်ကို သူတို့ အရောင်းအဝယ် လုပ် နေကြတာပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ လေးဆယ် ငါးပစ္စတိုတစ်လက် ဆီက သေနတ်သံလေးချက် ဆက်တိုက်ထွက်လာပါတယ်။ မူးယစ်ဆေးရောင်းသူရော၊ ဆေးစွဲသူပါ တစ်ပြိုင်တည်း သေ

ဆုံးသွားကြတယ် အလောင်းတစ်ခုပေါ် တစ်ခု ထပ်လျက် သား ကျသွားပါတယ်။ မြို့တော်ခန်းမငါးထပ်မှာရှိတဲ့ မြို့တော်ငန့်ရုံးခန်းမှာ ကက်ပတိန်ပစ်တာမော့ကို ကျွန်တော် တို့ တွေ့ခဲ့ရတယ်’

မြင်ကွင်းမှာ မီးရှောင်များ၊ ကင်မရာများနှင့် သတင်း ထောက်များဖြင့် ပြည့်စမ်းနေသော စင်္ကြံတစ်ခုဆီသို့ ပြောင်းသွားသည်။ မိုးကာအင်္ကျီရှည်နှင့် သတင်းထောက်ကို တွေ့သည်။

ကက်ပတိန်ပစ်တာမော့၏ မျက်နှာရှေ့သို့ သူ၏ မိုက်ကရို ဖုန်းကို ထိုးပေးနေသည်။

လူတိုင်းက ရုတ်တရက် မေးခွန်းများ မေးနေကြသဖြင့် ဓရာထွေးနေသော အသံများကို ကြားရသည်။

ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးတွေကို ကျွန်တော်တို့စစ်ဆေးဖို့ အခွင့် အရေး မရခဲ့ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် တခြားအမှုတွေမှာ လိုပဲ လေးဆယ့်ငါးလျှူဂါ သေနတ်တစ်လက်တည်းက ထွက်လာ ကျည်ဆန်တွေနဲ့ တစ်ထေရာတည်းဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီကျည် ဆန်တွေကို ကားတစ်စင်ပေါ်က ပစ်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောတဲ့ သက်သေစာတစ်စောင်ကို ကျွန်တော် တွေ့ထားပါ ပြီ...

ဟိုလူက သေနတ်နဲ့ မပစ်ခင် ကားကို ရုတ်လိုက်တယ်။ ကားပြေးနေတာမဟုတ်ပါဘူး သေနတ်ပစ်ခံရတာ ဒါနဲ့ ပါဆိုရင် နှစ်ဆယ် သုံးယောက်ရှိသွားပြီ ဆယ် ကိုးယောက် သေသွားတယ်။ ဆယ် တစ်ယောက်က သုံးဆယ် ရှစ်နဲ့ ပစ်

ခံရတယ်။ ဆယ်နှစ်ယောက်ကတော့ လေးဆယ် ဝင်းနဲ့ ပစ်ခံခဲ့ရတယ်။

ပစ်တာမေ့ လူအုပ်ကြားထဲမှ တိုး ရွေ့ထွက် သွား စဉ် ကင်မရာက သူ့ နောက်ကျောဘက်ကို မှိုက်ပြသည်။

ထို့နောက် စတူဒီယိုအတွင်းမှ သတင်းကြေငြာသူ ပေါ်လာပြန်သည်။

ပေါ်လာက ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကိုပိတ်လိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သူ့လျှောက်သွားပြီး အပြင်ဘက်မှပိုးရောင်များကို လှမ်းကြည့်သည်။ မြို့တော်၏မြင်းစွန်းမှာ ဇာတ်ခုံပေါ်မှ ကားချပ်အသွင်ဆောင်နေသည်။

ထို့နောက် တယ်လီဖုန်းရှိုရာသို့ သူ့လျှောက် သွား ပြီး စပေါ်လီလာ၏ အိမ်သို့ဆက်သည်။ တစ်ဘက်မှ စပေါ်လီလာက ဖကားပြန်ပြောသည်။

‘ဟေ့ ဝေါ့လီ။ ဘာကိစ္စပဲ’

‘ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ သိပ်အရေးမကြီးပေမယ့် ကိုယ်ရေးကိုတော့ ဖြစ်နေလို့။ ကျွန်တော် နှစ်ခုက လောက် ဒီမြို့က ချာရလိမ့်မယ်။ သတင်းပတ်အလည်လောက် အထိ ကျွန်တော်အရုပ်ပြန်ဆင်းနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အခက်အခဲတွေဖြစ်နိုင်တယ် ဒါပေမယ့် ရှိခင်းလဲရက်စံကို ခင်ဗျား ပြောပေးပါ။ ကျွန်တော် နောက်အကျဆုံး ဗုဒ္ဓဟူးကြာသပတေးလောက်တော့ ပြန်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘ခင်ဗျား နယူးယောက်ကို ပြန်သွားရမှာလား’
‘ဟုတ်ကဲ့ မိသားစုကိစ္စပဲ။ ကျွန်တော် ဇနီးတက်ကခြံမြေကိစ္စ ဥပဒေရေးရာ ပြဿနာတွေကလဲ ရှုပ်လှာတတ်တယ် မဟုတ်လား။ အချိန်မရွေးခင်းမိ ရှင်းဆေးမှ ဖြစ်မယ်ဗျ’

‘ဟုတ်တာပေါ့။ ကောင်းပြီပေါ့လား။ ပစ်ဗျား အတွက် အစိုးကြီးကို ကျွန်တော်ပြောပြပါမယ်။ ပထမ ဘုရား အဆင်ပြေပါစေလို့ ဆုတောင်းပါ။ ငါ့အဖေ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့လောက်ပြန် တွေ့ကြတာပေါ့’

‘သိပ် ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ’

‘ကျေးဇူးတင်ရာ မလိုပါဘူး သူငယ်ချင်း။ ခရီးလမ်း ချောမွေ့ပါစေ’

ပေါ်လီ ဟယ်လီဖုန်းကို ချပြီး သူ့ကန်ဖန်ခွက်ကို ကောက်ယူသည်။ သူ့အတွက် အလတ်ကန့်သင်းတစ်ခု ပေါ်လာသည်။

လွန်ခဲ့သော သီတင်းပတ် အနည်းငယ်လောက်က ဆိုင်၏ ကောင်တာအတွင်း၊ ထိပ်ပိုင်းမှန်ချပ်၏ အောက်ဘက်တွင် တည်ရှိနေခဲ့သော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို သူ့ပြန်ရှာကြည့်မှ ဖြစ်လိမ့်မည်။ မည်သူမျှ ဝယ်မသွားသေးဘူးဆိုလျှင် ပြန်တွေ့နိုင်သည်။ ကံကောင်း လောက်မလိမ့်မည် ထင်သည်။ သူ့သွား မှုတ်ကြည့်ရမည်။

ရှိနေသော ကွင်းပြင်ပေါ်ရှိ ဆီးနှင်းများပေါ်သို့ နေရောင် မြည် ထိုးကျစေပြုနေ၏။

ခပ်လှမ်းလှမ်း မြင်ရသောတောင်ကုန်းများ၏ ထိပ်ပေါ်တွင် ကျေးလက်အိမ်များကို တွေ့နိုင်သည်။ ကမ္ဘာလောကကြီး လန်းဆန်းစို့ပြုနေသည်။

ဆိုင်မဖွင့်သေးသဖြင့် ကားတဲမှာ သူတိုင်နေသည်။ ခဏကြာသော် ဖျင်းရီလာသောကြောင့် မြို့တွင်းသို့ လမ်းလျှောက်ထွက်သွားသည်။

ဘလောက်တစ်ခုစာလောက် အကွာအဝေးတွင် တံခါးပေါက်မှ လွက်လာသည့် ထရူးဇာန်ကို သူမြင်ရသည်။

- ‘မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ’။
- ‘ဟဲလို မစ္စတာညုဇာ မဟုတ်လား’
- ‘ခင်ဗျားမှတ်ညက်ကောင်းယားပဲ’
- ‘ကျွန်တော် ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲ’

‘ကျွန်တော် ဒီကိုလာပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော် ယောက်ဖကို ပြောပြရသေးတယ်။ ခင်ဗျားဆိုင်ထဲမှာ ပြုထားတဲ့ လျှူစာလေးတယ်။ ငါ သေနတ်အကြောင်း သူ့ကိုပြောပြလိုက်တယ်။ သူ့ထံထဲကားသွားတယ်။ သူကသေနတ်ဝါသနာပါတယ်လေ။ စစ်ပြီးတော့နန်းက ပြည်လိမ်းတပ်မှာ သူ့အမှုထမ်းခဲ့တယ်။ ဂျာမန်ပြည်မှာပေါ့။ သူ့မွေးနေ့ရောက်ခါနီး ပြစ်နေလို့ အဲဒီသေနတ်သူ့ကို လက်ဆောင်ပေးချင်တယ်။ ကောင်တာထဲမှာလဲ မတွေ့ရပါလား’

အခန်း(၁၄)

တနင်းလာနေမနက် ရုံးသွားချိန်မတိုင်မီ သူ့အပြင်သို့ ရောက်လျက် ကားမောင်းနေသည်။ ခုနစ်နာရီတွင် ဝန်ကုန်ဆင်နယ်ခြားများကို သူ့ဖြတ်ကျော်နေပြီ။ ခဏကြာသောအခါ နယ်နိမိတ်ချဉ်း၏ အပြားတစ်စက်ရှိဆေးဝေးပြေး လမ်းမပေါ်မှ သူ့ထွက်လာပြီးနောက် ရှေ့မီးများကို ပိတ်လိုက်သည်။

လမ်း၏ နံဘေး တစ်တက်တက်ချက်ရှိ မြေးကားပေါ်မှာ ဆီးနှင်းများ အစုအပုံလိုက် ကျနေ၏။ ကျေးလက်ရွာခင်းမှာ ပြက္ခဒိန်ပေါ်ရှိ ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့် တူနေ၏။ မညီမညာ တည်

၂၆၈ ○ ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်)

‘လွန်ခဲ့တဲ့ လလောက်ကမှ အဲဒါကို ရောင်းလိုက်ရတယ်ဗျာ
ခင်ဗျားဒီကို ရောက်လာပြီး မရှေ့မနှောင်းမှာပေါ့’

ရူးအက် ချိုင်းကြားတွင် သတင်းစာတစ်ဆောင်ခေါက်
လျက်လားညှပ်ထားသည်။ ကောင်တာ နောက်ပိုင်းသို့ သူ
လှည့်ဝင်ထွားပြီး ယတင်းစာကို ချသားသည်။

မီးလဲဝေါက်သတင်းစာ ဖြစ်သည်။ ပေါ့လဲ စိတ်လက်သာ
သွားသည်။

ရိုက်ကရို သတင်းစာများကို တရူးအက် မဖယ်ခဲ့ရလျှင်
ကျည်ဆန် ထိပ်ဖူးများ အကြောင်း သူ့သိဦးမည် မသင်၊
အကယ်၍ မီးလဲဝေါက် သတင်းစာကဲ့သို့ သတင်းများ ပါ
လာလျှင်လည်း အသေးစိတ် ပါနိုင်မည် မဟုတ်။ ဝပ်မြင်
သံကြားသတင်းများကိုလည်း သူကြည့်ဖြစ်မည် မသင်။

‘ဒါဖြင့် ကံဆိုးတာပေါ့ဗျာ ဂျယ်ရီအဘွက် တကယ်
ဝမ်းသာမယ်၊ မွေးနေ့လက်ဆောင် ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျာ’ ဟူ၍
ပေါ့လဲက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသော ဝလသံဖြင့် ညည်း
ညူလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်လဲ တကယ်ကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်၊
မစ္စတာ ညူဇာမဲ့၊ ကျွန်တော် တစ်ခြားပစ္စည်း တစ်ခုခုနဲ့
အစားထိုးပေးနိုင်ပါတယ်၊ နောက်တက်ခန်းထဲမှာ ဗုတိယ
ကမ္ဘာစစ်ဗုဒ္ဓက အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့ ဝေါတာ အလျှိုးအစား
တင်လက်တော့ ရှိလေရဲ့၊ အသစ်စက်စက်ပါပဲ။’

‘ဂျယ်ရီက ဟိုလျှူဂါ လေးဆယ် ပါးကိုပဲ စိတ်ဝင်စား
နေတယ်ဗျာ၊ မစ္စတာ သရူးအက်ကို ကျွန်တော်ပြောဦးမယ်။’

အဲဒီသေနတ်ကို ဟူထွားတဲ့လူက အမြတ်ရရင် ပြန်ရောင်းချင်
လဲ ရောင်းမှာပေါ့၊

‘ဘင်း’

ပေါ့လဲက သူ၏ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်၍ ဒေါ်လာ ငါးဆယ်
ရေတွက်နေသည်။

‘တကယ်ဆိုတော့ ဝပ်ဗျားအတွက် လမ်းညွှန်ပေးခန့်ကော်
မရွှင်လဲ ရဦးမှာပေါ့လေ’

ပေါ့လဲက ပြောပြောဆိုဆို ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ကို ကောင်
တာ မှန်ချပ်ပေါ်သို့ တင်ထားလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားရောင်းလိုက်တဲ့ လူနဲ့ နာမည်နဲ့ လိပ်စာ ခင်ဗျား
မှာ ရှိမယ်ထင်တယ်’

‘ဟာတကယ်ရှိတာပေါ့၊ ပြည်နယ်ရုံးက မှတ်ပုံ တင်နိုင်
အောင် အဲဒီအကြောင်း အရာတွေကို ကျွန်တော်ရေးမှတ်
ထားရတယ်’

အိပ်ခန်းစာနဲ့ မြို့နယ် ရေဘာရဂ်ကွက်မှ အိမ်ကလေး တစ်
လုံးကို တွေ့ရသည်။

စာအိတ်ခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် မြေကွက်များပေါ်ရှိ ရွေးကျ
သောအိမ်များရှိရာရပ်ကွက်၏ အလယ်၌တည်ရှိသည်။

ကားအဝင်စာထွက် ဖမ်းတစ်လမ်းစီက မြင့်ဝင်းတစ်ခုစီ
၏ စည်းရုံးနံ့သေးမှကပ်၍ တည်ရှိနေသောကြောင့် နယ်နိ
မိတ် သတ်မှတ်ထားသလိုဖြစ်နေသည်။

အိမ်နံ့သေးရှိ ကားရပ်ရန်နေရာ၌ မည်သည့်ကားမျှ မရှိ။
ပေါလ်က တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ သွားမကြည့်သော်လည်း
အိမ်ထဲမှာ မည်သူမျှမရှိကြောင်း သတိထားမိသည်။

မစ္စတာ အော့ဆပ်ပိုင်းခေါ်သော ဆိုင်းဘုတ်လေးကိုတွေ့ရ
၏။

လိပ်စာချင်းကလည်းအဘူရူ။
ပေါလ်သည် ကားထဲမှာပင်ထိုင်နေပြီး အိမ်ကိုအကဲခတ်
နေ၏။
အိမ်ထဲသွင်းနေသည့် လူ၏ရုပ်ပုံကို သူ့စဉ်းစားကြည့်နေ
သည်။...

ထိုကဲ့သို့သူ့စဉ်းစားပြီး သူ့စဉ်းစားပြီး ပုံဖော်၍မရနိုင်။
ဤအိမ်ဘက် လူမရှိပုံကိုထောက်လျှင် မစ္စတာပိုင်း တစ်
ယောက်လည်းနေသည့်ဟုသိရသည်။
သို့မဟုတ် သူ့စဉ်းစားလုပ်ကွားနေ၍လည်းဖြစ်နိုင်သည်။
ကားသားရန်နေရာမှာ လက်ခင်းစာသာဖြစ်သည်။
ဤနေရာမှ အောက်ဘယ်ရီလမ်းသို့ လျှောက်သွားလျှင်သုံး
ဘလောက်မျှသာခဝေးသည်။
ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် အနောက်ပိုင်းလမ်းသို့ သွား
မည့် ဘတ်စ်ကားကိုစီးနိုင်သည်။

နှစ်ဘလောက်ခွဲခေတ်ဝေးသော လမ်းထောင့်တစ်နေ
ရာတွင် ဓါတ်ဆီဆိုင်ရှိသည်။

ထိုနေရာသို့သူ့သွားကြည့်သင့်သည်။

ပေါလ် ကားမောင်း၍ မှထွက်ခွာမီ သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို
ထုတ်လိုက်၏။

မှတ်ခုံတင်ကတ်နှင့် အလုပ်ရှာနကမ်းအဖြစ် အသုံးချနိုင်
မည့် ကဒ်ပြားတစ်ခုကို ရွာထားသည်။

ပေါလ်က အခြားပစ္စည်းများကို ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ ပြန်
ထည့်သွင်းလိုက်၏။ ၎င်းကဒ်ပြားကို ပလပ်စတစ်အကြည်ဖြင့်
ကပ်ထားသော အပြင်အိတ်ကလေးထဲသို့ သွင်းသွင်းလိုက်
သည်။ ပြီးမှ ဓါတ်ဆီဆိုင်သို့ သူ့ကားမောင်းသွားသည်။

ဓါတ်ဆီဆိုင် မှာတစ်လှုပ်လှုပ်သူတင်ဦးသားငိုသည်။ ကား
ဆီထိုးသည့် စင်တစ်စင်လည်းရှိသည်။

၎င်းစင်ပေါ်မှာ အထပ်ဆွဲမြောက်သစ်ထားသော ကား
စီးလက်ထပ်စင်းရှိသည်။

ဆိုက်ရှင်လည်းဖြစ် ဗာလုပ်သမားလည်းဖြစ်သူ စက်ပြင်
ဆရာက ၎င်းကားကို စာမဲဆီထိုးပေးနေသည်။

ပေါလ်က ဆိုင်၏အမိုးအောက်သို့ဝင်၍ ရုပ်နေပြီး စက်
ပြင်ဆရာက သူ့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်မည့်အချိန်အထိ စောင့်
နေသည်။

စက်ပြင်ဆရာက သူ့အလုပ်ကိုရုပ်ပြီး သူ့အား လှည့်
ကြည့်သည်။

လူကြီးမင်းကို ဘာကူညီရမလဲခင်ဗျာ

‘အော်ဆင်ပိုင်းဆိုတဲ့လူကို ကျွန်တော်ရှာနေတာပါ။ ဒီကနေ သိပ်မဝေးတဲ့ ဟိုလမ်းထဲမှာနေပါတယ်။ မိတ်ဆွေ သူ့ကို သိလိမ့်မယ်ထင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်’

ပေါ့လိက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုထုတ်၍ ထောင်ပြသည်။ ကမ်းခြားကို မြင်အောင် လှုပ်တစ်ပြက်သာ ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

‘အစိုးရကိစ္စပါပဲ’

စက်ပြင်ဆရာက အမဲဆိပြည့်ကိရိယာကို အောက်သို့နှိမ့်ခွဲလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာထားတည်သွားသည်။

‘ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

‘ထူးစုံဆာတိုင်း စုံစမ်းနေတာပါ။ ဟောဟို လမ်းထဲက ကတိယ ဘလောက်သလယ်မှာ ပိုင်းနေတယ် မဟုတ်လား။ သူ့အိမ်က အညိုနဲ့အဖြူရောင်လေ’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘သူ့ကား ရော မိမှာပြင်လေ့ရှိသလား’

‘သူ့မိမှာ ကားအပ်လေ့ရှိပါတယ်။ မတော်ဘော် ကြာသွားပါပြီ’

‘သူ့မှာအိမ်ထောင်ရှိသလား’

‘ဘာကိစ္စကြောင့်လဲ အကြွေးကိစ္စကြောင့် စုံစမ်းနေတာလား’

‘ကျွန်တော် မှာထုတ်ပြောခွင့်မရှိပါဘူး’

‘အင်း... သူ့မှာ အိမ်ကောင်ရှိဘူးပါတယ်။ လူနဲ့ခွဲတဲ့နှစ်အနည်းငယ်က ဇနီးဆုံးသွားတယ်။ သူ့မှာသားဘစ်သောက်ရုံတယ်။ အခုဆိုရင် အရွယ်ရောက်လောက်ပြီထင်တယ်။ အခုဒီကလေးက အိမ်မှာမနေဘူး’

‘ဒီတော့ ပိုင်းတစ်ယောက်တည်းနေတာပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ သူက လူအေးတစ်ယောက်ဗျ’

‘သူ့အကြွေးတွေရော မှန်မှန်အပ်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ တကယ်မှန်တဲ့လူပေါ့။ သူ့ကားကိုလဲ တော်တော် ဂရုစိုက်တယ်’

‘သူ့ကားက ဘယ်လိုလားလဲ’

‘ခန့်ခန့်ဆယ်နှစ်ခန့်ထုတ် အင်ဘက်ခဘား အမျိုးအစားနဲ့ သားရောင်ပေါ့’

‘ခင်ဗျား သူ့ကားကို ပြင်ပေးရသလား’

‘အင်း... ဘစ်ဝါတလေးဘာ့ အမေရိကန် မော်တော်ကုမ္ပဏီကို ပြန်ပို့တတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အများအားဖြင့် တွေ့တဲ့ ကျွန်တော်ကပဲ ပြင်ပေးရပါတယ်’

‘မစ္စဘာပိုင်း အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာကိုရော ခင်ဗျား သိမှာပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်။ တက္ကသိုလ်မှာ ဆရာလုပ်နေတယ်။ ဓာတုဗေဒလား ဇီဝဗေဒလား မပြောတတ်ပါဘူး’

‘သူ ဘယ်အချိန်ပြန်ရောက်တတ်လဲ’

‘အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မပြောတတ်ဘူး။ သူ့အိမ်ပြန်လာရင် ဒီနားမှာ ခဏနားတတ်တယ်။ တစ်နေ့နဲ့ တစ်နေ့တော့’

၂၇၄ ဝမ်းနည်းအေး (ပြန်မာပြန်)

ပြန်ချိန်တွေမကုသတဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားညွန့် စကား ပြောချင်ချင် ဥပမာအားချိန်လောက်မှာ သူ့အိမ်ပြန်လာတတ် တယ်။

ခင်ဗျားအကူအညီပေးလာ သိပ်ကျေးဇူး ဘင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုပြောခဲ့တာတွေကို ခင်ဗျား တစ်ယောက်ပဲ သိပါစေအောင်၊ ဘာအကြောင်းပဲမှ သူ့ကို ခိတ် အနှောင့် အယှက်ပေးစေချင် ဘူး၊ သူ့အကြောင်းကျွန်တော်တို့ လေ့ လာခဲ့ပေလားလားလား၊ သူ့ကိုလုံးဝ အနှောင့် အယှက် မပေးချင်ပါဘူး။

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တောဝန်ယူပါတယ်’
‘ကျေးဇူးပဲဗျာ’ ဟု ပြန်ပြောပြီး ပေါ့ပဲက သူ့ကားဆီ သို့ ပြန်လာသည်။

ထက္ကလို စာကြည့်တိုက်ပိုင်ဆိုင်သော ကက်တလောက် ဝေ အိမ်ထဲ ခေတ်ဆန်ပိုင်း အစကြမ်းကို သူ့ရှာကြည့်သည့် ပိုင်းမှာ အသက်ဝလားဆယ် နှစ်ပိုင်ရှိပြီး ရှေးဟောင်း ဌာနတွင် လက်ထောက်ပါမောက္ခအဖြစ် ပြန်သည်။

ဟိုမာထက္ကလိုလိုမှ တီအက်စ်ဘွဲ့ကို သူ့ရခဲ့ပြီး ကာလီပိုးနီး ယားဂက်မူတူးသူလိုလိုမှ အိမ်အက်စ်ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့ နောက် ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် အနောက်မြောက် တက္ကသိုလ်မှ ဝိအိတ်ဗျီဒီဘွဲ့ကို ဆက်လက်ရရှိခဲ့ပြန်သည်။

ကျောင်းသားသင်ဇယား ဝင်ပြီးသားရသည့် အခြေခံဂျပေဒ ဘာအုပ်ကို ရေးသားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဝင် နည်းတွင် ခေတ်ဦး အပါ အဝင်ဖြစ်သည်။

ရေဘာရင်းကွက်သို့ သူ့ကားမောင်း၍ ပြန်သွားလာသည်။ ထို့နောက် ပိုင်း၏အိမ်နှင့် မလှမ်းကမ်း တစ်နေရာမှ သူ့ ကားကိုရပ်ပြီး စောင့်နေသည်။ သူ့ရှာနေလောလူလည် ပိုင်း ဟုတ်မဟုတ် ပေါက်အနေနှင့် အသေအချာမပြောနိုင်သေး။ တစ်ညနေလုံးဖြစ်နိုင်ချက် ရှိပုံများကို သူ့စဉ်းစားနေခဲ့သည်။

လျှောက်လေးအယ်ဂါး အမျိုးအစားမှာ အဆွန်ရှားပါး သည်။ လေ့စွဲအိမ်ရှင်လျှင်ဗီဇကပ်ပိုင်းမှာ ရှင်းလင်းနတ် ကပ် လက်တည်းသာရှိကြောင်း တရားအက် ပြောခဲ့ပုံကိုလည်း သူ သတ်ပြန်ရသည်။

ယင်းလေ့နတ်အမျိုးအစား ရှားပါးသည်ဆိုသောအချက် က အရေးမကြီး။ ယင်းလေ့နတ်ကို ခယ်ယူသွားသော မစ္စ တာဇော့ဆစ်ပိုင်းသည် ခုတိယမြောက် သုတ်ဆင်ရေးသမား ဖြစ်ဖို့အလားအလာများစွာရှိသည်။

ပိုင်းတစ်ယောက်ကိုသာလျှင် သိစာယူရုံစတင် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်

သူတွေ့ထားသဖြင့် ပိုင်းသည် ဒုတိယမြောက် သုတ်သင်ရေး သမားမဟုတ်ချေ ပေါ်လ်အနေနှင့် ဆက်လက် ရွာဖွေရမည့် သူရှိမိမိတော့မည်မဟုတ်။

သူ့လက်ရွေးစင်လိုက်ရန်သာမို့တော့သည်။ ရဲအဖွဲ့က တွေ့ရှိ ခြင်းမရှိသော သတင်းတစ်ရပ်ကို သူ့ရရှိထားပြီ။ ၎င်းမှာ ထူးဆန်းအံ့မြောက်သော လျှို့ဝှက်သောနတ်ပိုင်ရှင် အကြောင်း ဖြစ်သည်။

ငါးနှစ်ကြာကောင် သူ့စောင့်နေပြီးမှ အစမ်းနုရောင် အင်္ဂါသက်စဘား ကား အိမ်ရှေ့လမ်းကလေးထဲသို့ ကွေ့ဝင် လာသည်။ ထိုကားလမ်းကလေး ပေါ်မှာ ရပ်သွားသည်။ ကားရိုဒေါင်းရုံရာသို့ ဆက်မသွားပဲ ထောက်လှောင် ပိုင်းအပြင် သို့ ပြန်ထွက်ရန် ရည်ရွယ်နေကြောင်းထင်ရှားသည်။

ထိုလူ ကား ထဲမှထွက်၍ အိမ်ရှေ့လှေကားထဲမောင်းပေါ် သို့ တက်သွားပုံကို ပေါ်လ်က သူ့ ကားထဲမှ စောင့်ကြည့်နေ သည်။ အချပ်မြင်ပြီး ကိုယ်အနည်းငယ်ကိုင်းသည်။ အနက် ရောင်ဆိပ်ကို နှိပ်ဆေးနှစ်သက်ခဲ့၍ မြီးထားသည်။ သူ့ မျက် နှာက ဝပ်သွယ်သွယ်၊ ကြောက်စရာပုံပန်း မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် လုံးဝ မှောင်လာသည်။ အိမ်နောက်ဖေးဘက်မှ မီးရောင်လင်းလာသည်။ မီးဖိုချောင်မှ ဖြစ်မည်။

အိမ်ရှေ့ပြတင်းပေါက်များ မှောင်မည်း ဝန်းဆံ့ ရှိသေး သည်။ ထိုပုံပေါ်လ်က မှော်တာလက်အိတ်ကိုထုတ်ပြီး လက်

မှာစွပ်သည်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ သူဝယ်လာသော အနီရောင်တိတ် ခွေတစ်ခွေကို သူထုတ်၍ ကိုင်သည်။ ၎င်းတိတ်ခွေကိုဖြေ၍ တစ် လံနီးပါးရှည်သော တိတ်ပြားကို ဖြတ်ယူလိုက်သည်။ ထို့ နောက်ကားပေါ်မှ သူဆင်းသည်။ ကော်အသင့် ပါသော တိတ်ပြားကို လက်တစ်ဖက်ကွပ် ကပ်၍ ကိုင်ပြီး သွေးကန် လာသည်။

ပိုင်း၏ ကားရုံရာသို့ သွားရက်လာသော ပေါ်လ် နောက် သက်ဘန်ပါတွင် ၎င်းတိတ်ပြားကို သေချာစွာ ကပ်ထား လိုက်သည်။ ထို့ နောက် သူ့ ကားရုံရာသို့ ပြန်လှည့်လာသည်။ ၎င်းခနီရောင် တိတ်ပြားကို မှောင်ထဲတွင် အဝေးမှပင် ကောင်းစွာ မြင်နိုင်သည်။ ပိုင်းကို သူ့ကောင်းစွာ နောက် ယောင်ခံလိုက်၍ ရနိုင်၏။ ပိုင်းကလည်း ဤအလှုပ်ကို သတိ ထားမိမည်မထင်။

ခုနစ်နာရီအချိန်တွင် ပိုင်း၏ အိပ်ခန်းပေါက်မှ လူတစ် ယောက်ထွက်လာသည်။ ပထမတွင် ပေါ်လ်ဝေဝေတင်မြင်သွား သည်။ ထိုလူ၏ ဆိပ်မှာ ပြုပြင်ချော့၊ မွဲပြာပြာ အရောင်။ နှုတ်ခမ်းမွေးကလည်း ပြုပြင်ချော့နှင့်ရှည်သည်။ ပြီးမှ သူ့သ တောပေါက် သွားသည်။

ဆိပ်ဘုနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးတို့ တပ်ထားသော ပိုင်း မြင်ရ မည်။ ပေါ်လ်က အနည်းငယ် ပြုံးမိသည်။

ပိုင်းက သူ့ ကားကို အဝင်လမ်းအတိုင်း နောက်သို့ ဆုတ် လာသည်။ ပြီးလျှင် ပေါ်လ်ရုံရာသက်သို့ မောင်းလာသည်။ ဓါတ်ဆီဆိုင်အနီး လမ်းကွေ့ကို ချိုးသွားသော အချိန်မှာ

၂၇၀ (ဝင်းမြင့်အောင်(မြန်မာပြန်))

ပေါလ်က သူ့ကားကို ယူပုံသဏ္ဍာန်ကွေ့ပြီး နောက်မှလိုက် သွားသည်။

ဇာနီးထောင် တောက်နေသော တိတ်ပြားပါရှိသဖြင့် လိုက် ရသည်မှာလွယ်ကူ၏။ ပေါလ်က သူ့ကားကို တစ်ဘဝလောက် စာခန့် နောက်ချန်ပြီး လိုက်နေ၏။ ကားနှစ်စင်းကြားမှာ ဇာ ခြားကားများ ရှိနေအောင် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ယာဘက်တွင် ဈေးကြီးတစ်စင်းရှိသည်။ အင်ဘက်စ တား ကားက ကားရပ်ရန် နေရာသို့ ချိုးဝင်သွားသည်။ ပေါလ်ကလည်း သူ့ကားကို အရှိန်လျှော့ချလိုက်သည်။ ပြီးမှ ၎င်းကား ရပ်ရန် နေရာ၏ ဒုတိယ ဝင်ပေါက်ထဲသို့ ချိုးဝင် လိုက်သည်။

ကွက်လပ်တံတွင် သူ့ကားကို ဖြည်းဖြည်း လှိမ့်နေစဉ် ဖွင့် ထားသော ဆိုင်ခန်းများကို ကြည့်သွားသည်။

ကွက်လပ်၏ အဆုံးရှိ ကားရပ်ရမည့် နေရာလွတ် တစ်ခု မှာ ပိုင်းက ကားကို ဝင်ရပ်ထားသည်။ ပေါလ်က သူ့ကို ကျွေး၍ ဆက်ပောင်းသွားပြီး ၎င်းကားတန်း၏ နောက်ဘက် ရှိ အခြားကားတန်းရှိရာသို့ ကွေ့သွားသည်။ ကားကို ဖြည်း ဖြည်း မောင်းသွားစဉ် ပိုင်း၏ တွပ်ရှားပုများကို သူ့လှမ်း ၍ အကဲခတ်သည်။

ကားထဲမှ ပိုင်းထွက်လာပြီး ကားကို သေ့ဝတ်ပိတ်ထား လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အင်္ကျီထဲသို့ နှိုးနှိုးပြီး သေးငယ်သော အရာဝတ္ထု တစ်ခုကို ထုတ်ယူသည်။

မမြင်နိုင်လောက်အောင် သေးငယ်သောကြောင့် ဆေးနတ် မဟုတ်မှန်း သိသာသည်။

ကားတန်းနှစ်တန်းကြားရှိ လူသွားလမ်းကို ပိုင်းက ဖြတ် ကူးပြီး အခြား ကားတန်းထဲရှိ ဟောင်းနွမ်း စိုတ်ချာသော ကားတစ်စင်းရှိရာသို့ သွားသည်။

ပေါလ်ကလည်း ထိုလူသွားလမ်းတစ်ခုပိုင်း ကားမောင်း ဝင်လာပြီး သူ့ကို အနီးကပ် ဝင်အကဲခတ်သွားသည်။

ထိုစဉ်ပိုင်းက ဟောင်းနွမ်းစိုတ်ချာသော အခြားကား၏ တံခါးပေါက်ကို ပသဘဝတ်ပြီး ဖွင့်နေသည်။

သူကားချင်းထဲနေပါပေါ့လား။

အတော်လျှင်သည့်လူဟု သူမှတ်ချက်ချမိသည်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဤနည်းဗျူဟာကို သုံးသင့်ကြောင်း သူ့မှပေါလ်နောင်တရသည်။

ထိုကားမှာ ပစာစောက်ကားတက် ဆယ်နှစ်ခန့် အသက် ကြီးလိမ့်မည်။

ဒေါ်လာတစ်ရာလောက်ပေးလျှင် ခေါင်းခေါက်၍ ဝယ် နိုင်မည့် ကားအမျိုးအစားဖြစ်သည်။

နာမည်တူ လိပ်စာတူဖြင့်ထားလျှင် ခြေရာခံနိုင်တော့မည် မထင်။

ပိုင်းက ထိုကားကို ကားတန်းထဲမှ ထုတ်ယူနေ၏။ ပေါလ်က အနီးမှဖြတ်မောင်းသွားစဉ် အကဲခတ်သည်။

အပိန်အချိုင့်များရှိလျက် သံဈေးများပင်တက်နေပြီ။

ယခင်က အပြားရောင်ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ယခုဟောင်း

၂၀၀၀ ဝမ်းပြင်အောင် (ဖြန့်မာပြန်)

နှမ်းစနသောကြောင့် မီးခိုးရောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းနေဟန် တူသည်။

ဝစ္စန္ဒာဆင်ပြည်နယ်မှ နံပါတ်ကြားပါရှိသည်။
သာယာများကလည်း အသစ်တော့ချည်းဖြစ်နေ၏။

အပြင်ပိုင်းအရပ်ဆိုးသော်လည်း ဝက်ကိရိယာပိုင်းအခြေ
အနေ အလွန်ကောင်းမှာသေချာသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က ရူပဗေဒသမား ဝက်ကိရိယာ အခြေအ
နေကောင်းအောင် ယူဆထူးကရုစိုက်လိမ့်မည်။

သို့သော် ဤကားကို သူပြင်နေကျ ဌာနမှာပြင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ဟူ၍ အတိအကျယူဆနိုင်၏။

လူပါးလူနပ်ပြင်သောကြောင့် သူ့ကို ကာ ဩမြင့်စွာ
မမ်းမလိမ့်မည်မထင်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထရူးဘက်ထံမှ လျှို့ဝှက်သေနတ်နံ့ဝယ်ခဲ့စဉ်
က သူ့နာမည်နှင့် လိပ်စာများကို သူ့အဘယ့်ကြောင့်ပေးခဲ့
သနည်း။

ဤကဲ့သို့ ရှားပါးသော လျှို့ဝှက်သေနတ်မျိုးကို သူ အ
ဘယ် ကြောင့်ရှေးချယ်ခဲ့သနည်း။

ဤသေနတ်ကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သူ့အားလွယ်ကူစွာခြေ
ရာ ခံနိုင်လိမ့်မည်။

ယင်းအမားခွန်းများကို ပေါ့လ်အစနှင့် အခြေရှာမရနိုင်
သေး။

၎င်းသေနတ်ကို ပိုင်းဝယ်ခဲ့စဉ်က သူ့ဘာဝင့်ရေးသမား
လုပ်ရပ်မျိုး လုပ်ဆောင်ဖို့ သူ့မှာ ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ဟန်

အရိပ်မဲ့လူ့ဆတ်သမား ၂၀၁

မသူ့ဟူ၍သာ ယူဆနိုင်သည်။ နောက်ပိုင်းကျမှ ယင်းစိတ်
ကူး ပေါ်လာဟန်တူပါသည်။

သို့သော် ထိုမေးခွန်းများအတွက် အဖြေများ မရှိနိုင်
န်အရေးမကြီး။

ပိုင်းသည် သုတ်သင်ရေးသမားဖြစ် မဖြစ်ဆိုသောအချက်
သာ ပေါ့လ်အတွက်အရေးကြီးနေသည်။

ပိုင်းအလုပ်လုပ်ပုံကို သူကြည့်ပြီး သဘောကျမိသွားပြီး
ပိုင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ပေးထားသလား ဟူ၍ပင်
အထင်ထောက်စရာဖြစ်နေ၏။

တောင်ပိုင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ညတက်ဖွင့်သော အပေါင်
ဆိုင်များအတွင်းမှ သူထွက်လာစဉ် လူဆိုးများ သူ့နောက်
သို့ လိုက်လာအောင် ပိုင်းက ဝေဖွဲ့အောင်ကြည့်သည်။ ထို
လုပ်ရပ် အောင်မြင်မှုမရှိ။

ထိုအခါပိုင်းက သူ့ကားကို လမ်းသွယ်ဘစ်ခုဆံ့မှာ ရပ်
ထားပြီး အရှက်ထိုင်တစ်ဆိုင်အတွင်းသို့ဝင်သွားသည်။

အယ်ဂါးစိနစ်လောက်ကြာမှ အရက်မူးလွန် နေသည့်
ဟန်ဖြင့် သူထွက်လာသည်။

ဒယ်မ်းအယ်ဒီပုံစံဖြင့် သရုပ်ဆောင်ရင်း သူ့ကားကို
လိုက်ရှာသည်။ သူ့နောက်သို့ ပည့်သူ့မျှမလိုက်။

ထို့နောက်ပိုင်း ကားထဲသို့သွင်ထိုင်၍ ကားကိုမောင်း
ထွက်သွားသည်။

ကျွမ်းကျင်သူကားအတွင်းမှ လမ်းကျဉ်းများထဲတွင် ပိုင်းက
သူ့ကားကို လှံမဲ့၍ မောင်းနေသည်။ မှောင်ရိပ်များကို သူ
အကဲခတ်၍ သွားသည်။

ပေါ့လဲက သူ၏ ဂျေ့ဘက်ဆီသို့ အခြားလမ်းများမှပန်း
၍ ကျော်တက်သွားပြီး ရှေ့မှ ကြို၍ ဖောင့်သည်။ ဤသို့
မလုပ်ခဲ့လျှင် သူ့နောက်မှ ကားတစ်စင်း လိုက်နေသည်။
ကိုပိုင်း သိသွား လိမ့်မည်။

အခန်း(၁၅)

ဟောင်းနွမ်းစွတ်ချာသောကားကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်း
ရွေးချယ်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်တစ်ချက်ကို ပေါလီ ယခု
တွေ့ရပြီ။

ပိုင်းလျှော်လည် ကျက်စားလိုသော ရပ်ထွက်များနှင့် ထို
ကားလိုက်ဘက် ကြောင်းတွေ့ရ၏။

ထိုကားကို အမှတ်အသားမပါသော ဆမိုးဒုကားအဖြစ်
မည်သူကမူ ဟူဆမည်မဟုတ်။

ယခုသူမရိပ်မိသေးဟူ၍ ပေါလ်က ထင်၏။ သူ့အလုပ် တွင်သာ မိတ်ဆွေနေမှုကြောင့် သူ့အား စောင့်ကြည့်သူ ရှိ မရှိ သိမိမထားနိုင်အောင် ဖြစ်နေပုံ ရသည်။ သို့ဖြစ်စေကာ မှ ပေါလ်က အရိစ္ဆာပြုံး ကိုယ်ထင်မပြု ရဲပေ။

ပေါလ်က သူ့ထိုင်ခုံအောက်ဘက်မှ သေနတ်နှစ်သက် စ လုံးကို ထုတ်ယူသည်။ စင်စင်နီယယ် ငါးလုံးပြုံးကို လက် ယာဘက်အထိ အိတ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး ဒဿမနှစ်ငါး ဝေတို့ကို လက်ဝဲဘက် အိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားလိုက်သည်။

ယနေ့ည ဤဒေသနတ်နှစ်လက်စလုံးကို သူ့စွန့်ပစ်ရအပတော့ မည်။ သူ့ထိုင်ခုံအောက်တွင် သေနတ်တိုက်သည့် ကိရိယာ ဘူးလည်း နှင့်န၏။ သူ့အိမ်ပြန်သည့်အခါ ဟစ်နေကုန်၍ ၎င်း သို့ကို သူ့စွန့်ပစ်ရတော့ပေမည်။

လမ်းဆုံသို့ ရောက်လျှင် ကားကို တွေ့ရသည်။ တိုလမ်း ကျဉ်းကလေး အလယ်လောက်မှာ ကား ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လမ်းထဲမှာ လမ်းမီးများ မှိတ်ထားသည်။ မှောင်ထဲမှ အရာဝတ္ထုများကို ပြတ်သားစွာ မမြင်နိုင်၊ သို့သော် ကား တံခါး ဖွင့်ပုံ ကိုတော့ သူတွေ့နေရသည်။ ကားထဲမှ မီးရောင် ကိုလည်း မတွေ့ရ။ ကားထဲမှ အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု ထွက်လာ သည်။

ပိုင်း၏ ဖြူရောင်ရောင် ဆိပ်ပင်တူကို သေချာစွာ တွေ့ရ

သည်။ လက်ထဲမှာလည်း သေနတ်ဟု ထင်ရသည့် အရာတစ်ခု ကိုင်ထားပုံ ကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

ပိုင်းက ခေါင်းကို မော့၍ လေးထင်တိုက် အထက်ပိုင်း သို့ ကြည့်နေသည်။ ပေါလ်က သူ့ကားမှ မီးအားလုံးနှင့် စက်ကိုပါ ပိတ်လိုက်၏။

ပြီးမှ ကားကို လိမ့်သွားအောင် ဘရိတ်ကို လွှတ်ပေး လိုက်သည်။ လမ်းဆုံမှ ရှေ့နားဆီသို့ အသံမကြား စေရဘဲ သူ့ကား လိမ့်သွားသည်။

ကားရပ် ခွားမှ အရေးပေါ် ဘရိတ်ကို လက်ဖြင့် ချ ထားပြီး ကားပေါ်မှ သူဆင်းလာသည်။ ထို့နောက်လမ်း ဆုံသို့ သူပြန်လျှောက်လာသည်။

ပိုင်းက သူ့ဘက်ကို ကျောခိုင်းထားသည် ပလက်မောင်း ပေါ်မှာ သူ့ရပ်၍ လမ်း၏ အခြားဘက်ဘက်ရှိ လေးထင် တိုက်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်နေသည်။ ပေါလ်က သူ့ဆီသို့ နှစ် မှန်မှန် လှမ်းပြီး လျှောက်သွားသည်။

ပိုင်း၏ လက်ထဲမှ သူ့တွေ့လိုသော အရာကို ကောင်းစွာ တွေ့လိုက်ပြီ။ သူထင်မြင်ချက် သေချာသွားသည်။

သူ့လာနေသည့်အသံကို ပိုင်းကကြားသည်။ ပိုင်းက သေ နတ်ကို အကြိုအိတ်ထဲသို့ လှစ်ကနဲ ပြန်ထည့်ထားပြီး စီးက ရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ပြီးလျှင် အခြားလက်ဘစ်ဖက်ဖြင့် မီးခြစ်ကိုထည့်၍ ခြစ်

ရန်ဟန်ပြင်သည့်။ မီးဘောက်ကို လေတိုက်၍ မငြိမ်းစေရ
အောင် နူးကိုင်ကို ဝတ်ကိုင်ကိုင်လုပ်ပြီး နောက်ဘက်သို့
လှည့်လိုက်သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်နေစဉ် ပေါလ်ကို သူ့အဖေက
နှိပ်သည်။

ပိုင်းဟု ယူဆရသော အရပ်မြင့်မြင့်လူက ပေါလ်ကို မြင်
သောအခါ ရဲသား ထစ်ယေဘက မဟုတ်ကြောင်း သိသွား
သည်။ ထိုစဉ် ပိုင်းက နူးကိုင်ကို ပြန်၍ မတ်လိုက်သည်။
ဝေခေက ပိုင်းလှမ်းကြည့်ခဲ့သော တိုက် အပေါ်ထပ် သို့
ပေါက်ကသည်း လှမ်းကြည့်သည်။

ပြတိုက်ပေါက်တပ်ပေါက်၏ နောက်ဘက်မှာ လှိုင်ရှားနေ
သော မီးရောင်တစ်ခုကို သူတွေ့သည်။ ဇာန်နီဝါတ်မီးအ
ရောင်ဖြစ်နိုင်၏။ ပိုင်းတစ်ယောက် တော်တော်မျက်စိရှင်သည်
ဟု သူ့ဆင်မိသည်။

ပိုင်းရင်ခနဲသော နေရာမှ လှမ်းကြည့်လျှင် ထိုသိုက်ကြီး
၏ နံဘေး၌ လမ်းကြားကလေးလဲသို့ ဆင်းသွားနိုင်သော
မီးဘေးရှောင်နိုင်သော လူကားကို တွေ့ရသည်။

ပေါလ်က သူ့အဖေ သို့ အဖေပေမန် ဆက်လျှောက်သွား
ပြီးမှ ပုလဲလိက်ကြီး ခပ်တိုးဆိုးပြောသည်။
‘တစ်ကြိမ် သူ့သွားချင် သွားခါစေတော့ဗျာ၊ ခင်
ဗျား လက်ပျော့လိုက်မိလော့’
အရပ်မြင့်မြင့်လူက သူ့သား ပိုင်း ကြည့်သည်။

‘ခင်ဗျားနာမည် အော်ဆင်ပိုင်း မဟုတ်လား ခင်ဗျား
ကုတ်ဒေသံ ညာဘက် အိတ်ထဲကဟာသေး ဆယ်ငါးလျှောက်
သေနတ်ပေါ့’

ပေါလ်က သင်ဆင့်ပြော လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက တယ်သိုလ်’

‘ခင်ဗျား ဆဲဒါ လျှောက်သေနတ်နဲ့ ဆက်ကွဲမယ်ဆိုရင်၊ ရဲ
ကို ကျန်တော် ခင်ဗျားနာမည် ပြောပြလိုက်မယ်၊ အဲဒါပြော
ပြလိုက်ရင် ကျွန်တော့် သူ့ကို ဆက်လုပ်ကြရုံပဲ ရှိတော့တယ်။
မတော်ပိုင်း ရုပ်မိတော်ပြီဗျာ။ ဒီလုပ်နေတာ မကောင်းပူ
ဖြစ်သလို အရင်ထဲ မပြစ်လော့ဗျာ’ ဒါ အမှားပဲ ခင်ဗျား
ဆက်လုပ်’

ပိုင်းက အလှူပြန်သည် သူ့၏ လက်ပတ်ဘက် လက်ကုတ်
အရံကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်လာဖို့ကို ပေါလ်က မြင်လိုက်ရ၏။ ပိုင်း
ဆက်လုပ်မည့် ကိစ္စကို သူ့အဖေကြည့်နေဖို့ အချိန်မရှိတော့
ပေ။ သူ့ကိုယ်ကို ကား၏ နောက်ဘက်သို့ ပစ်သွဲချလိုက်
ရန်သာ ကံသာ သူ့မှာအသုံး ရှိလိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်သာမက ကား၏ တန်ကြံပါ သေးခ လေးငါး
ထပ်ချိုင့်ကျည် ဆန်နှင့် မီးသည်းသို့စဉ် နားကွဲလှမတတ် သေ
နတ်သံကိုလည်း ကြားရသည်။

ပေါလ်က သူ့ကိုယ်ကို ရေခဲခဲနိုးနေသော လမ်းပေါ်မှာ
လှိမ့်လိုက်၏။ သူ့ ခြေထောက်နဲ့ ချောင်းကို သေနတ်ပစ်ကွင်း
ထဲမှ ချက်ချင်း ရုတ်လိုက်ရသည်။ လမ်းလျှောက်လာနေသော
ပိုင်း၏ ခြေထဲမှားကို သူ့ကြားနေရသည်။ သူ၏ လက်စာမိ

ဘက်က ကုတ်အကျအိတ်ထဲသို့ နှိုက်လိုက်သည်။ သူ့လက်လာ ဘက်သို့ ခောင်းနေရာသောကြောင့် လက်ဝဲလက်ဖြင့် ဒဿမ နှင်ငါးပစ္စတိုကို နှိုက်ယူနေရသည်။

သေးငယ်သော သေနတ်ကလေးမှာ သူ့လက်ထဲတွင် က စားရောက်သို့ ထပ်မှတ်ရသည်။

လျှူဂါ သေနတ်သံ ပေါ်လာပြန်သည်။ ကျည်ဆန်က ပ လက်ဖောင်း ပေါ်သို့ ထိမှန်ပြီး ရှုပ်သွားသည်။ လမ်း၏ အ ခြားဘစ်ဘက်ရှိ ဖိုက်တစ်တိုက်၏ အောက်ခြေခွံတံကို ၎င်း ကျည်ဆန် ထိမှန်သွားသည်။

ပေါက် ပြားနေအောင် စပ်ချလိုက်သည်။ ကားအောက် ဘက်တွင် သူ့ရောက်နေ၏။ အရပ်မြင့်မြင့် လူ၏ ခြေထောက်မှ ဘုတ်ဖိနပ်ကြီးများ၊ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ငွေ့ကျားနေပုံကို သူ တွေ့ရသည်။

ပေါက်က သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်သည်။ ဘယ်ဘက်လက် ဖြင့် ပစ်ရသောကြောင့် ယှဉ်ချော်သွားသည်။ ပလက်ဖောင်း ကျောက်တုံးကို ကျည်ဆန် ထိမှန်ပြီး စဉ် တွက်သွား သည်။

ပိုင်းချော်လင့်တားခြင်း မရှိသေးသော အချိန်မှာပေါက် က မြင်ကွင်းထဲသို့ ထောက်လာ၏။ ပိုင်းက ပစ်လိုက်သောအ ခါ ထင်သည့်အတိုင်းပစ် လွှဲချော်သွားသည်။ ပေါက်ကလည်း အလွန်လျှင်မြန်သည်။

လှုပ်ရှားမှုဖြင့် ပြန်ပစ်သည်။ လမ်းကလေးထဲမှာ သေနတ် ပစ်သံများ ဆူညံ သွားသည်။

ဒဿမ နှစ်ငါးပစ္စတိုက ပိုင်းကို တုံ့ ကနဲ ရပ်သွားစေ၏။

သူ့ ခန္ဓာကိုယ် နောက်သို့ ယိုင်သွားလောက်အောင် ပြင်းထန် သော ထိမှန်ချက်ဖြစ်သည်။

လျှူဂါ သေနတ်မှလည်း နောက်တစ်ချက် ပစ်သေးသည်။ သို့သော် ကျည်ဆန်က ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ ထို့နောက် အရပ်မြင့်မြင့်လူ ပုံလျက်သား လဲကျသွားတော့ သည်။

သူ့လဲကျပုံကို ကြည့်ရခြင်းဖြင့် ပွဲချင်းပြီး တေးဆုံး နှစ် သည်ကို သံသယရှိစရာမလို။ ပေါက်၏ ကျည်ဆန် ဘစ်ပေးသော သူ့ လည်မျိုကို ထိမှန်သွားသောကြောင့် ပြစ်လေသည်။

သူ့လဲကျနေရာမှ ရုတ်တရက် လူးလဲထလာပြီး မတ်တတ် ရပ်ရန် ကြိုးစားသည်။ သူ့ဦးနှောက်ထဲမှာ အကြံကောင်းတစ်ခု ရုတ်ခြည်းပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုအကြံအတိုင်း လုပ်ရလျှင် သေချာပေါက် အောင်မြင် လိမ့်မည်ဟူသော အတွေးလည်း ဆက်တိုက် ပေါ်လာပြန်သည်။

သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စင်တီနီယယ် ငါးလုံးပြူးကို သူ ထုတ်ယူသည်။ သူ့လက်များတွင် ယခုတိုင်ရော်ဘာလက်အိတ် များစွပ်ထားဆဲဖြစ်နေ၏။

သေဆုံးသူ၏ နံဘေးသို့သူ ခူးထောက်ချလိုက်၏။ ထိုလူ၏ လက်ယာဘက်လက်ထဲမှာ လျှူဂါးသေနတ်ဆုပ်လျက်သား ရှိနေသေးသည်။

ပေါလ်က စင်တင်နီကယ် သေနတ်ကို သေသူ၏ လက်ထဲ ဘက် အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူ့ ကားရုံရာသို့ ပြန်လျှောက်လာသည်။

ကားစက်နှိုးရန် သော့ကို ရုတ်တစ်ရက်ပွင့်၍ မရနိုင်လောက်အောင် သူ့ဘတ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ် တုန်းနေ၏။ သူ့အနေနှင့် မဖြစ်ဖြစ်အောင် အားတင်းပြီး လုပ်စရာ မရှိသည်ကို အောင်မြင်အောင်လုပ်မှ ဖြစ်မည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ကားလက်ကိုင်တီးကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်

ဆူညံသော သေနတ်သံများကို လူအများ ကြားကြလိမ့်မည်။ သို့သော် ဤကိစ္စမျိုးတွင် ပတ်သက်ချင်းမရှိအောင် သူတို့ ရှောင်ကြဉ်ကြလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ဤရုပ်ကွက်မျိုးတွင် အမှုအခင်းများ ဖြစ်သွားလျှင် သက်ဆိုင်ရာသို့ အလျင်အမြန် တိုင်တန်းလေ့ မရှိပေ။

ထိုက်ကြီး၏ အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်များ ဆီသို့ သူ မျှော်ကြည့်မိသည်။ လှုပ်ရှား နေသော အလင်းရောင်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီ။ ထိုလူစားပျိုးကလည်း သတင်းပို့လိမ့်မည်မဟုတ်။

၂၃၂ ၊ ၵင်းပြင်အောင် (ပြန်မာပြန်)

အရိပ်မဲ့လူသတ်သမား ၂၃၃

ကိုင်ပြီး သူ့ကိုယ်သူအားစားရင်း၍ ကားကို မောင်းထွက်လာခဲ့ရသည်။

သူသည် အချိန်ခပ်ငြင်းပြင်းကလေး မောင်းလာခဲ့သော်လည်း ရှေ့မီးကို မရှောင်ဘဲ ထားသည်။ ဘလောက် အနည်းငယ်ကို ဖြတ်ကျော်လာပြီးနောက်မှ မီးကိုပွင့်သည်။

တစ်နေရာမှာ သူ့ကားကို ခေတ္တ ရပ်လိုက်ပြီး ထိုင်ခုံနောက်မှပေါ်သို့ ခေါင်းပင်ထားလိုက်သည်။ အရေးတကြီး လှုပ်ရှားမည်ကိစ္စတစ်ခု ကျန်နေသေးသည်။

သူ့ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံမှန်အနေ အထားသို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ကားကို သူ့ဆက်မောင်းလာသည်။ တံတားကွေ့ရှိရာ ခြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်လာခဲ့သည်။

နံနက် နှစ်နာရီအချိန်ရှိနေပြီဖြစ်၍ တစ်ဖွဲ့လုံးတိတ်ဆိတ်စပြုလာသည်။ ခြောက်ဘက်သို့ဆက်မောင်းပြီး တံတားပေါ်သို့ဘက်လာသည်။ တံတားအလယ် တည့်တည့်လောက်ဘွင်ကားကိုရပ်သည်။

စက္ကူအိတ်ကြီး တစ်လုံးထဲသို့ ဒဿမနှစ်ငါး ပစ္စတို သေနတ်နှင့် သေနတ်တိုက်သည့် ကိရိယာဗူးတို့ကိုထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကားပေါ်မှ သူ့စားခဲ့သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ ရှိမရှိအကဲခတ်ရန် သူခေတ္တရပ်နေသေးသည်။ သို့သော် အမှောင်ထု ကြီးစိုးရာနေရာများမှ မည်သည့်အန္တရာယ်မျှ ပေါ်လာခြင်းမရှိ။ ထို့

ကြောင့် ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းအနည်းငယ်မျှ သူ ဆက်လျှောက်သွားပြီး တံတားအောင် လက်ရန်းပေါ်မှ ကျော်၍ စက္ကူအိတ်ကြီးကို ချိကားဂိုမြစ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် အိမ်သို့ သူပြန်မောင်းလာသည်။

အသေးစားပစ္စည်းတို့ သေနတ်ဖြင့် အချက်ပေါင်းများစွာ အပစ်ခံရသောကြောင့် ပိုင်း အေးဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ချီကာဂိုရဲ့အဖွဲ့ သတ်သင်ရေးသမား အထူးထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့မှ ကက်ပတိန်ဗစ်တာမော့က ထိုကဲ့သို့ပြောပြသည်။

‘သူ့ထက် လက်မြန်တဲ့ လူဆိုးနဲ့ သူ့နောက်ဆုံး ရင်ဆိုင် တိုးသွားတာပါပဲ’ ဟူ၍ ဗစ်တာမော့က ပြောပြသည်။

ပိုင်းအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သော လူဆိုးကို ရဲအဖွဲ့က ရှာဖွေ နေဆဲရှိသည်။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ပုံစံအကြောင်း အရာ စသည်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် သဲလွန်စများ ရရှိထားလျှင် လည်း ရဲအဖွဲ့က ထုတ်ပြန်ကြေညာမည် မဟုတ်ကြောင်းသိရ သည်။

တော်တော်မှောင်တဲ့ လမ်းကျဉ်းတစ်ခုထဲမှာ သူ့ကို ကွေ ရတာဗျ။ သူ့ကို လူဆိုးက နောက်ယောင်ခံလိုက်လာအောင် သွေးဆောင်ဖို့ အဲဒီလမ်းထဲ သူဝင်ခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်ပါ့တယ်။ လူဆိုးကလဲ လက်နက်ကိုင်ထားတာကိုး။

ဒမ်ဒမ်ထိပ်ချိုင့် ကျည်ဆန်ဇော့ကို အသုံးပြုပြီး ဒဿမ နှစ်ငါးအော်တိုမက်တစ် ပစ္စည်းပစ်သွားတာလို ဓာတ်ခွဲခန်း က အဆိုရှိတယ်။ ပြီးတော့ ရင်ဆိုင်သေနတ်ပစ်ပွဲ ဖြစ်သွား တာလဲထင်ရှားတယ်။

‘သေလောက်တဲ့နေရာကို ကျည်ဆန်ဇော့ ထိသွားပုံကို ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆေးကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီလူဆိုး သေနတ် ပစ်နေတဲ့ အချိန်က မြေကြီးပေါ်မှာ လဲနေတာ ထင်ရှား တယ်။’

ချီကာဂို ဇန်နဝါရီ (၇)ရက် ချီကာဂိုမြို့မှ သုတ်သင်ရေး သမားသေဆုံးသွားသည်။ သူ့ အသက်ရှင်စဉ်က သေနတ်ကို အပြု အောင်ထားသည်ဟု ယူဆရ၏။ သေဆုံးချိန်၌လည်း သေနတ်ကိုကိုင်ပိုင် သေဆုံးသွားသည်။

သေဆုံးသူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒဿမလေးငါးလျှူဂါ ပစ္စ တို့နှင့် ဒဿမသုံးရှစ် စင်တင်နီယယ် ငါးလုံးပြူးတို့ကို တွေ့ ကြရသည်။

လျှူဂါသေနတ်ကို လေးကြိမ်ပစ်တားပြီး ဖြစ်ကြောင်း ရဲအဖွဲ့က ပြောပြသည်။ စင်တင်နီယယ်သေနတ်ကိုကား မပစ် ရသေးကြောင်း သိရ၏။

၂၃၆ ဝင်းမြင့်အောင် (မြန်မာပြန်)

သူ့အကားအကွယ်ယူဖို့ လှုံ့ချလိုက်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါ မှမဟုတ် ဒဏ်ရာရသွားလို့လဲ ဖြစ်နိုင်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒဏ်ရာရသွားတယ် ဆိုတဲ့အချက်ကိုတော့ ငြင်းချက်အဖြစ်နဲ့ပဲ စဉ်းစားရမယ်။

လျှူဂါလေးဆယ် ငါးထိလို့ ဒဏ်ရာ ရသွားတယ်ဆိုရင် အဲဒီလူ တော်တော်မစွမ်းမသန် ဖြစ်သွားမယ်။ လွယ်လွယ်နဲ့ လဲ ထွက်ပြေးနိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး။ သေတဲ့လူရဲ့ သွေးကလွဲ လို့ တခြား လူတစ်ယောက်ရဲ့ သွေးစ သွေးနကိုလဲ ကျွန် ကော်တို့ မတွေ့ခဲ့ကြပါဘူး။

ပိုင်း၏ကိုယ်မှ ရရှိခဲ့သော သေနတ်နှစ်လက်စလုံးကိုရဲ့တပ် ဖွဲ့၏ ဓာတ်ခွဲခန်းသို့ ချက်ချင်းပို့လိုက်ကြောင်း သိရ၏။

‘သူ့ထံဆင်ရေးသမား ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှု ကားလုံးမှာ ဒီသေနတ် နှစ်လက်စလုံးကို အသုံးပြုခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို လုံးဝသံသယဖြစ်ဖို့မရှိပါဘူး။’

ပြီးပါပြီ
ဝင်းမြင့်အောင်